

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie P - Número 7
23 de febrer de 2011

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 6

SUMARI

Pregunta

al Govern sobre les prioritats amb relació a les mesures de suport
a les empreses del sector aeri (tram. 310-00019/09) p. 5

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a enfortir
la col·laboració entre els cossos de seguretat que actuen a Catalunya (tram. 310-00018/09) p. 7

Pregunta

al Govern sobre les prioritats en matèria d'infraestructures (tram. 310-00013/09) p. 8

Pregunta

al Govern sobre el canal Segarra-Garrigues (tram. 310-00014/09) p. 9

Pregunta

al Govern sobre les retallades pressupostàries en el Departament d'Ensenyament (tram. 310-00012/09) p. 10

Pregunta

al Govern sobre el desplegament del Sistema Català d'Autonomia
i Atenció a la Dependència (tram. 310-00011/09) p. 11

Pregunta

al Govern sobre els objectius de l'Acord per la cultura (tram. 310-00015/09) p. 13

Pregunta

al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat
amb relació a la construcció del Quart Cinturó (tram. 310-00016/09) p. 14

Pregunta

al Govern sobre les actuacions per a fer efectiva la simplificació
administrativa per a les empreses (tram. 310-00017/09) p. 14

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la prioritat d'una llei electoral (tram. 317-00008/09) p. 16

Pregunta

al president de la Generalitat sobre les retallades pressupostàries
en educació (tram. 317-00010/09) p. 17

→

Pregunta

al president de la Generalitat sobre els criteris de les retallades pressupostàries (tram. 317-00011/09) p. 18

Pregunta

al president de la Generalitat sobre les mesures per a fomentar l'economia productiva (tram. 317-00009/09) p. 19

Pregunta

al president de la Generalitat sobre els anuncis d'ajustos pressupostaris i sobre la confiança dels ciutadans en el Govern (tram. 317-00012/09) p. 21

Pregunta

al president de la Generalitat sobre el procés de reordenació de les caixes d'estalvis i la reforma del sistema financer (tram. 317-00013/09) p. 22

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a un acord perquè les emissions de ràdio i televisió valencianes i catalanes es puguin rebre als territoris respectius (tram. 401-00002/09) p. 23

Comunicació

al Ple de la composició de les meses de les comissions (art. 41.2 del Reglament) p. 23

Procediment

per a elegir quatre síndics de la Sindicatura de Comptes (tram. 282-00001/08) p. 23

Procediment

per a elegir tretze membres del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a Catalunya (tram. 284-00002/09) p. 25

Interpel·lació

al Govern sobre el nou model de finançament basat en el concert econòmic (tram. 300/00016-09) p. 25

Interpel·lació

al Govern sobre les retallades pressupostàries (tram. 300-00019/09) p. 29

Interpel·lació

al Govern sobre la política general d'educació amb relació a la retallada pressupostària (tram. 300-00017/09) p. 33

Interpel·lació

al Govern sobre el Pla d'estructures i inversions del Departament de Salut (tram. 300-00018/09) p. 39

Interpel·lació

al Govern sobre les consultes populars sobre la independència (tram. 300-00020/09) p. 44

Interpel·lació

al Govern sobre la mobilitat, les infraestructures viàries i el transport públic al Maresme (tram. 300-00015/09) p. 49

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impost de successions i donacions (tram. 302-00001/09) p. 55

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el diàleg social (tram. 302-00002/09) p. 61

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la consideració del sector agroalimentari
com a sector econòmic estratègic (tram. 302-00003/09) p. 68

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a sortir de la crisi
econòmica i la creació d'ocupació (tram. 302-00004/09) p. 73

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre política fiscal (tram. 302-00005/09) p. 80

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació financera
de la Generalitat (tram. 302-00006/09) p. 87

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 6

La sessió s'obre a les deu del matí i vuit minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions (art. 41.2 del Reglament).
3. Procediment per a elegir quatre síndics de la Sindicatura de Comptes (tram. 282-00001/08). Grups parlamentaris. Designació.
4. Procediment per a elegir tretze membres del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a Catalunya (tram. 284-00002/09). Grups parlamentaris. Designació.
5. Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat, les infraestructures viàries i el transport públic al Maresme (tram. 300-00015/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació.
6. Interpel·lació al Govern sobre el nou model de finançament basat en el concert econòmic (tram. 300-00016/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
7. Interpel·lació al Govern sobre les retallades pressupostàries (tram. 300-00019/09). Rafael López i Rueda, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre la política general d'educació amb relació a la retallada pressupostària (tram. 300-00017/09). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre el Pla d'estructures i inversions del Departament de Salut (tram. 300-00018/09). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre les consultes populars sobre la independència (tram. 300-00020/09). Uriel Bertran Arrué, del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència. Substanciació.
11. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impost de successions i donacions (tram. 302-00001/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació.
12. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el diàleg social (tram. 302-00002/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació.
13. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la consideració del sector agroalimentari com a sector econòmic estratègic (tram. 302-00003/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.
14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a sortir de la crisi econòmica i la creació d'ocupació (tram. 302-00004/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre política fiscal (tram. 302-00005/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació.

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació financera de la Generalitat (tram. 302-00006/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació.

La presidenta

Senyores i senyors diputats, comença la sessió.

La llista de les preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple està inclosa dins el dossier del Ple. D'acord amb l'article 143 del Reglament, se substanciarà aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, per a aquesta sessió plenària em plau comunicar-los i recordar-los que la diputada Laura Vilagrà, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha delegat el seu vot per motius de maternitat en la portaveu del seu grup, honorable senyora Anna Simó. Igualment, els comunico que la diputada Maria Senserrich, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, ha delegat el seu vot per motius de maternitat en el portaveu del seu grup, il·lustre senyor Jordi Turull.

D'acord amb el que estableix l'article 72.3 del Reglament, i atesa la sol·licitud presentada pels grups parlamentaris d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i d'Esquerra Republicana de Catalunya, els proposo la modificació de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària, en el sentit que el debat del punt número 5 –interpel·lació al Govern sobre la mobilitat, les infraestructures viàries i el transport públic al Maresme– es faci a continuació del punt número 10 de l'ordre del dia.

Pregunto a les senyores diputades i als senyors diputats si aprovem per assentiment aquesta modificació. *(Pausa.)*

Moltes gràcies. Queda modificat, doncs, en aquest sentit l'ordre del dia.

Pregunta

al Govern sobre les prioritats amb relació a les mesures de suport a les empreses del sector aeri (tram. 310-00019/09)

Primer punt, preguntes al Govern, la pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les prioritats amb relació a les mesures de suport a les empreses del sector aeri. Formula la pregunta l'il·lustre senyor Josep Enric Millo, del Grup Parlamentari del Partit... *(veus de fons)*, ah!, senyor Josep Llobet, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Senyor Llobet, té la paraula.

Josep Llobet Navarro

Moltes gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller, la setmana passada vam conèixer a través de la premsa quin és el capteniment que té la companyia Ryanair envers l'aeroport de Girona. Ara ja sabem que

la companyia suprimirà divuit de les actuals seixanta-sis rutes; també coneixem que en altres disset rutes disminuirà les freqüències, i, per tant, ens trobarem amb una operativa de la companyia que passarà d'unes tres-centes operacions setmanals a unes cent noranta operacions setmanals. Això implicarà, en un còmput global anual de passatgers, passar de 4 milions de passatgers a 2,3 milions de passatgers –per tant, parlem de turistes–, una disminució del voltant del 50 per cent, i, per tant, estem parlant d'una disminució molt important de turistes a les comarques de Girona.

Això ha creat una situació important de preocupació i indignació a les comarques gironines. El mateix GIG, el Grup Impuls per Girona, ha quantificat que si efectivament això es produeix significaria un impacte econòmic negatiu del voltant de 300 milions d'euros, que es diu ràpidament, una pèrdua de 300 milions d'euros per a les comarques gironines, i també podria suposar la pèrdua d'entre 1.500 i 2.500 llocs de treball.

Per tant, en aquesta situació greu, permeti'm que li digui, honorable conseller, que alguna responsabilitat tenen vostès. Alguna responsabilitat hi tenen el Govern i el seu departament, perquè això es produeix en el moment que vostès comuniquen a la companyia, a Ryanair, que no volen rubricar aquell preacord que en el seu moment van signar amb l'anterior Govern –li ho recordo, un govern en funcions–, amb el qual el seu partit va donar el vistiplau a aquest preacord –li ho repeteixo, el seu partit va donar el vistiplau a aquest preacord–, i fruit d'aquest desencontre ara amb Ryanair ens trobem amb la situació actual. I, per tant, li preguntem a l'honorable conseller quines són les actuacions que està fent el seu departament per poder solucionar una crisi que vostès mateixos han generat.

Moltes gràcies.

La presidenta

(La presidenta comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...senyor Lluís Recoder.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

(Lluís Miquel Recoder i Miralles)

Senyor diputat, nosaltres tenim contractes de promoció que afecten tres aeroports de Catalunya. Un és el contracte de promoció que afecta el Camp de Tarragona i que té com a base l'aeroport de Reus; aquí la companyia aèria implicada és Ryanair. Un altre, amb l'aeroport d'Alguaire, a Lleida, que saben vostès que és titularitat de la Generalitat; aquí el contracte de promoció afecta Ryanair, Vueling i Air Nostrum. I un contracte de promoció de les comarques gironines amb la companyia Ryanair, i també amb la companyia Transavia, en aquest últim cas per efectuar dos vols a l'estiu.

Efectivament, el contracte amb Ryanair és un contracte que està vigent fins a final de l'any 2011, és un contracte que és cofinançat per la Generalitat, la Diputació i la Cambra de Comerç de Girona, però també és veritat que el mes de desembre de l'any passat es firma per l'anterior Govern un memoràndum d'intencions amb aquesta companyia que reconsidera els termes de l'acord. Nosaltres el que hem plantejat a la

companyia Ryanair és que ens volíem asseure amb ells per tal de parlar del contracte que sorgia com a conseqüència d'aquest memoràndum d'intencions, atès que entretant continua vigent el contracte anterior. La resposta per part de la companyia Ryanair ha estat de dir: «Mantingueu el compliment amb els seus estrictes termes al memoràndum d'intencions. No volem asseure'ns amb el nou Govern a parlar.»

Bé, nosaltres entenem que aquesta no és l'actitud més apropiada, ho hem fet saber a tots els agents econòmics i polítics de les comarques gironines, i esperem que els propers dies pugui haver-hi una reconsideració d'aquesta posició tancada per part de la companyia i que ens puguem asseure simplement a parlar dels termes del contracte que sorgeixen d'aquest memoràndum d'intencions firmat el mes de desembre.

La presidenta

(La presidenta comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...la paraula l'il·lustre diputat senyor Llobet.

Josep Llobet Navarro

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, no defugi les seves responsabilitats. És evident que com a mínim podríem titllar la seva actuació, del seu departament, com a mínim d'imprudent. D'imprudent perquè estem en una situació de crisi importantíssima a Catalunya, una situació que afecta directament el sector del turisme; a més, ens trobem en un moment en el qual els mateixos empresaris estan negociant amb els «touroperadors» els futurs paquets turístics, i, per tant, vostè comprendrà que sense vols no hi han paquets, això és evident. I, per tant, la situació que vostès han generat amb la seva negociació o amb els... Potser estem d'acord amb el fons, però no amb les formes ni amb el moment en què han actuat, perquè precisament teníem temps: efectivament, el 2011 hi ha encara un contracte en vigor que exigirem que es compleixi. Però el que no podien fer en aquests moments vostès és aixecar aquesta situació que ha fet que ara mateix les comarques gironines puguin patir una davallada molt important en el sector del turisme.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula l'honorable conseller Lluís Recoder, que, li ho recordo, li queden onze segons.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Senyor Llobet, comparteixo les seves apreciacions, però, atesa la dificultat de la situació, el que espero i li demano és que el seu grup polític estigui al costat del Govern per poder treballar conjuntament una qüestió que és d'interès general. I, ho repeteixo, les formes de Ryanair no són unes formes que siguin acceptables per cap govern, i tampoc pel Govern de Catalunya.

La presidenta

Moltes gràcies.

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a enfortir la col·laboració entre els cossos de seguretat que actuen a Catalunya (tram. 310-00018/09)

La segona pregunta al Govern és sobre les mesures per enfortir la col·laboració entre els cossos de seguretat que actuen a Catalunya. Formula la pregunta la il·lustre senyora Carmen de Rivera, del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Carmen de Rivera i Pla

Gràcies, presidenta. *Honorable conseller*, en su pasada comparecencia en la comisión de Interior indicó que una de las directrices de esta legislatura era la de pedir más competencias en materia de seguridad y asumir las competencias en materia de control de puertos y aeropuertos, a fin de convertir la Policía de Catalunya en una policía integral y, al parecer, única, lo que supone la exclusión *de facto* de los cuerpos de seguridad del Estado. En estos momentos, las competencias que usted pretende reclamar las vienen gestionando los cuerpos de la Guardia Civil y la Policía Nacional, a los que tampoco se quiere integrar en los Mossos d'Esquadra, según parece, por su procedencia.

Desde los propios Mossos d'Esquadra nos hacen llegar su preocupación por la falta de agentes y la falta de medios materiales para acometer su labor actual. Tenemos menos *mossos* de los que nos hacen falta, y en concreto en esta última convocatoria hay doscientas plazas menos de las comprometidas, al parecer, por los recortes de ese plan que todavía no conoce este Parlament. Tampoco la coordinación del 112 entre los distintos cuerpos de seguridad está demostrándose como una herramienta eficaz ni de comunicación ni de coordinación, perdiéndose inmediatez en las intervenciones y un tiempo valiosísimo para atender al ciudadano afectado, cuando hay cuerpos de la Policía Local o Guardia Civil en la zona que están en condiciones de acudir inmediatamente y que por falta de coordinación no intervienen en estos casos concretos.

Nuestra pregunta, *conseller*, es: ¿qué medidas tiene previsto adoptar desde su *conselleria* para fortalecer la colaboración y cooperación entre los distintos cuerpos de seguridad en Cataluña, y con qué efectivos piensa asumir estas nuevas competencias, si hasta la fecha vamos muy por debajo del número de agentes necesarios para gestionar las que actualmente tenemos?

Muchas gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Felip Puig, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, senyora diputada, el cert és que la cooperació i

la col·laboració operativa entre la Policia de la Generalitat, els Mossos d'Esquadra, i els cossos policials que actuen a Catalunya, tant de les forces de seguretat de l'Estat com les policies locals..., mantenen un excel·lent nivell de col·laboració i de cooperació des d'un punt de vista operatiu. El que és cert, però, és que en aquests moments creiem que cal adaptar i actualitzar l'actual marc jurídic que emmarca aquesta col·laboració.

Sense anar més lluny, el mateix Estatut de l'any 2006 i el desplegament ja a tot el territori de la Policia de la Generalitat obligarà, creiem nosaltres, a revisar els protocols d'actuació compartits. També, evidentment, aspirem a avançar cap a un model de policia integral per a Catalunya. Aquesta interpretació seua d'única i exclusiva, avui és evident que en el marc constitucional actual no va ser ni objecte de la meua consideració. Però sí que és cert que el marc jurídic existent avui ens permet avançar cap a l'assumpció de noves competències en matèria, per exemple, de col·laboració internacional, en matèria de desplegament de l'actuació contra el crim organitzat, o també, evidentment, revisar algunes normes estatals que tenen aplicació directa avui a Catalunya. Per no anar més lluny, també, intervenir d'una manera més decidida en el procediment sancionador en matèria d'estrangeria, o avançar en l'actual bloqueig que hi ha avui perquè tant pel que fa als tractats d'Schengen com de Blois la policia catalana sigui també una policia que permeti actuar en el marc dels convenis internacionals, sobretot en la relació transfronterera entre l'Estat espanyol i l'Estat francès.

En qualsevol dels casos, l'adaptació també del marc tecnològic serà una prioritat per millorar la coordinació efectiva dels cossos de la policia que actuen a Catalunya, la Policia de la Generalitat, les forces de l'Estat i les policies locals.

La presidenta

Senyora diputada, té la paraula.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. Señor *conseller*, ¿no es mejor, antes de asumir nuevas competencias, mejorar la eficacia de las que ya tenemos asumidas? Al ciudadano, *conseller*, no le importa el color del uniforme de la policía que le atiende cuando ve amenazada su seguridad, y sí le preocupa el recorte en el gasto que va en perjuicio de una policía eficaz y adecuada.

Muchas gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller d'Interior, senyor Felip Puig.

El conseller d'Interior

Miri, li haig de dir que les previsions que estaven previstes amb les juntes de seguretat de l'any 2006 i de

l'any 2007, pel que fa a nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra a Catalunya, s'estan complint i es compliran en el marc d'aquesta legislatura. Hem adaptat el ritme de creixement d'una previsió de 800 per a la propera convocatòria a 600, però en canvi els anys següents, d'alguna manera, compensarem i tindrem aquests 2.000 efectius més en el marc, ho repeteixo, d'aquesta legislatura. No hi hauran menys efectius dels previstos.

I, en qualsevol dels casos, al que sí que em comprometo és a, més enllà de millorar la cooperació operativa, també desbloquejar les relacions institucionals. La junta de seguretat no es reuneix des de farà la setmana que ve dos anys, i aquest és el propòsit que hi ha en les meves negociacions i converses que he tingut tant amb el ministre vicepresident del Govern espanyol com amb el delegat del Govern: intentarem avançar decididament en els òrgans de cooperació entre les forces de l'Estat i la Policia de la Generalitat.

La presidenta

La pregunta número 3 és sobre les prioritats en matèria d'infraestructures.

Pregunta

al Govern sobre les prioritats en matèria d'infraestructures (tram. 310-00013/09)

La formula l'il·lustre senyor Roberto Edgardo Labandera, del Grup Parlamentari Socialista.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, presidenta. Senyor conseller, durant la campanya electoral l'actual president de la Generalitat, el senyor Artur Mas, va declarar que el seu mandat en cas d'arribar al Govern seria el de la revolució de les infraestructures. Podria explicar a la cambra, a la llum d'aquesta afirmació, quines són les grans prioritats del seu departament?

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Lluís Recoder, conseller de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, el remeto a la meva compareixença de la setmana passada en la comissió corresponent d'aquesta cambra, a la qual vostè va assistir i va tenir ocasió de..., no només d'escoltar, doncs, quines eren les prioritats del departament que dirigeixo, sinó també vàrem poder efectuar un intercanvi d'opinions, que jo penso que va ser enriquidor i interessant.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor diputat Roberto Edgardo Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, presidenta. Va comparèixer, cert, conseller, en comissió per dir-nos que la prioritat del seu mandat, l'objectiu del seu mandat era l'ordre dels comptes públics, i que aquesta era la seva prioritat i un compromís feble de continuïtat amb les obres en marxa, salpebrat amb l'anunci de retallades amb projectes en procés de redacció o la suspensió de programes en marxa. Ens va parlar d'extrema prudència, però en el fons el que s'amaga, conseller, és que no s'ha definit cap objectiu fonamental per al seu mandat, cap idea nova, cap proposta de futur, «cap gran objectiu», ens va dir vostè.

És un camí incert i equivocat, conseller. Ja li vàrem dir, des del món empresarial el cert de les infraestructures. Conseller, ens deixa en la mateixa situació d'incertesa amb què hem entrat. Li ho vàrem dir, tots els grups de l'oposició, en la seva compareixença. Vostè va rebre, conseller, una bona herència en matèria d'obra pública i en matèria d'acords nacionals per les infraestructures, i el que s'ha anunciat a canvi és que ho frena tot per procedir a la seva revisió, tant pel que fa al Pacte nacional de les infraestructures com a la resta d'instruments de planejament.

Per tant, ens temem una paràlisi considerable en matèria d'infraestructures en el conjunt de la política territorial. Després de set anys d'un impuls extraordinari a les polítiques que estructuren el país, que poden generar riquesa i ocupació, estem a les portes d'una etapa d'absoluta i d'arriscada incertesa, amb serveis retallats, escassa confiança en les empreses que gestionen aquests serveis i exploten les concessions, i un horitzó fosc per les empreses constructores. Cap gran objectiu, ni cap objectiu petit.

Senyor conseller, què tenim avui en matèria d'infraestructures? Una estructura política i de gestió escassa i arriscada, manca de perspectives sòlides per al planejament futur i una estructura amputada per la gestió directa, com és el cas que, a vostè, li han tret la gestió de GISA. De moment, conseller, en lloc de revolució anunciada no hi ha tan sols ni un mínim foc per encendre encenalls.

Gràcies, presidenta; gràcies, conseller.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, té la paraula per respondre l'honorable conseller Lluís Recoder.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Labandera, vaig acabar la meua intervenció en la comissió dient que era normal en aquesta primera compareixença del conseller del ram, doncs, anunciar una gran línia de tren, una gran carretera, etcètera –dic. I a mi m'hauria agradat molt fer-ho, dic, però no ho faré no pas per manca d'idees ni per manca d'illusió ni per manca de ganes, sinó perquè en aquest moment la incertesa econòmica en la qual ens movem, doncs, m'impedeix poder fer, expressar un compromís que sigui un compro-

mís que tingui capacitat de tirar-lo endavant. Això ho farem més endavant, en el moment que pertoqui, quan tinguem a punt el pressupost per a l'any 2011 de la Generalitat.

Ara, sí que li diré que nosaltres estem treballant i estem treballant en dues línies. La primera és per desencallar tot allò que està aturat. Ahir a la tarda vaig tenir una reunió, varem tenir una reunió llarga a Madrid amb el secretari d'Estat d'Infraestructures. És la tercera reunió que tenim en el ministeri: dues amb el ministre i una amb el secretari d'Estat d'Infraestructures. I, per què són, aquestes reunions? Per parlar del Quart Cinturó, per parlar de la nacional II a Girona, per parlar del Pla de rodalies, etcètera, per parlar de totes aquelles inversions de l'Estat compromeses a Catalunya i que en aquest moment no s'estan tirant endavant. Si aconseguim desencallar-les, no es preocupi que ja notarà un gran avenç amb el que és la inversió pública i la millora de les infraestructures a Catalunya.

I, en segon lloc, nosaltres no hem aturat cap obra de les que estava realitzant l'anterior Govern, cap ni una. En primer lloc, perquè la majoria s'estan realitzant, per no dir totes, amb el que són partenariats públic privats, per tant, amb pagaments diferits. Aquestes obres van endavant. L'única afirmació que he fet en aquest sentit, i la reitero, és que estem pensant de reprogramar la línia 9, en cap cas aturar-la. Aquest és el Govern de Convergència i Unió, i Convergència i Unió va iniciar la línia 9 del metro de Barcelona i Convergència i Unió l'acabarà.

Moltes gràcies.

La presidenta

La pregunta número 4...

Pregunta

al Govern sobre el canal Segarra-Garrigues (tram. 310-00014/09)

...és sobre el canal Segarra-Garrigues. I la formula la il·lustre senyora Mònica Lafuente de la Torre, del Grup Parlamentari Socialista.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, honorable conseller, vostè, des del primer dia que va arribar al Govern, no ha parat de fer declaracions sobre el canal Segarra-Garrigues. Com bé sap, estem en fase d'impliment de la segona sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea sobre el canal. La mateixa Comissió Europea va anunciar el passat novembre la seva bona predisposició per tancar el cas si tant Catalunya com el Regne d'Espanya duen a terme els compromisos adquirits davant els experts de la Comissió de Medi Ambient.

Conseller, quina és la seva voluntat? Què pensa fer al respecte? És conscient de la situació crítica en la qual

ens trobem? Quines accions està duent a terme? Ha mantingut alguna trobada amb els membres de la Comissió Europea per tractar aquest tema?

La presidenta

Té la paraula, per respondre, l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural (Josep Maria Pelegrí i Aixut)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Il·lustre diputada, certament el Segarra-Garrigues constitueix una de les principals preocupacions d'aquest departament i del Govern en el seu conjunt... (*Veus de fons.*) És que no sé on està... Ah, disculpi, perdó..., perdoni, però no sé on està, per tant, no, no... Constitueix una de les grans preocupacions d'aquest país. Crec que el Segarra-Garrigues ha de ser una infraestructura que és necessària i essencial per a aquest sector, un sector estratègic per al nostre país.

Vostè sap i coneix que hem tingut moltíssimes converses amb l'Estat perquè és qui ha de ser l'interlocutor davant de la Unió Europea sobre aquesta sentència i sobre aquest procediment obert contra l'Estat espanyol. Jo sóc dels que penso que hem de parlar segurament menys i actuar més amb relació a aquesta qüestió. Sempre que he parlat del Segarra-Garrigues ha estat perquè se m'ha preguntat al respecte, i el que he dit, que ho reitero, és que hem d'aconseguir entre tots plegats –i segur que vostè comparteix aquesta afirmació– que el Segarra-Garrigues ha de ser allò pel qual va servir.

Per tant, estem treballant amb l'Estat per intentar que hi hagi aquest tancament d'aquest procediment, perquè l'amenaça és molt greu. La paralització de les obres i la sanció que s'hi pot imposar és un cost inasumible avui per Catalunya i, per tant, el que hem de fer és tancar aquest procediment.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora diputada.

Mònica Lafuente de la Torre

Conseller, me n'alegro que en pocs dies hagi canviat de parer, de criteri, i que ja no ens expliqui que durant molt temps i, fins i tot, en les seves primeres declaracions com a conseller ens va reiterar voler tornar al projecte original del canal Segarra-Garrigues. Vostè sap que això no és possible, sap que dir això és crear falses expectatives.

Conseller, compartim que el canal és una obra vital i estratègica per al sector i per al conjunt de les terres de Lleida, i per la qual s'ha apostat amb ferm convenciment, però sap que es va veure entelada per un con-

flicte sorgit de la inacció i passivitat davant els requeriments europeus.

Durant els darrers anys, el Govern de la Generalitat ha desbloquejat aquesta situació, i vostè ho sap, encallada durant més de vint anys, que va comportar dues sentències del Tribunal de Justícia europeu que amenaçaven amb tres coses, com vostè ha dit: la paralització de les obres del canal, sancions milionàries i retencions de fons europeus.

El juny passat es va aconseguir l'arxiu del primer liti-gi i es va treballar per l'arxiu del segon. Es va fer una adaptació de la declaració d'impacte ambiental i es va treballar en uns plans de gestió que permetien els regadius històrics i els regs de suport en moltes de les zones ZEPA.

Conseller, cal treballar amb celeritat per tancar el darrer expedient. Ho té fàcil: aprofiti aquesta feina feta i la bona predisposició de la comissió per tancar el segon cas. No torni a generar falses promeses, de fer creure que es poden reduir les zones ZEPA i que es pot tornar al projecte original del canal. Com vostè sap, amb les seves declaracions ha posat en estat d'alerta la mateixa comissió.

Conseller, amb més treball i menys declaracions, com vostè acaba de dir, ens té i ens tindrà sempre al seu costat, per treballar per aquest projecte de país, vital i molt anhelat per la gent de les nostres terres.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller Josep Maria Pelegrí.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Sí, moltes gràcies. Il·lustre diputada, jo lamento que vostè no escolti quan li parlo, perquè li he dit i li he repetit: jo i el Govern considerem que el Segarra-Garrigues és una infraestructura tan necessària i estratègica per al sector agrícola català que el que hem de fer, hi insisteixo i mesuri les meves paraules, jo li demano que no interpreti les meves paraules –que no interpreti les meves paraules–, dic: «El Segarra-Garrigues ha de ser aquella infraestructura per la qual es va crear i es va concebre.» I les afirmo i les continuo afirmant. Per què? Per tres raons. Jo no he dit mai que això ha de ser un canvi de projecte. Jo he dit que això és una infraestructura bàsica, de país; és una necessitat que sigui un instrument de dinamització econòmica, i, per tant, hem de fer que això sigui així possible, i després, finalment, hi ha d'haver un element de fixació de gent al territori i d'equilibri territorial. I en la mesura que això sigui així ho podrem fer, però s'ha de fer en el seu conjunt.

Nosaltres estem parlant amb la Unió Europea, i amb la Comissió, i amb el director general, i amb el comissari per tancar-ho, això; però no demani miracles a qui no en pot fer. I, per tant, estem en el procés, estem intentant fer-ho. Li vaig contestar dijous passat, de dijous

passat que li vaig dir en la comissió a avui no ha canviat pràcticament res: hem fet els deures, hem presentat els papers, s'ho està mirant la Comissió Europea, la Comissió Europea encara no ha rebut o no ha enviat pràcticament els documents que hem de contestar per fer aquest aclariment del que s'està fent del compliment de la declaració d'impacte ambiental..., per tant, estem en el procés d'intentar tancar-ho, perquè l'amença, ja li ho dic, és greu. Ara, també, si insistim a interpretar les paraules que es diuen sobre aquesta qüestió...

La presidenta

Senyor conseller, se li exhaureix el temps...

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

...doncs, jo ho lamento molt.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

La pregunta següent...

Pregunta

al Govern sobre les retallades pressupostàries en el Departament d'Ensenyament (tram. 310-00012/09)

...és sobre les retallades pressupostàries en el Departament d'Ensenyament. Formula la pregunta la il·lustre senyora Dolors Camats, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, des que el senyor Mas va ser investit president que sentim parlar de retallades i de reduccions del pressupost. Però estàvem tranquils i pensàvem: l'educació és una prioritat i no la tocaran. Després, s'anunciaven reduccions de personal dels serveis públics, però pensàvem: els mestres no els tocaran, la LEC parla d'invertir fins al 6 per cent del PIB, l'educació és una prioritat, per tant, no els tocaran.

I vostè ve la setmana passada en el Parlament, ens diu que l'educació és una prioritat, però que s'ha posat la primera a la fila a l'hora d'assumir la retallada pressupostària, i que no ha fet cap esforç per blindar les partides del seu departament.

Sincerament, consellera, no la reconeixem, teníem una diputada batalladora en temes d'educació en el Parlament, i ara assumeix, com a consellera, les retallades del seu departament sense dir-hi res.

Nosaltres, des de l'oposició, ja li ho diem, la recolzarem, si vol garantir que l'educació sigui de veritat una prioritat ens els propers pressupostos. No estarà sola

en el Parlament, si defensa que la despesa educativa és inversió per evitar una nova crisi; però, sobretot, inversió i despesa per revertir l'actual crisi que té uns efectes devastadors en l'atur. Està disposada a defensar l'educació com a prioritat en els pressupostos? Assumeix que és una contradicció continuar parlant de prioritat i, alhora, proposar unes retallades que tindran conseqüències devastadores?

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Irene Rigau, consellera d'Ensenyament.

La consellera d'Ensenyament (Irene Rigau i Oliver)

Gràcies, presidenta. Senyora diputada, el que els vaig dir en la comissió i ho torno a dir aquí és que el Govern és únic i solidari, i que a mi no em trobaran criticant conselleries per justificar determinades decisions. La defensa del pressupost, la defensa dels recursos que es destinen a educació, vostès saben que la faig de manera aferrissada, però no em trobaran a mi, com feien vostès, criticant-nos una conselleria a l'altra.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

No em contesti que «vostès més», senyora consellera; no em contesti «vostès més» o «vostès abans». Vostè ha anunciat ja obres aturades en centres que estan projectant-se o que estan ja en construcció. Han avisat els centres per carta dient-los que tindran menys pressupost i menys personal. A les escoles de Salt també els retallaran el personal perquè puguin fer front a les necessitats que tots coincidim que tenen? I, què no ha anunciat encara, consellera? Què passarà amb les aules d'acollida? Què passarà amb l'escola inclusiva? Amb la sisena hora? Han de començar a pensar que passarà com amb la setmana blanca, que aquest any sí i l'any que ve no? Han fet algun estudi previ per conèixer l'impacte social i educatiu d'aquestes retallades, senyora consellera?

I, sobretot, tot no ho retallen, consellera. Curiosament, vostè té informes d'inspecció que li diuen que alguns centres amb les aules no plenes no haurien de rebre més concert educatiu, i vostè ha decidit donar-los més diners, a escoles amb menys alumnes i tindran més diners. (*Veus de fons.*) No deu ser ideologia, això, senyora consellera, en lloc de ser retallada?

La presidenta

Per respondre té la paraula l'honorable consellera Irene Rigau.

La consellera d'Ensenyament

Gràcies, senyora presidenta. Acceptarà, senyora diputada, que ha fet un poti-poti, eh? Acceptarà que..., ja sé que els minuts de la pregunta requereixen concisió, però és que vostè ha fet una perdigonada important, perquè... (*Pausa.*) Sí, certament. Perquè barrejar les despeses de funcionament d'un centre amb les aules d'acollida, això, sincerament, és una..., per vostè, no diu per vostè, vaja.

Miri, el que jo li dic és el següent. Estem en pròrroga –estem en pròrroga– i hem dit als centres que podien disposar del 80 per cent del pressupost que tenien el 2010. I jo pregunto: com pot ser que vostès, que fa quatre dies governaven i estaven dotant els centres el 2010 com el 2006...? Sap en quin percentatge van baixar vostès les despeses de funcionament del consorci de Barcelona? Un 14 per cent –un 14 per cent.

Escolti, estem en pròrroga, no hem dit despeses de personal a rebaixar, hem dit les de funcionament, no hi ha cap obra aturada de les que estaven en marxa... (*Pausa.*) No hi ha cap obra aturada de les que estaven en marxa, no hi ha cap obra aturada. Hi va haver una petita aturada de confirmació, però es va desencallar de seguida. Oh, és clar!, hem de confirmar –hem de confirmar. Escolti, senyora diputada, és una prioritat i ho demostrarem, perquè les prioritats no són només en qüestió de despeses de funcionament.

I pel que fa als concerts, estem concertant els mateixos centres que vostès –els mateixos centres que vostès. No entenc encara el seu debat. Vostès s'emboïllen amb una tela d'oposició, amb un discurs, com si no haguessin passat mai pel Govern. Lamentable, senyora diputada.

La presidenta

La pregunta següent...

Pregunta

al Govern sobre el desplegament del Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència (tram. 310-00011/09)

...és sobre el desplegament del Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència. Formula la pregunta l'il·lustre senyor Pere Bosch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, honorable presidenta. Senyor conseller, vostè, la setmana passada, el mateix dia que es produïa la seva compareixença a la Comissió de Benestar, Família i Immigració, va anunciar una de les retallades socials que té previst aplicar el seu Govern i concretament el seu departament. Ens va anunciar que no volia aplicar..., i val a dir que ho va anunciar a la premsa i no a l'interior de la comissió, com hauria estat normal, va anunciar que volia retallar la dependència moderada.

I nosaltres li volem preguntar a quanta gent afectarà aquesta decisió i quin pressupost representaria això per al Govern de la Generalitat.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor conseller de Benestar i Família, senyor Josep Lluís Cleries.

El conseller de Benestar Social i Família (Josep Lluís Cleries i González)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, jo vaig explicar el mateix a la premsa que a la comissió. I el que vaig dir és que nosaltres, en un moment com l'actual, el que hem de fer és prioritzar, i vam dir que prioritzaríem les persones en situació de gran dependència i les persones en dependència severa; persones que, tenint el dret reconegut de fa temps, no el rebien. I, per tant, cal prioritzar.

I vostè en la seva pregunta em deia: «Què pensen fer?» Nosaltres volem crear un sistema propi de promoció de l'autonomia personal, volem prioritzar aquestes dependències, atendre aquestes persones, i, a més a més, també volem fer una cosa, que és respectar els terminis legals per fer les valoracions, per fer els programes individuals d'atenció i perquè les persones rebin el més important, que és la prestació o el servei.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'illustre senyor diputat, senyor Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, honorable presidenta. Vostè, senyor conseller, l'últim dia va fer una cosa inèdita en la història del parlamentarisme i d'aquest Parlament, i és que va explicar una cosa diferent a l'interior de la comissió –i d'això en som testimonis tots plegats i ho pot resseguir també en l'acta– i una altra cosa diferent a fora, amb la premsa; a l'interior ens explica retallades, això sí, retallades que totes elles són culpa, com no podria ser d'altra forma, de l'anterior Govern.

I vostè ho comentava: és un tema de prioritats. És evident, és un tema de prioritats. Sap quines són les prioritats? Doncs, les prioritats és que mentre el conseller d'Interior es gasta 6 milions d'euros per aplicar això que se'n diu la velocitat variable –deu ser, suposo, pel tema de l'AP-2, que han d'anar canviant dia rere dia el que és la seva aplicació–, per altra banda, vostès anuncien a través d'un decret que volen retallar també el que són les despeses destinades als centres, per tant, no incorporar gent a nivell de jubilació ni de noves ni de baixes.

Mentre, per una banda, el conseller d'Economia ens anuncia també que no vol reduir, que vol suprimir l'impost de successions, que representaria ni més ni

menys que 410 milions d'euros per a les arques de la Generalitat i que només afecta cinc mil persones, vostè, per altre costat, a fora, a l'exterior de la comissió, ens anuncia que no vol incorporar 24.000 persones, que representarien 45 milions per la Generalitat, una desena part –una desena part– del que vostè recaptaria amb l'impost de successions.

I vostè segurament que ha canviat el llenguatge aquests últims dies. Fa pocs mesos parlava de retallades, ara parla de prioritats; fa pocs mesos parlava de drets virtuals, ara són drets reals. Però la realitat és que vostè està retallant. I el que voldríem és que ens expliqués quines seran les següents retallades que vindran i, sobretot, una cosa molt important, que prioritzí el bé de les persones que més ho necessiten, que no prioritzí les cinc mil persones que paguen un impost, sinó les 24.000 persones que requereixen en aquests moments l'atenció del Govern de la Generalitat.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, miri, quan jo li parlo de prioritzar les persones amb gran dependència, amb dependència severa, li estic parlant de 55.000 persones que ens hem trobat pendents, i, entre elles, 33.000 fora de termini. Es vulneraven drets aquí o no? Ha llegit l'informe del Síndic de Greuges que va presentar la setmana passada on diu que el temps d'espera de l'any 2010 era entre un i dos anys per a tot el seguiment de la Llei de la dependència? I vostè s'espanta quan jo dic parlar de prioritzar? És que arriba un moment en què s'ha de prioritzar, perquè hi ha persones que s'han mort esperant –que s'han mort esperant–, i han mort esperant (*remor de veus*) perquè el Govern ha estat lent –ha estat lent– en la tramitació. I ho diu el síndic també; poden mirar l'informe.

I jo també li vull dir que fins al mes de juliol tenim temps per resoldre els programes individuals d'atenció de les persones en situació moderada de grau 1, nivell 2. Tenim fins al mes de juliol.

Nosaltres encara no hem incomplert cap termini; hi ha hagut qui els ha incomplert. Vostès ara tenen molta pressa, i ho celebren; llàstima que, en aquests darrers quatre anys, des que es va començar a aplicar la Llei de la dependència, aquesta pressa no l'hem vista.

Nosaltres estem pels drets socials, però estem perquè, primer, les persones en situació més greu les atenguem, i les atenguem també en temps i forma i humanitzant l'atenció, perquè són persones i cal atendre-les bé.

Moltes gràcies.

La presidenta

La següent pregunta...

Pregunta

al Govern sobre els objectius de l'Acord
per la cultura (tram. 310-00015/09)

...és sobre els objectius de l'Acord per la cultura. La formula la il·lustre senyora Àngels Ponsa, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió la cultura és un projecte compartit, amb la màxima transversalitat, per aconseguir uns dels objectius cabdals en aquest moment, el consens necessari per arribar a un compromís per la cultura i alhora fer que la cultura ocupi la màxima centralitat en la política catalana.

Dimecres passat, en la seva compareixença en la Comissió de Cultura, vostè ens feia una extensa exposició de les principals línies d'actuació del departament per a aquesta legislatura. En aquesta mateixa sessió, conseller, ens va proposar un gran acord per la cultura, un pacte entre partits polítics, administracions, associacions, societat civil, que impliqui la cooperació pública i privada en tots els camps, en totes les disciplines de la cultura i en tot el territori.

Nosaltres ja li vàrem fer explícit el nostre suport, i, sens dubte, tindrà tot l'ajut i el recolzament del nostre grup parlamentari. Desitjo també que aquest suport sigui compartit per la resta de grups d'aquesta cambra, que, per les intervencions d'aquella sessió, doncs, sembla que hi ha una molt bona predisposició, fet que celebrem. Per tant, tenim, doncs, un primer pas, tímid, però molt important, que és el de la voluntat de tots de compartir una finalitat i uns objectius.

Vostè deia, també, que d'aquest gran Acord per la cultura n'haurà de sortir el país cultural imaginat a deu anys vista, el que volem ser, culturalment parlant, quan si-guem grans. En aquest context, doncs, tenim tots una elevada responsabilitat, un deure i un compromís amb el sector, que haurem d'afrontar amb encert i determinació.

Dit això, ens aniria bé, conseller, començar a posar les bases del que ha de ser la cultura d'aquest país d'aquí a uns quants anys i per a uns quants anys.

Per això, ens agradaria que ens expliqués quins són els objectius i els principals punts que el Govern planteja en el marc d'aquest Acord per la cultura.

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyor conseller.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Ferran Mascarell, conseller de Cultura.

El conseller de Cultura (Ferran Mascarell i Canalda)

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyora diputada, diputades, diputats... Certament vostè ho ha expressat molt bé: és una vella aspiració de la societat catalana que les polítiques culturals s'expressin sem-

pre que sigui possible des del pacte, des de l'acord, i sempre que sigui possible, doncs, amb una perspectiva de llarg termini, que faci possible que allò que tots plegats identifiquem com la cultura d'un país, essencialment allò que fa un país fort, allò que dóna ben-estar, allò que dóna cohesió a un país, doncs, es pugui desplegar amb la màxima eficiència, de la manera més eficient possible.

Bé, com aquesta il·lusió està plantejada des de fa molt de temps, és voluntat del Govern intentar-ho, i, certament, les respostes que l'altre dia es van donar a la proposta que en l'acte de compareixença es va produir, doncs, van ser molt positives, i crec que l'hem de prendre com un molt bon punt de partida.

Els objectius? Bé, doncs, un mapa de responsabilitats compartides i un marc de cooperació interinstitucional públic i privat, i també associatiu, per què no?, que en permeti fer un salt d'escala, que ens permeti avançar, que ens permeti caminar cap aquells objectius que molts de nosaltres compartim.

Vostès saben bé que una cultura és essencialment un sistema de creació, d'innovació, un sistema de producció, un sistema de distribució de béns culturals, que tenen incidència en l'àmbit de la identitat, en l'àmbit del progrés, en l'àmbit de la comunitat, en l'àmbit de la cohesió. Bé, doncs, desplegar tot això d'una manera correcta és el que hauria de permetre aquest acord.

Queden moltes infraestructures per finalitzar, algunes van ser començades l'any 14, l'any 14 del segle passat; dic molt sovint que el Pla de biblioteques, si tot va bé, l'acabarem el 2014, cent anys després que els nostres besavis haguessin començat a intentar-ho. Bé, això es tracta d'acabar-ho; incorporar les noves generacions d'equipaments; confirmar alguns d'aquests clústers d'excel·lència que en l'àmbit del cinema o de l'audiovisual, o del món editorial, del teatre, l'arquitectura, el disseny, el circ, els que vostès vulguin, doncs, tenen tanta importància a Catalunya, i amb projecció internacional creixent; aconseguir l'equilibri definitiu del territori català, l'avenç visible en la pràctica i el prestigi del català, de la llengua dels catalans; un pla que combini la recuperació i l'ús del patrimoni; donar valor a les arts tradicionals; fer créixer de manera sostinguda al llarg dels propers anys la inversió pública necessària per a tot plegat, però també reordenar l'Administració cultural per fer-la més simple i molt més eficient...

La presidenta

Honorable conseller...

El conseller de Cultura

...i oferir –sí, presidenta– a les generacions futures un sistema cultural que s'adigui a allò que el nostre país necessita.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyora Ponsa, vol repreguntar? (*Pausa.*) No.

Pregunta

al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat amb relació a la construcció del Quart Cinturó (tram. 310-00016/09)

La pregunta següent és sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat amb relació a la construcció del Quart Cinturó. Formula la pregunta l'il·lustre senyor Josep Rull, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Josep Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, en la seva compareixença a la Comissió de Territori i Sostenibilitat, vostè va posar molt èmfasi en la necessitat de prioritzar determinades infraestructures en un context complicat per a les finances públiques.

En l'àmbit d'infraestructures tenim diversos instruments que ens permeten avaluar el nivell de rendibilitat d'aquestes infraestructures: la taxa interna de retorn o, per exemple, determinats valors que ens ajuden a ajustar quina potència té a nivell d'equilibri territorial.

El Quart Cinturó segur que és una d'aquestes infraestructures prioritàries. De fet, a nivell de taxa interna de retorn és la infraestructura més rendible del conjunt de Catalunya: a l'entorn del 40 per cent.

L'anterior Govern va dibuixar aquest Quart Cinturó, en el marc del Pla d'infraestructures del transport, com el corredor mediterrani, que seria vertebrat pel desdoblament de la nacional II des de la frontera amb l'Estat francès fins a Maçanet, el desdoblament de la C-35 de Maçanet a Granollers, el Quart Cinturó, o B-40, de Granollers a Abrera, i el desdoblament de la 340 - A-7 des d'Abrera fins al límit del País Valencià, per tal de mantenir-hi els dos trànsits: el trànsit d'agitació i el trànsit de llarg recorregut.

El cert és que, tanmateix, a dia d'avui tenim una part d'aquesta B-40 que està penjada, que tenim simplement el tram que va d'Olesa a Viladecavalls i de Terrassa a Viladecavalls, i el tram intermedi no existeix, és absolutament buit. Els recomano, senyores i senyors diputats, que algun dia vagin d'Abrera a Olesa i vegin on s'acaba el Quart Cinturó. Per un cert sentit de deferència i vergonya no han pintat, diguem-ne, el túnel que s'hauria de construir allà.

Hi ha un altre tram, que és el tram de Terrassa..., en què el quart cinturó s'acaba en un giratori, en una rotonda, de Terrassa a Granollers. Quina és la situació actual, senyor conseller? Amb un exercici d'audàcia política, l'anterior Govern va presentar tres alegacions diferents en sentits diferents al Ministeri de Foment, amb la qual cosa facilitava les coses al Ministeri de Foment per no prendre cap decisió. Quina és la posició de l'actual Govern, tenint en compte allò que els deia: que parlem d'una infraestructura que té un impacte extraordinari en aquelles comarques que generen més producte interior brut d'aquest país?

Gràcies, senyor conseller.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller Lluís Recoder, de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, coincidim amb vostè que aquesta és una infraestructura vital per al nostre país. En aquest moment tenim executats dos trams: el tram Abrera-Olesa, 2,1 quilòmetres; el tram Viladecavalls-Terrassa, 4,9 quilòmetres. Però el tram Olesa-Viladecavalls, que vostè com a terrassenc, doncs, coneix molt bé, està aturat. És un tram de 6,1 quilòmetres. Si aquest tram s'acabés, tindríem un continu de tretze quilòmetres, que ja comença a ser alguna cosa significativa.

Dins de les nostres converses amb el Ministeri de Foment –aquesta és una infraestructura de titularitat estatal–, hem expressat la prioritat que atorguem a aquesta obra, i en aquest moment, diguem-ne, estem en fase d'esperar la resposta que ens dona el ministeri en aquesta qüestió.

El tram Terrassa-Granollers coincideixo amb vostè que és un tram de la màxima importància. Hem expressat al ministeri la nostra voluntat que es faci, és més, li hem fet saber que el Govern de la Generalitat no posarà obstacles a la realització d'aquesta infraestructura. Aquesta és una posició unànime de l'actual Govern de la Generalitat, a diferència de l'anterior Govern, en què sap molt bé vostè que hi havia discrepàncies que massa sovint, doncs, s'expressaven públicament i també s'expressaven en la relació amb el ministeri.

Hem quedat emplaçats a revisar conjuntament les alegacions que hi han presentades i també hem transmès al ministeri la nostra preocupació per l'encaix territorial d'aquesta obra. Sabem que toca alguns punts de gran sensibilitat, i aquesta sensibilitat mediambiental, que nosaltres no només compartim, sinó que, a més, aportem com a Departament de Territori i Sostenibilitat, volem que siguin presents en el traçat definitiu de l'obra.

Moltes gràcies.

La presidenta

La darrera pregunta al Govern...

Pregunta

al Govern sobre les actuacions per a fer efectiva la simplificació administrativa per a les empreses (tram. 310-00017/09)

...és sobre les actuacions per fer efectiva la simplificació administrativa per a les empreses. Formula la pregunta la il·lustre senyora Meritxell Borràs, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Honorable vicepresidenta, en el discurs d'investidura el molt honorable pre-

sident de Catalunya, Artur Mas, manifestava «volem una administració àgil». I deia, afegia allò que «ens comprometem a no aprovar cap regulació nova que no en comporti, com a mínim, l'eliminació d'una d'antiga i, si de cas, si en poden ser dues, millor», marcant així, doncs, una clara prioritat d'aquest Govern d'aconseguir això: una administració àgil. I aquesta és, sens dubte, una necessitat a dia d'avui.

Després hi han hagut altres manifestacions i compromisos per part del Govern, i concretament, la setmana passada, l'honorable conseller d'Empresa i Ocupació, el conseller Mena, manifestava la voluntat d'alleugerir els tràmits per a les empreses, i facilitar així, doncs, l'activitat i també facilitar la capacitat de creació d'ocupació.

I amb una imatge molt gràfica, ell manifestava que les empreses li deien que el primer i quasi l'únic que li demanaven era que traguéssim les pedres que han d'arrossegar innecessàriament i també les pedres que es troben en el camí. I, per tant, a partir d'aquí manifestava un compromís certament ambiciós d'establir una finestra única empresarial i reduir en el 90 per cent els tràmits, aconseguir una simplificació normativa i administrativa, aconseguir també una canalització a través d'una finestra única, i fer això a través de l'Administració electrònica.

Aquesta és la voluntat que expressava el Govern de tenir una administració àgil. Hi ha una primera novetat, que és aquesta de reduir en el 90 per cent els tràmits pesats i innecessaris amb què les empreses es troben; les empreses i també les persones. I un objectiu certament ambiciós que respon a una necessitat, que les empreses no només la manifesten al conseller, sinó també a les persones, doncs, que els anem a veure.

Hi havia una segona petició, que és aconseguir una finestra única, i, honorable, vicepresidenta, vostè sap –ho sap perquè ho ha sentit en altres ocasions– que aquest és un tema, podríem dir-ne, recurrent, no és la primera ocasió que ho sentim. Hi han hagut en aquest sentit moltes paraules i pocs fets. Nosaltres volíem demanar-li, consellera, molt honorable vicepresidenta, que ens digui, doncs, quines són les mesures que pensen dur a terme per aconseguir aquestes dues accions i, per tant, aconseguir tenir una administració més àgil, més...

La presidenta

Senyora diputada...

Meritxell Borràs i Solé

...efectiva i més simple.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per respondre, l'honorable la senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern (Joana Ortega i Alemany)

Sí, gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats..., senyora diputada, miri, una de les prioritats d'aquest Govern expressada en tots els casos és fomentar l'activitat econòmica d'aquest país i, en aquest sentit, facilitar al màxim la creació de llocs de treball. Nosaltres som conscients que en aquest sentit l'Administració, la reforma de l'Administració hi té un paper cabdal. I sota els principis i els valors d'austeritat, agilitat i aprimament, hem començat una sèrie de modalitats que han anat en la línia sobretot d'aprimar l'Administració, de reduir l'estructura política de l'Administració en un 20 per cent, de reduir també aquells llocs de treball de confiança i especialment, sobretot, de fer una estructura dels departaments sota els principis d'eficiència.

I hem encarat aquest principi d'agilitat, com li deia, amb un objectiu molt clar: fer que l'Administració pública respongui al principi d'agilitat, al principi d'eficiència, al principi també d'uns tràmits molt més senzills i d'una menor burocratització i sobretot d'una simplificació normativa. I aquest és un repte important que especialment passa perquè tots els processos es vagin simplificant, perquè realment tots els processos administratius són susceptibles de ser simplificats. Però també passa perquè hi hagi una veritable coordinació entre els departaments i perquè, a més a més, s'implanti, d'una manera ferma i sobretot forta, l'Administració electrònica.

I hem volgut començar sobretot aquesta estratègia optimitzant els processos que tenen més impacte en el món econòmic i empresarial. Per què? Perquè creiem que en aquest moment, doncs, el que facilitarà serà un menor cost i sobretot un estalvi de temps.

Vostè em feia esment que l'altre dia el conseller Mena, en una excel·lent compareixença al Parlament, ja posava de manifest totes aquelles actuacions que duren a terme al llarg de la legislatura per fer efectiva aquesta simplificació en el tràmit amb les empreses. I ell parlava ja de potenciar les funcions i les capacitats de l'Oficina de Gestió Empresarial i també d'establir aquesta finestra única que ens ha de permetre reduir els tràmits administratius en un 90 per cent i, sobretot, fer-ho amb l'Administració electrònica.

A vostè no se li deu escapar que per fer possible aquest repte es necessita, primer, el concurs de tot el Govern, especialment dels departaments que presideixo i del d'Empresa i Ocupació, però sobretot és molt important la implicació de tots els actors de l'Administració. És important que tots els treballadors de l'Administració s'hi sentin cridats, perquè, en definitiva...

La presidenta

Senyora vicepresidenta, se li exhaureix el temps.

La vicepresidenta del Govern

... el que volem és –acabo, sí– la recuperació del prestigi de la nostra Administració.

La presidenta

A continuació, se substanciaran les preguntes al molt honorable president de la Generalitat.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la prioritat d'una llei electoral (tram. 317-00008/09)

La primera d'elles la formula l'il·lustre senyor Albert Rivera, del Subgrup Parlamentari Ciutadans, sobre la situació política.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Mas, aquests dies el seu Govern, amb relació a la paralització de la Llei de consultes aprovada en aquest Parlament, feia esment i referència a la prioritat que el seu Govern li dóna de modificar aquesta llei, fins i tot, anant més enllà de les competències que té la Generalitat i més enllà, pròpiament segurament, del que pugui dir el Constitucional. En contraposició a aquesta prioritat del seu Govern, Catalunya porta nou legislatures ja, amb aquesta, sense llei electoral catalana. Una prioritat absoluta que de veritat sí que democratitza i fa participar i millora la relació entre ciutadans i política.

Jo li vull preguntar, senyor president, quina prioritat li dóna vostè al que són ja nou legislatures a Catalunya sense llei electoral. Vostè sap i sabem tots que ha de ser una majoria parlamentària suficient, àmplia la que pugui donar suport a aquesta llei. Però és evident que no podem continuar en aquesta situació, sense llei electoral. L'única comunitat que no té llei electoral avui dia a Espanya és Catalunya. Per tant, li demano, president, quina és la prioritat en aquesta llei. Vostè en el debat d'investidura, arran d'una pregunta nostra, després d'una pregunta nostra, va dir que li volia donar prioritat, i jo també el convido, president, que vostè ens expliqui quina és la prioritat, perquè de moment la prioritat són les consultes, de moment la prioritat és anar a votar consultes independentistes de cap de setmana, però la prioritat veritable de fer més democràtic el nostre sistema, que és una llei electoral com cal i moderna, no la tenim. Quina és aquesta situació? I quina és la posició del seu Govern?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Artur Mas i Gavarró)

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, deixi'm dir-li que la prioritat del Govern sobretot és millorar la qualitat democràtica de Catalunya, i la qualitat democràtica de Catalunya i la participació de la gent en general es pot millorar a través d'una llei electoral, no li dic pas que no, realment és una assignatura pendent, ho sabem tots plegats. Vostè sap que es va fer un intent al final de la legislatura passada que no va resultar reeixit, però també deixi'm dir-li que una llei de con-

sultes que no necessàriament passi per autoritzacions del Govern espanyol també pot ser una prioritat, des d'aquest punt de vista, de la millora de la qualitat democràtica. Perquè vostè no em negarà que si fins i tot un ajuntament pot fer una consulta a la seva població, també l'hauria de poder fer el Parlament de Catalunya o el Govern de Catalunya, suposo, això també deu anar en la línia de la millora democràtica.

Per tant, les dues coses són prioritàries, tant la llei de consultes com la futura llei electoral, que, a criteri nostre, s'hauria d'enfocar en els dos primers anys d'aquesta legislatura, perquè són aquells tipus de llei que si s'espera al final, normalment no acaben bé, com es va demostrar en algunes altres ocasions. Per tant, la meua invitació a tots plegats, i, en qualsevol cas, l'opinió del Govern que jo presideixo serà d'intentar arribar a un acord, que vostè sap que és difícil, però, en qualsevol cas, intentar-ho, per poder tenir llei electoral en els primers dos anys de la legislatura.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor diputat.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. President, té vostè raó que poden haver-hi prioritats diferents, el que passa és que, a diferència de la llei de consultes que vostè vol fer, un ha de tenir competències per legislar, un no pot legislar i opinar sobre coses sobre les quals no té competència i, en canvi, d'allò que tenim competència des de l'any 79, vostès no volen opinar. I concretament, Convergència i Unió no vol opinar, perquè vostès han estat sempre decisius, com vostè sap, per aprovar aquesta llei.

Per tant, el seu Govern, el color polític que li dóna suport, han estat bloquejant sistemàticament l'obertura d'aquesta o el tancament d'aquesta llei electoral definitiva. Jo el convido, senyor president, que deixin vostès de bloquejar això, que signin aquest document de ponència conjunta que vol presentar Ciutadans amb tots els grups parlamentaris –nosaltres ja l'hem signat, falta que el signin els altres grups– per començar a treballar dins d'aquest període de dos anys, que em sembla correcte, com vostè planteja.

Intentem tenir llei electoral a Catalunya, signem tots plegats per obrir aquesta llei, per debatre sobre llistes obertes, sobre més participació, sobre limitació de mandats, despesa electoral..., temes que als ciutadans sí que els preocupen.

I, senyor president, no prioritzis vostè aquestes consultes fora de la llei o el marc que no ens competeix, perquè tenim competències des de l'any 79 i no les hem exercit, i competències que no tenim, vostès els donen prioritat. Aprenem –i acabo, presidenta– a legislar sobre allò que tenim i no contínuament a intentar legislar sobre allò que està fora...

La presidenta

Senyor Rivera, se li ha exhaurit el temps.

Albert Rivera Díaz

...del marc constitucional.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé, moltes gràcies, senyor Rivera. Miri, en alguna cosa, encara que siguin poques, podem arribar a coincidir. Ja li dic que, concretament, en la necessitat que Catalunya tingui una llei electoral pròpia, hi coincidim, no diem pas que no. Nosaltres, a la darrera legislatura, hi vàrem treballar, en aquell cas des de l'oposició; ara ho farem des del Govern.

És evident que una llei electoral necessita un ampli consens, són les regles del joc. I, per tant, m'atreveixo a dir que la feina serà feixuga, serà difícil, però que l'hem d'intentar, ho hem d'intentar. Jo estic absolutament disposat a poder-ho fer en aquests propers dos anys.

Dit això, no contraposi la necessitat d'això amb la poca necessitat d'altres coses. Vostè diu: «no tenim competències». Home, no tenim competències per organitzar consultes que siguin referèndums vinculants jurídicament, perquè això requereix l'autorització del Consell de Ministres. Però vostè creu que en el segle XXI un parlament d'un país i un govern d'un país com Catalunya no pot consultar, encara que no sigui per via de referèndum, la seva ciutadania per conèixer-ne l'opinió? Doncs, escolti'm, això s'ha de regular, simplement això. Sense necessitat, senyor Rivera, que tot ens ho autoritzi Madrid.

La presidenta

La pregunta següent és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre les retallades pressupostàries en educació (tram. 317-00010/09)

I la formula l'honorable senyora Anna Simó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, presidenta. President, estem amb una crisi econòmica molt greu des de fa tres anys. Això ha comportat una davallada important dels ingressos de la Generalitat i ha comportat, també, en aquests tres anys, fer veritables esforços per mantenir les polítiques socials i la millora de la competitivitat d'aquest país.

Des d'Esquerra Republicana –estic convençuda que vostè també ho comparteix– entenem que per sortir de

la crisi només hi ha un camí: millorar, o almenys mantenir tal com estem ara, la inversió en educació, i millorar, o almenys mantenir, la inversió en innovació. I nosaltres pensem que la millor inversió que es pot fer en un país és la inversió en educació. I pensem que l'educació, president, ha d'estar al marge de les retallades provocades per la crisi. Els països que se'n surten, president, són els països que parteixen d'un ampli acord en educació i amb una inversió continuada en educació i no amb una retallada de serveis públics.

Vostè, president, en la campanya electoral deia que l'educació és una prioritat. Vistes les mesures, les actuacions que ha fet o ha anunciat el Departament d'Ensenyament d'aquest Govern, i, per tant, el Govern de la Generalitat, el que veiem és que sembla una prioritat, sí, però, alhora, de les retallades.

Comparteix, president, que l'educació és una peça clau per al progrés del país i la seva gent? I que el salt de millora qualitativa que és necessari que faci el nostre sistema educatiu només serà possible des del diàleg, l'acord i el compromís de tota la societat, i només serà possible, com li deia, des de la inversió continuada i focalitzada en els centres públics?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyora diputada, jo comparteixo plenament, i el nostre Govern també, lògicament, que l'educació és una prioritat de país. És una prioritat en majúscules: no és una prioritat, és una prioritat absolutament en majúscules, principalíssima prioritat. Ho hem dit sempre. Ho tornem a dir. Crec que ho vàrem demostrar estant a l'oposició. Vostè recordarà que vàrem ser, ho crec, una força política altament responsable pactant la Llei d'educació de Catalunya en aquest mateix Parlament, per cert, per àmplia majoria. Això crec que va estar ben fet. Dóna un marc d'estabilitat de cara a aquests propers anys. I, evidentment, les polítiques d'innovació també són una prioritat.

Ara, deixi'm dir-li una cosa, fins i tot parlant d'educació: crec que tots tenim l'obligació, tots plegats, de fer entendre que a tots els sistemes del nostre país, també en els públics, hi ha guanys d'eficiència que es poden fer. A tots, i a l'educació també. I vostès saben que el tema de l'educació no és només un problema de diners. Si vostè aboqués molts diners, que ara per cert no tenim, en un model educatiu que no corregís –que no corregís– les claus bàsiques de funcionament d'aquest model, doncs, miri, serien diners que al final tampoc servirien per a la finalitat última, que és..., què? Millorar la qualitat educativa i reduir significativament el fracàs escolar.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, presidenta. Certament, president, lleis de país i pactes de país que s'han de mantenir, però inversions compromeses en aquests pactes i amb aquestes lleis que també s'han de mantenir. No parlem, president, de guanys d'eficiència en genèric. Vostè m'acaba de dir: «lluïta contra el fracàs escolar». Exacte, m'hi agafo, president, com m'hi vaig agafar l'altre dia, en comissió, quan la consellera ho va presentar. Precisament per això, president, jo li ho pregunto a vostè, perquè la consellera va desistir de continuar lluitant per millorar el pressupost d'Ensenyament. Tenia massa el retrovisor posat, president.

I jo la pregunta..., la pregunta que li vull continuar fent és: com pensen tirar endavant un pla o un pacte contra el fracàs escolar si estan ampliant les ràtios per alumne? (*Veus de fons.*) Home, oi tant! –oi tant!–, consellera... President, estem ampliant les ràtios per alumne i estem disminuint els recursos per alumne perquè hi haurà, almenys, com a mínim, els mateixos recursos, o menys, per alumne, president. Per tant, li demano a vostè, president, que preservin l'educació pública de les retallades. Vostè és l'únic que ho pot fer, perquè la consellera ja ha dimitit de fer-ho.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Miri, hi ha coses, senyora Simó, que cauen pel seu propi pes. Vostè creu que hi ha alguna persona tan irracional i tan irresponsable que, sent responsable d'un departament vulgui menys diners per a aquell departament? (*Pausa.*)

És que, a vegades –a vegades–, a vostès se'ls ha de contestar aplicant allò que se'n diu «el sentit comú». (*Veus de fons.*) I el sentit comú diu que tothom que és responsable d'un departament..., i vostè ho ha estat, a més a més, durant una colla d'anys..., què feia vostè? Doncs, reclamava per més diners. Què creu que fa la consellera Rigau? Vol que li ho expliqui? (*Remor de veus.*) Escolti'm, això no és un col·loqui, és un debat parlamentari. (*Veus de fons.*) Què fa la consellera Rigau? Doncs, el que ha de fer qualsevol conseller o qualsevol consellera: lluitar perquè el seu departament, la seva responsabilitat, tingui cada vegada més pressupost. Això és el que està fent.

Ara, estem d'acord que s'ha d'aplicar una política de seriositat, des del punt de vista de la despesa, o no estem d'acord en això? Perquè, si no estem d'acord en això, no ens posarem d'acord gairebé en res. Jo els demano a vostès també responsabilitat. L'hem de tenir tots, la responsabilitat: nosaltres, des del Govern, posant la cara amb allò que s'ha de fer –ens correspon a nosaltres–, i vostès, des de l'oposició, i molt recentment des del Govern, perquè vostès saben que la situ-

ació és la que és i no ens l'hem inventada. I consti que amb això no hi ha...

La presidenta

Senyor president...

El president de la Generalitat

...crítica.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació política.

Pregunta

al president de la Generalitat
sobre els criteris de les retallades
pressupostàries (tram. 317-00011/09)

I la formula l'il·lustre senyor Joan Herrera, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Joan Herrera Torres

Gràcies, presidenta. Senyor president, li confesso que avui tenia una pregunta fàcil, que era si el seu Govern està responenent a aquella expectativa de «bon govern», de govern sense soroll. I li dic que és fàcil perquè el «no-cas», el «no-cas Crespo», fa que avui no tinguem secretari de Seguretat; que avui, quan no hi havia debat sobre la velocitat hi ha qui hagi obert el debat sobre els cent trenta quilòmetres per hora, i des del seu Govern han contribuït a generar incerteses, amb les seves declaracions sobre les finances del Govern de la Generalitat.

Però li preguntaré sobre el que em preocupa, el que més em preocupa, i el que més em preocupa són els criteris, els criteris sobre les retallades: quan, com, amb quins criteris, i fins on pensen arribar amb aquestes retallades.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor Herrera, «quan» i «com» és ben senzill de respondre. Vostè fa una pregunta fàcil i jo li faig una resposta fàcil, també. «Quan?» i «com?» Doncs, quan vingui el pressupost. A on, sinó? Doncs, en el pressupost, que arribarà en aquesta cambra d'aquí a unes setmanes, i, aleshores, vostès i nosaltres tindrem ocasió de discutir com s'elabora aquest pressupost i, sobretot, com s'aprova.

I, per cert, quan arribi el pressupost en aquesta cambra, ja tindrem definitivament, fins i tot per part de la Intervenció General de l'Estat –ara jo ho tenim per

part de la Intervenció General de la Generalitat—, tindrem la fotografia exacta de com va acabar l'any passat. I aleshores sabrem quines disponibilitats tenim tots plegats, perquè això ens afecta a tots, per fer el pressupost del 2011.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Li pregunto quan, com i a qui, per una raó: perquè nosaltres ens estem assabentant de les retallades no pel detall de les compareixences dels consellers, sinó per allò que expliquen els diaris. Li pregunto quan, qui... (*remor de veus*) i com, perquè resulta que vostès el que estan afectant són serveis bàsics.

Senyor president, el senyor Mas-Colell ahir deia: «La retallada no serà indiscriminada.» Però resulta que a qui està afectant més precisament és aspectes clau per a l'equitat i la competitivitat del país; per exemple, en matèria educativa.

En matèria educativa s'estan parant obres que s'estan fent. Podem agafar el metro, anar a Fluvà i veure com han parat un institut. En matèria educativa hi ha instituts que amb prou feines podran pagar la calefacció i l'electricitat. En matèria de salut es paralitzen obres a desenes d'hospitals i més d'una quarantena de CAP, d'acord amb el que vostès han informat. I continua, i la retallada continua.

I ara ja sabem allò de què és «aprimar l'Administració»: estat del benestar per estat de la caritat; la provisió de serveis mitjançant la privatització, precisament, amb el que és una depauperació dels serveis públics.

Per això li demano que posi el fre; que posin el fre, que estudiïn bé fins on han d'anar, i que sobretot tinguin un sentit de l'equitat i un sentit econòmic també en aquestes retallades, perquè la veritat és que aquest sentit de l'equitat, i un sentit econòmic en aquestes retallades, no l'estem veient per enlloc.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Jo m'esperava, senyor Herrera, sincerament —però em demostra que sóc un ingenu total—, que vostès esperarien allò que deien «els cent dies» per fer aquest tipus de discursos, però ni els cent dies no esperen. Ja estan dient que l'únic propòsit d'aquest Govern és retallar-ho tot pertot arreu. Vostè creu que realment el nostre propòsit és fixar la prioritat del país en retallar el pressupost?

La nostra prioritat és aixecar aquest país, no reduir-lo, ni retallar-lo, sinó aixecar-lo, aquest país, i ajudar que

les coses vagin millor. El que passa és que si ara s'ha de fer això, si s'ha de reduir aquest pressupost, és perquè durant alguns anys, i especialment el darrer any, doncs, les coses van anar com van anar, senyor Herrera.

Vostès punxen cada dia, jo procuro, doncs, fer un tipus d'intervencions que no fereixin ningú, perquè em sembla que en aquest moment del que es tracta no és de ferir als altres. Però, vostès són conscients de la realitat o no? No sé si en són conscients, perquè si no en són conscients, ja els ho dic, aleshores hi haurà aquest discurs que vostè fa, i nosaltres farem la rèplica que hàgim de fer, i estarem en aquest terreny, i la gent al final no entendrà re.

Si vostès són conscients de la realitat que hi ha, saben que s'hauran de fer coses en molts terrenys de la Generalitat. Estem disposats a parlar amb tots vostès sobre el que cal fer quan vingui el pressupost aquí i l'hàgim de discutir. No som un Govern tancat en aquest sentit. Escoltarem les seves propostes. Però hi haurà d'haver propostes. Perquè l'única proposta no podrà ser: «Seguim gastant exactament igual que l'any 2010.» Aquesta proposta, senyor Herrera, és absolutament irrealista. No hi ha ningú, o pràcticament ningú en aquest país que pugui seguir gastant en plena crisi allò que gastava abans, i hem de prendre exemple de la gent, de la persona, del ciutadà, de la família, de l'autònom i de la petita i mitjana empresa.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació política.

Pregunta

al president de la Generalitat
sobre les mesures per a fomentar
l'economia productiva (tram. 317-00009/09)

I la formula l'excel·lentíssima senyora Alícia Sánchez-Camacho, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Molt honorable president, nosaltres, i el país, som conscients de la situació i de la gravetat que està vivint Catalunya amb el llegat que ens va deixar el Govern anterior. Som conscients que cal prioritzar l'austeritat, aprimar l'Administració i eliminar les despeses supèrflues. El que volem saber, senyor president, és que també ara el país necessita ja un govern que comenci a incentivar i impulsar mesures per a l'economia productiva.

Quines són aquestes mesures que vostè vol emprar i vol impulsar per a l'economia productiva i per a generar confiança en els sectors productius del país?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies. Senyora diputada, miri, la primera mesura de totes és generar confiança, perquè si no hi ha confiança, no hi ha inversió; si no hi ha confiança, el sector productiu i el teixit productiu, les empreses, no fan projectes. Aquesta és la primera mesura. Jo crec que això, li ho dic amb tota la modèstia, doncs, en algun sentit o en alguna mesura es deu haver reintroduït. Crec que hi ha un clima de major confiança respecte al present i el futur de Catalunya, malgrat les enormes dificultats que estem travessant, que no s'han d'amagar.

Segona cosa que s'ha de fer: doncs, un marc legal de simplificació i de flexibilitat per a la petita i mitjana empresa. D'aquesta situació d'atur del 18 per cent a Catalunya i del 20 per cent a l'Estat espanyol només ens en traurà la dinàmica o el dinamisme de la petita i mitjana empresa. Ningú altre: l'Administració no podrà crear ocupació neta –no podrà– i les grans –grans, grans– empreses, al final, doncs, sumant i restant, més aviat són neutres des del punt de vista de la creació de llocs de treball. Per tant, només hi ha la possibilitat d'estimular un marc, hi insisteixo, de flexibilitat i d'agilitat per a la petita i mitjana empresa.

I tercer, fent que, des del punt de vista de l'Administració, en aquest cas, de la Generalitat, s'estigui al costat de tota aquella gent que vol fer projectes a Catalunya. En aquests darrers dies hem tingut notícies molt interessants en aquest sentit. Jo mateix he tingut ocasió de tenir reunions, de rebre al Palau de la Generalitat, gent diferent que està fent inversions a Catalunya perquè confia en el futur d'aquest país. I, a més a més, inversions estratègiques que crearan llocs de treball.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'excel·lentíssima senyora Alícia Sánchez Camacho.

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Sí, senyora presidenta, moltes gràcies. Em plau, senyor president, escoltar-li aquesta resposta perquè fins aquests dos mesos el que hem escoltat al país són missatges sobre el forat dels comptes que té la Generalitat i el reguitzell de retalls que vostès volen fer: des de la paralització de catorze hospitals, de les obres de catorze hospitals a Catalunya, quaranta-quatre centres d'atenció primària, la pèrdua de professors, de policies a les properes convocatòries públiques, incloses la no-reposició de metges, com ahir manifestaven dos mil cent metges en un document presentat a la mateixa presidenta d'aquest Parlament; la continuïtat de més de mil barracons a les escoles o la situació de paràlisi a la cessió dels ordinadors o els problemes a l'estació, que ara deia el senyor conseller, de reprogramar la línia 9 del metro, com també les retallades de la Llei de la dependència. Per això em plau sentir-li parlar de propostes de futur i propostes d'impuls de l'economia productiva.

Vostè va dir en el seu moment, senyor president, que aquest Govern necessita ajuda, que el Govern es vol

deixar ajudar, alguns ens han deixat el llegat que ara tenim. El Partit Popular s'ofereix per ajudar, senyor president, però per això necessitem dues prioritats: una, el pressupost, el pròxim pressupost d'aquest país, i les inversions que es duran a terme en els sectors productius i, evidentment, en les inversions en educació, en política social i sanitat, i hem de conèixer aquests criteris, senyor president, abans que vostè els porti aquí; i, segon, senyor president, l'emplaço que vostè lideri un gran acord polític i econòmic de totes les forces polítiques, perquè el país necessita un govern que actuï amb responsabilitat, però una oposició, també.

Posi's a treballar i mogui fitxa en això, no esperi la cimera del dia 25, faci ara i lideri i impulsi un gran acord econòmic, social i polític de totes les forces catalanes per donar solucions al país, als autònoms, als emprenedors, les famílies, els aturats i els joves, que és el que necessiten i que és el que volen: un govern que actuï i que governi. I això és el que espero de vostè.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula per respondre el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyora Sánchez-Camacho, si vostè a més a més d'estar atenta, com veig que ho està, a tot el que és la necessària reducció del pressupost de la Generalitat, obligada, per altra part, per les condicions que tenim, estigüés atenta també a altres coses, que potser no ho està tant, tant en la mateixa mesura, veuria que en aquests darrers dies, com li deia, doncs, això que vostè reclama és exactament el que s'està fent. Jo mateix, com a president de la Generalitat, m'he vinculat a tota una sèrie d'inversions que es faran en aquest país en aquests propers temps facilitant totes aquestes inversions, per exemple, que la Hewlett-Packard porti el centre de màrqueting europeu que està a Stuttgart, a Alemanya, a Sant Cugat, no és cap tonteria, perquè vol dir que tenim un país competitiu. I que Inditex faci una inversió importantíssima a l'antiga Fibracolor, a Tordera, no és cap casualitat, és que hi ha gent que confia en el futur del nostre país. I en aquestes properes setmanes vostès veuran, i jo m'hi vincularé personalment, com hi haurà inversions significatives en altres comarques de Catalunya, de gent que confia...

La presidenta

Senyor president...

El president de la Generalitat

...en el futur econòmic d'aquest país.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació política.

Pregunta

al president de la Generalitat
sobre els anuncis d'ajustos pressupostaris
i sobre la confiança dels ciutadans
en el Govern (tram. 317-00012/09)

I la formula l'honorable senyor Joaquim Nadal, del Grup Parlamentari Socialista.

Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, senyor president. Molt honorable president, passats dos mesos de la presa de possessió del seu Govern, i contra el que vostè acaba de dir ara, aquí a Catalunya avui hi ha menys confiança, més desconcert, més preocupació i més alarma. Per què? Primer perquè s'han embrancat, i potser ens hem embrancat tots plegats, en una guerra de xifres que no ha aportat res de bo. Segon, perquè vostès han anunciat un pla d'ajust que no coneixem, que no hem debatut en aquest Parlament i que ara sembla que potser presentaran en forma d'esborrany abans que sigui concretat amb el Govern espanyol. I, finalment perquè contra tot sentit comú, senyor president, el conjunt dels consellers i conselleres del seu Govern han començat a anunciar a tort i a dret, sense ordre ni concert, tota mena de retallades sense discriminació, sense prioritzar, sense fixar criteri, sense establir un ordre de jerarquia en allò que s'ha de retallar i allò que s'ha de mantenir. I crec que si haguessin fet les coses d'una manera diferent, i vostè pot pensar-hi i pensar que orientant les coses cap a un guió de quin ha de ser l'ajust i de com s'ha de concretar, allò que s'ha produït prèviament al debat pressupostari es produiria quan tocava.

Ja ho ha dit vostè, quan en parlarem? Quan vingui el pressupost. Però què ha passat? De moment, campí qui pugui, n'hem parlat abans.

La presidenta

Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Senyor Nadal, que vostè diu que hi ha menys confiança i més desconcert... M'admetrà que això és una opinió molt subjectiva, exactament igual que la meua quan dic el contrari, exactament igual. Però, bé, doncs, no sé... Vostè surti al carrer, vostè pot tenir una impressió, jo en puc tenir una altra. Jo crec, sincerament, que en aquest moment hi ha més confiança i menys desconcert, però, és igual, perquè d'aquí tampoc en traurem cap discussió, ni cap conclusió, diguem-ne, que serveixi per gaire cosa, no?

Vostè diu que no hi ha prioritats. Sí que n'hi ha, de prioritats. Una prioritat era fer els deures i posar el pressupost de la Generalitat, que ho sabrem d'aquí a unes setmanes, en el nivell que pot estar. Això és una gran prioritat, que ens hi hem hagut de posar, i no em faci fer més valoracions, ens hi hem hagut de posar..., per nasos, obligatòriament, no hi havia altra sortida, no? I fins i tot dintre d'això algunes mesures que estan prenent alguns departaments marquen prioritat, senyor Nadal.

Quan el conseller Puig diu «no podem repetir una convocatòria de vuit-cents i escaig de mossos d'esquadra, però la farem de sis-cents», reduint un 25 per cent aquesta convocatòria, està marcant una prioritat, està dient «no aturo aquest programa, però no pot ser exactament amb la mateixa intensitat que abans». I quan la consellera Rigau diu: «Escolteu, la setmana blanca no la repetirem» –els sona això, oi?–, «no la repetirem», està marcant una prioritat, perquè, segurament, això, gastar diners aquí no era la prioritat per lluitar contra el fracàs escolar. I quan el conseller de Salut diu: «S'ha d'aprimar l'estructura directiva dels hospitals», que és el que està fent, per exemple, en aquest moment, està marcant una prioritat, perquè vol dir que abans de tocar altres coses, el missatge serà: no cal tanta parafernàlia d'estructura directiva en els hospitals. Tots això són prioritats.

La presidenta

Per respondre, per repreguntar té la paraula l'honorable senyor Joaquim Nadal.

Joaquim Nadal i Farreras

Sí. Senyor president, li diré que la suma de totes les prioritats parcials anunciades d'una forma sectorial pels consellers del seu Govern no fa la prioritat, que és la pressupostària, i ja en parlarem quan sigui l'hora. Però li faig tres propostes en un terreny simbòlic, en el terreny de les inversions: no aturi cap obra en marxa, per exemple, escoles i instituts, de l'últim paquet de l'Institut Català de Finances, que tenen noms i cognoms. Segon, no aturi cap obra licitada, adjudicada, no començada però que té un finançament compartit amb fons europeus i amb fons municipals. I, tercer, no aturi cap obra ni desviï els fons de caràcter finalista que ja han cobrat per obres d'infraestructures que estan adjudicades. I si vostè comença a complir en aquest sentit, potser començarem a entendre que els criteris d'estalvi i d'ajust responen a un programa global que podem acceptar.

I, finalment, senyor president, d'acord que hi ha notícies positives, les subscrivim totes, li recomano només...

La presidenta

Senyor Nadal...

Joaquim Nadal i Farreras

...que no se les atribueixi en exclusiva, ni Inditex...

La presidenta

...se li ha exhaurit el temps, senyor Nadal.

Joaquim Nadal i Farreras

...ni la gran superfície a Abrera, ni cap altre, no ho són amb solució de continuïtat, tenen pares, fills i mares d'abans, de després i de durant.

La presidenta

Té la paraula per respondre el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Miri, el nostre criteri, senyor Nadal, és que primer cal continuar les obres en marxa abans que iniciar-ne de noves, el que passa és que vostès n'havien promès tantes de noves, sense diners, que resulta que per això haurem de dir que no a algunes coses d'aquestes promeses, però el que està en marxa procurarem prioritzar-ho i procurarem que això vagi endavant tant com sigui possible.

I després, escolti'm, no ens atribuïm res en exclusiva –en exclusiva–, no tingui la pell tan prima, home, segur que vostès algun mèrit hi devien tenir, i segur que el Govern actual també, i, sobretot, qui té mèrit de veritat sap qui és? Ni l'anterior Govern, ni l'actual Govern, els que tenen mèrit de veritat són aquesta gent que en aquestes condicions i circumstàncies es dediquen a invertir i a crear llocs de treball; davant d'aquests, ens hem de treure el barret.

La presidenta

La darrera pregunta és sobre els esdeveniment polítics.

Pregunta

al president de la Generalitat
sobre el procés de reordenació
de les caixes d'estalvis i la reforma
del sistema financer (tram. 317-00013/09)

I la formula l'il·lustre senyor Jordi Turull, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Jordi Turull i Negre

Sí. Moltes gràcies, presidenta. Molt honorable president, des del nostre Grup Parlamentari li volem plantejar una qüestió que per a nosaltres és de gran transcendència perquè relliga moltes coses que tenen a veure amb la gent, amb el país i amb el repte d'enlairar de nou econòmicament i socialment Catalunya, ens referim a la reforma del sistema financer, però de manera particular, al procés de reordenació i reforma de les caixes d'estalvi que estem vivint.

Aquest no és un tema menor, no ho seria mai, ni ho és mai, però menys ara atesa la situació econòmica del país, de les empreses i de les famílies. Aquest és un tema que s'està movent molt, encara que, i el president ens ho pot confirmar, sí que cal deixar ben clar que ningú ha de patir pels seus estalvis, ningú perquè aquests estan ben assegurats. Ara, sí que hi ha coses que, com deia, hi hem d'estar amatents i actuar-hi, pel molt que ens hi juguem aquí, a Catalunya. Hi ha riscos però també hi ha oportunitats, en funció de com s'actui. Ens preocupa el risc que al final d'aquest procés o aprofitant aquestes noves reformes o exigències Catalunya pogués perdre musculatura financera;

ens preocupa el risc que al final de tot centres de decisió financera que ara són aquí i són d'aquí, s'acabin desplaçant a altres indrets fora del país i deixin de ser d'aquí, que es perdi la seva catalanitat i arrelament al territori, amb tot el que això suposa. Ens preocupa veure com en moltes coses s'és més exigent amb les caixes, tan arrelades al nostre país, que, per exemple, amb els bancs. Ens preocupa el risc que per totes aquestes noves exigències no es puguin mantenir recursos de l'obra social de les caixes, i també amb tot el que això suposa. Tot això són riscos, és evident, però en funció de com s'actui i s'acabi actuant també poden ser oportunitats.

President, per al nostre grup tota aquesta qüestió, com deia, té a veure i relliga aspectes clau per al present i el futur de Catalunya, hi ha massa coses en joc i coses massa importants en tot això. Per això, president, en coherència amb el compromís i amb l'exercici que està fent i que va prendre davant d'aquest Parlament i del poble de Catalunya que res que sigui important per a Catalunya i la seva gent li serà aliè, en tingui o no, en tingui més o en tingui menys competències el Govern i d'exercir un lideratge des de Catalunya en tot allò que ens afecti directament o indirectament, nosaltres, president, li preguntem quina és la valoració i actuació, tant seva com del seu Govern, amb relació a tot aquest procés de reordenació de les caixes i de la reforma del sistema financer.

Moltes gràcies, senyora presidenta; moltes gràcies, senyor president.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, bé, jo li he de dir que en aquest mes i mig, aproximadament, que portem en el nou Govern un dels temes de major preocupació i de major ocupació ha estat fer tot aquest seguiment del tema de les caixes d'estalvi, concretament de les caixes d'estalvi que hi ha a Catalunya, i dels canvis de normatives que s'han estat impulsant des del Govern central molt recentment.

És un tema que ens preocupa perquè Catalunya no pot perdre pes financer. Val a dir que en aquests moments, malgrat que de pes financer en tenim, el sector financer, els bancs, les caixes, etcètera, no estan complint al cent per cent la seva funció, i la seva funció no és només, diguem-ne, atresorar diners o acumular solars o pisos en construcció, la seva funció és fer circular els diners perquè els particulars, la gent i les empreses puguin també complir la seva funció, que és fer anar l'economia i crear llocs de treball. Això no s'està complint com caldria, però, evidentment, malgrat que això és així i que cal normalitzar-ho, tampoc hem de perdre pistonada des del punt de vista del nostre pes financer com a Catalunya, no?, i tota la batalla del Govern ha estat en aquests darrers dies i setmanes pre-

cisament aquesta: assegurar que Catalunya tindrà una capitalitat en l'àmbit financer de primer nivell.

Què hem hagut de fer? Doncs, miri, hem hagut d'influir clarament, de negociar clarament amb el Govern espanyol per guanyar temps, per un costat, perquè hi havia una amenaça molt clara perquè això anés molt, molt de pressa; es podia haver produït una situació que en molt pocs mesos, dintre d'aquest any 2011, algunes caixes que hi ha a Catalunya, que són catalanes, quedessin intervingudes pel Banc d'Espanya, pel FROB, i no només intervingudes sinó després venudes al mercat, i el mercat és molt gran, no necessàriament català, podien quedar en mans de gent de fora. Això és el que hem intentat impedir. I això què necessita? Temps, que l'hem guanyat, i aquí el Govern de Catalunya deixi'm dir que ha sigut clarament decisiu en aquesta negociació, i no només temps, sinó condicions perquè si el FROB, aquest fons estatal, hagués d'entrar en algunes caixes, que aleshores hi entri d'una manera que no acabi sent majoritari, sinó que les mateixes caixes segueixin sent caixes amb la seva obra social i tinguin la majoria dels bancs que elles mateixes segurament acabaran creant.

Aquesta és una operació que jo els dic que és delicada. Evidentment, no ho hem tingut fàcil, és una d'aquelles patates calentes fortes que hi ha sobre la taula, però també és molt important que aquí Catalunya no perdi pistonada i mantingui aquesta capacitat d'ubicar a casa nostra les seues d'entitats financeres de primer nivell.

La presidenta

Acabada la sessió de control i abans de passar al segon punt de l'ordre del dia, donaré lectura a una declaració del Parlament de Catalunya subscripta per tots els grups parlamentaris.

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a un acord perquè les emissions de ràdio i televisió valencianes i catalanes es puguin rebre als territoris respectius (tram. 401-00002/09)

«El Parlament de Catalunya expressa el seu suport a un acord entre els governs de la Generalitat Valenciana i de la Generalitat de Catalunya perquè tots els respectius canals de ràdio i televisió arribin als dos territoris amb normalitat.

»Palau del Parlament, 23 de febrer de 2011.»

Comunicació

al Ple de la composició de les meses de les comissions (art. 41.2 del Reglament)

El punt 2 de l'ordre del dia és la comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions.

De conformitat amb l'article 41.2 del Reglament, la composició de les meses de les comissions ha de ser comunicada al Ple. La nova composició ha estat pu-

blicada al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* número 19, de 14 de febrer, i també està inclosa al dossier del Ple que ha estat distribuït als il·lustres diputats i diputades. Els prego, doncs, que se n'eximeixi la seva lectura.

Complimentat així el que estableix l'article 41.2 del Reglament, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Procediment

per a elegir quatre síndics de la Sindicatura de Comptes (tram. 282-00001/08)

El tercer punt de l'ordre del dia és: procediment per elegir quatre síndics de la Sindicatura de Comptes.

En aquest punt, i a més d'expressar el reconeixement a la feina feta per tots els síndics de comptes sortints, vull esmentar-ne especialment un: el síndic Alexandre Pedrós i Abelló, traspassat el juny del 2010. Sens perjudici de la sessió necrològica que li serà dedicada més endavant, crec interpretar el sentiment de tots els presents en fer explícita la gratitud a l'excel·lentíssim senyor Alexandre Pedrós, que fou diputat d'aquest Parlament en la seva primera legislatura, pels serveis prestats al país i a la democràcia, des dels seus ideals, en la seva activitat política i en la seva dedicació a l'economia i a la docència universitària.

(*Dolors Camats i Luis demana per parlar.*) Senyora Camats?

Dolors Camats i Luis

Presidenta, atès que procedirem a l'elecció dels síndics, el nostre grup parlamentari volíem fer una intervenció en aquest punt.

La presidenta

Per tant, un posicionament del grup que vostè representa...

Dolors Camats i Luis

Del nostre grup sobre aquest procediment, exacte.

La presidenta

Té cinc minuts, com a màxim.

Dolors Camats i Luis

Ens en sobren; gràcies, senyora presidenta. Simplement, per reconèixer la vàlua de les persones que avui escollirem, nosaltres no tenim cap dubte sobre la vàlua personal i professional dels síndics que avui escollirem, però sí que creiem que la decisió que avui prendrà el Parlament és una mala notícia per a la Sindicatura de Comptes. Nosaltres estem convençuts que la Sindicatura de Comptes és un organisme imprescindible en el control de les finances de les nostres administracions públiques, és imprescindible per al control i per a la pluralitat, a més a més, que ha de vetllar a dins d'aquest or-

ganisme per exercir amb totes les comissions la seva feina. Som molt conscients que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió tenia bloquejada aquesta renovació des del febrer de l'any 2010, esperant que els resultats electorals els garantissin un síndic més en aquesta Sindicatura de Comptes. I ara, gràcies a aquest acord que tenen amb el Grup Popular i el Grup Socialista, ja tenen un síndic més, ja hi tenen la majoria.

Nosaltres no compartim que vostès controlin la sindicatura, nosaltres no avalem aquest acord, nosaltres ens abstindrem.

Gràcies, senyora presidenta.

(Remor de veus. Sergi de los Ríos i Martínez demana per parlar.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Camats. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, presidenta. També per posicionar el nostre grup parlamentari. En primer lloc, abans de fer-ho, també ens volem afegir a les paraules de la presidenta del Parlament, d'agraïment de la feina feta a tots aquells síndics sortints, i, per tant, anunciem la nostra abstenció en aquest punt. En cap cas qüestionem la vàlua de les quatre persones que ara es triaran com a nous síndics, però sí que qüestionem el procediment i, en concret, el retard; un retard de mesos, que pràcticament arriba a més d'un any, fruit únicament i exclusivament del tacticisme polític per obtenir un nomenament més per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Entenem que això és una mala notícia i que afecta negativament la imatge de la mateixa institució, que s'hagi bloquejat durant tants mesos únicament i exclusivament per treure'n un rèdit de tàctica partidista.

És, doncs, per aquest fet..., en cap cas qüestionem la vàlua de les persones, però sí que en qüestionem el procediment i el retard, i, per tant, ens abstindrem.

(Albert Rivera Díaz demana per parlar.)

La presidenta

Moltes gràcies. En nom del Subgrup Ciutadans, el diputat senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, presidenta. Sumar-me a les paraules també d'agraïment als síndics anteriors, i, també sense qüestionar les persones que segurament formaran part de la sindicatura, sí que en volem qüestionar no només el procediment, sinó l'assumpció d'aquest Parlament de forma generalitzada que aquests nomenaments van per quota i que, per tant, els mecanismes de control de les pròpies institucions siguin nomenats per quotes de partits polítics.

Creiem que hem de fer una profunda reflexió, sincerament, no només a la sindicatura, sinó a molts altres àmbits, en aquest Parlament, perquè, si els mecanismes que ens controlen a les institucions al final són quotes designades purament per cada partit i només representen interessos de partit, al final el que aconseguirem és menys confiança en les pròpies institucions. Per tant, qüestionem el procediment en si mateix, però volem també aprofitar aquesta votació per fer una reflexió per intentar trobar mecanismes, ja siguin legals o ja siguin entre els partits polítics que en formem part... Som set partits polítics que formem part ja d'aquesta cambra, i, per tant, aquesta pluralitat que s'ha reflectit també ha de representar un canvi segurament en les actituds. Parlàvem abans d'una llei electoral nova; de res serviran moltes coses si aquí no canviem els hàbits o els mals hàbits que possiblement portem des de molts anys.

Per tant, votarem abstenció en aquesta votació, i sense qüestionar, hi insisteixo, les persones, sí que crec que seria bo reflexionar sobre aquest mecanisme de control, especialment a la Sindicatura de Comptes.

Gràcies.

La presidenta

D'acord amb l'article 157 del Reglament i l'article 2 de la Llei 14/2005, de 27 de desembre, s'ha acomplert el tràmit de les compareixences dels candidats proposats pels grups parlamentaris davant de la Comissió d'Afers Institucionals, en sessió tinguda el passat dilluns, 21 de febrer.

Prego al secretari tercer que llegeixi els noms dels candidats proposats.

El secretari tercer

Gràcies, senyora presidenta. Els noms dels candidats proposats són els següents: Joan Ignasi Puigdollers i Noblom, Maria Àngels Servat i Pàmies, Andreu Morillas i Antolín, Emma Balseiro i Carreiras.

Gràcies, senyora presidenta.

(Pausa.)

La presidenta

Recordo a les senyores diputades i als senyors diputats que la votació es farà electrònica i secreta, d'acord amb l'article 90.1, lletra c, del Reglament. I els recordo que segons l'article 18 de la Llei 18/2010, de 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, es requereix una majoria de tres cinquenes parts per a l'elecció dels síndics de la Sindicatura de Comptes.

Prego als serveis de la cambra que adoptin les mesures tècniques que garanteixin el secret de la votació.

Comença la votació.

Demano a la senyora Anna Simó la votació per la diputada Laura Vilagrà. *(Rialles.)* Demano al senyor Jordi Turull la votació...

Com que els vots obtinguts sobrepassen la majoria requerida, queden designats síndics de la Sindicatura de Comptes la senyora Emma Balseiro, el senyor Andreu Morillas, el senyor Joan Ignasi Puigdollers i la senyora Maria Àngels Servat.

Procediment

per a elegir tretze membres del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a Catalunya (tram. 284-00002/09)

El quart punt de l'ordre del dia és el procediment per elegir tretze membres del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a Catalunya.

Prego a la secretaria quarta que llegeixi els noms dels candidats proposats pels grups parlamentaris.

La secretaria quarta

Gràcies, senyora presidenta. La proposta de candidat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya és el senyor Sergi Sol i Bros. La proposta de candidats presentada pel Grup Parlamentari Socialista és la següent: el senyor Salvador Coromina i Romagosa, la senyora Montserrat Nebot i Roig i el senyor Antoni Llevot i Lloret. La proposta de candidats presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió és la següent: el senyor Jordi Bosch i Sala, la senyora Sílvia Cànovas i García, la senyora Natàlia Molero i Lloret, la senyora Ima Mis i Cabeza, el senyor Josep Maria Tarruell i Llurba i el senyor Àlex Mañé i Magrí. La proposta de candidats presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya és la següent: el senyor Josep Antoni Gilabert i Delgado i el senyor Pere Calviño Carmona. I per últim, la proposta de candidat presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa és el senyor Josep Altayó i Morral.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. A més d'expressar el reconeixement per la feina feta als membres sortints, recordo que la votació es farà electrònica i secreta. Prego, doncs, als serveis de la cambra que adoptin les mesures tècniques que garanteixin el secret de la votació.

Comença la votació.

Honorable senyora Anna Simó? *(Pausa.)* Il·lustre senyor Jordi Turull? *(Pausa.)* Moltes gràcies.

Com que els vots obtinguts sobrepassen la majoria requerida, queden designats membres del Consell Assessor de Ràdio i Televisió a Catalunya els candidats proposats pels grups parlamentaris.

Interpellació

al Govern sobre el nou model de finançament basat en el concert econòmic (tram. 300/00016-09)

Passem al punt cinquè de l'ordre del dia, que són les interpellacions al Govern.

(Pausa.)

El vicepresident primer

Prosseguim amb l'ordre del dia. El cinquè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre el nou model de finançament basat en el concert econòmic. Per fer aquesta interpellació, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable diputat senyor Joan Puigcercós. *(Remor de veus.)*

Els prego silenci, si us plau. *(Pausa.)* Quan vulgui, senyor diputat. *(Pausa.)* Esperem uns segons, que el conseller està venint...

(Pausa llarga.)

Ara, sí; endavant, honorable diputat.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyor vicepresident. Senyores diputades, senyors diputats, senyors consellers, la interpellació que volem substanciar avui té un objectiu molt clar; no és tant fixar les condicions en les quals el seu Govern però també en aquesta cambra hem de negociar un nou acord de finançament per al quinquenni 2013-2018, perquè tots sabem que el model de finançament que consagra la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes..., i un dels èxits que es va aconseguir és una revisió quinquennal, sinó que aquest Parlament tingui una posició comuna sobre l'actual situació de dèficit fiscal.

De què estem parlant? En un moment en el qual discutim, hi ha balls de xifres sobre quin és el dèficit i el deute, en aquest cas, sobretot el deute, del Govern de Catalunya –un deute, en aquests moments, en discussió entre els 8.000 i els 11.000 milions d'euros, és a dir, entre un 4 i un 4 i mig per cent del producte interior brut de Catalunya–, també cal explicar a la ciutadania, a la gent de Catalunya, cal explicar-los, de forma clara i concisa, que aquest és el deute que té contret el Govern de Catalunya, que s'haurà de fer un esforç important, un esforç amb costos socials, amb costos també en el sector productiu, en la recerca, en l'educació, però que aquest esforç té un altre origen, aquest esforç es deu també a uns altres problemes, no només a l'endeutament del Govern de Catalunya o al dèficit amb què es va tancar el pressupost de l'any passat, i amb què tancarem aquest, sinó també sobretot perquè hi ha un dèficit fiscal del model de Catalunya, del model de finançament. I aquest dèficit fiscal, en el càlcul que es va fer en el seu moment, després d'onze anys d'esforç perquè el Govern de l'Estat i el Ministeri d'Economia i Hisenda publicuessin les balances fiscals, amb les diferents metodologies, tant en el sistema de benefici com de flux monetari..., en aquest cas, doncs, es

va arribar a la conclusió que al voltant de 15.000 milions d'euros, l'any 2005, era el dèficit fiscal, un 8,7 per cent del producte interior brut de Catalunya. En un altre càlcul fet pel mateix Govern de Catalunya, l'anterior Govern, es va fer una estimació de balança fiscal, aquest s'elevava gairebé als 17.000 milions: 16.735 milions d'euros. Però hi ha fins i tot altres estudis que fixen el dèficit fiscal de Catalunya en 22.000 milions. Al capdavant estem parlant gairebé entre el 9 i el 10 per cent del producte interior brut de Catalunya, que dobla de llarg l'actual dèficit i endeutament que té aquest Govern.

Per tant, cal que aquesta cambra i el Govern, conjuntament, siguin capaços de treballar una proposta, una anàlisi seriosa, responsable, de quina és la situació actual i informar-ne la ciutadania de Catalunya.

Algú pot veure això com un objectiu, la voluntat de buscar conflicte, ans el contrari, el conflicte existeix. I el conflicte existeix quan vostè, senyor Mas-Colell, com a conseller d'Economia d'aquest Govern, ha de fer un pressupost molt restrictiu, que significarà passos enrere, que la ciutadania patirà, però al mateix temps la ciutadania contempla com en altres comunitats autònomes, altres territoris, aquest nivell de sacrifici ni hi serà, ni s'ha fet, ni s'ha fet mai, ni es contempla.

I aquesta és la sensació que hi ha. Per tant, la ciutadania de Catalunya també ha de conèixer, per part de xifres del Govern, la valoració que en faci el Govern, quin és l'estat actual. I de la mateixa manera que el Govern anterior va ser capaç de publicar una balança fiscal, de fer el càlcul de balança fiscal, crec que hauria de ser funció del Govern de Catalunya explicar a la gent de Catalunya, a la ciutadania, però també als sectors implicats en l'economia productiva, quin és l'actual dèficit fiscal, on es situa i quines són les xifres que aporta el Govern.

A partir d'aquí, crec també que és necessari i es fa peremptori que es pugui treballar en una comissió, en una comissió de base parlamentària, amb el Govern, fins i tot amb els consells assessors que s'han creat, una proposta.

Sabem que la revisió del model és el 2013, però això no vol dir que no puguem començar i expliquem a la gent de Catalunya que l'esforç fiscal que fa no es veu contemplat en l'actual model.

Crec que aquesta hauria de ser la funció de la comissió de treball, assossegada, sense estridències, però amb una voluntat clara: posar llum sobre les ombres actuals i que Catalunya pogués treballar en una proposta d'equitat, d'equitat fiscal, perquè ara no hi és. I necessitem que la gent sigui conscient de quina és la situació. Dificilment es poden demanar, doncs, sacrificis, es poden demanar copagaments a la sanitat, quan resulta que ens els aplicariem només a Catalunya, quan altres comunitats autònomes, perquè surten beneficiades en el model de finançament, perquè, diguem-ho clar, tenen un superàvit fiscal, no ho pensen aplicar. I això crea una sensació de greuge a la gent de Catalunya; la sensació que, més enllà de la gestió, que pot ser més perfectible o menys..., la sensació és que a Ca-

talunya tot és més car, tot costa més diners, tot és amb dificultat, i hem d'explicar el perquè.

No és un debat només català. Estem assistint a Europa..., com a la República Federal Alemanya, malgrat una sentència del Tribunal Constitucional alemany al seu moment que fixava un topall per al dèficit fiscal per als *Länder* més afavorits o d'economia productiva més forta..., doncs, va fixar un topall del 4 i mig, i malgrat això, en aquests moments, a la República Alemanya, els *Länder* més poderosos, més forts econòmicament –el cas de Baviera, o de Hesse, o de Baden-Württemberg– han qüestionat fins i tot aquest topall del 4 i mig; consideren que aquest topall del 4 i mig és excessiu i l'haurien de rebaixar.

Per tant, aquest no és un debat aliè a Catalunya; és un debat que s'està produint a Europa. No en va el nostre grup, Esquerra Republicana, ha portat aquesta qüestió també al Parlament Europeu, perquè la Comissió Europea es defineixi, si hi ha un criteri o hi ha una visió de conjunt a nivell europeu. Sabem que no, no hi ha una harmonització fiscal a nivell europeu. Però el que és evident és que en aquests moments hi ha una discriminació clara per a Catalunya.

Per tant, el que li estem demanant, conseller, és treball conjunt, voluntat d'explicar a la gent de Catalunya, als sectors emprenedors de Catalunya, a la gent que està patint la retallada dels serveis públics, també, que hi ha una possibilitat i cal una posició catalana. I sobretot cal una posició catalana perquè la gent de l'Estat ha de saber quina és la posició de Catalunya i la visió. I això no ens ha de fer temença ni por. S'ha de parlar clar i dir que volem acabar amb el dèficit fiscal i que volem un sistema de concert econòmic, que la recaptació, la inspecció, la gestió, la liquidació de tots els impostos que es fan a Catalunya, doncs, sigui per part del Govern de Catalunya.

Crec que és una voluntat comuna. Sabem que és difícil, l'empresa. Sabem que això altera profundament els equilibris a nivell de l'Estat, en som conscients. Però no per ser una qüestió difícil vol dir que l'hàgim d'aparcar o esperar a conjuntures electorals, que en teoria algú ha definit com a molt més favorables, quan tots sabem que no és així. És a dir, en aquests moments, el Govern de l'Estat és un govern feble. Possiblement després de les eleccions espanyoles no hi haurà un govern feble. I, per tant, no podem estar esperant a veure què passa en unes eleccions espanyoles, perquè tots sabem que sovint, en qüestions fiscals, en unes eleccions espanyoles, es vota bàsicament contra els interessos de Catalunya.

Per tant, en aquest sentit, la nostra voluntat, per part del Grup d'Esquerra Republicana, és que ens posem a treballar, que vostès siguin capaços de fer la comissió d'experts que en el seu moment va publicar les balances fiscals, que tinguem i puguem treballar amb temps, amb calma, sense presses, una postura comuna, una postura catalana, davant d'aquesta nova situació del dèficit fiscal, de la situació que s'ha anat agreujant amb els anys, però que a més a més puguem tenir plantejaments comuns de país en temes com la disposició addicional tercera, la disposició addicional ter-

cera de l'Estatut, que feia referència a una inversió de set anys equiparable a l'aportació de Catalunya al producte interior brut en matèria d'inversions de l'Estat a Catalunya. En aquesta disposició addicional tercera tots sabem que hi ha hagut diferents imperatius. En primer lloc, hi ha hagut les retallades que es van produir ja inicialment en l'Estatut. Però, en segon lloc, la sentència del Tribunal Constitucional l'estronca. Però és que hi ha una cosa pitjor: portem gairebé uns quants anys d'incompliments en l'execució per part del Govern espanyol.

L'anterior Govern, i aquesta cambra, es va blindar, amb un model de garantia que en dos anys hi hauria d'haver..., que els incompliments en l'execució s'acabarien traslladant. Tots sabem dels incompliments del Govern; ara l'excusa és la crisi. Per tant, aquesta també és una qüestió que la comissió ha de treballar, perquè no podem renunciar ni a un euro ni a cap dels recursos que pertocaven.

Sabem totes les dificultats que hi han, però, fixi-s'hi, tot acaba incrementant el dèficit fiscal. No és només el model de finançament. És a dir, l'estoc de capital públic aportat a Catalunya és baix, molt per sota d'alguns territoris de l'Estat. És veritat que hi ha hagut una certa compensació, una certa compensació en els darrers anys, però això no soluciona, ni de bon tros, senyor conseller, el dèficit acumulat de molts anys en matèria d'inversió en infraestructures per part de l'Estat a Catalunya.

Per tant, per aquesta raó, creiem que és el moment de plantejar, començar a plantejar, tranquil·lament, aquesta comissió d'estudi de base parlamentària, que el Govern posi el fil a l'agulla per publicar la seva anàlisi del dèficit fiscal de Catalunya respecte a l'Estat, i que siguem capaços també de treballar fórmules, de posar al dia i actualitzar l'incompliment de la disposició addicional tercera, perquè tot això acaba afectant la ciutadania.

És veritat que avui en dia estem en una crisi, que els ingressos s'han reduït per a totes les administracions, però això no treu que no puguem posar damunt de la taula el greuge que la gent de Catalunya pateix, i que no s'argueixin paraules com «solidaritat», perquè tots sabem, en definitiva, que aquest és un concepte de solidaritat mal entès. La solidaritat és un acte voluntari; no és una imposició com hem viscut en aquests darrers anys. És una imposició sistemàtica, que els recursos dels catalans sistemàticament van a fer-nos la competència. Ja hem vist com comunitats autònomes, en aquests moments, amb renda molt més..., gairebé ja més alta, en percentatge i en increment marginal dels últims anys, tenen molts més recursos que nosaltres, quan nosaltres aportem més que ningú.

Nosaltres creiem que a Catalunya, en aquests moments, hi ha moltes necessitats, necessitats en famílies, en persones, en polítiques socials; necessitats també per posar l'economia productiva, per la mateixa línia que ho deien els *Länder* alemanys, que es queixaven que ells, que són la locomotora, veuen minvada aquesta capacitat tractora, la veuen minvada, en definitiva, perquè ha estat un model de finançament que

ells consideren a hores d'ara injust. Per tant, no estem tan lluny. I crec sincerament, senyor conseller, que és l'hora d'abordar aquest tema.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. Per respondre aquesta interpellació, i en nom del Govern, té la paraula l'honorable conseller d'Economia i Coneixement, senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Economia i Coneixement (Andreu Mas-Colell)

Senyor diputat –senyors diputats–, m'alegro que hagi plantejat aquest tema, perquè reconec que en el fragor de les feines diàries que aquests dies, malauradament, tenen molt a veure amb ajustar les despeses als ingressos que realment tenim, doncs, és bo que se'ns recordi quin és el marc de referència. I el marc de referència és un sistema de finançament de Catalunya que és clarament –clarament– insuficient i que cal redreçar. Jo crec que això és proper a una obvietat. Catalunya es troba en una situació de contribuir més i de rebre menys. Em sembla que Catalunya ha de contribuir, però també ha de rebre amb proporcionalitat, de tal manera que la contribució neta a la resta sigui positiva mentre estiguem per sobre de la mitjana de l'Estat. Com ha dit el senyor Puigcercós, efectivament, aquest no és un problema específic nostre; també és present a Europa, en particular a Alemanya.

Bé, això ho hem de redreçar. De vegades hi ha alguns llocs comuns sobre aquest tema, com que el nostre dèficit fiscal –que d'això és del que estic parlant– és conseqüència d'una balança comercial positiva amb la resta de l'Estat. Jo crec que aquest lloc comú ja està desacreditat i no hi gastaré més temps.

Un altre lloc comú és que Catalunya és tan gran amb relació a la resta de l'Estat que redreçar aquesta situació és econòmicament i per tant políticament difícil. Fals, totalment fals. Políticament, potser sí, i per això hem de fer tasca política. Econòmicament, no. Per què? Perquè Catalunya és certament més gran que Euskadi, però la resta d'Espanya és quatre vegades i mitja més gran que Catalunya. I, per tant, de la manera que m'agrada posar-ho, si Catalunya aconsegueix sobreviure amb una transferència d'un determinat volum, certament la resta d'Espanya no tindria cap dificultat a sobreviure perfectament bé amb una transferència que per persona seria menys de la quarta part de la que ara està fent Catalunya. Si ells no poguessin sobreviure, per què sobreviurien nosaltres? Per tant, és còmoda, la posició, però Espanya podria sobreviure perfectament bé amb una transferència proporcionada –proporcionada–, i no desproporcionada com l'actual. I no entraré en els temes de si és constitucional o no és constitucional voler reabsorbir el dèficit fiscal, perquè em sembla que la constitucionalitat no està en qüestió; altres coses són possibles lleis orgàniques.

Hi ha un segon aspecte que voldria tocar. Tenim un model de finançament; és veritat, si m'ho diuen, que

encara no sabem exactament quins seran els rendiments d'aquest model de finançament. En fi, es podrà veure, però la cosa no pinta bé. Entre altres coses, no pinta bé per l'incident, podríem dir, el desacord sobre el tema del fons de competitivitat, que no és una «tonteria». El fons de competitivitat era la clau de volta d'aquest sistema de finançament. De moment el fons de competitivitat ens diuen que és una bestreta i que aquest any no hi han bestretes. Diuen que ens el liquidaran el 2013. Jo estic temptat de suggerir que fem apostes sobre si realment el liquidaran el 2013 o apareixerà una altra raó per fer un altre joc de màgia i fer-lo desaparèixer o compensar-lo d'una altra manera.

Simplement..., i, per tant, això em porta que aquesta també és una molt bona raó per justificar el nostre desig que els impostos siguin recaptats a Catalunya. I, en tot cas, els acords de transferència ja es faran transferint des de Catalunya. Qui recapta els impostos té la paella pel mànec. És molt clar en aquest, però els en puc dir un altre, eh? –els en puc dir un altre–, i és el següent: com saben, s'han fet modificacions a l'impost de transmissions patrimonials, i això entra en el concepte de lleialtat institucional. Per tant, reclamem que això s'ha de compensar; en resposta, això es fa cada cinc anys i això és correcte –hi han uns acords que diuen que això es fa cada cinc anys–; es fa net. I, per tant, quan es faci net es farà net. I se'ns diu: «Però no sabem com sortirà i quina direcció hi haurà, perquè tingueu en compte que la norma estatal de l'any 2010, rebaixant els salaris el 5 per cent, us ha generat fons a la Generalitat, i, per tant, això compensa en l'altra direcció.» Amb la qual cosa, clar, és una manera de dir-te: «No tornis amb aquestes, perquè nosaltres també tenim arguments.» Per tant, la recaptació d'impostos a Catalunya és també una part molt important del que hem de fer.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller. És el torn, ara, de la rèplica de l'honorable diputat senyor Joan Puigcercós.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyor vicepresident. Senyor conseller, vostè ho ha deixat ben clar: qui recapta els impostos és qui decideix. Aquest va ser el drama que vam tenir en aquest país quan no vam ser capaços, entre tots –tampoc no es tracta de buscar culpables– de defensar un Estatut que es va aprovar en aquesta cambra un 30 de setembre del 2005, en el qual quedava ben clar que, malgrat uns topalls, qui recaptava, inspeccionava, gestionava i liquidava els impostos era l'Administració catalana. Aquest era l'objectiu, en definitiva, del nou Estatut, de l'Estatut nou, quan es va bastir. I no vam ser capaços, segurament, doncs, tots plegats, de buscar una fórmula que ens permetés defensar aquest model.

Perquè aquest model què permet? En definitiva, és el model equiparable al concert econòmic: permet negociar en millors condicions. I no ens trobaríem en situacions com l'actual, que no es dota de recursos el fons de competitivitat, però, ai las!, no es descuiden mai de dotar de recursos, per exemple, el fons de compensa-

ció interterritorial, que és el fons que precisament a nosaltres no ens afavoreix. Aquesta no és una història nova, és coneguda i és permanent.

No es tracta tampoc aquí –i, en segon lloc, m'agradaria especificar-ho– de generar una nova frustració, que el Govern generés, i el Parlament, una proposta unitària de nou model, que la recaptació, doncs..., model de concert econòmic, fos Catalunya qui tingués aquesta potestat, i que això no fos possible aconseguir-ho. Sabem de la dificultat, vostè ho sap perfectament, però sí que el país es mereix una proposta clara, un debat. Hi deu haver gent que no està d'acord amb això, hi ha gent que considera que Catalunya, doncs, té una mena de fatalisme permanent, que ha de seguir pagant més que ningú. Però, en definitiva, els que creiem que l'equitat ha de ser un criteri també a tenir en compte, doncs, necessitem aquesta proposta.

I del que els fem la petició, al Govern, és que no vagin sols en aquest tema, que siguem capaços de crear una comissió de treball, una comissió específica, ho repeteixo, no una comissió..., perquè ho deia el senyor Mas en el debat d'investidura: «No volem una comissió que tenyeixi la legislatura.» No, no estem parlant d'això, estem parlant d'una comissió de treball, de base parlamentària, que pugui treballar amb el Govern, conjuntament; que pugui incloure experts –aquest és un país, doncs, i vostè ho sap perfectament i vostè n'és un, en què hi ha coneixedors del tema que poden posar llum sobre la qüestió–; que expliqui una proposta clara, al màxim d'unitària possible; que tingui el país al darrere; que tingui les institucions al darrere, els agents econòmics, perquè els que defensem el model del concert econòmic des de l'any 92, com a solució viable als problemes de Catalunya, hem vist com en aquest trajecte s'anaven incorporant persones, persones en el seu moment molt crítiques o molt distants, però que s'han adonat que a Catalunya allò que ens permet desenvolupar polítiques, generar riquesa, generar ocupació, apostar per la innovació, la cultura, apostar en definitiva per un país més cohesionat, és tenir la capacitat de recaptar els impostos, de gestionar i de negociar en millors condicions.

I això té conseqüències, perquè la pregunta que ens hem de fer és com, per exemple, doncs, els bascos, tant els de Navarra com els de la comunitat autònoma basca, poden negociar millor les infraestructures que nosaltres. I ho poden fer d'aquesta manera, i ho poden fer perquè han aconseguit, fins i tot, encomandes de gestió en obres ferroviàries, cosa que a Catalunya no hem pogut fer mai, i ho han pogut negociar en millors condicions. Aquesta és una pregunta que es fan moltes persones. Doncs, senzillament per la capacitat de negociació que tenen tots els bascos. I, en aquest sentit, crec que començar a posar fil a l'agulla, senyor conseller, seria necessari.

És lògic que vostè i el Govern tinguin una certa recança a obrir aquest debat, però crec que és un debat necessari. Perquè quan el Consejo Interterritorial d'algun àmbit, doncs, com la salut, com l'educació, comenci, doncs, a aplicar retallades selectives, o que nosaltres, per responsabilitat, assumim retallades, o rebaixes de sou d'alguns àmbits, o assumim costos socials, o

costos de falta d'inversió en alguns àmbits, d'equipaments i infraestructures, i els ciutadans d'aquest país vegin que altres territoris no ho estan fent, i no precisament perquè hagin gestionat millor, sinó senzillament, doncs, perquè estan dotats de més recursos per part de l'Estat, recursos que aportem nosaltres..., els ciutadans d'aquest país també necessiten una resposta en aquest sentit.

Ho he dit abans: la gestió dels recursos públics sempre és perfectible, sempre hi ha un espai per guanyar més eficiència, de l'anterior Govern, d'aquest i del que vindrà. Però no s'explica tota la situació de Catalunya si no som capaços de posar damunt de la taula les balances fiscals, explicar a la gent el que aporta Catalunya i el poc que rep, les decisions arbitràries, sovint, per no dir sempre, per part del Govern de l'Estat a l'hora de complir amb Catalunya.

Per tant, la petició –i acabo– és una petició clara, senyor conseller: creem aquesta comissió sense recança, comencem a treballar, posem damunt de la taula la necessitat de bastir un model que faci que Catalunya pugui tenir capacitat de decisió –per tenir la paella pel mànec, com ha dit vostè, senyor conseller– i sobretot que apliquem llum i transparència al model actual. Perquè vostè sap perfectament que el ministeri no és precisament un adalid, en aquest cas, de la transparència; li costa: onze anys per publicar les balances fiscals. Va caldre que l'anterior Govern, el Govern amb el conseller Castells al capdavant en el seu moment, publicés la balança fiscal, la visió i estimació des de Catalunya. Bé, això va acabar forçant que tota aquella força que es va fer al Congrés i al Senat..., doncs, s'acabés publicant les balances fiscals per part del ministeri. Estem parlant del 2005 i han passat sis anys, i el dèficit, en lloc de minvar, ha augmentat.

I, en aquest sentit, senyor conseller, la petició és molt clara: fem aquesta comissió, treballem, busquem la fórmula millor que es pugui adaptar a les necessitats d'aquesta comissió de treball, però que puguem tenir una proposta conjunta per explicar a la gent de Catalunya, una proposta conjunta d'aquest Parlament, del Govern, però, sobretot, també compartida amb la societat catalana.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. També, per al torn de rèplica i en nom del Govern, té la paraula l'honorable conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

Sobre l'estimació de balances fiscals, crec que és molt necessari reprendre-les. Evidentment, de dades en tenim moltes i de càlculs tots en fem i els podem fer; o sigui, que la realitat del dèficit fiscal està ben contrastada. Però convé que les dades tinguin algun caràcter d'oficialitat, convé segurament de cara als ciutadans de Catalunya, però també, i molt particularment, als ciutadans de la resta de l'Estat. Per tant, concorro que

hem d'insistir que es reprenguin les tasques de càlcul de balances fiscals, que es van interrompre l'any 2008, i que es facin les estimacions tècniques que calgui fer, estimacions que, per exemple, han de tenir molt en compte les circumstàncies del cicle econòmic.

Dit això, més en general, deixi'm dir-li que no tenim cap reticència a posar fil a l'agulla. Efectivament, és bo que es parli d'aquest tema i és bo que el poble de Catalunya tingui aquest referent del marc en què ens movem, quan tenim les circumstàncies actuals. Per tant, posem-la, veiem en les properes setmanes quina forma de comissió es pot fer, quina apel·lació a experts es pot fer i tirem endavant. Hi haurà una moció, etcètera, i podem fer-ho en aquest context.

Pel que fa a terminis, ja som a febrer i les eleccions seran dintre d'un any. O sigui que el debat..., si hem de començar immediatament o hem d'esperar el mes de març, hem de negociar amb aquest Govern, hem de negociar amb el següent... Doncs, el pas dels dies ja farà que aquesta qüestió caigui pel seu propi pes. Posem-nos-hi.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller.

Interpel·lació

al Govern sobre les retallades
pressupostàries (tram. 300-00019/09)

El sisè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre les retallades pressupostàries. Aquesta interpel·lació ha estat presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i, en el seu nom, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael López.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Senyor conseller, jo no sé si vostè ha vist la pel·lícula –ho suposo, perquè és un clàssic del cinema, la pel·lícula– *El candidato*, eh? El senyor Robert Redford, que interpreta, doncs, un candidat, guanya les eleccions i, quan guanya les eleccions, mira el seu cap de premsa i diu: «¿Y ahora qué?»

A mi, senyor conseller..., bé, vostè no és Robert Redford, per descomptat, té més experiència que ell, perquè ell era novell; tampoc el senyor Mas és el Robert Redford, perquè també té més experiència. Però, a mi i al nostre grup el que ens fa, a vegades, la sensació és que vostès han arribat, després de set anys de fer una oposició ferotge a la política econòmica del Govern de la Generalitat i després d'una campanya dient que l'economia seria el principal objectiu del seu Govern, dient: «I ara què farem?» Perquè quan un mira, senyor Teixidó..., quan un mira el reguitzell... –i avui li ho han recordat tots els portaveus–, el reguitzell de retallades, que és l'únic que se'ns ha presentat en aquests dies, un pensa que no hi ha un criteri únic, que no hi ha una idea única, que no hi ha un lideratge econòmic, senyor conseller, que ha de ser vostè qui lideri econòmicament.

micament la Generalitat de Catalunya, en un sentit, en una direcció determinada.

Miri, un dia ens despertem, doncs, amb l'avís de la conselleria de Salut que diu que es retallarien les inversions a catorze hospitals; un altre dia ens diuen que quaranta-quatre centres d'atenció primària; un altre dia la senyora Rigau ens avisa que això de la digitalització de les aules es paralitza, després ens diu que no, que és un tema temporal i que ja ho veurem; un altre dia ens sorprenen que es retalla la Llei de la dependència, una llei que obligatòriament i per llei s'ha de complir –es retalla aquesta llei que deixa 25.000 persones valorades sense saber quin serà el seu futur–; un altre dia ens diuen que es reduirien els serveis que es donen als centres sanitaris; un altre dia, que el 40 per cent de les places d'oposicions per a mestres, doncs, queden aturades; un altre dia que es reduirien les ajudes a les famílies, un govern que deia que aquesta seria la legislatura de les polítiques familiars... I el senyor Cleries en aquest Parlament, quan no era conseller, sinó que era precisament diputat, ens recordava, dia rere dia, doncs, la manca de compromís del Govern tripartit amb les famílies...; doncs, resulta que ara el que ens diuen, ens deixen en l'aire que retallaran les ajudes a les famílies. Un altre dia els diuen als metges que han de reduir les receptes; un altre dia que mantindrem els mil barracons que tenim a casa nostra –mil barracons que tenim a casa nostra–, i que la senyora Rigau, quan no era consellera, sinó que era diputada, ens deia que això dels mil barracons era inacceptable i que Convergència i Unió ja tenia un pla; fixi's, quan no estava al Govern, ja tenia un pla per reduir aquests mil barracons; doncs, ara resulta que es deixaran. Un altre dia ens obren dubtes sobre el copagament, i un altre dia, doncs, ens redueixen un 25 per cent, senyor Mas-Colell –un 25 per cent–, les despeses per funcionament dels centres educatius, quan la mitjana, en teoria, de reducció del pressupost és d'un 10 per cent. La pregunta és clara: si avui el senyor Mas ens deia, ens ho repetia, que l'educació és la primera prioritat, per què reduïm més del doble el funcionament als centres educatius?

Jo ja ho sé, senyor Mas-Colell, i el nostre grup n'és molt conscient, que la culpa de la situació que vivim ara –la culpa de la situació que vivim ara– és d'un mal govern tripartit durant set anys i d'un mal govern al Govern de l'Estat. Ho sabem –ho sabem–, que els números que va fer el tripartit i sabem que els números que ha fet el Govern de l'Estat són números irreals, i sabem perfectament que la situació en què ens trobem ara és una situació d'emergència social i econòmica. Ho sabem. Sabem que les 54.627 persones que estan en llista d'espera actualment, que avui el senyor Cleries ens ho recordava, o que tres quarts parts de les famílies catalanes encara no hagin cobrat les ajudes de l'any passat..., sabem que això no és culpa seva, sabem que és culpa del tripartit i que vostès s'ho han trobat.

Però deixi'm que li faci una reflexió. Primer: ara què, senyor conseller? Ara governen vostès. I el que ens han de dir, de forma clara, és quines són les seves prioritats a nivell econòmic. Per tant, el retrovisor està

bé..., el retrovisor, parlo d'aquesta auditoria, és necessària, però el que és més necessari és que a la gent de Catalunya no li diguem incerteses, sinó certeses. Perquè avui he escoltat el senyor Mas que deia que el primer... –i contestant, precisament, a la presidenta del meu grup–, que el primer que s'havia de donar era confiança. Vostè creu que, amb aquest reguitzell de retallades que afecten el tronc bàsic de les polítiques socials –no li he posat cap exemple que no afecti el tronc bàsic de les polítiques socials– podem donar confiança a la gent de Catalunya? Nosaltres creiem que no.

I, segon, sabem que la culpa és del tripartit i de l'esquerra d'aquest país, però, si us plau, senyor Mas-Colell, no faci recaure sobre les famílies els errors dels mals governs de temporades passades!

Perquè nosaltres podem veure que, de la mateixa forma que vostès fan anuncis, de la mateixa forma, la societat civil els respon. I hem vist, per exemple, la presidenta del Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars... Vostès ja han creat diversos consells assessors. Doncs, ja hem vist que la presidenta del Consell de Polítiques Familiars ja ha dit que això de les retallades del 10 per cent a les polítiques socials ja ho veurem..., que això afecta el nucli dur de les polítiques socials, i, per tant, no li semblava bé.

O hem vist, per exemple, la carta, que també la recordava la senyora Sánchez-Camacho, dels dos mil metges, que li recorden que en alguns hospitals ja no hi ha més per retallar. Els rectors que li diuen..., clar, és que amb aquestes incerteses els rectors de les universitats li diuen: «Com quedaran els comptes de les universitats?» Els col·legis de Girona fa poc li enviaven una carta que deia que alguns centres el que farien és suspensió de pagaments. Alguns centres, també, de Lleida, li recordaven..., les comarques de Lleida li recordaven que tres-centes famílies estan en llista d'espera ja, avui en dia, per les beques de menjador. Recordem que les beques de menjador són una política fonamental en les beques i en les ajudes a les famílies a Catalunya. O els catorze centres del Baix Llobregat, que li deien: «Escolti'm, on volen retallar dels centres? Perquè nosaltres hem de fer tots els pressupostos.» O el Grup d'Entitats Catalanes, que avui tenim el seu president aquí, que li deien que era inacceptable que hi hagués una reducció a les polítiques de la família.

Miri, jo, sap què passa, senyor Mas-Colell?, que fa, malgrat que un encara és jove i se sent jove, ja fa set anys que sóc en aquest Parlament. Un és jove i se sent jove, i ja fa set anys que sóc en aquest Parlament. Se'n recorden, tots els diputats que ja hi porten set anys, del gener del 2004? Perquè jo tinc, a vegades, la sensació que vivim un *déjà-vu*. Gener de 2004: es va encunyar la famosa frase del Dragon Khan. Que se'n recorden? Un inici de govern que, si mirem ara l'inici de govern seu, és absolutament calcat. Consellers d'un any... (*Veus de fons.*) No, no pitjor, absolutament calcat. Consellers d'un any, doncs, fent avisos i fent anuncis a la seva banda. Els famosos nomenaments de germans, se'n recorden, dels nomenaments dels germans del senyor Maragall, com a secretari del Govern, i del senyor Carod? O, per exemple, lluites aferrissades per col·locar la seva gent. Jo me'n recordo del se-

nyor Majó, que va ser un espectacle que vam viure durant un mes. Doncs, escolti, on posem Maragall, on posem Carod, posem Puig, i on posem Majó, posem Crespo o posem el senyor Bosch, i és absolutament calcat. És que vostès no han arribat al Govern, vostès han pujat a aquest Dragon Khan, senyor conseller. El Govern de Convergència i Unió ha pujat al Dragon Khan del tripartit.

Per tant, el que li demanem, què són? Certeses, lideratge econòmic, que quan diuen que han de retallar..., que si les retallades són necessàries ho diguin, però diguin on, i no crear més incertesa a la nostra gent.

Avui el senyor Mas ens parlava de confiança –confiança. Doncs, confiança vol dir, senyor conseller, que presentin ja els pressupostos, amb idees clares. Vostès van arribar dient que prioritzarien l'economia. Si realment el que prioritzen és l'economia, el que han de dir és on i què faran, dir clarament les partides que es reduiran i dir clarament què és el que faran.

Perquè, miri, jo li dic una cosa: una de les grans irresponsabilitats –una de les grans irresponsabilitats– del Govern tripartit va ser convocar unes eleccions el 28 de novembre, que obligava al fet que tinguéssim uns mals pressupostos prorrogats per a l'any 2011. Uns pressupostos irreals, absolutament irreals, per a l'any 2010 ens han obligat a prorrogar-los l'any 2011. Aquesta ha estat una de les pitjors irresponsabilitats que va cometre el tripartit. Jo li demano... –i ho va fer per interessos electorals–, jo li demano que el Govern de Convergència i Unió, per interessos electorals, no faci el mateix i ens obligui a fer els pressupostos després de les eleccions municipals i que porti els pressupostos l'abans possible.

Perquè, escolti, jo –perquè vegi que un segueix la seva trajectòria com a conseller– vaig llegir el que vostè ens deia, vaig escoltar el que vostè ens deia ahir. I, després de tot aquest reguitzell de retallades que anem sentint aquests dies, resulta que vostè ve i ens contesta: «Ha d'haver-hi un procés d'estudi en cadascun dels departaments, que és el que està havent-hi ara de converses: anàlisi i estudi amb tots i cadascun dels departaments, per analitzar el que es pot fer i el que no es pot fer.» I ens diu: «No hi ha cap mesura concreta que en aquest moment es tingui assegurada ni cap mesura concreta que en aquest moment no es farà o es deixarà de fer.» És a dir, el senyor Mas-Colell ens diu..., el conseller d'Economia ens diu, ahir, a la Comissió d'Economia, que tot allò que han anat dient els consellers durant tant de temps i que ha alertat la població, com jo li deia abans, resulta que no hi ha cap mesura que sigui ferma o no sigui ferma; encara més festival de la confusió.

Per tant, nosaltres li demanem que, si vostè creu –en aquesta confiança, senyor Mas-Colell, si vostè ho creu– que hem de donar certes a la població de Catalunya, ens deixem de *dimes y diretes*, com es diria en castellà, ens deixem d'anuncis que després no van a cap lloc i diem clarament quina és la prioritat que volem per a Catalunya. Perquè, si no, no ens creurem allò que vostès ens deien, aquella confiança que vostès ens deien, i el que veurem és que en cinquanta dies

que fa que són al Govern han generat més desconfiança que la que hi havia quan vostès van arribar.

Gràcies, senyor conseller, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per respondre a aquesta interpel·lació, i en nom del Govern, té la paraula l'honorable conseller senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Economia i Coneixement

Senyors diputats..., a mi em sembla que amb set anys d'estar a l'oposició vostè ha après molt l'exercici d'allò que els llibres en diuen «demagògia», que és el que ha practicat avui. Perquè vostè, el seu grup està reclamant una, diguem-ne, retallada del 20 per cent –20 per cent. Això són vostès que demanen el 20 per cent. Se n'han assabentat tots? Aquest senyor demana el 20 per cent de contracció de la despesa. Però, alhora –alhora–, no vol que res pateixi; ho vol tot fer-ho amb fotocòpies. Segurament el que ell dirà: amb fotocòpies vol estalviar el 20 per cent de la despesa. Si us plau, sigui una mica seriós! I, si vol que parlem seriosament, parlarem seriosament. Si vostè vol parlar per a la galeria i dir que els altres són electoralistes, faci-ho, però, llavors, no esperi que ningú se'l prengui seriosament.

Dit això, concreto altres coses. Efectivament, el procés de confecció del pressupost s'està fent i s'està fent bé, perquè no es poden, evidentment, fer ajustos totalment lineals. Quan vostè anava anunciant tot el que no es podia fer, esperava que arribés fins i tot als interessos, i que digués: «I no s'han de pagar els interessos, estan apujant els interessos que paguen!» Doncs, miri, d'interessos, n'haurem de pagar més, aquests no els podrem limitar.

I, després, amb tanta història sobre prioritats, etcètera, li vull fer notar que hem tingut una prioritat molt clara, és: aquest any no hi ha rebaixa de sous, no hi ha cap retallada de sous de l'any 2011, queden congelats, no es retallen, eh? I això ha sigut una de les normes amb què estem discutint el tema, departament per departament, perquè són els que tenen el coneixement concret que ens pot permetre fer l'ajust fiscal inevitable de la manera que sigui més eficient i que causi el menys mal possible.

Evidentment, caldrà prioritzar departament per departament. Evidentment que, entre les instruccions que hem donat, hi ha diversos elements, a més del no tocar sous, un és: s'ha de vigilar per la continuïtat de les coses. És a dir, el que és fàcilment interrompible, doncs, és més fàcil d'interrompre aquest any que de no, que si aquest és un element. També, evidentment, cal vigilar de no fer mal als més necessitats. És a dir, introduir clarament un criteri de necessitat. Evidentment, també pensem en les fotocòpies i els guanys d'eficiència, que hi són, però no són suficients a curt termini, per a aquest any, per al 2011, que ja ha passat una sisena part, no són suficients per a la contracció que necessitem fer. Imagini's, si ens plantejàssim el 20 per cent que a vostès els sembla tan fàcil.

També hem recomanat que es miri l'equilibri territorial, o sigui que el procés sigui neutral, territorialment parlant, i evidentment, en fi, no apujarem impostos.

Totes aquestes són mesures que estan orientant el que s'haurà de fer. I, evidentment, sempre, la primera opció serà eliminar el que és superflu. No hi ha tant superflu, eh? Es pot millorar l'eficiència, però, de vegades, penso que, si retallem un 10 per cent, potser –això no és una constatació científica, eh?, però– el 3 per cent d'aquest 10 per cent seran guanys, diguem-ne, d'eficiència, de coses que no es notarien gaire; però el 7 per cent són coses que es notaran.

Bé, doncs, continuarem d'aquí a una estona.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller. Per al torn de rèplica, i en nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael López.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyor president. Bé, senyor conseller, tenim quatre anys per redreçar la nostra relació, perquè hem començat forts. Vostè ha començat aquí a dir-me «demagog»; la primera... –la primera, eh?–, la primera floreta que ha llançat a la galeria.

Escolti'm una cosa, miri, vostè i nosaltres ens podem posar d'acord en molts temes. Si amb el senyor Fernández Teixidó n'hem parlat un tip durant quatre anys, o no? N'hem parlat un tip, de les errades. Li he reconegut, fixi's –li ho he reconegut–, que vostès tenen una herència molt dura del tripartit. Si li ho he reconegut, només faltaria! El que passa, miri, que nosaltres ens podem posar d'acord... Sembla que vostè tenia una obsessió per les fotocòpies. Hi han més coses a l'Administració, que no pas les fotocòpies. A més, avui en dia, amb els ordinadors i amb els *mails*, poques fotocòpies..., o menys fotocòpies s'haurien de fer. Però, escolti, nosaltres ens podem posar d'acord en la reducció de molta despesa; en el que nosaltres mai estarem d'acord és que la reducció de la despesa i la reducció de les inversions recaigui, per exemple, sobre els ajuts a les famílies. Mai ens podem posar d'acord sobre això. I això, fixi's, és un tema ideològic, com sempre a la senyora Camats li agrada dir? Sí, és un tema ideològic, perquè nosaltres creiem en el recolzament a les famílies. Mai ens posarem d'acord, senyor conseller, per exemple, en la reducció de la Llei de dependència. Primer, perquè van ser protagonistes de la seva aprovació, i, segon, perquè és una llei que s'ha de complir; ja portem massa temps no complint-la.

Però en el que mai ens posarem d'acord, senyor conseller, i això és un dels temes que jo crec que són principals i primordials, és que les coses s'han de fer pel principi. I jo crec que vostè això ho comparteix, malgrat que no ho pugui dir. Que les coses s'han de fer pel principi, què vol dir? Primer, hem de fer una auditoria, sabem en quina situació estem; després hem de fer els pressupostos, i en els pressupostos hem de marcar prioritats.

Vostè creu que aquest reguitzell d'anuncis no confirmats, que vostè se'n va encarregar ahir, fixi's, en la comissió, de dir-ho: «És que no hi ha res confirmat.» Doncs, si no hi ha res confirmat, escolti'm, parli amb els directors de centres i d'instituts, perquè no hi deu haver res confirmat però ja han dit molts que alguns d'ells hauran de fer suspensió de pagaments. Això és molt greu, senyor conseller! Que centres educatius de Catalunya... (*Pausa.*) Home, i tant! Fixi's en el que diuen a Girona o el que diuen catorze instituts del Baix Llobregat. Que diguin que hauran de fer suspensió de pagaments, això és molt greu, senyor conseller, i això és irresponsable.

I, per tant, fem les coses bé. El que han de fer és, per això li ho deia, portar primer el pressupost al Parlament de Catalunya i començar a discutir. Perquè el que estem veient és que vostès van arribar amb una prioritat, que era la prioritat de tots, l'economia, per descomptat que és la prioritat de tots, i ens hem vist que vostès han anat alentint, que s'han preocupat molt més pels nomenaments, per prendre les mides dels despatxos i no pas per prendre mides de Catalunya. I, per tant, això és el que ens preocupa a nosaltres. Ara, en l'elaboració del pressupost, per descomptat, vindrà la mà estesa del nostre grup, perquè considerem que tenim idees molt semblants en aquest sentit.

Per tant, li demanem això, li demanem coordinació del Govern en l'àmbit econòmic, perquè és un àmbit massa important, i certeses per als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

I vostè em deia: «En set anys de govern, doncs, vostè ha après molt la demagògia.» No, en set anys de Govern he après molt el que han dit els diputats i les diputades de Convergència i Unió en aquesta sala. Fixi's si dóna per a molt. I un té la sort, primer la sort, perquè n'ha après molt, d'aquests diputats, però després perquè n'ha sentit moltes coses, d'haver estat company de viatge de la senyora Rigau i el senyor Cleries. I hem sentit el que la senyora Rigau i el senyor Cleries..., la consellera Rigau deia quan era diputada Rigau i el que el senyor Cleries deia quan era diputat Cleries.

Miri, jo me'n recordo, senyor conseller, fixi's, el 30 de juny d'aquest any, 30 de juny –jo per les dates me'n recordo; això va molt bé amb els amics, perquè sempre te'n recordes dels aniversaris, eh?, i quedés molt bé–, però el 30 de juny d'aquest any, justament, d'una moció sobre les retallades socials, dient: «S'han de fer retallades, sí. Aquestes retallades no han d'afectar les polítiques socials, també.» Sap de qui era aquesta moció? De Convergència i Unió, del senyor Cleries. Per això jo li deia que en set anys n'hem après molt. I vostè no formava part durant aquests anys del Grup de Convergència i Unió, però vostè forma part d'un govern de Convergència i Unió i per tant ha de ser solidari i ha de mantenir la coherència que el seu grup va presentar durant aquests set anys.

Per tant, en resum, tindrà la mà estesa del Grup Popular per fer els retalls que siguin necessaris, perquè nosaltres hem criticat moltes vegades que el pressupost de la Generalitat era un pressupost massa voluminós... Però mai, senyor conseller, mai, que aquests

retalls recaiguin en els més febles. Perquè estem convençuts que les grans errades del tripartit no les ha de pagar el nou Govern, però qui menys les ha de pagar, i no ho oblidí mai, senyor conseller, són les famílies catalanes i sobretot aquelles famílies que actualment ho estan passant pitjor. Per tant, mà estesa, però no un xec en blanc.

Gràcies, senyor conseller, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per al torn de rèplica i en nom del Govern, té la paraula l'honorable conseller senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Economia i Coneixement

Moltes gràcies. Estic segur que anirem millorant; tenim quatre anys per anar-ho fent.

Miri, a mi el que m'agradaria és que em digués a on cal fer les modificacions a la baixa, eh? Diu: «Ja en parlarem en privat.» No, digui-ho en públic també; no digui només el que no s'ha de retallar, perquè llavors el que vostè fa és..., diu: «No s'ha de retallar res», però llavors amb l'altra mà diu: «S'ha de retallar el 20 per cent.» Vostè sap el que és el 20 per cent de retallada? I el que és el 10 per cent? Em temo que Catalunya serà la comunitat autònoma que haurà de fer una contracció més forta de la despesa..., i això n'inclou algunes de governades pel seu partit. Parlar del 20 per cent de retallada no té ni cap ni peus, i és estar molt lluny d'una perspectiva de govern. Llavors, si us plau, digui'm què és el que cal retallar, i llavors no aniré a exemples simbòlics parlant de fotocòpies. Ja sé que sóc d'una altra època, eh?, però ja m'entén que això de les fotocòpies ho deia a títol simbòlic.

Deixi'm afegir alguns elements, i és que alguns aspectes de l'ajust fiscal d'aquest any no podran ser tan refinats com haurien de ser, perquè hem de fer un ajust fort en un any, i això és complicat, hi ha moltes coses els resultats de les quals no es deixaran veure fins el 2012 o fins i tot el 2013. El 2012 tornarà a ser un any difícil, i per tant l'esperança per al 2012 és que durant aquest 2011 anem posant les bases de millores d'eficiència que necessitin més temps per preparar-se, però que puguin tenir rendiments clars. I aquí un tema –no agrada a tothom, però no vull esquivar-lo–, un tema és que haurem d'anar més a fons en la via de la coparticipació financera entre el públic i el privat. I haurem d'anar més..., no a tot arreu, no evidentment per als més necessitats, però sí per als que no entren en la categoria dels més necessitats, haurem d'anar més a situacions on hi ha cofinançament entre els ciutadans en general per la via dels impostos, és a dir, per la via de la Generalitat, i els beneficiaris directes de projectes i iniciatives. Perquè hi ha una diferència molt important entre la situació en què ens trobem ara i la situació que ens podem trobar en el passat. El lobby, els esforços de lobby per iniciatives ara tindran resultats zero o pràcticament zero. I jo crec que això tothom ho comença a entendre. I, per tant, aquesta, que és una situació en si mateixa dolenta, en canvi, és una oportunitat, perquè fa més plausible que, tancada la porta de buscar recursos per la via d'invertir en esforços de *lobbying*, s'hauran de buscar recursos per la via de participacions cooperatives entre els beneficiaris i el sector públic. I d'això n'haurem..., aquesta via l'haurem d'obrir i l'haurem d'obrir bé, perquè, si no, no podem enfrontar bé l'ajust que ens fa falta el 2012.

I, per descomptat, el que volem és restaurar les finances de la Generalitat. I per què volem restaurar les finances de la Generalitat? Per una banda, per poder fer les coses que ens toca fer, incloses la Llei de dependència i totes aquestes que a vostè li agraden tant, però que vol fer rebaixant el pressupost general de la Generalitat –no sé pas com ho vol fer, això, eh?, però– aquestes, i també per finançar projectes estratègics de promoció econòmica.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, honorable conseller.

Interpel·lació

al Govern sobre la política general d'educació amb relació a la retallada pressupostària (tram. 300-00017/09)

Passem al punt setè de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre la política general d'educació amb relació a la retallada pressupostària.

Aquesta interpel·lació ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialista i hauria de fer la intervenció el senyor Daniel Font. Esperarem uns segons... (*Pausa llarga. Veus de fons.*) Il·lustre diputat, li recordo que aquesta Mesa no té aquesta funció. I, per tant, li pregaria que en una altra ocasió estiguessin més atents, com a grup parlamentari, al ritme d'aquesta sessió. I, per tant, és excepcional aquest temps que hem donat. En tot cas, en una altra ocasió decaurà la interpel·lació.

Pot començar, si us plau.

Daniel Font i Cardona

D'acord, senyor president; moltes gràcies. Disculpin el retard, senyors i senyores diputats. Senyora consellera, la funció de vostès en aquest moment, com és obvi, és dirigir i administrar el sistema educatiu i per tant exposar les coses que pensen fer, contrastar-les amb els grups polítics i actuar en conseqüència en funció de les coses que pensen. I la nostra funció és, entre altres, controlar el que vostès fan, veure les coses que fan i recolzar-les o bé qüestionar-les, també d'acord amb allò que pensem.

Li diem això perquè encara no hi ha hagut ocasió de contrastar pràcticament res amb vostès d'una manera directa, d'una manera parlada, d'una manera amable. I, en canvi, sembla que han obert una carrera frenètica que genera alarma i que planteja com a mínim dubtes importants sobre les coses que estan fent en aquests moments. Ens agradaria parlar-ne amb vostès, però encara no hi ha hagut ocasió, no?

Voldria recordar-li, senyora consellera, que contrastar les mesures educatives i pressupostàries té un interès per si mateix, però encara en té més si recordem que no tenen majoria en aquest plenari i que això implica encara més el foment del diàleg i de la coresponsabilitat de les coses i de les decisions. No pot esperar suport ni actituds comprensives per part de nosaltres, ni col·laboració directa, com voldríem, si vostè tira pel dret i es llença a una carrera de limitacions i de destrucció sistemàtica de l'obra de govern del Govern anterior. És el que percebem. Pot ser que no sigui així, però això ho percebem així. No hi pot haver suport ni hi pot haver empatia si això és així. Suposo que ens entendreà i que es comprendrà.

Li diem tot això, senyora consellera, perquè tenim una impressió que voldríem no tenir, i és una forta preocupació, una notable preocupació, preocupació que no és únicament nostra, pel que aquest Govern ha començat a fer en matèria de mesures educatives.

Algun diari ha dit, com ja li vàrem comentar a la comissió, permeti'm que li ho repeteixi, que la consellera d'Educació de moment sembla que desfà més que no fa. Pot ser que no sigui real, però és una imatge estesa. Ho diu la premsa diària. És com si hagués agafat una febre de paràlització de coses d'una banda i de retall indiscriminat de l'altra: s'ha de parar tot, s'ha de retallar tot, s'ha de congelar tot, s'ha de posposar tot, no? És la percepció que hi ha.

En l'àmbit dels recursos han dit algunes coses. No hi ha recursos per finançar els ordinadors a les aules, tot i que la meitat d'aquests recursos els aporta l'Estat. No hi ha recursos per fer els instituts escola, i n'han paràlitzat catorze, segons els nostres càlculs, ja hi tornarem, tot i que fer instituts escola és més barat que construir escoles i instituts separats; hi ha una economia d'escala molt clara. No hi ha recursos per activar activitats de la setmana de vacances d'hivern, quan hi ha una partida pressupostada de 800.000 euros per a les famílies i a través de les AMPA i dels ajuntaments, no? No hi ha recursos per impulsar nous equipaments –avui matisava això, vostè–, quan hi ha unes partides, en el pressupost ordinari, sumades, de diferents ordres, que sumen gairebé 600 milions d'euros per a aquesta finalitat. No hi ha recursos per als concursos de les places de professorat de secundària, quan una plaça formal és més barata que una plaça ocupada per un interí; sumin i restin les classes passives, només és sumar i restar, i ho veuran, com és més barat, no? No hi ha recursos per al professorat, però, en canvi, el nou organigrama del departament supera en un 33 per cent el nombre de direccions generals i assessors amb relació al Govern anterior. Ja els vàrem dir això, recordin allò del 20 per cent que ens deien. No s'havia de retallar un 20 per cent? Vostès, un 33 per cent més de càrrecs de confiança. Com es lliga tot això, no?

I on són els programes transversals relacionats amb la immigració, l'aprenentatge de llengües i l'entorn dels centres escolars? Tampoc hi haurà recursos per a aquests programes bàsics?

I les ajudes en funció de l'alumnat immigrant a les escoles concertades, que no tenen programes transver-

sals com les escoles públiques –encara que no sabem si les escoles públiques per molt de temps–, que els permetien resoldre els problemes d'integració escolar a partir de set o vuit alumnes i un o dos per classe? Què passa amb aquestes ajudes a les escoles concertades? També han de desaparèixer, aquestes ajudes? També les eliminaran?

I la política de beques i de suport als menjadors escolars i al transport escolar? Han previst alguna variació d'això? Perquè en depèn molta gent, d'això.

Està el Govern en condicions d'assegurar els subministraments bàsics a les aules, especialment la llum, la calefacció i els materials de treball? Hi ha recursos per pagar l'electricitat? Pagaran l'electricitat?

Ens diran que hi ha una política general d'austeritat i que els fets canten i que l'absència general de recursos hi obliga. És lògic que el Govern vulgui optimitzar el pressupost públic, però també és lògic que la repercussió dels ajustos sobre els serveis públics sigui especialment matisada; és a dir, vostès, lògicament, han d'ajustar, però amb matisos, de manera controlada i prioritzant en sentit positiu, com algú deia aquest dematí, és a dir, tot el contrari, segons la nostra percepció, del que ens sembla a nosaltres que vostès estan fent en aquests moments.

Les mesures d'administració educativa i de règim pressupostari exhibides fins ara no tenen un nord precís, tenen un caràcter fortament desordenat, indiscriminat, «ara retallo això, ara retallo allò», però poca cosa més. Sembla com si anessin donant pals de cec i cops de tisora allà on algú o alguna cosa se'ls posa pel davant, no? Cap política pressupostària objectiva. «Em demanen un retall pressupostari, passo el ribot, i tingui el retall pressupostari.» Falta de criteri, falta de coratge, falta de defensa del sistema educatiu i falta de nord pressupostari i educatiu. Nosaltres fem el nostre paper, senyora consellera; li hem d'indicar aquesta situació que nosaltres percebem.

Per les seves actuacions i les seves intervencions recents, ens dona la impressió que vostès han començat a córrer cap a una direcció equivocada –ja li ho vàrem dir–, no sabem ben bé si cap al present o cap al passat. Però, en qualsevol cas, sí que cap a un desmantellament visible i notable de programes i serveis essencials per a l'educació, prestats directament al ciutadà, o de suport a les escoles.

Com casa tot això, tota aquesta situació, amb les afirmacions que fan a favor de la qualitat educativa i el combat contra el fracàs escolar, que comentava el president fa una estona aquí mateix, diguem-ne? Com casa tot això? Pensen realment que combatran el fracàs escolar prescindint de programes bàsics, desfent els suports al professorat, deixant de construir escoles i instituts? Creuen realment que fan cap favor a l'èxit escolar amb aquestes mesures?

Em permetrà l'expressió, senyora consellera, però no pinta gaire bé tot això, no pinta gens bé. Tenim la impressió que s'emparen en el discurs econòmic per anar mal dades, no? No hi ha dia que no aparegui al diari alguna nova fita en aquest sentit. Fa una forta impres-

sió de retorn al passat, de passat antic, no d'antiguitat immediata, sinó d'antiguitat antiga, de la doctrinària, senyora consellera, de l'antiga de veritat, diguem-ne.

I una darrera reflexió, que és la pitjor –i acabo, senyora consellera–, i és que vostè ha acceptat una negociació, com ja li hem dit, de vostès amb vostès mateixos, sobre retalls d'educació amb el Departament d'Economia i la resta del Govern. És lògic que hi hagin ajustos generals que afecten la Generalitat o l'Estat, donada la situació de crisi en què vivim, ja ho sabem, però això no té cap sentit, que vostès acceptin una negociació sobre retalls específics d'educació amb vostès mateixos. Com li vàrem indicar, vostè s'hauria d'haver negat a iniciar aquesta negociació, s'hauria d'haver mantingut al davant amb fermesa, afirmant de manera visible que l'educació és prioritària en tots sentits i dient-ho ben alt, que no hi caben retalls específics de cap mena a educació, perquè l'impacte és terriblement negatiu. Vostè no ha batallat, no ha defensat el sistema educatiu, no s'ha plantat davant l'ineludible, no ha explicat les conseqüències del que fa, en definitiva, no ha fet la seva feina i ha claudicat, *claudicació*, només començar.

L'any 2010, que és el darrer any de l'anterior Govern, ja feia tres anys que patíem la crisi i una caiguda d'ingressos dràstica. Doncs bé, tot i la situació per la caiguda d'ingressos tant en el pressupost del 2009 com del 2010, que eren anys també amb dèficit, pressupostos amb dèficit i caiguda d'ingressos, en termes absoluts els recursos per a educació mai –mai–, fixi's, mai –mai– varen baixar, mai. El 2010 ha estat el pressupost d'educació més quantios de la història de Catalunya, tot i la crisi econòmica. El pressupost ordinari i també el pressupost d'inversions en nous equipaments escolars es van acostar, com li hem dit, a la xifra rècord de 600 milions d'euros.

Però és aquesta quantitat, senyora consellera, hi segueix sent, en el pressupost d'enguany, aquesta quantitat. Què pensen fer quan diuen que volen deixar de construir escoles? És que ja han renunciat a aquesta quantitat consignada en diferents partides en el pressupost d'enguany? Ja l'han fet desaparèixer per a objectius d'educació? La pensen utilitzar per a altres objectius? En mantenen una part activa a causa dels retalls? Quina és aquesta part activa? Què pensen fer amb aquesta quantitat, 600 milions d'euros per a noves construccions escolars al pressupost, què en pensen fer? Perquè la quantitat hi és, en el pressupost, tenen l'obligació d'explicar què pensen fer amb aquesta quantitat destinada a les construccions escolars o en un altre sentit, i de dir-ho a l'opinió pública, a la comunitat educativa i a les ciutats directament afectades pel coneixement general, perquè la quantitat hi és i la quantitat s'ha d'administrar.

Hi ha molts més temes a comentar, que potser hi podrem tornar a la rèplica, i una llista llarga d'interrogants que es plantegen tots aquests dies. En la comunitat educativa, com vostè ha de saber perfectament, i en la societat hi ha uns interrogants plantejats en matèria d'impactes dels retalls pressupostaris que hauríem de ser capaços col·lectivament d'esvair i de respondre-hi d'alguna manera, vostè la primera, consellera, que és

la que té la informació, en el sentit de donar un sentit a la política d'ajust pressupostari i, en qualsevol cas, els ajustos que s'hagin de fer, que s'allunyin de la incongruència de retallar coses indiscriminadament i de retallar coses que fan mal i que, d'alguna manera, afecten sistemàticament la qualitat educativa, la qualitat dels serveis públics i molt particularment, en aquest cas, l'educació.

Nosaltres tenim la impressió que no solament no ha aguantat el tipus, no ha mantingut la posició de fermesa que li era requerida, sinó que, a més, s'ha plegat a una negociació amb vostès mateixos per implantar una política de retalls indiscriminats allà on no hi ha res de res possible per retallar. Senyora consellera, pensa vostè reaccionar en algun moment?

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per respondre aquesta interpellació en nom del Govern, té la paraula l'honorable consellera d'Ensenyament, senyora Irene Rigau.

La consellera d'Ensenyament

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, m'alegra de veure que no ha claudicat d'exercir la funció de diputat ponent d'educació i, encara que sigui amb retard, doncs, m'ha pogut formular la interpellació. Miri, és la primera interpellació que responc en aquest Parlament com a consellera d'Ensenyament, i ho faig amb il·lusió. Ho faig amb il·lusió perquè estic convençuda que em donen i em brinden una ocasió valuosíssima per aclarir algun aspecte i esvair algun dels neguits. No tindria cap lògica, senyor Font, senyor diputat, que els partits que vam donar suport a la Llei d'educació no fóssim capaços de veure amb serenitat com està la situació real i com afecta també el camp de l'educació. Per tant, és una bona ocasió i estic convençuda que no només a través d'aquesta interpellació, no només a través de la Comissió d'Educació, en què el diàleg allà era més difícil –vostè acceptarà que va tenir un to d'una duresa important–..., però estic convençuda que trobarem els espais per dialogar i per comentar la situació. No pot ser d'altra manera.

La primera cosa que li haig de negar és que em dediqui a destruir sistemàticament l'obra del Govern anterior. Hem parlat de política de continuïtat, hem parlat de continuïtat institucional; ara, el que és lògic és que cada govern apliqui, d'acord amb les circumstàncies i amb el seu projecte, el seu programa. Estem aplicant el Decret de direcció, estem aplicant el Decret d'autonomia, aquelles eines legals que desplega la Llei d'educació. Si hi hagués aquesta destrucció sistemàtica, no estaríem aplicant els decrets i els hauríem derogat. Senyor Font, li demano que en prengui nota. Una altra cosa és un canvi d'estructura, un canvi de persones; això és, vaja, lògic en un canvi de govern. Però el fil conductor, l'analitzi, si us plau, perquè vostè veurà com el tronc es manté, i aquest tronc ens ha de poder permetre, si no hi ha política partidista, mantenir aquell consens que en educació havíem trobat.

Miri, sóc de les persones que estic convençuda..., i per això vostès em diuen el que em diuen, perquè fan bé, perquè saben com n'estic de convençuda de la força de l'educació, de la força transformadora de l'educació. I n'estic tan convençuda que em costa reduir –i no en sé i no en sóc capaç– el debat educatiu a un debat de despeses de funcionament. No puc –no puc. Vostès saben, com jo, que l'educació és una prioritat de país, i avui el president els ho ha deixat ben clar. La promoció personal i la cohesió social són apostes de futur, i estem davant de seixanta dies d'un nou govern amb decisions forçades que volen..., vostès pretenen desqualificar principis tan importants com la promoció personal o la cohesió que ha de garantir l'educació. Tenim situat el debat educatiu en l'àmbit dels valors, i vostès el volen reduir i traslladar i contaminar la població docent i la comunitat educativa amb dades que hem d'aclarir.

Mirin, hem de restaurar –i ho ha dit el conseller d'Economia molt ben dit– les finances de la Generalitat, i per restaurar les finances de la Generalitat ens pertoca gestionar l'austeritat, i educació o Ensenyament viurà la gestió de l'austeritat, però no renunciarà mai a la seva prioritat. Ara, quan vostès diuen: «La consellera d'Ensenyament s'havia de negar...», escolti, és una concepció de govern diferent, ja ho he dit abans: el Govern, per mi, sempre ha sigut únic i solidari. No tinc aquesta experiència que durant set anys també he pogut constatar, de tenir polítiques diferents. Jo formo part d'un govern a totes, i el que jo defensi amb tot el cor ho faré allà on ho haig de fer i ho explicaré aquí, però no em veuran a mi criticar un departament o un altre. El que sí que em veuran és tenir clar sempre quins són els elements clau del sistema educatiu: l'alumnat, el professorat i les famílies.

Mirin, política de professorat. Hem tret places d'oposicions. I quan vostè em diu: «Escolti, n'havien d'haver tret més», no, n'hem tret el màxim que els pressupostos generals de l'Estat ens permetien, n'hem tret el nombre màxim que en podíem treure. Diu: «És que és més barat.» És que vostè ja no s'ha assabentat que ara Muface ja no val. Hi han hagut uns canvis a la Llei de pressupostos del 2011, ja no és més barat un funcionari que un interí. No, no pateixi, ja tot això ha canviat, perquè canvia molt ràpidament.

Què estem fent amb el professorat? Home, aplicar, lògicament, el descompte del 5 per cent que vostès van deixar aplicat i que continua. Aplicar-ho a la pública i a la concertada i lluitar perquè a la concertada no els afecti la seguretat social com els afecta ara, tal com vostès ho van fer.

Política de professorat. Sap quantes places hem tret a concurs de trasllat? En pensaven treure dues mil, n'hem tret quasi cinc mil.

Les jubilacions anticipades. Sap quantes comunitats autònomes s'estan replantejant tirar-les enrere, com moltes que no volien fer oposicions? Doncs, si vostè mira la proposta nostra de jubilacions anticipades i com graduar i administrar les gratificacions que venien determinades per la LOE, en què hi ha una part de l'Estat i tres quartes parts de la Generalitat, mantenim

aquest compromís; el temporitzem, però el mantenim. Excepte al País Basc, no hi ha cap altra comunitat que ho faci de la manera que ho fem.

Quan vostè em parla de retallades, certament, em parla, suposo, de despeses de funcionament, i posar a disposició dels centres i indicar-los quin és el 80 per cent del pressupost que en funcionament tindran per a aquest any, tenint entès que és de pròrroga, sap què vol dir? Que, si té en compte el decret vigent, hem prioritzat en molt els centres i hem penalitzat en molt els serveis centrals, tal com ha de ser. I disposar del 80 per cent no és cap escàndol en aquest moment, en espera del nou pressupost.

Miri, li he dit: 1.245 noves places, li he explicat les polítiques de professorat, li he explicat les jubilacions, li he explicat que mantenim la retallada del 5 per cent. Però vostè deu saber i em plau poder-li dir que tenim una excepcionalitat pel que fa a substitucions, que tenim una excepcionalitat pel que fa al PAS, l'hem homologat als docents en la cobertura. Tenim una bossa de substitucions com a excepcionalitat a educació, una bossa de substitucions amb un import pactat, i poder nomenar els interins fins al juny del 2011 per garantir el professorat que cal en els centres docents. Hem també aconseguit una prioritat i una excepcionalitat en el tracte a les llars d'infants i els centres d'educació especial, tot allò que és cabdal en l'educació. Amb molt de gust li ho explicaré.

Quan vostè em parla d'haver aturat obres, jo simplement li explico que hi havien determinades actuacions –nou, en concret– en què calia quadrar el volum de certificacions que hi havia, i, un cop quadrat això, s'ha tirat endavant i s'ha donat l'ordre de tirar-ho endavant. Miri, abans el Grup d'Iniciativa parlava de Fluvià. Doncs, ja veuran el moviment, si no és avui mateix, demà. Si dilluns no hi ha hagut moviment, m'ho digui, senyora diputada, perquè Fluvià, a Barcelona, Lloret de Mar, Olot, Vilassar, Almenar, Amposta, Les Preses, Reus, Sant Pere de Ribes..., totes aquestes poblacions veuen represes unes obres que s'havien aturat momentàniament per quadrar les certificacions.

Vostè em diu que hem retallat els instituts escola. No és veritat: d'instituts escola, en posem sis més en marxa. Ara, hem posat en marxa, lògicament, aquells que estaven programats i que no comportaven una despesa addicional i que podíem mantenir. El model el potenciarem, perquè n'aclarirem la seva naturalesa jurídica, determinarem la seva estructura de govern, i vostès veuran com l'institut escola es va escampant a les poblacions que n'hi pugui haver necessitat. Li explico aquestes, i suposo que en el segon torn ho podrem comentar, perquè vegi, senyor diputat, que és molt més el que ens uneix que els que ens separa.

Si vostè diu «és que vostès estan gestionant l'austeritat», té raó; «és que la gestió de l'austeritat també afecta els centres docents», té raó. Però parlem-ne, en quina part. En plantilla? No. En bossa de substitucions? No. En despeses de funcionament? Hem assignat el 80 per cent, atès que estem en pròrroga. El personal no docent l'hem assimilat al personal docent per no crear disfuncions als centres; el personal de les llars

d'infants i els centres d'educació especial... Hem continuat amb la política de la jubilació anticipada, hem promogut els concursos de trasllat, hem convocat les oposicions en el màxim que preveu la Llei general de l'Estat de pressupostos, que va fixar amb quin topall podríem convocar places d'acord amb les vacants que teníem.

Estem fent una política assenyada però ambiciosa. Nosaltres el que ens proposem és tenir una política educativa altament ambiciosa al servei de les persones i del país, i a final de legislatura podrem parlar amb un altre to. Que tinguem dos anys ara rigorosos de gestió d'aquesta austeritat vostès, més que ningú, n'haurien de saber el perquè. Quan vostè em diu «és que té 600 milions», és que el paper ho aguanta tot, senyor Font, el paper ho aguanta tot; escrit no vol dir que els tinguís. Per tant, el que sí que hem de tenir és una política ambiciosa. No aturem les obres; els he dit obra per obra. Garantim el professorat, garantim les despeses de funcionament, i avisem ara. Seria més políticament correcte avisar el mes de maig, quan ja hi haguessin despeses fetes que podrien ser no prioritàries? Hem avisat ara; estem preparant el curs vinent. Hem deixat de treure una plaça de preinscripció per qüestió pressupostària? No. Hem fet la previsió de grups que calia garantir per escolaritzar tothom.

Estic convençuda que aquestes explicacions es poden encara estendre amb més detall, si vol vostè, amb sessions de treball, però estic convençuda que ens retrobarà allà on érem, amb una ambició d'incrementar l'educació pressupostàriament en un 6 per cent del PIB l'any 2016, acabat el període d'aplicació de la LEC. Eh que no els ho vaig fer? Doncs no m'ho facin a mi. Em critiquin tot el que hagin de fer, facin propostes tantes com vulguin, però no m'exigeixin complir la LEC el 2011 quan la llei preveu que fins el 2016 hi ha període d'aplicació.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable consellera. Per al torn de rèplica, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Negar-se vol dir fer veure els inconvenients dels altres, és a dir, explicar als altres els inconvenients de les mesures que es prenen; no vol dir enfrontar una persona amb una altra o amb el seu Govern. Quan li diem que s'hauria d'haver negat, senyora consellera, li ho estem dient perquè pensem que vostè abans que res hauria d'haver desplegat una pedagogia explicativa de mesures que convencés. S'ha produït al revés: primer ha avançat els canons i l'artilleria, i després intenta donar l'explicació. Però jo li diria: potser hauria d'haver anat precedit per una línia d'explicació pròpia als propis, al seu propi Govern. Això és negar-se, això és aguantar els interessos de l'educació, i és el que li reclamàvem.

Benvingut, el diàleg. És la primera vegada que li sento, des de les darreres eleccions, parlar de diàleg amb

relació a la política educativa. Nosaltres ja sap que estem predisposats al diàleg, i ens agradaria dialogar sobre tots aquests temes sobre els quals hem d'aclarir les dades amb vostè, asseguts, amb paper, amb llapis, i en cada un dels temes, per poder després sortir i dir a la gent «no passa res», o «passa molt», però en tot cas poder-ho dir amb coneixement de causa.

I vostè ens diu: «Aclarir dades.» Òbviament, és del que es tracta. Potser en aquesta línia li voldríem avançar, en el règim de concrecions, alguna observació més respecte als principals temes que generen interrogant. Hi ha algunes desenes de milers de persones que esperen concrecions, és a dir, respostes precises a preguntes precises, perquè necessiten saber algun tipus d'informació precisa sobre cadascun dels temes que ens ocupen i que ens preocupen, sobre cadascun dels temes que tenim sobre la taula.

Per exemple, permeti'm que hi torni, sobre inversions en barracons i noves escoles. Han anunciat congelació. Avui matina, diu: «No, no, només són les noves escoles, i de les que vam dir que congelàriem només alguna, però comencen les obres de seguida, i per tant...» Però en tot cas vostè ens admet que, de les escoles previstes d'acord amb la planificació escolar, les que no estaven en marxa d'execució, aquestes estan congelades, i per tant el pressupost que vostè té disponible, que és de gairebé 600 milions d'euros, perquè treballen amb pressupost prorrogat i està consignat aquest any, hi és. I el que li preguntem és quina destinació està donant a aquests fons, si existeixen, si els té disponibles o no, o si en té una part, perquè es pugui fer el càlcul adequat en aquest sentit. Només li diríem, com a comentari, que és exigible que l'esforç que vostès facin en matèria de construccions escolars sigui almenys igual –almenys igual– al del Govern anterior. I jo li asseguro que el 2009 i el 2010 hi van haver gairebé 600 milions d'euros per a noves construccions escolars.

Sobre ordinadors a l'escola i programa 1x1, deixi'm que li faci algun comentari, també. Ens ha dit que paralitzarien el programa d'ordinadors a l'escola per raons pressupostàries. També han aparegut altres raons, després d'aquestes, no?, que no hi entraré, perquè es tracta de parlar ara solament de l'aspecte econòmic. Si congelen els programes d'ordinadors a les aules, suposa això un estalvi tan important? Tan important és, que compensa la decisió, sent que estan negligint un tema essencial, que és la vinculació a les aules de les vocacions digitals i de les mecàniques digitals? Tan important és, aquest estalvi? I quin és aquest estalvi? I, en qualsevol cas, el 50 per cent que ingressa de l'Estat amb relació a la implantació d'ordinadors a les aules, on queda això? Es perd aquesta quantitat de l'Estat?

Més sobre l'1x1. Ja són conscients que amb les seves mesures perjudiquen directament les famílies i els pares i mares, en aquest tema concret, que s'hauran de rascar de la butxaca una bona quantitat de diners? La situació és que, en comptes de pagar cent cinquanta euros per un ordinador i l'accés al *software* i programes necessaris per a tota l'ESO, les famílies hauran de pagar ara 250 euros cada curs, és a dir, mil euros en total, per tots els llibres editats que hauran de com-

prar per a tota l'ESO. Aquesta és la realitat. I potser això ens apunta lleugerament cap a la causa real de la mesura. No vull dir, no vull fer maledicència respecte a les seves motivacions, però en tot cas apareix aquí una raó nova, no? I quin és el capteniment sobre el cost addicional que han de pagar les famílies de la seva butxaca a causa de les seves decisions en matèria d'1x1 i d'implantació d'ordinadors a les aules? Quin capteniment tenen sobre això? Les ajudaran, aquestes famílies?

Sobre els instituts escola –se m'està acabant el temps–, li diré dos comentaris més. Acabem almenys amb catorze instituts escola. Nosaltres tenim els nostres comptes i els nostres ajuntaments que ens han avisat i ens han alarmat i els quals ens han fet entrar ja algunes propostes de resolució a la cambra. Hi han catorze instituts escola paralitzats sense una raó clara, ja compromesos i pactats amb els ajuntaments i amb la comunitat educativa, adduint limitacions pressupostàries. Però altre cop la contradicció i l'absència d'una raó real: els instituts escola són més barats que els centres separats; val més una escola bressol, una escola primària i una escola secundària organitzades separatament que l'economia d'escala que suposa un institut escola unificat. Si és així, si és més barat un institut escola, per què addueixen raons pressupostàries per no fer els instituts escola? I aquest és un nou interrogant, no?

Sobre l'estructura, deixi'm que hi insisteixi. La nova estructura del departament incrementa un 33 per cent... Ens van dir fins a la sacietat que s'havia de rebaixar un 20 per cent els càrrecs de confiança. Se'n recorden de la cantarella? S'havien de rebaixar un 20 per cent els càrrecs de confiança! Vostès, un 33 per cent més!, directors generals i assessors. Ja veurà com no em comentarà això a la rèplica, perquè jo li ho puc documentar, això. És a dir, han negligit el mateix criteri del Govern, han inflat l'Administració d'educació. No es podrien dedicar tots aquests fons al professorat, per exemple?

I final. Vaig acabant, senyor president. Sobre la setmana de vacances d'hivern, sobre els fons destinats a la setmana de vacances, hi ha una consignació de 800.000 euros destinats a subvencionar extraescolars relacionats amb la setmana a través d'ajuntaments i AMPA. Aquesta partida estava habilitada i oberta. En la mesura que hi ha un procés organitzatiu complex entorn de la setmana de vacances creiem que aquesta quantitat pressupostada s'hauria de lliurar íntegrament als seus destinataris. S'ha de lliurar, s'ha de donar, aquesta quantitat, tal com estava previst, a AMPA i ajuntaments, sobretot, sobretot en un moment que les famílies ho estan passant realment malament. Aquesta quantitat s'ha de donar. Pensen replantejar la situació, a la llum de les demandes que li han fet les federacions d'associacions de pares i mares, senyora consellera?

El vicepresident primer

Il·lustre diputat, se li ha exhaurit el temps.

Daniel Font i Cardona

I acabo, acabo. Si no rectifiquen, senyora consellera, hi ha un interrogant que configura un interrogant important, una preocupació real sobre el sistema educatiu. La pregunta resum és: pensen parar-se una mica a avaluar les conseqüències de les decisions econòmiques que estan prenent? I és més: pensen comentar-les i contrastar-les organitzadament amb els agents educatius d'una banda i amb les forces de l'oposició en aquest Parlament d'altra?

Moltes gràcies, senyor president, senyors i senyores diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per al torn de rèplica, i en nom del Govern, té la paraula l'honorable consellera d'Ensenyament, senyora Irene Rigau.

La consellera d'Ensenyament

Moltes gràcies, senyor president. Amb relació al diàleg, senyor diputat, no en dubti. He estat set anys explicant que en la meua anterior experiència de consellera havia pactat no sé quantes propostes de resolució en l'àmbit parlamentari. I vostè sap quantes n'ha pactat durant aquests set anys amb el grup de Convergència i Unió. Vostè sap les negatives i negatives que comissió darrere de comissió hem tingut. No serà igual: nosaltres mantindrem la política de diàleg. Però revisi, recordi les comissions.

Dit això, home, és la primera intervenció que tinc al Ple. Jo he començat oferint diàleg. Crec sincerament que el camí està ben dibuixat. Ara, si vol parlar de coses concretes, parlem-ne. Però vostè no em digui que hi ha 800.000 euros en una partida per a la setmana blanca, perquè hi van haver unes eleccions, hi va haver un canvi de govern, hi va haver una pròrroga pressupostària; aquella partida que s'havia obert i no havia quedat resolta va quedar assignada amb 240.000 euros. Sap què va passar, senyor Font? Té raó, en la minora-ció d'aquesta partida, senyor Font, té raó: en lloc de tocar cinc euros per família els n'han tocat tres, mira. Sí, té raó. Ara, és clar, les despeses de la setmana blanca són de cinquanta a cent-cinquanta euros, o més. En lloc de tres, cinc, o en lloc de cinc, tres. Escolti, no exagerem. Crec sincerament que aquest no és el tema ni és el debat.

Si vostè vol parlar de barracons, parlem-ne. Jo li ho vaig dir a la comissió. Miri, li vaig treure el gràfic que havia tret tantes vegades jo en aquest Ple: Convergència i Unió en va deixar cinc-cents; vostè, 1.057. Aquests 1.057 ja són meus. Assumits –assumits. Ara, més d'aquí no em faci dir. Si en van 1.057 vol dir que costarà de treure'ls, eh? Nosaltres havíem baixat a cinc-cents. A final de legislatura en podem tornar a parlar.

Quan vostè em parla d'estalvis i es qüestiona, doncs, que determinades decisions nostres no són assenyades, jo li dic: escolti, hem entrat el 7 de gener, hem obert la preinscripció, totes les polítiques que hem fet

han estat coherents amb l'inici de curs que estem programant. Una darrera l'altra creen un relat que és fàcil entendre: no tenim els mateixos recursos que el 2010, per primera vegada a la vida a Catalunya hi haurà un pressupost inferior al de l'any anterior, i hem de veure com aquesta diferència afecta; en allò substancial, no, en allò que és accidental, complementari o funcional, potser sí. I és aquí on hem treballat. Li he explicat tota la política de professorat, ambiciosa. No he acabat d'entendre si em sabia plantar o no al davant del conseller d'Economia, perquè d'una banda em planto i de l'altra desobeeixo. Quan parlem d'organigrama, desobeeixo, i quan parlem... No, he obeït; però és que no he obeït: comparteixo la política, que és una altra cosa, perquè és la del Govern.

Miri, si vostè vol parlar de l'1x1, parlem-ne i a basament. Però és que havíem de parlar clar. Nosaltres no hem amagat la realitat. Si vol parlem dels diners que han quedat pendents, de l'alumnat a què s'havia d'arribar en els convenis i de quina aportació havia de fer el ministeri. Miri, per mi, 30 milions d'euros en aquests moments són molts diners, són molts. I cal..., ser revisats. I amb el ministre n'hem parlat. I amb el ministeri ho acabarem de concretar. I tancarem aquells centres que tenen aquesta experiència implantada i en farem el seguiment. I si hi ha problemes de connectivitat com hi ha, els haurem de resoldre. I estudiarem allò que no es va estudiar, que amb caràcter pilot s'hauria d'haver fet el seguiment d'una experiència tan ambiciosa.

Nosaltres garantirem el domini tecnològic a tots els alumnes; és clar que sí, és un objectiu claríssim. A més ho vam posar a la LEC. Però vostè sap que això no vol dir que tot s'hagi de fer amb ordinador. Combinarem llibre i ordinador, sí. Cada alumne ha de tenir un ordinador o hi pot haver ordinadors en el centre? La pissarra digital pot ser un gran instrument o no? El treball cooperatiu el farem amb ordinador? Sí, en parlarem, quan vostè vulgui. Però calia prendre una decisió. Sobretot sap per què? Perquè vostès van deixar previst que de gener a juny havíem d'incorporar quaranta mil alumnes més. Jo, sincerament, incorporar l'ordinador de gener a juny per complir el conveni amb el ministeri... *(Pausa.)* Sí, senyor diputat; aquells quaranta mil eren de gener a juny. Quan estem ja amb el curs arrencat, no ens hi hem vist amb cor, de crear una confusió tan gran en els centres. Hem dit: «Acabarem aquestes dotacions a partir del setembre en aquells centres que ja ho tenen i s'ha de garantir el creixement vegetatiu, i en la resta estudiarem quines estratègies ens han de portar al domini de les noves tecnologies.»

Instituts escola. No pateixi, senyor diputat; tots els alumnes en edat de tenir l'ESO tenen una plaça escolar. Quin és el tema? La tenen en un IES o la tenen en un institut escola? D'acord. Tenen plaça, faltaria... Per exemple, a Sant Jaume d'Enveja estava programat un institut escola; ara resulta que amb el nou pont hi ha un quilòmetre i mig per anar a Deltebre. És un problema que de moment es freni, garantint el pont? Ho estan parlant, s'estan posant d'acord. Hem de garantir una plaça a tothom i una plaça de qualitat, però la modalitat, evidentment que la podem anar implantant,

progressivament. El que no farem és una despesa que pugui ésser abordada d'una altra manera, que ens permeti continuar potenciant el nucli dur de l'educació.

Per tant, li ho repeteixo, és un relat coherent pel que fa a centres, a professorat i jo els demano que, si tenen dubtes, es posin en contacte. No hi ha cap problema a explicar-los, però sobretot no contaminin, perquè ni a vostès ni a nosaltres ens interessa que la moral del professorat, en una època de gestió de l'austeritat, en quedi afectada. Perquè els professors també hauran de fer pedagogia de l'austeritat davant dels alumnes, perquè els alumnes, com les seves famílies, saben que estem passant una època crítica, perquè molts d'aquests alumnes els seus pares tenen problemes laborals. Com vol que no els afecti la retallada d'aigua, de llum, que diguin: mireu, nois, hem de ser més curosos en la despesa d'aigua, hem de ser més curosos a tancar la llum. Tothom ho entendrà, perquè a casa seva també els està passant.

Nosaltres els garantirem per a l'inici de curs l'educació, que és un dret, de tots els ciutadans, gestionant pedagògicament l'austeritat, certament. Quan vulgui, reitero la disponibilitat per parlar-ne i si s'ha de modificar el calendari de la LEC, els ho posarem a debat, en parlarem, cosa que vostè recordarà que no va fer el Govern anterior, però, escolti, no li demano acord, però sí que li ofereixo diàleg també per replantejar el calendari d'aplicació de la LEC que, com he dit, arriba al 2016.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable consellera.

Interpellació

al Govern sobre el Pla d'estructures i inversions del Departament de Salut (tram. 300-00018/09)

El vuitè punt de l'ordre del dia, que serà el darrer que substanciarem aquest matí, és la interpellació al Govern sobre el Pla d'infraestructures i inversions del Departament de Salut. Ha estat una interpellació formulada pel Grup Parlamentari Socialista i en el seu nom té la paraula l'honorable senyor Josep Maria Sabaté. *(Pausa. Veus de fons. Adreçant-se al vicepresident primer.)* Perdó, hi ha un canvi de diputat.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, president. Diputats, diputades, conseller. Miri, de la seva compareixença del dia 3 en comissió varem interpretar que el conseller de Salut estava per frenar l'alarmisme social que el Govern havia produït, durant les seves primeres setmanes d'activitat, i així ho vam parlar en aquesta data, però els sorolls han continuat. És més, s'han fet més estridents. Només sentim parlar arreu de retallar i retallar els recursos destinats a Salut. Aquesta situació és el que ens obliga a presentar avui aquesta interpellació, perquè tenim

un molt bon actiu pel que fa al sistema de salut, i ja es disposa, conseller, des instruments de planificació estratègica i operativa per mantenir-lo correctament. Tots aquests instruments tenen també com a objectiu el guany en eficiència dels diferents processos que els conformen.

El 2003 no els teníem, tots aquests instruments, i els vam construir, perquè fossin perdurables i no els qüestionessin a curt i a mig termini els vam dissenyar, recorda, conseller, amb el consens de totes les parts, de totes, inclòs vostè també. Li citaré alguns noms d'exemples: el mapa sanitari i sociosanitari de salut pública, els diversos plans directors, la reforma de l'ICS, el Pla d'innovació en atenció primària, el Pla d'estructures i inversions. I també, a part de tot el seguit d'enquestes de satisfacció i totes les inversions en TIC que han permès desenvolupar la recepta electrònica i la història clínica compartida, tenim també el producte estrella, que teníem tancat a final d'aquesta legislatura, que era l'informe de la central de resultats, informe que encara no ens l'han presentat, però que està acabat.

Generalitzant mesures restrictives, només es produirà un gran retrocés en la qualitat dels serveis, i qui perdrà més seran els ciutadans, tots els ciutadans, també els que tenen mútua. A més a més, conseller, si analitza les mesures de racionalització de la despesa que vàrem emprendre l'any passat, mesures en farmàcia, reducció de sous dels professionals, reducció de tarifes, etcètera, veurà que la seva aplicació per a tot l'any 2011 ja suposa, d'entrada, una reducció del pressupost inicial de gairebé 500 milions d'euros.

En tots els elements i instruments que té el departament per fer guanyar en eficiència el sistema, en té prou per construir un pressupost en base zero, més equilibrat territorialment, més sòlid i més creïble, que és el que ens diuen que volen fer.

I, tornant al capítol d'inversions, perquè s'acarnissa tant amb el capítol d'inversions, en el poc que representa sobre el conjunt del pressupost, i per què han generat alarmisme preocupació i indignació a tot arreu? Ens va dir que de vegades, conseller, calia donar un pas enrere per agafar impuls. No ens podíem pensar en aquells moments que aquest pas enrere fos tan gran i que el previsible impuls podia ser molt petit.

La majoria dels municipis afectats han fet esforços i han avançat recursos. Els els tornarem, aquests recursos, si fem un replantejament? Podem deduir dels sorolls que se senten que no s'està fent una revisió acurada del Pla d'inversions, com seria desitjat, i s'està improvisant? Ara Tortosa no, però sí, ara Girona no, però en parlarem, ara Tarragona tampoc, però ens ho pensem. Només per posar-li alguns exemples.

Només per a aclariment, conseller, si la revisió del Pla d'inversions ja està feta, no li cal més que escollir entre els múltiples escenaris previstos que vam fer per tal d'allargar el Pla d'inversions fins al 2015. El primer el vàrem presentar a Economia el mes de maig, i el darrer, el mes d'octubre, i entremig en van haver moltíssims. El director general de Pressupostos, que es queda amb vostès, el pot informar bé, com també

l'interventor general, que estava al consell d'administració de l'ICS, i poden explicar-li el gran esforç fet per les entitats i organismes de Salut per combatre la crisi sense perdre qualitat.

El motiu d'aquesta interpellació, conseller, no és altra que demanar al Govern que es defineixi sobre el Pla d'estructures i inversions, i respecti els acords que el Departament de Salut havia pres en matèria d'inversions, que vostè, en comissió, ja es va mostrar obert a fer-ho. L'any passat, i com a conseqüència de les mesures que pren el Govern per fer front a la crisi, aquest Pla d'inversions és revisat, incorporant un horitzó temporal de tres anys més, recorda?, està penjat al web, 2004-2012, el vam allargar amb propostes fins al 2015, i situant absolutament totes, totes les actuacions i les accions aprovades i pendents de desenvolupar podien formar part i hi cabien només amb la dotació pressupostària que teníem prevista.

Aquest ajust per al Pla d'inversions es va fer tenint en compte tres qüestions: cada projecte aprovat pel departament no quedava sense una concreció temporal. El segon, la participació del capítol d'inversions amb el pressupost de Salut dels anys del pla no superés en cap moment el 3 per cent, 244 milions d'euros, un 2 i mig per cent és el que vam gastar el 2010. I també es concretaven per cada obra uns sistemes de finançament, si no, no s'incorporava al pla i no tirava endavant.

El Govern actual, en no endegar les inversions previstes i paralitzar o previsiblement paralitzar els projectes iniciats o les obres ja adjudicades, únicament aconseguirà confondre els ciutadans, desorientar els professionals i faltar al respecte, que és el que més ens preocupa, entre d'altres coses, als ajuntaments implicats, que han fet una aposta de futur, en no assumir els compromisos adquirits. I tampoc assolirà l'objectiu econòmic pretès, no ho farà, perquè, com vostè sap, un projecte o una obra que s'atura i s'endega resulta al final, sempre, sempre, molt més cara. Per tant, què es pretén, conseller, frenar la capitalització de la xarxa pública? Entendria que no, entendria que no, voldria entendre que no.

Els socialistes entenem que la salut és un valor social que ens cohesiona com a país, i per a alguns és l'únic patrimoni. Ni un pas enrere, conseller, no siguem còmplices d'una degradació d'aquesta xarxa pública. El sector salut és un sector econòmic que genera un gran valor afegit, intensiu, amb mà d'obra altament qualificada, i amb una alta capacitat d'impacte i influència sobre altres sectors econòmics, això que el conseller d'Economia sempre demana. És líder en investigació i innovació, sent tan o més valuós per al relleu econòmic del país que altres sectors considerats estratègics. Retallar les inversions, paralitzar els projectes confon els professionals, desconcerta la població i no és el millor camí.

Conseller, caldria buscar les necessàries complicitats i en això ens trobarà, per aconseguir que un dels millors sistemes sanitaris del món no sigui qüestionat. Si volem que el nostre sistema públic no pateixi una descapitalització que valgui com a excusa per incentivar

la inversió en centres privats –no ho voldríem– cal impedir que s'alenteixi més del necessari o que s'aturi, aquest Pla d'estructures i inversions. La descapitalització dels centres de l'ICS estava ja a la història, no els torni a deixar amb l'excusa que no són nostres i que no sabem de qui són, si de la Seguretat Social o de qui.

Conseller, pensem que la salut no és el problema, no ha de ser el problema, sinó que la salut i el seu Departament han de formar part d'aquesta solució que el conseller d'Economia demanda.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, il·lustre diputat, que abans l'he apujat de categoria i li he dit honorable confonent-lo amb l'honorable diputat senyor Xavier Sabaté.

Per respondre, en nom del Govern, aquesta interpellació té la paraula ara el conseller de Salut, l'honorable senyor Boi Ruiz.

El conseller de Salut (Boi Ruiz i Garcia)

Bé, gràcies, president. Diputat, diputats i diputades, en primer lloc vull agrair-li al diputat Sabaté la possibilitat d'estrenar-me en aquest Parlament responnent una interpellació i l'oportunitat que em brinda per explicar allò que crec que hem d'explicar, i l'oportunitat que em brinda per poder desfer alguns elements de confusió que li puc assegurar que no han estat creats per aquesta conselleria ni per aquest departament.

Permeti'm primer que mostri la meva absoluta estima i defensa d'aquest sistema sanitari públic que tenim a Catalunya; defensa que, com comprendrà, no es quedarà exclusivament en la defensa dialèctica, sinó que es plantejarà en la defensa d'accions.

Miri, el nostre sistema sanitari, ens agradi o no ens agradi, també pateix les conseqüències d'una recessió econòmica que afecta els ingressos de la Generalitat de Catalunya. Per tant, sí que és important i em tindrà a mi el primer per demanar, com he fet sempre, la solució al nostre mal crònic, que és el finançament insuficient i la situació financera del nostre sistema, lligat no solament a les polítiques pressupostàries, sinó lligat a l'actual sistema de finançament que tenim.

En segon lloc, també haig de dir-li que les conseqüències econòmiques sobre el pressupost sanitari no es manifesten el 2010, eh?, al 2009, si no recordem malament, es va haver de fer una ampliació extraordinària del pressupost que va suposar per a la sanitat afegir-hi 500 milions més, que, per cert, el 2010 no van tenir recurrència, eh? Per tant, el 2010 comencem amb un pressupost retallat de 500, més l'efecte de les mesures obligades per la llei d'austeritat i contenció de la despesa pública, eh?, tothom, eh?

Per tant, a partir d'aquí en aquest repartiment nosaltres hem de tenir present que l'efecte de recessió econòmica va començar ja en el 2009, s'arrossega al 2010 i continua al 2011. No entraré a fer parella de ball de

números perquè crec que no és el debat, no és el debat de números amunt i avall, per tant, en aquest ball crec que no hi hem d'entrar, però permeti'm dir-li que amb relació a les alarmes creades, permeti'm que li digui que les úniques declaracions que ha fet aquest conseller les va fer en seu parlamentària i en la comissió parlamentària, i a partir d'aquí hi han hagut unes referències a declaracions no sé de qui –perquè no han sigut meves–, que si retallava, que si deixava de retallar; hem tingut una certa bombolla mediàtica en què s'atribuïa al conseller i al Departament determinats plantejaments.

No hi ha més plantejament, i ho reitero, que el plantejament d'analitzar, amb uns criteris que vostè faria igual, les intervencions que toqui fer amb relació a les inversions. Nosaltres tenim en aquests moments tres tipus d'inversió sobre la taula: unes inversions que són obligacions, i aquestes obligacions òbviament es compliran. Tenim un altre tipus d'inversions que són compromisos, i aquests compromisos tindran la seva data de casament quan puguem pagar l'àpat i, per tant, com vostè molt bé deia, farem la periodificació oportuna perquè aquestes inversions es facin en temps i forma. I, després, hi han uns altres acords d'intencions, que respectarem, però acords d'intencions que són festes, que encara no han acabat en compromisos, eh?, però sí que, com vaig dir a la Comissió de Salut o de Política Social, haig de dir-li que no qüestionem ni una de les inversions obligades, ni de les inversions compromeses, ni de les inversions festejades. No, perquè entenem que tenen totes la suficient sostenibilitat com per no ser rebutjades.

Per tant, a partir d'aquí l'únic problema que tenim és la seva periodificació en el temps. Per tant, que ningú qüestionï cap de les inversions, perquè el conseller no qüestiona cap de les inversions. El que ha de qüestionar segurament és el calendari que li toca fer en funció de les possibilitats pressupostàries que tingui, eh? I també aquest conseller sap molt bé, el conseller d'Economia, que serà combatiu, com tots els consellers, a l'hora de determinar la política pressupostària i allò que li toqui al Departament de Salut.

Però deixi'm que li digui que no solament no hem fet declaracions en un sentit o un altre, sinó que ens hem posat d'acord amb la Federació de Mutualitats i amb l'Associació de Municipis per tal de traslladar al territori cada una de les decisions de projecció que hàgim de prendre amb aquests tres grans tipus d'acords, amb aquests grans tipus en què podem dividir les inversions, diguem-ne, compromeses.

Per tant, fidels als instruments que tenim, fidels a aquests instruments, a nivell dels governs territorials, decidirem conjuntament, com no pot ser d'una altra manera, amb l'Administració local, com establím les prioritats, reservant-nos, evidentment, que l'autoritat sanitària competeix al Departament de Salut. Però, hi insisteixo: govern territorial, associacions de municipis, federacions de municipis.

També és cert que..., ho deia al principi, li estic molt agraït per poder aclarir-ho, perquè és que no hi ha hagut manera d'aclarir amb tota la gent que ha fet co-

mentaris sobre què deixem de fer, què fem o què tornarem a fer, perquè no hi ha cap decisió presa en ferm. És a dir, estem analitzant aquestes inversions, les hem posades sobre la taula de l'Associació de Municipis i de la Federació de Municipis com les podem resoldre a nivell territorial. I, permeti'm que li digui una altra cosa, hi han alguns tipus d'inversions –alguns tipus d'inversions– que comportaran un increment de la despesa corrent. No ens oblidem que moltes vegades el més fàcil és fer l'edifici, però que després, com molt bé sap, hem de mantenir el funcionament i la raó de ser d'aquell edifici. Això té una despesa corrent.

Home, si nosaltres en el 2011 hem d'obrir noves activitats tenint en compte que en el 2010, amb tots aquests instruments fantàstics que tenim, i que comparteixo, i que utilitzarem, no podíem pagar l'orquestra, imagini's si, a més a més, hem d'obrir equipaments el 2011 o el 2012 que continguin un increment de la despesa corrent. És a dir, tots aquells que siguin translació de despesa, òbviament, si són equipaments que milloren la confortabilitat dels professionals i milloren la confortabilitat d'accés als ciutadans, doncs, òbviament, sempre que no tinguin o no aportin una despesa afegida. És veritat que..., és veritat que, hi insisteixo, no hi ha cap decisió presa sobre cap inversió, perquè aquestes decisions les prendrem conjuntament, tal com els vam dir a la federació i a l'associació en seu territorial, i amb la gent, com no podria ser d'una altra manera.

Jo crec que el que sí que és important és que, en aquests moments, no ens confonguem tots. Jo crec que el tema de les inversions entenc molt bé que sigui un element molt de debat amb l'entorn electoral que se'ns acosta. Però jo els demanava, tant a l'Associació com a la Federació de Municipis, que tinguem una certa lleialtat institucional en això i que no en fem un joc desgraciat de confusió dels ciutadans a l'utilitzar arguments de si fem o deixem de fer.

Sí que és veritat que, d'altra banda, no queda més remei que assumir aquesta realitat, eh? Però jo sí que demano als ajuntaments una certa lleialtat institucional per no dir coses que no s'han dit, o, al revés, tinguin consciència i convicció que allò que acordem amb cada territori, i mirarem de fer-ho abans de les eleccions municipals i no després, perquè no sigui dit, abans de les eleccions municipals, deixarem tancat a cada territori cada una de les actuacions que hàgim de fer. És a dir, perquè ningú després pugui dir una altra cosa i en sentit contrari.

Hi insisteixo, no despistem, no creem confusió barrejant l'entorn de les eleccions municipals amb l'entorn de les propostes i necessaris equipaments en cada territori. Especialment n'hi han dos, com sap molt bé, i estarà d'acord amb mi que, si hem de prioritzar coses, hem de començar per prioritzar aquelles coses que tenim en una situació, diguem-ne, més feble, com són els consultoris locals necessaris, com són els nous CAP, i seguidament abordarem el tema d'ampliacions d'hospitals i després abordarem els hospitals de substitució i després abordarem els hospitals nous.

També haig de dir-li que el plantejament de..., pel que fa als hospitals de l'Institut Català de la Salut..., home, tots sabem que l'Institut Català de la Salut la seva descapitalització és visible físicament, eh? També és visible en els balanços la descapitalització del sector no ICS, eh?, del sector d'empreses públiques i consorcis i del sector concertat privat. Per tant, el sistema està descapitalitzat per raons de subfinançament, d'una manera visible en els edificis de l'ICS i d'una manera visible en els balanços de les entitats públiques i no públiques que presten serveis a Catalunya.

De totes maneres, deixi'm insistir que la batalla de les batalles és tenir un finançament just per a Catalunya, un finançament just per a la sanitat que ens podem pagar, perquè en aquests moments nosaltres ens podem pagar una sanitat millor que la que tenim; però, desgraciadament, no disposem dels recursos per al sistema de finançament vigent que necessitaríem per pagar la sanitat que ens mereixem.

Gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, honorable conseller. Per al torn de rèplica, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, president. Ja m'estava bé això d'honorable, eh?, no pateixi. (*Rialles.*) Escolti, conseller, pel que he vist està fent una revisió del procediment pel que fa a la construcció del Pla d'estructures i inversions, eh? Que sap que està, que és un procediment reglat, que veníem, precisament, en comissió sempre a plantejar-ho, i que, a més a més, tenia una especial cura a fer el plantejament de detall en el tema dels pressupostos, quan es discutien els pressupostos. Per tant, jo celebrego que estiguin tenint reunions amb la Federació Catalana i amb l'Associació Catalana. És bo, és positiu. I, a més, hi ha una comissió mixta al departament que vam instaurar i que fa que això estigui bé. Però jo li demanaria que també fos per parlar del pla, però únicament no per parlar del pla, perquè hi ha tota una sistemàtica dissenyada, fruit, precisament, d'això que deia d'una descapitalització, que, per cert, s'havia produït i que havíem deixat bastant –bastant– ben encarrilada; per això la meua insistència a dir: «Escolti, hi havien múltiples escenaris que feien que la despesa corrent no superés el 3 per cent per tirar endavant amb totes les qüestions.» I les qüestions no eren peticions banals dels ajuntaments, eren altres coses.

Mireu, jo li he fet també una proposta: escolti, si ho hem de revisar tot, no ho fem d'una manera general, construïm un pressupost amb base zero; fem-ho, tenim ja els instruments, molts no els teníem. L'últim, el de la central de resultats, que vostè se l'estima molt, i que, a més a més, va participar en la seva tasca d'una manera molt efectiva, ens ha de donar la via per no fer retallades indiscriminades del 10 per cent. Hem d'evitar per tot que es produeix una fractura territorial, pel que fa no només a la ubicació dels centres de salut,

també. Però, miri, mantenir el Pla d'estructures i inversions és un senyal inqüestionable per dir que aquest equilibri es busca, i això és bo també per a l'equilibri de l'economia del país en general.

Generalitzant mesures restrictives dient que no anaven..., per exemple, només un exemple: la regió sanitària de Girona, amb menys d'1 milió d'assegurats, té una assignació capítativa de gairebé dos-cents euros menys *per capita*, si comparem amb la regió de Barcelona. I dirà: «No, hi ha el terciarisme.» No –no, no–, el terciarisme, sense comptar el terciarisme. Si comptem el terciarisme, serien gairebé tres-cents. Per tant, hem de penalitzar els ciutadans de Girona igual que els de Barcelona, conseller? És només un exemple, eh?, no ho poso damunt de la taula. Per tant, hem de buscar la manera de fer uns reequilibris buscant aquell que fa una sanitat més eficient que tingui una prima i incentiu i aquell que no la té, d'alguna manera, ajudi a reequilibrar el pressupost. Això és el que li volia dir.

I volem que no pari en el seu esforç de capitalització. Dir-li que només del Departament de Salut gairebé el 50 per cent dels recursos fan cap –fan cap– al sector privat: farmàcia, material sanitari, construcció, etcètera. Una frenada, una reducció invalidarà absolutament tots els plantejaments d'economia que volen revifar l'economia del nostre país. Salut ha de ser i ha de formar part de la solució.

Miri, aquests dies hem escoltat veus de responsables de grans empreses de treball temporal que estan, ja, preparant-se per introduir-se amb més força al sector salut i aprofitar la reducció d'aquests pressupostos del 2011 i del 2012, ja esperats, per poder oferir el 2013 els recursos humans que es necessitaran per recuperar la normalitat. Són declaracions d'aquest mes de febrer, de fa pocs dies, del director de la divisió d'Adcco Medical & Science. No m'ho invento.

Miri, la motivació de la interpel·lació és demanar al Govern que respecti, d'alguna manera, també els acords del Departament de Salut que havia pres en matèria d'inversions.

Rectifiqui, conseller, només en part, i retorni la confiança als territoris i a les institucions. I, per fer-ho, cal que comenci respectant els compromisos i tregui d'immediat els concursos encallats d'economia per tirar endavant, via ICF Equipaments i GISA, les obres de l'Hospital Lleuger i Sociosanitari de Tàrraga, i també el lot format per nou centres de salut a Viladecans, Lleida, Tarragona, la Mina, Vilafranca, Castelldefels, Santa Coloma de Cervelló, Sant Gervasi i Bordeta-Magòria. Ja ho tenien tot, només feia falta treure el concurs. També el Govern va autoritzar treure el concurs del nou Hospital Ernest Lluch, de Montcada.

Li demanem que signi també immediatament els més de trenta convenis amb ajuntaments. Alguns han avançat recursos, com dèiem. Vostè sap que el cost d'aquests projectes no afectarà, si així ho especifiquen els diversos concursos, de cap manera els pressupostos 2011 i molt poc el 2012. I això també, conseller d'Economia, em permeti, serà un gran impuls per a l'economia del país.

Per tant, només li demanem això: busqui aquests escenaris que tenim, que vostè té, rectifiqui aquesta posició i treballi en el que és el Pla d'inversions en el seu conjunt per tirar endavant aquest magnífic sistema de salut que tots plegats reconeixem que tenim.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També, per al torn de rèplica, i en nom del Govern, té ara la paraula l'honorable conseller de Salut, senyor Boi Ruiz.

El conseller de Salut

Bé. Em permetrà que li digui, quan fa referència que estan més castigats amb el capítatiu que reben Girona que Barcelona, que no m'ho imputi, eh?, perquè, clar, el capítatiu que rep cada un dels territoris de Catalunya és el capítatiu que, d'alguna manera, els va pertocar i el que era possible. Per tant, jo crec que introduir greuges comparatius en aquest tema..., intentarem, òbviament, equilibrar-ho des de la posició del Govern actual, però no m'expliqui que això passa ni m'ho imputi. Ja entenc que aquesta no era la intenció, però volia deixar-ho una miqueta clar.

Miri, jo estic absolutament d'acord, i he sigut defensor, com sap molt bé, que la sanitat és un motor de l'economia del país, que té un efecte keynesià en molts territoris, però aquest efecte keynesià té la durada que permet el que recuperis l'economia; si no recuperes l'economia, aquest efecte keynesià, o recuperes el finançament de la sanitat, diguem-ho d'una altra manera, aquest efecte keynesià mantenir-lo al llarg del temps és molt difícil, eh? Per tant..., a més a més, això són..., no és opinable, són faves comptades.

Per tant, jo estic d'acord amb les polítiques keynesianes a través de salut, com a primera política keynesiana, perquè, com vostè diu molt bé, moltes vegades en situacions transitòries de cicle econòmic en la salut està la solució. En aquests moments no tenim un problema simplement transitori, tenim un problema estructural important en termes d'economia del país. Jo tinc el goig de tenir un conseller d'Economia del qual aprenc molt, perquè cada govern és com una classe, no? I, per tant, haig de dir-los que hi han algunes coses que em costava entendre-les, però que ara les entenc molt millor.

Per tant, aquesta és una qüestió que em trobarà sempre defensant la sanitat des del punt de vista keynesià, però no més enllà del efecte keynesià. Si no recuperem l'economia, el primer és preservar la sostenibilitat del que tenim i no entrar en aventures de fer més coses quan no podem sostenir allò que tenim.

Per altra banda, jo estic d'acord que podríem començar fent un pressupost base zero. Però és que, clar, estem fent un pressupost menys no sé quant. Menys no sé quant vol dir allò que ens obliguen a fer, eh?, i no oblidem que estem emmarcats per una situació en la qual Espanya i la comunitat autònoma de Catalunya, i Catalunya com a país, han de respondre davant d'un

acord del qual el Govern de l'Estat ha de retre comptes.

Per tant, no podem obviar la necessitat de rebaixar la despesa pública, que és rebaixar el dèficit públic. No podem obviar-ho, això. Una altra cosa és que jo estic disposat al debat on estan les prioritats. I, miri, jo crec que amb les accions de govern les prioritats estan marcades: u, aixecar l'economia productiva del país, perquè si no aixequem això, òbviament, no tenim diners per redistribuir, no tenim riquesa per distribuir, no tenim política social; i, en segon lloc, l'ensenyament, i, en tercer lloc, la sanitat, com a les dues polítiques socials que d'alguna manera hem preservat.

El que a mi m'agradaria també, ho torno a deixar clar, igual que he deixat clar que no qüestiono cap de les inversions i que segurament amb aquestes necessitats pressupostàries de complir amb l'Estat espanyol i de complir l'Estat espanyol amb Europa, ens veiem abocats al que ens veiem abocats, en aquest context reprogramarem sense renunciar a res. Això és el que estic dient.

I també m'agradaria reprogramar allò que realment és compromís. Perquè, clar, el que no val és que molts alcaldes ara m'estiguin enviant cartes, que havien rebut del Servei Català de la Salut, i que diguin: «Escolti, posi en marxa un..., ja pot començar a construir un CAP o pot començar a construir un concert, i nosaltres, d'acord amb l'article no-sé-què, ja li ho finançarem en el seu moment, però vostè comenci.» Per tant, home, aquest equilibri de coses les hem de fer ben fetes. I jo estic disposat a entomar tot això, però diem totes les coses, no?

Per altra banda, no parlem de manera Goebbels constantment del 10 per cent, el 10 per cent indiscriminat. Ningú parla del 10 per cent indiscriminat, eh? Ningú, del 10 per cent indiscriminat, no, eh?, ni jo ni el conseller d'Economia parlem del 10 per cent indiscriminat. (*Veus de fons.*) També haig de dir-li que la retallada anterior, sobre la qual no vam tenir, és cert, massa control, perquè ens venia imposada d'on venia imposada, va ser pràcticament lineal a tots els departaments i conselleries, eh?, pràcticament lineal. La voluntat d'aquest Govern amb aquestes prioritzacions és que sigui el menys lineal possible, prioritzant el que creiem que hem de prioritzar, com dèiem, en ensenyament i, com dèiem, en salut.

De totes maneres, ja sap, senyor diputat, que el nostre sistema sanitari ha sigut un sistema sanitari basat en el diàleg, les confiança i els compromisos. I jo agafo la seva bandera, i li dono també la meva, per a compromisos, per a acords, per a pactes. Aquest sistema l'hem fet entre tots. Afortunadament, és una de les parts de Catalunya que ha quedat bastant –bastant– immune a determinats debats polítics instrumentals o estèrils.

La meva voluntat és que, no solament aquesta part de Catalunya, que és el sector sanitari, continuï així, sinó que m'agradaria que a la resta de Catalunya, amb aquest mateix sentiment i amb aquesta mateixa situació de defensa del país, aconseguíssim tenir la sintonia que hem tingut en l'àmbit de la salut, que l'acon-

seguim tenir en altres àmbits tan necessaris com veig Ensenyament, on veig que aquesta sintonia no és la sintonia que hem aconseguit tenir a Salut. I això és un valor, eh? Això és un valor per als governs i és un valor per als parlaments. Estenguem, si us plau, aquests valors de pràctica amb complicitat i de servei al país també en altres àmbits, que seria força raonable fer-ho.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller.

Amb aquest punt suspendríem la sessió fins a les quatre de la tarda. I, en principi, és previsió d'aquesta Mesa que s'esgoti tot l'ordre del dia avui.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i set minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, d'Empresa i Ocupació, i de Justícia.

La presidenta

Reprenem la sessió d'aquesta tarda...

Interpel·lació

al Govern sobre les consultes populars sobre la independència (tram. 300-00020/09)

...amb el punt novè de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre les consultes populars sobre la independència. Ha estat presentada pel Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència, i té la paraula, per a la seva exposició, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera Pilar Fernández i Bozal, senyora vicepresidenta Jolana Ortega, aquesta interpel·lació l'hem presentada el Subgrup de Solidaritat Catalana per la Independència amb referència a un fet que ens preocupa, i ens preocupa molt, com preocupa a la majoria de la ciutadania d'aquest país, i és la posició del Govern de la Generalitat, i en especial de la consellera de Justícia, amb relació al procés democràtic de les consultes populars sobre la independència. Una posició que en aquests moments s'està mostrant ambigua pel cap baix i contrària en moltes ocasions a aquest procés de consultes sobre la independència, amb manifestacions que constantment estan fent dirigents de la coalició Convergèn-

cia i Unió, com el mateix Josep Antoni Duran i Lleida, i en especial per la posició de la senyora Pilar Fernández i Bozal, que ha tingut, que ha sostingut, quan era advocada en cap de l'Estat a Catalunya amb la seva actuació, i que sostenim, des del subgrup de Solidaritat Catalana per la Independència que manté a redós i atenent als escrits que en el seu moment va presentar contra l'Ajuntament d'Arenys de Munt, amb diferents recursos contenciosos administratius.

Vostè, senyora Pilar Fernández i Bozal, ha tingut, té una posició manifestament bel·ligerant i contrària al dret de decidir i dels interessos de Catalunya, i, al nostre entendre, la incapaciten per exercir el càrrec de consellera de Justícia. Parlarem d'aquestes qüestions, i també de la suspensió per part del Tribunal Constitucional de la Llei de consultes populars per via de referèndum, i l'ambigüitat i la incapacitat del Govern de la Generalitat per fer absolutament res per evitar aquesta suspensió, així com del reconeixement de la independència de Kosovo per part d'aquest Parlament de Catalunya; una independència que no ha reconegut l'Estat espanyol en aquests moments i que en la legislatura passada el grup de Convergència i Unió va presentar una resolució, precisament, perquè aquest Parlament reconegués aquest fet democràtic com va ser el de la independència de Kosovo.

Vostè, senyora consellera, quan era advocada en cap de l'Estat a Catalunya, va presentar un recurs contenciós administratiu, el 7 d'octubre de l'any 2009, per oposar-se, de forma bel·ligerant, a l'acord de l'Ajuntament d'Arenys de Munt.

Vostè tenia un encàrrec de presentar aquest recurs contenciós administratiu de la Delegació del Govern, però com es va redactar aquest contenciós administratiu ja va ser cosa seva, i llegirem alguns paràgrafs de la seva redacció que realment són autènticament bel·ligerants, per no parlar que vostè va remarcar, en aquell contenciós administratiu, que s'anul·lés l'acord de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, que donava suport a la consulta sobre la independència amb expressa imposició de costes a la part demandada. És a dir, vostè no en tenia prou que s'anul·lés l'acord de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, sinó que, a sobre, volia que pagués per aquest fet en detriment de recursos públics que evidentment s'havien de destinar a prestar serveis a la ciutadania i no a pagar les costes que l'advocacia de l'Estat demanava en la interposició d'aquest recurs administratiu.

En aquell moment, vostè va escriure algunes perles, com que «la secesión de una comunidad autónoma del Estado y su integración como estado independiente en la unidad europea es un asunto de especial relevancia, no para los vecinos de un municipio concreto, sino, a nuestro juicio, de todo el Estado, por comprometer la integridad del territorio nacional». És a dir que el dret de decidir no s'ha d'exercir a Catalunya, com, per exemple, amb aquesta proposta de consulta sobre el concert econòmic, sinó que han de ser tots els ciutadans de l'Estat els que votin sobre els drets i sobre el capteniment que tenen els ciutadans de Catalunya.

Va equiparar la consulta sobre la independència, en una altra de les seves conegudes ja perles, amb «la cesión de las dependencias municipales para instalar la capilla ardiente de fallecido al hacer explosión de un artefacto». És a dir, el suport de l'Ajuntament d'Arenys de Munt a la consulta sobre la independència era equivalent a «la cesión de las dependencias municipales para instalar la capilla ardiente de fallecido al hacer explosión de un artefacto». Sincerament, senyora Fernández i Bozal, diu poc de la seva posició respecte al dret a decidir i sobre la necessitat que el dret de decidir sigui un dret exercit pels ciutadans de Catalunya.

Quan ja feia un mes que s'havia acabat la consulta sobre la independència, el 20 d'octubre, vostè va impugnar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'Ajuntament d'Arenys de Munt contra l'auto de 9 de setembre que anul·lava cautelament el suport de l'Ajuntament d'Arenys de Munt.

En aquell moment, vostè apel·lava a «la necesaria autorización del Gobierno de la nación, que no se puede amparar el acuerdo adoptado en los principios de libertad de expresión y pluralismo político». És a dir, vostè negava que la consulta sobre la independència fos un acte de llibertat d'expressió i de pluralisme polític, i el que, realment acabarà essent una celebritat, diu: «La propia celebración de la consulta podría suponer un ejemplo en el que apoyarse otros municipios para vulnerar el ordenamiento jurídico» –amb tan poca fortuna, senyora Fernández i Bozal, que ja més de cinc-cents ajuntaments han decidit vulnerar aquest ordenament jurídic que vostè defensa– «pudiendo dar lugar a un claro efecto multiplicador de dichas conductas antijurídicas».

Ja, per últim, vostè escrivia: «Estimamos que plantear una consulta popular en términos que afectan la integridad territorial del Estado y soberanía nacional genera un perjuicio para la estabilidad social y política.» La consulta sobre la independència genera al seu entendre un perjudici per a l'estabilitat social i política. És a dir que la consulta sobre la independència a Barcelona, que se celebrarà a tota la ciutat el 10 d'abril i que aquest cap de setmana es va celebrar al districte de Gràcia, va generar un perjudici per a l'estabilitat social i política. És a dir que el fet que el senyor Artur Mas, president de la Generalitat, s'estigui en aquests moments pensant si participarà en la consulta sobre la independència, el que en realitat s'està pensant és si causa o no un perjudici per a l'estabilitat social i política.

Aquest to alarmista, aquest to contundent, aquest to contrari a l'exercici del dret de decidir és el que avui, senyora Bozal, la incapacita per poder exercir les funcions de consellera de Justícia, perquè la justícia representa estar al costat dels ciutadans de Catalunya.

Vostè va tenir l'ocurrència de dir que tot això ho feia perquè en aquell moment tenia un client que era l'Estat, i que, per tant, quan es té un client, doncs, s'ha de defensar el client i es poden arribar a dir moltes qüestions, o moltes..., «tonteries», de fet, va arribar a dir. No era el seu client, senyora Fernández i Bozal. Vostè ha fet oposicions a l'advocacia de l'Estat. Vostè és ad-

vocada de l'Estat perquè va voler, per vocació, perquè va voler defensar els interessos de l'Estat i perquè vol defensar els interessos de l'Estat. Podria haver fet les proves a l'entrada de la Generalitat de Catalunya, i no les va fer. Hauria pogut, posteriorment, voler ser l'entrada de la Generalitat de Catalunya i no va voler. En definitiva, senyora Fernández i Bozal, creiem que ha tingut una actuació que no està a l'alçada dels requeriments d'una consellera de la Generalitat de Catalunya.

També ens agradaria que ens donés la seva opinió sobre el reconeixement de la independència de Kosovo per part del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya; una proposició que, com li deia, els seus companys, en aquests moments, de Convergència i Unió van presentar la passada legislatura en el Ple d'aquest Parlament, un reconeixement de la independència de Kosovo que només no ha estat reconegut aquest Estat per les cinc grans potències europees, com són Grècia, Xipre, Romania, Eslovàquia i Espanya. Cinc grans potències europees, entre elles Espanya, juntament amb Grècia, amb Xipre, amb Romania i Eslovàquia, que significa una autèntica vergonya en termes de reconeixement democràtic de l'Estat espanyol als països d'autodeterminació i que aquest Parlament de Catalunya no pot per més temps tolerar. Si l'Estat espanyol es vol posar a la cua dels països democràtics de la Unió Europea, és el seu problema; però el que no podem permetre és que aquest Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat es mantingui amb Espanya a la cua d'aquests processos de reconeixement d'independències democràticament assolides, com va ser el cas de Kosovo amb un suport majoritari de representants electes al parlament kosovar.

En la moció posterior a la interpellació que presentarem des de Solidaritat Catalana per la Independència demanarem el reconeixement de la independència de Kosovo per part del Parlament de Catalunya, i esperem comptar amb els vots de tots els demòcrates que avui hi ha en aquest Parlament, perquè, si més no, des de Catalunya no ens mantinguem a la cua, conjuntament amb Espanya i amb l'Estat espanyol, de reconeixement de processos democràtics.

I, per últim, parlar d'aquesta suspensió per part del Tribunal Constitucional de la Llei de consultes populars per via de referèndum. Una suspensió que el Govern de la Generalitat ha volgut que passés totalment inadvertida, no li hem sentit, per part de vostè, cap manifestació ni cap declaració respecte a una qüestió elemental com és que els ciutadans de Catalunya tinguin el dret a expressar per via de consultes populars quina és la seva opinió respecte a allò que els afecta directament: ja sigui un concert econòmic, ja sigui la posició amb relació a la generació d'energia, ja sigui amb relació a la independència, ja sigui amb relació a qualsevol altra cosa.

Ens agradaria, també, saber quin és el seu capteniment, la seva opinió respecte a aquesta qüestió.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per respondre a la interpellació, té la paraula l'honorable senyora vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, gràcies. En primer lloc, i per cortesia, doncs, felicitar el senyor Uriel Bertran perquè ha estat escollit secretari general de la seva formació; li dic «per cortesia», perquè després de la intervenció que acaba, vostè, de fer li asseguro que si pogués me l'hauria estalviada.

Miri, vejam si acabem aquest tema ja, senyor Bertran. Perquè, escolti, em fa la impressió, ens fa la impressió que el que a vostè li passa és que vostè deu tenir algun tipus de fixació, quasi –quasi– malaltissa, amb aquest tema. Perquè, escolti, el que vostè està fent és totalment *reprovable*, li ho diré, totalment *reprovable*. I diu molt poc, a més a més, de la seva amplitud de mires política.

Vostè està traspasant els límits del que és institucionalment acceptable. I, per tant, li demano que tingui cura amb les seves afirmacions. Estem aquí per fer una interpellació al Govern sobre les consultes populars. I això és el que farem.

Primer de tot, a més, deixi'm que li ho digui, perquè vostè ha de ser coneixedor de les normes, que és el Govern que determina, a raó de la matèria que es presenta a interpellar, qui ha de contestar la seva interpellació, i, per tant, amb tot el respecte, no és l'interpellant qui ho ha de marcar.

Deixi'm que li digui també, perquè vostès sembla que en aquests pocs dies que hem tingut de legislatura ja han posat en entredit les normes d'aquest Parlament, no? Han arribat a confondre moltes coses, no? I vostè fins i tot em desconcerta, perquè, fixi's, jo al final ja no sé si vostès accepten les regles del joc o no les accepten; o les accepten quan els són favorables, i quan no, quan no els van favorables no les accepten.

Per tant, dit això, deixi'm que entri en la matèria del que és aquesta interpellació, i que li agraeixi el fet que la faci, perquè potser d'una manera, ja, clara i contundent servirà per expressar allò que ja hem repetit i que ja hem repetit diferents vegades des del Govern, referent a les consultes populars.

En primer lloc, deixi'm que li digui que nosaltres encoratgem la participació de la societat civil en les qüestions que l'afecten, i que, per tant, en aquest sentit, la participació dels ciutadans en la política és el que ens aporta força i qualitat a la nostra democràcia.

En segon lloc, i crec que vostè ja ho sap, perquè ja ho hem dit repetides vegades, el Govern de la Generalitat ni promourà ni posarà pals a les rodes perquè se celebri cap consulta popular; però aquestes, tingui-ho en compte, corresponen a la societat civil i que cal no confondre els papers.

Miri, senyor diputat, el capteniment d'aquest Govern és el de fer les coses d'una manera correcta, i, sobre-

tot, fer-ho de manera de no defraudar la nostra ciutadania. I, des del Govern, hem d'evitar caure en la temptació de fer les coses, doncs, amb urgència, sinó que les volem fer pas a pas, perquè creiem que val la pena aprendre a caminar abans de córrer. I li ho dic perquè les presses són males conselleres, i són males companyes de viatge, i són aquestes les que després, posteriorment, ens porten a fracassos legislatius que són susceptibles, com li deia, de portar a la frustració a una gran part de la població. I estic parlant, com vostè es pot imaginar, de la Llei de consultes populars.

I deixi'm que li faci esment, només en un punt, com a exdiputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i per tant com a membre aleshores d'un dels partits de govern que van donar suport a aquesta Llei de consultes populars, que aquestes lleis i les lleis que tracten d'àmbits tan importants com són els que afecten la participació ciutadana haurien de ser aprovades per un marge de més de vuit vots, tot i que la norma així ho permeti. Per tant, deixi'm dir-li que en aquests temes s'ha de treballar d'una manera dura i d'una manera clara amb la voluntat d'arribar al màxim consens possible. I això és necessari, com a mínim, per qualitat democràtica.

Com vostè sap, la Llei de consultes va seguir el seu tràmit durant l'etapa del segon tripartit i es va acabar aprovant un text al qual nosaltres aleshores, des de l'oposició, ja vàrem dir que no.

I ara des del Govern estem treballant per millorar aquella llei, i ho farem per dos motius. En primer lloc, per la confiança. Sí, la confiança en la societat i en la capacitat i el dret que té de participar i decidir. Perquè com a Govern confiem en el país, com a Govern confiem en la seva gent. I som conscients que cal posar tota sèrie de mecanismes de participació directa com les consultes o l'exercici del dret de decidir, com li ho acabo de dir, sobre els temes que l'afecten directament.

I en segon lloc, senyor diputat, perquè vàrem dir que no a una llei que es va proposar i aprovar el mes de març per un motiu ben concret: perquè és una llei que s'autolimita. Sí, la llei que vostè va votar és una llei que creiem que s'autolimita. Perquè partia d'un enfocament que creiem que era equivocat, que era una llei incompleta i, per tant, era poc ambiciosa. Ja em dirà, senyor Bertran, quin sentit té que tenint competències exclusives com ens marca l'Estatut d'autonomia en consultes populars, ho hàgim de decidir fer per via de referèndum. I a aquesta llei, com li deia, senyor Bertran, vostè hi va dir que sí i vostè la va aprovar.

Per tant, escolti, no vingui aquí ara a donar-nos lliçons sobre les postures que en un passat vostè va mantenir, i menys encara vingui aquí a qüestionar l'actitud que aquest Govern tingui o hagi de tenir sobre aquest tema. I quan dic Govern efectivament dic Govern, perquè faig referència a qualsevol dels seus membres: tant el conseller d'Interior, com la consellera de Justícia, com jo mateixa, com el conseller d'Economia. Per tant, tots els seus membres.

No s'equivoqui – no s'equivoqui –, perquè a vostès ja sé que això els sona nou, però aquest Govern té una

única posició i no pressuposi sobretot a aquest Govern les disfuncions de l'anterior.

Miri, la nostra prioritat no és fer lleis que acabin ni que necessitin el permís de Madrid. No. Jo ara els dono la benvinguda perquè vostès sembla que ara, doncs, arriben a una conclusió semblant a la que ja va proposar Convergència i Unió quan era a l'oposició, que, per cert, és la mateixa que té ara quan és al Govern. I abans en feia menció: «és intenció del Govern de la Generalitat desenvolupar el que diu l'Estatut d'autonomia, aprovat el 2006, en matèria de consultes populars. I per aquest motiu volem impulsar des del Govern una norma amb el màxim consens possible, sens perjudici de defensar en tot moment la correcció constitucional i estatutària de la llei vigent davant el Tribunal Constitucional.

I la impulsarem, sí –la impulsarem, senyor Bertran. I la impulsarem perquè creiem que aquesta llei s'ha de fer i s'ha de fer bé. I perquè necessitem instruments legals per poder realitzar les consultes que considerem oportunes, que considerem necessàries durant aquesta legislatura. Perquè aquest sí que és un objectiu polític, deixi'm que li ho digui. El Govern de la Generalitat ha de poder preguntar sobre tots aquells temes que consideri del seu interès o que l'afectin. O, en aquest sentit, podria semblar que la Generalitat és l'únic ens col·lectiu que no ho hauria de poder fer.

Per tant, senyor Bertran, jo li torno a demanar correcció, li torno a dir que estem en seu parlamentària i que el respecte que mereixen tots i totes les diputades i consellers i membres d'aquest Govern vostè hi estigui atent.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta. Per replicar té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Sí, moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora Joana Ortega, la veritat és que ha sigut una sorpresa per mi que vingués vostè a respondre, a fer d'escuder de la senyora Pilar Fernández i Bozal. Pensava que per ella mateixa podria respondre una interpellació que anava clarament dirigida en especial a la conselleria de Justícia i a la seva posició en relació amb les consultes populars sobre la independència. Haurem de donar per bo aquell refrany que diuen a Espanya que *quien calla otorga*, oi? (*Remor de veus*.) Llavors ha sortit vostè a defensar, a fer d'escudera de la posició.

Correcció institucional? Tota, senyora Joana Ortega. Tota la correcció institucional. M'he limitat a llegir recursos al contenciós administratiu que presentava l'actual senyora consellera de Justícia quan era advocada en cap de l'Estat a Catalunya. Que potser vostès, quan van fer el nomenament, no se'ls van llegir, que potser vostès després van descobrir, que potser vostès després, improvisadament, van dir: «Ai, caram!, qui ens hem posat a dins del Govern.» Doncs, miri, sí.

I ara poden anar intentant defensar una posició i poden anar intentant amagar el cap sota l'ala. Però és molt clar que aquí hi ha uns interessos de l'Estat, a Catalunya, en contra del dret de decidir i en contra de l'exercici de la democràcia al nostre país que estan clarament identificats i representats al seu Govern de la Generalitat. I el mínim que podrien fer és reconèixer-ho. Reconèixer-ho perquè vostès no s'han estat de re. La fixació malaltissa que diu vostè que jo tinc la tenen vostès a fitxar antics membres col·laboradors del Partit Popular i de Ciutadans, que sembla que hi han agafat ganes i afició, a la cosa. L'última? La senyora Susana Bouis, exdelegada del Govern de l'Estat a Catalunya en temps de José María Aznar, la persona que va substituir la senyora García Valdecasas.

És a dir, ara resulta que la posició compartida, com vostè diu, de tot el Govern de la Generalitat és aquella que els nous fitxatges i la posició que els nous fitxatges tenen respecte del dret de decidir de Catalunya, tots ells provinents del Partit Popular. Doncs, gràcies per la informació, senyora Joana Ortega. Ara ja sabem que el Govern de la Generalitat assumeix com a pròpia la posició política d'aquells excol·laboradors del Partit Popular, que, de forma tan compulsiva, vostès estan incorporant a la governança del país i de la Generalitat de Catalunya.

Vostès tenien l'oportunitat d'agafar perfils sobiranistes per forjar aquest govern que vostès volien dels millors. I el que han fet és agafar els perfils espanyolistes per conformar aquest govern que vostès anomenen «dels millors». I no és l'excepció –no és l'excepció–, que podríem dir que hi havia hagut en el cas de la senyora consellera de Justícia, sinó que ja està sent una habitud, ja està sent el comú denominador.

I això, la veritat, sí, ens preocupa. Ens preocupa com a catalanistes, ens preocupa com a ciutadans d'aquest país que volem un govern de la Generalitat que defensi els interessos dels ciutadans de Catalunya i que no intenti, i permeti'm l'expressió, anar-li «fent la rosca» al futur govern del Partit Popular per veure a partir d'aquí què en poden treure, perquè no en traurem absolutament res. L'Estat espanyol ja hem vist durant molts anys quina és la seva actitud i la continuarà tenint en el proper Govern que, si no canvien molt les coses, a l'Estat espanyol serà del Partit Popular.

A part d'aquí, vostè sap que hem presentat una llei de consultes populars per via no de referèndum, Solidaritat Catalana per la Independència. La mateixa llei de consultes populars per via no de referèndum que vam presentar la passada legislatura el senyor Alfons López i Tena i jo mateix i que vostès, per unanimitat, van oposar-se a la Mesa del Parlament que fos acceptada a tràmit, aquesta llei de consultes populars per via no de referèndum. Ara, com a subgrup parlamentari, hem aconseguit que s'admeti a tràmit per unanimitat també per part del conjunt de la Mesa del Parlament.

D'acord, senyora Joana Ortega. Doncs, anem a parlar i en aquest sentit té la nostra mà estesa per parlar sobre com hem de tramitar aquesta llei de consultes populars per via no de referèndum, perquè la puguem

aprovar el Parlament de Catalunya i perquè es puguin celebrar totes aquelles consultes populars que els ciutadans considerin oportunes també a través de la iniciativa popular. Parlem-ne. Veurem quina és la voluntat d'aquest Govern de la Generalitat respecte del dret de decidir, respecte de les consultes populars, respecte a la lliure determinació dels pobles.

En breu tindran la primera gran oportunitat, la llei de declaració d'independència. Tots els diputats de Convergència i Unió i diputades que manifesten la seva posició favorable a la independència de Catalunya podran votar la llei de declaració d'independència. Tots els diputats i diputades que manifesten la seva posició favorable a les consultes populars podran votar la llei de consultes populars per via no referèndum.

Nosaltres, des de Solidaritat Catalana per la Independència, mantenim la mà estesa perquè vostès puguin canviar la seva opinió...

La presidenta

Vagi acabant, senyor Bertran.

Uriel Bertran Arrué

...i el gir que fan cap a l'espanyolisme el redrecin i el facin cap al sobiranisme i cap al dret de decidir dels ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyors i senyores diputats.

La presidenta

Per replicar té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, gràcies. És que té un problema greu, eh?, senyor Uriel, deixi'm que li ho digui. (*Remor de veus.*) No, li ho dic de veritat –no, li ho dic de veritat. Té un problema greu de concepte. Miri, vostè no ha de dir qui ha de respondre o qui no ha de respondre una determinada pregunta. Jo li ho repeteixo: hi ha unes regles parlamentàries, hi ha una llei, atingui's vostè a la llei.

Deixi'm, també, que li digui una cosa. És que clar vostè encara va amb aquell xip –l'hauria de canviar, no?– que al Govern cada u va pel seu cantó. Escolti, no; no s'equivoqui –no s'equivoqui. Això és una alta cosa, allò ja és del passat.

Deixi'm que li digui una cosa: vostè aquí té un afany de criticar i vostè es pensa que la millor gent possible està, doncs, suposo que a les seves files, que jo no ho dubto, no? Però, escolti, vostè ens ha de dir al Govern qui hi ha de ser i qui no hi ha de ser? Vostè ens ha de dir, vejam, que el talent només està a Solidaritat per la Independència? Vostè ens ha de criticar els nomenaments, i vostè, que té..., ara no el veig però, miri, té aquí un membre que ha estat del Consejo General del Poder Judicial del Reino de España, i no passa re? Aquí no passa re però, en canvi, en altres llocs

sí, no? Escolti, re pitjor –re pitjor, senyor Bertran– que aquells que es pensen que estan en possessió de la veritat.

Miri, la seva intervenció, doncs, és reprovable perquè vostè el que fa és atacar políticament el Govern amb l'objectiu de desestabilitzar-lo... Bé, segurament és legítim si no té cap altra proposta a fer, no? Però, escolti, deixi'ns treballar una miqueta. Deixi'ns treballar una mica perquè després tingui alguna cosa per criticar, no? Perquè, escolti, si no, no podrà fer-ho.

En segon lloc, escolti, deixi de mirar pel retrovisor. Perquè, sap què passa? Que quan vostè va mirant pel retrovisor no veu la carretera i no veu el que té al davant. Però, a més a més, vostè mira pel retrovisor d'una manera esbiaixada perquè vostè no recorda quan aquella ILP que no es va admetre a tràmit qui presidia el Parlament? Que no era un company del seu partit? I eh que no va passar re? Per tant, senyor Bertran, memòria, una miqueta de memòria. Perquè, clar, nosaltres hem vist que vostè canvia de projecte polític, però no canvia de mètode, no? I, per tant, deixi de mirar pel retrovisor.

I deixi'm que li faci, amb tota la humilitat, una reflexió, seguint la seva lògica o la del seu mètode, que li asseguro que no serà la d'aquest Govern en aquesta legislatura. Que li semblaria si hi hagués un membre del Govern o un membre del partit que li dóna suport que li demanés a vostè explicacions o que li exigís responsabilitats per haver votat favorablement una llei que ja hem dit nosaltres, doncs, que s'autolimitava i que era molt poc ambiciosa? Perquè, miri, el que vostè va votar, sap què deia? Deia: «Un cop aprovada la proposta de consulta popular per part del Parlament, el president o presidenta de la Generalitat tramet la sol·licitud d'autorització al Govern de l'Estat per tal que, si s'escau, s'autoritzi.» Això, aquesta autolimitació, això és el que va votar vostè.

En canvi, nosaltres vam votar que no. I nosaltres vam votar que no i en el nostre programa electoral portem, en el punt 597, un apartat que diu que farem una llei de consultes populars perquè la Generalitat no depengui –no depengui– de l'autorització de l'Estat. Especialment, doncs, quan l'Estatut ja ens diu, en l'article 122, que hi tenim competència exclusiva.

Per tant, escolti, jo crec que queda clar quin és el capteniment del Govern. Voldria que quedés clar que volem fer-ho i treballar-hi amb el major consens possible i que això requerirà temps, no? Un temps, senyor diputat, que vostè ja no ens dóna, perquè vostè ja té marcat el full de ruta i l'únic full de ruta que té marcat és el de desestabilitzar i d'intentar posar pals a les rodes, sigui el que sigui el que fa el Govern, no?

Per tant, escolti, que no li acabin d'entrar les presses i no miri tant pel retrovisor d'una manera tan esbiaixada perquè segurament, senyor Bertran, vostè, amb l'experiència que ja té, podria fer un manual, jo diria, de com dissimular les contradiccions i les disbauxes que ha viscut en el darrer tripartit buscant sempre un enemic comú. Miri, no..., no és cap crítica, perquè no voldria que fos cap crítica, eh? Però jo no comparteixo, en absolut, aquesta manera que té vostè de fer po-

lítica, no?, perquè les exigències que ara ens fa a Convergència i Unió, doncs, durant set anys no les hem ni sentit. I vostè era aquí. Sí, sí. I vostè era aquí, al Parlament, eh? I, per tant, jo estic convençuda, perquè el conec, que aquest independentisme que vostè ara té tan latent ja era latent fa set anys, no? Per tant, memòria, senyor Bertran, i respecte per als altres.

Gràcies.

La presidenta

El punt següent de l'ordre del dia...

Interpel·lació

al Govern sobre la mobilitat,
les infraestructures viàries i el transport
públic al Maresme (tram. 300-00015/09)

...és la interpel·lació al Govern sobre la mobilitat, les infraestructures viàries i el transport públic al Maresme. Ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. I té la paraula, per a la seva defensa, l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller de Territori i Sostenibilitat, una salutació especial en aquesta primera ocasió que l'interpel·lem, que esperem que no sigui l'última però sí la més profitosa. Una salutació també, senyores i senyors diputats, als alcaldes d'Argentona, de Vilassar de Dalt, regidor d'Argentona i representants de la coordinadora «Preservem el Maresme», que ens han volgut acompanyar.

La qüestió que avui li plantejo la fem des del convenciment que podem coincidir en diferents aspectes i trobar solucions per a problemes immediats que té la comarca en matèria de mobilitat i de transport. Estem segurs que coincidim, conseller, en el fet que el Maresme és una comarca metropolitana densament poblada, amb un territori molt fràgil, molt estret, entre mar i muntanya, d'una gran riquesa paisatgística i ambiental, encaixada pel continuïum urbà i per un seguit d'infraestructures transversals.

També coincidirem en el fet que el Maresme, per això, no és només una comarca de pas, ni és una comarca bolcada sobre Barcelona, sinó que té una dinàmica pròpia, interna, d'activitat econòmica i social molt potent. De fet, l'anàlisi de les mobilitats de la comarca ens diu que, de la mitjana d'1 milió i mig de moviments, de desplaçaments diaris que es fan, el 77,6 tenen origen i destí a la mateixa comarca, i sols el 22,6 es fan cap a l'exterior, i d'ells, naturalment, 215.728 cap a Barcelona.

Però en els darrers anys augmenta la contenció de la mobilitat dintre la comarca. Dins de la comarca ens trobem que la mobilitat cap a Barcelona és 26,7 per cent en transport públic, 71,1 per cent en transport privat. Però, dins de la comarca, deia, encara és més greu

el problema: 42,9 per cent dels desplaçaments són en transport privat, en tant que el públic només representa el 3,7 per cent. No disposem d'un bon servei de transport públic col·lectiu suficient per a les freqüències internes de la comarca. El tren, que és una infraestructura d'èxit, sabem que està arribant a punts de congestió, malgrat que encara té possibilitats de millora.

També coincidirem –vostè és d'origen maresmenc i segur que això ho coneix– en el fet que els ciutadans i ciutadanes del Maresme estan, estem, podem dir, esgotats i perplexos davant del fenomen dels peatges. Estem esgotats, cansats, perquè fa quaranta-dos anys que paguem peatges, tant si volem entrar com sortir de la comarca, per nord i per sud. Estem perplexos perquè encara no hem acabat d'entendre com l'any 95 un reial decret, amb el consentiment de la Generalitat de llavors, va imposar l'ampliació de la concessió de l'autopista del Maresme en règim de peatge fins al 31 d'agost del 2021, i els diners que llavors es van recaptar van ser per a altres infraestructures i altres compensacions de peatges.

Però, enfront d'aquesta coincidència respecte als problemes que tenim i les potencialitats que tenim com a comarca, també disposem de bons instruments per resoldre aquesta problemàtica. Hi ha un ampli consens, vostè el coneix, de les forces polítiques i socials del Maresme sobre la necessitat de prioritzar el transport públic, sobre la necessitat d'intervenir sobre els corredors existents. De fet, aquest era el tema principal de la Moció sobre mobilitat del Maresme, aprovada al consell comarcal el 16 de març del 2010, en què nosaltres –en aquest aspecte coincidien– sols vam mantenir, al nostre entendre, la discrepància perquè creïem que s'errava quan es donava per bona una solució basada només en la creació d'una nova autovia, només en aquesta, i en el manteniment indefinit dels peatges, malgrat les compensacions que es pactaven.

Però disposem també d'un instrument que vostè va dir que respectaria, en la compareixença: el Pla territorial metropolità de Barcelona –molt bo–, que ens diu clarament quines són les solucions per a la problemàtica de la mobilitat al Maresme i apunta la necessitat d'intervenir en les vies existents, vies que augmentin la seva capacitat i connectivitat amb les vies locals ja existents, i que s'apliquin mesures de gestió sobre els peatges de la comarca, en la línia del que es parlava al Pacte d'infraestructures, i que s'actui sobre el transport públic. Un bon instrument.

L'elecció d'aquesta solució –el Pla territorial metropolità– ens la remet cap a la formulació d'un pla director urbanístic; pla director urbanístic de mobilitat que, vostè ho sap prou bé, encara no s'ha fet, i s'ha de fer. I allà es donen els criteris sobre com resoldre i com abordar aquesta problemàtica.

Disposem també d'una solució òptima: el conveni que va fer l'anterior Govern de la Generalitat amb el Ministerio de Fomento, que vostè ha heretat, perquè la nacional II deixa de ser nacional II i disposem, en aquest cas sí, d'uns diners, almenys una primera entre-

ga, que crec que no li deuen haver retirat, per fer actuacions viàries al Maresme. Enhorabona.

Disposem d'un conveni de la Generalitat, que va fer l'anterior Govern, amb ACESA, per subvenir a les possibles diferències que hi puguin haver respecte a les expectatives d'ingressos per peatge, en cas que s'apliquin mesures de millora viària o de reordenació del sistema.

Disposem d'un pla director urbanístic per a l'orbital ferroviària entre Mataró i Granollers que ens apunta ja la solució per incrementar les entrades a Barcelona i la connexió amb la resta del territori.

Quin és, doncs, el problema? Fins aquí, àmplia coincidència; tenim els instruments, sabem el que volem. Doncs, tenim en aquest moment un problema: hi han dos projectes sobre la taula del Govern, un ja adjudicat, vostè el coneix, que és el tema ronda Mataró, tram Cabrera-Mataró, i l'estudi informatiu del tram nova ronda, que se'n diu «nova ronda», en realitat prolongació de la C-31 entre Montgat i Cabrera de Mar. Cap d'aquests projectes no s'ha fet d'acord amb els criteris que marca el Pla territorial ni ha esperat a la formulació del Pla director de mobilitat del Maresme, com creïem.

El segon projecte, el de la ronda del Maresme, va ser sotmès a informació pública el 28 de setembre del 2010; el de la ronda de Mataró es va adjudicar l'obra el 26 de novembre del 2010, ben recentment. En realitat, es tracta de crear una nova autopista, o una nova autovia de dos carrils, paral·lela a l'actual. Aquesta autovia, aquesta tipologia, no té en compte les consideracions respecte al fet que s'haurien de provar altres possibles solucions amb menys intervenció territorial i amb menys impacte en l'entorn.

De fet, suposa blindar la C-32 com a autopista de peatge per al futur. Perquè ens preguntem: quin sentit té, senyor conseller, que ara executem aquesta obra d'autovia paral·lela a la C-32, que de ben segur trigarà sis o set anys a veure's realitzada, anant bé les coses, quan ens posarem a les portes del 2021, faltaran quatre anys com a molt, quatre, tres anys com a molt, perquè en teoria pugui quedar alliberada la C-32? Hi han solucions? Hi poden haver solucions. Hi han impactes? Hi han impactes greus que preocupen el territori, però que creiem que es poden resoldre.

Jo crec que vostè els coneix, però, en tot cas, m'agradaria destacar-los. (*L'orador mostra una imatge.*) Aquest Kandinski d'infraestructures és el nus sobre la riera d'Argentona. Significa això un espai fràgil, connector ecològic, que es converteix en un veritable nus a nivell americà. Significa la desaparició de l'alberg de Can Soleret, a Mataró, i l'aproximació d'aquesta autovia i aquesta autopista cap al barri del Camí de la Serra i el barri de Vista Alegre.

Hi ha possibles solucions? Li ho repeteixo: sí. Disponibilitat que s'hi inverteixi? Sí. No estem aquí per dir no, no estem per la cultura del no; estem per la cultura de dir: «Aprofitem els diners que tenim, aprofitem la planificació que tenim, actuem.» Escoltem els ajuntaments de la comarca, com el d'Argentona, com el de

Vilassar de Dalt, com el de Premià de Dalt, com el de Teià, com el del Masnou, com el de Cabrera, que han formulat alegacions, oposant-se a aquesta infraestructura o demanant canvis substancials. Atenguem la coordinadora «Preservem el Maresme», que reuneix més de setanta-una entitats de la comarca, que ha fet mobilitzacions importants, i proposa exactament això. Trobem solucions aprofitant els corredors existents, fem el pla director de viabilitat i de mobilitat que ens marca el pla territorial, fem-lo ràpid; és cert que tenim molta documentació, és cert que tenim molts estudis, no es tracta de tirar pilotes endavant, això és podria fer en cinc o sis mesos.

Parlem amb el territori. Vostès, durant la campanya electoral, conseller, el Grup de Convergència i Unió va dir reiteradament, per escrit i de paraula, que, si arribaven al Govern, escoltarien el territori i intentarien consensuar aquest projecte amb les forces polítiques, amb les institucions, naturalment, primer de tot, amb els ajuntaments, amb el consell comarcal, i amb les forces socials de la comarca. Per què? Per resoldre els problemes de mobilitat del Maresme. Per què? Per potenciar el ferrocarril, per potenciar el transport públic, per fer una gestió diferent dels peatges.

Estem molt a prop de poder trobar una solució. Ara es tracta, conseller, cregui'm, que trobem aquest punt de trobada per demostrar allò que vostè va dir a la seva compareixença, ho recorda?, quan va dir el frontispici del seu departament, jo me'l vaig apuntar, hi estem totalment d'acord: un departament que estimi el territori, una visió a llarg termini, equilibri entre desenvolupament i sostenibilitat, la sostenibilitat com a element transversal, complicitat amb el món local i austeritat pressupostària.

El que estem demanant, i crec que en el curs d'aquesta interpellació ho podrem anar concretant, i, en tot cas, tindrà la plasmació en una moció que espero que en el proper Ple puguem votar tots plegats, almenys una àmplia majoria, és de veure això, com al Maresme podem donar un exemple d'aquesta nova etapa. Aprofitar tot el que s'ha fet, i s'ha fet molt de bo, i nosaltres hi hem participat, en el bo i en el dolent. Però, a partir d'aquí, aplicar-ho en els nous temps, aprofitar els recursos, potenciar tot allò que la comarca té de bo i trobar solucions que puguem consensuar i sobretot que es puguin veure realitzades com més aviat millor, perquè les solucions del tipus tou, que després podem completar en la rèplica, poden portar tres, quatre anys d'execució. Les altres, sap que comporten expropiacions, sap que comporten problemes amb els ajuntaments –ja s'ha vist. I, per tant, creiem que és el moment de trobar, de fer un petit canvi de rumb, un petit canvi en el rumb, i poder arribar a una solució satisfactòria per tothom.

Gràcies, senyora presidenta, senyor conseller.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. Per respondre aquesta interpellació, i en nom del Govern, té ara la paraula l'honorable conseller de Territori i Sostenibilitat, senyor Lluís Recoder.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, senyor president. Honorable senyor diputat, li agraeixo aquesta interpellació, perquè ens dóna l'oportunitat, en primer lloc, de debatre sobre un tema que penso que és molt important, i, en segon lloc, també, doncs, podré explicar-li, a vostè i a la cambra, quines són les nostres intencions amb relació a la mobilitat a la comarca del Maresme des d'una perspectiva àmplia.

El departament que dirigeixo en molts casos saben vostès que és el continuador de moltes de les infraestructures que s'han iniciat en època anterior, i sempre ho farem en funció del context en què viu el país, i tots sabem que la situació no és fàcil.

El mes d'abril de l'any passat, el Govern de la Generalitat i el Consell Comarcal del Maresme van signar el document Propostes per a la mobilitat del Maresme, que sap vostè que inclou una sèrie de compromisos d'actuació amb relació a la mobilitat a la comarca. Aquest document recull el plantejament que entenem que s'ha de seguir en les accions arreu del país; és a dir, és un document en el qual s'ha escoltat el territori i després s'han planificat les infraestructures.

Però, entrant ja en matèria, permetin-me que em refereixi a la previsió de noves actuacions en matèria de millora de la mobilitat al Maresme, que en tenim unes quantes. Com poden imaginar, la realització de noves actuacions a la xarxa de transport públic per carretera a la comarca del Maresme resta condicionada a l'existència de disponibilitat pressupostària. Però en tot cas en aquest moment estem treballant en la millora dels serveis Mataró-Barcelona i Vilassar-Premià-Barcelona, que presenten problemes especialment de capacitat en hora punta.

Així mateix, també amb els ajuntaments implicats, s'està treballant en la possibilitat que l'actual servei Tordera - Malgrat de Mar - Santa Susanna - Pineda - Calella pugui arribar fins a Blanes, de forma que puguem comunicar amb transport públic els dos hospitals de referència, com són el de Calella de Mar i de Blanes; dos hospitals de referència, em refereixo, a la banda de l'alt Maresme.

En un segon ordre de coses, em vull referir al servei ferroviari de rodalies, que li donem una gran importància. La nostra previsió els l'explico de forma ràpida. La pròxima etapa que posarem en marxa i que s'implantarà el proper estiu consisteix en la transformació integral de la línia en un servei per freqüència, diríem, com el que presta la xarxa de metro, deixant enrere el vell concepte, però que encara funciona, que és el concepte de servei per horari.

I així, en la primera corona, és a dir Mataró-Barcelona, hi haurà un servei base de tren cada deu minuts, que s'intensificarà fins a vuit minuts en els períodes de 6.30 a 7.30 i de 8.30 fins a 9.30, i en el període de 7.30 a 8.30 aquesta freqüència serà de sis minuts; així mateix, també hi haurà intensificació dels serveis ascendants durant els períodes punta de la tarda, amb un interval de servei de sis minuts de 14 hores a 15 hores i de 18.30 a 19.30. Al tram Blanes-Mataró, el servei

base serà cada trenta minuts, però amb una intensificació de quatre trens per hora en el tram Calella-Mataró durant els períodes punta, i en el tram Maçanet-Blañes, de moment, serà cada hora.

També amb els nous horaris millorarem la coordinació horària del servei de rodalies amb els serveis regionals de la línia Girona-Maçanet, que, com saben vostès, des del principi d'any n'hem assumit la competència des del Govern de la Generalitat. Els nous horaris deixen la porta oberta a perllongar serveis més enllà de Mataró en el futur, sense distorsionar la nova estructura del servei per freqüència.

En un altre ordre de temes, em voldria referir a les infraestructures viàries i ferroviàries. Nosaltres volem continuar desenvolupant la millora de la mobilitat sostenible al Maresme, i en aquest sentit preveiem continuar impulsant actuacions de millora a les infraestructures, i també de la prestació dels serveis de transport. Com vostès ja saben, la mobilitat del Maresme es va plasmar en el document de setembre del 2009 que es titulava Estudi de mobilitat del Maresme, on s'analitzava la situació en què es trobava la mobilitat del transport a la comarca l'any 2007, però també hi havia unes previsions d'evolució que es situaven en dos punts el 2016 i l'any 2026.

Permeti'm també que em refereixi breument a les conclusions del document. Es deia, per exemple, que l'any 2007 la xarxa viària local i comarcal presentava problemes generals ja de congestió i seguretat. L'autopista C-32 era l'única infraestructura que tenia marge, un cert marge, per assumir més mobilitat, però ja es trobava als seus límits per donar bon nivell de servei en alguns dels seus trams. I la xarxa ferroviària presentava problemes generals de capacitat i comoditat i tenia molt de marge de millora.

L'any 2006 l'execució completa del Pla de rodalies havia de suposar i suposarà un creixement del 30 per cent en l'actual volum de passatgers de la línia del Maresme. Però la no-execució de la ronda del Baix Maresme suposaria, en qualsevol dels escenaris, assolir nivells de congestió a la C-32 entre Alella i Premià. I qualsevol escenari que suposi la supressió indiscriminada del peatge –això ho deia el document–, inclosa l'ampliació a quatre més quatre carrils a la C-32, suposaria la congestió general de tota la xarxa viària fins a Mataró. El millor escenari estudiat, a nivell de mobilitat, per al 2016 és el que planteja l'execució completa del Pla de rodalies i de la ronda del Baix Maresme amb enllaços a nivell i dos més dos carrils.

L'any 2026, que era l'altre escenari que s'analitzava, amb l'execució del trasllat de la línia de la costa per l'interior –ja sap vostè que és un vell somni de la comarca– i la pacificació general de l'actual nacional II al Baix Maresme –un altre somni– s'assoliria un creixement del 50 per cent en el volum de passatgers de la línia del Maresme. I s'estima que si no es realitzen altres canvis a nivell de mobilitat local dels municipis del Baix Maresme, l'actual nacional II, en diferents dels seus trams, portaria nivells de trànsit de més de quinze mil vehicles per dia. I, pel que fa a la xarxa viària, sap vostè que s'estructura en dos grans eixos, la

nacional II i l'autopista C-32, i després tota una sèrie de carreteres perpendiculars al mar, que en molts casos només tenen una característica de vies de connexió local.

Referir-me breument a aquests eixos. L'eix de la Conreria, sap vostè que està previst desenvolupar com una autopista per part de Tabasa; actualment ho tenim en fase d'informació pública, que es va iniciar el mes de juny de l'any passat. Pel que fa a l'eix de la C-60, Mataró-Granollers, aquesta ja està en funcionament com a autopista lliure de peatge, i ens tanca el recorregut del Quart Cinturó. I la carretera d'Arenys de Mar a Arenys de Munt i Sant Celoni, que només està previst a nivell de planificació el condicionament de la carretera.

Els eixos paral·lels al mar, que crec que són els que vostè, doncs, hi ha posat un interès més gran. La nacional II ha estat traspasada a la Generalitat l'any passat, té un trànsit molt intens. L'any 2003, la IMD al Masnou era de 35.217 vehicles/dia, i al nord de Mataró la IMD era més reduïda, però ens situàvem a Arenys a 24.641 vehicles/dia. També cal recordar que aquesta és una carretera que discorre per un entorn molt urbà, hi han moltes travesseres, poblacions, impossibilitat física de poder procedir a un desdoblament, semàfors, etcètera. Per tant, cada vegada, doncs, queda més com una carretera o com una via de trànsit intern.

La C-32 té un disseny de via ràpida, està dotada d'una tipologia que implica una limitació en el nombre d'accésos, que estan condicionats per l'estructura del peatge, i la concepció inicial de l'autopista fa que tingui una limitada accessibilitat al territori. També es caracteritza per ser una via ràpida en què predomina el trànsit de mitjà o llarg recorregut, i és un trànsit que té un comportament viari molt diferent del trànsit de curta distància. Tot això ens fa veure que aquesta C-32, tal com està dissenyada, no és una alternativa vàlida a la nacional II sense que hi hagin canvis substancials en la seva tipologia.

Les peticions d'alguns col·lectius i determinats ajuntaments d'alliberar el peatge de la C-32 –això ho deia l'informe–..., no es considerava en realitat també una alternativa vàlida. Això és el que deia i diu el document. Per tant, estem aplicant nosaltres els descomptes selectius, que sap vostè que en aquest moment, i des del mes de novembre aproximadament, són del 65 per cent, en funció de la reiteració de l'ús. I nosaltres ens proposem en un futur pròxim, sempre que la tecnologia la tinguem a la nostra disposició, incorporar els descomptes per a vehicles d'alta ocupació o per a vehicles que siguin baixos emissors de CO₂.

La situació de congestió i accidentalitat de la nacional II entre Montgat i Mataró i la necessitat de procedir a actuar-hi amb la formació d'una nova infraestructura substitutiva i una integració urbana de la via és allò que va fer que la Generalitat reclamés el traspàs. Ja sap vostè que es va fer amb un decret, en el qual s'aportava la quantitat de 400 milions d'euros, compromesos, no aportats efectivament, per a millores en la via.

En quin punt estem en aquest moment? En aquest moment tenim, d'una banda, la variant d'Arenys, el que se'n diu Vall de Gata, que és un vial de nova construcció que està adjudicat i que té un pressupost...

La presidenta

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...de 3... –acabo, senyora presidenta–, de 3,36 milions d'euros.

Després tenim les calçades laterals de la C-32, a Mataró, en la seva primera fase, que correspon al tram de la variant, diguem-ne, de Mataró. Es va adjudicar aquesta obra el mes d'octubre, el contracte està signat, ens l'hem trobat signat, per un import de 59,54 milions d'euros. Sabem que no tenim, amb un contracte signat, gaire marge. Les calçades laterals, en la segona fase, aquí tenim més marge; només està en una fase avançada del projecte.

I amb la ronda del Maresme, aquí sí que tenim molt de marge, perquè estan a informació pública l'estudi informatiu i l'estudi d'impacte ambiental; per tant, aquí hi ha molt de terreny per poder-ne parlar. Aquesta és una alternativa que té molts enllaços, moltes rotondes a nivell intercalades, i, per tant, hauríem de veure quina és la millor solució.

En resum, el marge que tenim, senyor Milà, és el que tenim. Però també li diré que nosaltres ens hem entrevistat amb l'alcalde de Mataró per conèixer la seva opinió, i, com deia al principi de la meua intervenció, sabem que per la importància d'aquests vials –m'estic referint a la ronda Mataró, però també a la ronda del Baix Maresme–, hem de parlar amb la resta dels actors del territori. Jo tinc intenció de parlar els propers dies amb l'Ajuntament d'Argentona, tinc intenció també de fer-ho amb el president del consell comarcal i tinc intenció de parlar amb els representants de les diverses sensibilitats que hi han al territori en relació..., i que s'han posicionat públicament a favor o en contra d'aquesta via.

Jo espero que tota aquesta ronda de converses, doncs, ens permeti tenir un escenari prou clar perquè d'aquí a quinze dies la decisió que adoptem en forma de moció sigui una decisió que tingui el suport ampli d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per respondre al conseller, l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, no ha donat..., ha donat molta explicació, molta informació interessant, amb la majoria de la qual coincidim, però no ha anat al fons de la qüestió que li volem plantejar

amb la moció. És simplement si és possible que, perquè el resultat d'aquestes converses que ha tingut i que tindrà doni fruit, estiguem en condicions de fer un petit estop, una petita reconsideració, aprofitant el marge que encara tenim.

Miri, jo vull deixar molt clar que..., ara li explicaré breument altres alternatives a la problemàtica que vostè ha assenyalat, que resulta de l'estudi de mobilitat que vostè ha assenyalat. N'hi han d'altres, eh? Hi ha una comissió tècnica important que ha treballat els temes de mobilitat al Maresme, que ha examinat aquest estudi de mobilitat i que ha fet contrapropostes. No li vull imposar ni unes ni les altres, però sí que li vull constatar determinats condicionants que es poden superar o que hauríem de trobar la manera de superar-los, perquè l'impacte no sigui tan gran.

Vostè ho ha dit, la distorsió que causa en la C-32 el peatge; comencem per aquest punt. Ningú està discutint necessàriament que no hi hagi d'haver peatges com a elements de gestió de mobilitat. Al Maresme del que ens queixem és que hi hagi un peatge troncal, central, o dos, a la comarca amb un criteri estricte de recaptació, que ve atenuat –i benvingut ha sigut, i tots hi hem estat d'acord– amb mesures compensatòries. Parlem de peatges, estem disposats a parlar de peatges com a elements que evitin la congestió de l'autovia o de l'autopista del Maresme, com a conseqüència de la connexió amb l'A-2 i amb l'AP-7. Hi estem d'acord, com a element dissuasiu, com també hi hauran altres mesures de gestió de mobilitat. No és un no radical, és: «Donem-li una utilitat diferent de la recaptatòria.»

Respecte al tema de la ronda de Mataró –i vaig molt de pressa per tractar temes. És clar que Mataró té un tema de la ronda de la ciutat, no ho neguem, i menys un mataroní ho negarà, i estem d'acord que cal trobar-hi millores. L'únic que s'està plantejant és que aquest tram central, ja adjudicat però no iniciat, condiciona totalment la resta de solucions; en això vostè hi deu coincidir. És a dir, el perfil, la secció, el tipus de connectivitat, etcètera, vénen condicionant ja la resta de la solució. L'únic que li demanem –o que li demanarem i que voldrem consensuar– és si podríem fer, com s'ha fet altres vegades en obres adjudicades, una suspensió del temps just per redactar el Pla director de mobilitat del Maresme –que vostè, per cert, no s'hi ha referit, a la necessitat i conveniència, o conveniència i necessitat legal de redactar-lo–, perquè en el marc d'aquest pla solucionem aquest tema i vegem si podem trobar elements que incrementin la capacitat de la C-32. Estem d'acord que cal incrementar aquesta capacitat de la C-32 i que cal fer més connexions amb el territori, perquè el projecte actual, en el cas de Vilassar de Dalt i de Premià de Dalt, no sols no soluciona el problema, sinó que l'agreuja; és pitjor el remei que la malaltia. Per això hi ha aquí l'alcalde de Vilassar de Dalt, i per això també el de Premià de Dalt, malgrat ser de la força política que sigui –aquí ha sigut transversal–, quan un tema afecta un municipi, s'hi mou.

Per tant, trobar solucions que permetin incrementar ràpidament la capacitat de la C-32: per exemple, el

tema dels carrils bus-VAO; per exemple, el tema de les millores en les connexions en el cas de Teià, en el cas de Cabriels, en el cas mateix de Vilassar; per exemple, resoldre el tema de la connexió en el cas d'Alella, que presenta problemes —es treu el peatge en un àmbit, però en canvi crea una infraestructura molt potent al voltant, etcètera. No vull discutir d'aspectes tècnics, li estic citant això només perquè vegi que hi ha voluntat i hi han alternatives que si es posen damunt de la taula, amb un marge per treballar-hi, es poden trobar coincidències. I l'empresa podrà invertir i podrà executar obres. Segurament haurà de fer un modificat al projecte; això és el que proposem.

Per tant, no desaprofitem els diners que han vingut amb el conveni de la nacional II; n'estem molt satisfets. La mateixa conversió de la nacional II; la mateixa millora viària que vostè assenyalava, que necessitem amb les vies transversals; la creació d'espais de *park and ride*, etcètera. Hi ha una gran inversió a fer en matèria de mobilitat viària al Maresme per ajudar el transport públic i el transport ferroviari, tenim diners per fer-ho; a més, no estan condicionats per la disposició addicional tercera ni van a compte del pressupost de la Generalitat. Aprofitem-ho, fem-ho bé, perquè no podem anar amb el peu forçat de: «Això ja està i no ho podem fer.» No. Vostès, almenys políticament, tenen un compromís en el territori que a mi m'agradaria que confirmés, que és: abans de tirar res endavant en parlem, mirem si hi han aquestes alternatives, si són viables, si les podem assumir, i, en tot cas, a partir d'aquí transformem, modifiquem el que es pugui. Mentre no s'hagin començat les obres, res està decidit.

Per tant, ara es tracta de fer aquest esforç de diàleg a què vostès es van comprometre i d'assumir, en definitiva, un conjunt de millores de què tots ens felicitem i, sobretot, que nosaltres creiem que poden marcar pauta, com li deia al principi per al que ha de ser el replanteig de la prioritització de les infraestructures de mobilitat a la regió metropolitana de Barcelona, ja no només al Maresme, que és prioritzar el transport públic. Per cert, vostè no s'ha referit a quin és el capteniment sobre el tema de l'orbital ferroviària; també ens agradaria molt saber-ho, és a dir, si realment el compromís, el cert compromís que hi havia a l'anterior Govern de, un cop fet el Pla director, ja treballar amb el projecte executiu i començar a negociar amb Madrid els possibles recursos per a aquesta línia, perquè això també dóna una expectativa, en aquests sis, set anys vista que estem parlant d'execució, de tenir elements de descongestió d'aquesta via. Que estem segurs que si es fa el que vostè ha dit, de millora del transport públic, millora del transport ferroviari, no hi ha congestió si millorem l'actual traçat.

Gràcies, senyora presidenta, i senyor diputat..., senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per replicar, té la paraula l'honorable senyor Lluís Recoder, conseller de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, senyora presidenta. Bé, algunes consideracions sobre el que ha dit l'honorable diputat. En primer lloc, el peatge, el perllongament del peatge de la C-32 va ser una decisió del Govern de l'Estat; no va ser una decisió del Govern de la Generalitat, i no va ser una decisió que comptés amb el recolzament del Govern de la Generalitat. Jo en aquella època era diputat a Madrid, i recordo com vam viure de malament i els debats intensos que vàrem també, doncs, tenir amb el ministre Borrell sobre aquesta qüestió, sobre una qüestió que no era menor, perquè suposava que la primera autopista de l'Estat, el primer peatge de l'Estat, que si no ho recordo malament era de l'any 1969, i que ja estava en l'horitzó de veure aixecada la barreira, doncs, s'allargava, a canvi del perllongament cap al nord de la seva pròpia estructura, amb el disgust de la població de la mateixa comarca.

El document d'abril del 2010, les Propostes per a la mobilitat del Maresme, sap vostè, senyor Milà, que conté una sèrie, diguem-ne, de passos per tal de fer menys gravosa la barrera del peatge per als usuaris de la mateixa comarca, eh?, per a la gent que té un ús reiteratiu de l'autopista. S'ha aplicat aquesta primera fase, amb retard, perquè s'havia d'haver aplicat abans, però ja la tenim en aquest moment. Nosaltres complirem el que diu l'acord i, a més, doncs, ens proposem introduir millores en la línia que li he comentat abans, en la línia de fomentar, diguem-ne, un ús més racional del vehicle i més sostenible del vehicle privat. Em sembla que és una qüestió, doncs, prou important, i ens hi dedicarem a fons.

La ronda del Maresme. A la ronda del Maresme tenim marge, eh? —a la ronda del Maresme tenim marge—, em comprometo a ampliar el termini d'al·legacions en l'estudi informatiu. I aquesta és una manera que ens permetrà fer una acció intensa de diàleg, de debat amb el territori, i de poder introduir les millores en aquest projecte que tècnicament siguin assumibles per part del departament i que en cap cas desvirtuin el sentit de la mateixa infraestructura.

Quant a la ronda de Mataró, els ho he dit abans: aquí tenim menys marge, tenim menys marge, senyor Milà. Bé, mirarem si n'hi ha —mirarem si n'hi ha—, però tenim una obra que està adjudicada i un contracte que està signat; i uns contractistes que reclamen el seu dret a començar l'obra, i ens ho estan dient i ens ho estan demanant perquè hi ha un contracte que els empara. I nosaltres, de moment, els hem dit: «Espereu, no comenceu encara», perquè en volem acabar de parlar amb el territori. I hem fet, com pensem que s'ha de fer, n'hem parlat en primer lloc amb l'alcalde de Mataró, hem tingut una conversa recent, i parlarem amb la resta de representants territorials afectats per a tenir una composició global del lloc.

Això és al que em puc comprometre en aquest moment, i això és el que ens permetrà fixar definitivament una posició que volem que sigui de màxim consens polític, però també que sigui de màxim consens quant al territori del Maresme. Un territori que, vostè ho ha dit, conec bé, i no m'és en absolut indiferent.

Alguns dels espais per on passen aquestes obres són espais que em són molt i molt i molt familiars. Fill de mataroní i d'argentonina, eh? O sigui que no estic parlant de quelcom que em quedi lluny. De fet, com a conseller, tot m'ha de quedar a la vora, però aquí he tingut més facilitat per poder-me fer, diguem-ne, el reciclatge ràpid, obligat per la nova responsabilitat que fa cinquanta-dos dies, si no m'equivoco, que estic exercint.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre l'impost de successions i
donacions (tram. 302-00001/09)

Iniciem ara el punt onzè de l'ordre del dia, que ja són les mocions. Vull recordar a les senyores diputades i senyors diputats, i especialment als nous diputats i diputades, que en primer lloc tindrà la paraula la diputada o el diputat del grup que ha proposat la moció; a continuació, qui ha presentat esmenes, i, a continuació, per ordre, la resta de grups. Tenen cinc minuts. I finalment, el grup proposant té tres minuts per pronunciar-se a favor o en contra de les esmenes.

Té la paraula, en primer lloc, per a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impost de successions i donacions, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, la diputada il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Moltes gràcies, presidenta. Consellers, senyores diputades, senyors diputats, nosaltres efectivament vàrem interpellar el Govern de Catalunya, el conseller Mas-Colell, sobre els arguments que tenia, que té el Govern de Catalunya per eliminar l'impost de successions i donacions. Com que, podríem dir-ho així, els arguments que ens va donar no ens varen convèncer, nosaltres avui presentem una moció, que és molt senzilla, que és molt concreta, i que estic segur que tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra votaran amb nosaltres.

La moció, com deia, té dos punts: el primer, el que diu és: no eliminem l'impost de successions i donacions, mai. Per què? Perquè és injust. És un impost que els governs d'esquerra van reformar en profunditat i que actualment no paga el 94 per cent de la població de Catalunya. Per què? Perquè entenem que és legítim voler passar una herència que t'has guanyat amb el teu esforç als teus fills, o a la teva parella, però també entenem que per a aquells que tenen la fortuna d'heretar una gran fortuna, i estem parlant d'herències superiors al milió d'euros, retornar-ne una petita part a la societat on un viu és una qüestió de justícia, de meritocràcia i de progressivitat social. I, per tant, aquest impost

de successions i donacions, tal com està ara, reformat en profunditat, no s'ha d'eliminar. Entenem que els grups d'aquesta cambra que estan a favor de la progressivitat social, i miro molt directament a una banda determinada de l'hemicicle, estaran a favor d'aquest primer punt i el votaran amb nosaltres.

El segon punt és diferent, diu una altra cosa: diu, ara, en temps de crisi, que estem demanant i demanarem sacrificis importantíssims a la població; ara que estem parlant de retallades, perquè hi ha un objectiu compartit, efectivament, que és el de reduir el dèficit, ara, en aquests moments de crisi, eliminar aquest impost... —em sortien adjectius forts—, és, des del meu punt de vista indecent; però diguem un adjectiu més suau, diguem que és senzillament inoportú. Avui no toca eliminar l'impost de successions i donacions, i no toca perquè estem en un moment de crisi, demanant a la gent sacrificis importantíssims, i per tant ningú entendre que estem privilegiant el 6 per cent més ric de ciutadans de Catalunya i estem perjudicant al mateix temps el conjunt de la població.

I, per tant, ara ja no miro directament la banda esquerra de l'hemicicle, però ara els miro a vostès, que entendran que ara és inoportú suprimir aquest impost... No, senyor Turull, sempre tot depèn de com s'ho miri, però jo tinc claríssim què és la dreta i què és l'esquerra, però el miro directament a vostè, senyor Turull, jo estic segur que vostè sap de la inoportunitat de suprimir avui l'impost de successions i donacions, i, per tant, sabem que almenys, en el segon punt, vostès també ens donaran suport.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Martínez-Sampere. Per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament, des del nostre grup parlamentari hem presentat una esmena de modificació que afecta el segon punt de la moció, però abans d'entrar en aquest segon punt de la moció, sí que ens agradaria, doncs, fer una sèrie de consideracions relatives al primer punt, primer punt que compartim plenament en la seva literalitat, tal com està redactat.

De fet, entenem que la modificació de l'impost de successions que es va produir l'any passat, l'any 2010, és una modificació radical, de fet, els principals objectius que es buscaven, i, de fet, es van complir amb aquella reforma, van ser la reducció de la tributació d'herències a favor de cònjuges, descendents i ascendents; eliminar inequitats per raó de la composició de la mateixa herència, es va simplificar també l'estructura tarifària, es van suprimir els coeficients de patrimoni preexistent, també es va mantenir el caràcter progressiu, i quant a l'empresa familiar es van ampliar els

supòsits d'aplicació de la reducció del 95 per cent. Per tant, entenem que va ser una modificació en tota regla, una modificació de la qual sí que es va preveure una aplicació progressiva, és a dir, una sèrie de terminis –ara estem en la segona fase, que acaba el 30 de juny d'enguany, del 2011–, i l'aplicació ja definitiva, per tant, el 100 per cent dels continguts d'aquesta reforma estaran en plena aplicació a partir d'1 de juliol d'enguany, d'1 de juliol del 2011.

Un cop aquesta aplicació ja és del cent per cent, doncs pràcticament podem dir que es tracta d'una reforma dràstica, potent, on només pagarien el 6 per cent de contribuents, és a dir, aquells que tenen un gran, un gran patrimoni, i per tant, entenem des del nostre grup parlamentari, que davant d'aquesta reforma feta l'any passat, que s'està executant, s'està aplicant en aquests moments i a partir de juliol d'enguany ja s'aplicarà al cent per cent, ara la qüestió ja no és eliminació sí o eliminació no, d'aquest impost, sinó que del que es tracta és de si els patrimonis més elevats, per tant, aquells de més de 3 milions d'euros, han de pagar l'impost de successions o no. La qüestió és aquesta. Per tant, total suport i, per tant, anunciem el vot favorable en aquest primer punt de la moció.

Quant al segon punt de la moció, nosaltres interpretem que tal com diu, «s'ha de garantir el nivell d'ingressos provinents dels impostos» –fins aquí d'acord– «sobre els quals es té capacitat normativa, amb l'objectiu d'evitar qualsevol reducció de despesa en l'àmbit de les polítiques socials». Estem d'acord en l'objectiu, però entenem que quan obre la porta a «garantir nivell d'ingressos en aquells impostos sobre els quals es té capacitat normativa», estem obrint una porta molt perillosa. I, en definitiva, estem obrint aquella porta que, en certa manera, la ministra del Govern espanyol, la ministra d'Economia del Govern espanyol, la senyora Salgado, ja va anunciar: que si les comunitats autònomes tenien problemes de finançament, de la seva salut financera, tenien capacitat normativa a utilitzar. I creiem que en aquests moments, a Catalunya, no és convenient fer ús d'aquesta capacitat normativa.

Per això hem presentat esmena de modificació en aquest punt, entenent que sí que s'ha de garantir un nivell d'ingressos, però aquells nivells d'ingressos no han de venir pas per exercir la nostra capacitat normativa, més en un país que patim dèficit fiscal –20.000 milions d'euros que es recapten, se'n van i no tornen–, i en tot cas, el que s'ha de començar a fer és exigir al Govern espanyol, com a mínim ara, que compleixi –compleixi– allò que determina el sistema de finançament recentment pactat, i, entre d'altres coses, per exemple, que doti el fons de competitivitat que va crear, que el doti econòmicament perquè territoris com Catalunya ens veiem clarament beneficiats per aquest fons de competitivitat.

Això, a la nostra manera d'entendre, és la solució conjuntural, la solució d'aquest moment, sense oblidar la solució estructural, que és aquella que ens acosti al concert econòmic, ens porti al concert econòmic; per tant, no entraré més en aquest aspecte, perquè crec que aquest matí, amb la interpellació que hem tingut, doncs ja hi hem entrat suficientment.

Per tant, demanaríem, doncs, que fos considerada aquesta esmena de modificació, i cas que no sigui acceptada per la ponent, doncs sí que demanaríem votació separada del segon punt de la moció.

Moltes gràcies, senyors i senyores diputats.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació intervindrà, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Buenas tardes, presidenta; buenas tardes, ilustres diputados, *conseller*. En cuanto a la valoración que queremos hacer de la propuesta presentada por el Partit dels Socialistes de Catalunya, no queremos dejar pasar, antes de marcar nuestra intención de voto de la misma, la oportunidad para valorar la que parece una de las medidas estrella propuestas por el Govern de la Generalitat para reducir el déficit financiero de la Generalitat, que es la supresión del impuesto de sucesiones; una supresión que recordemos que puede significar para el conjunto de las arcas públicas de la Generalitat un descenso de entre 300 y 400 millones de euros en este ejercicio.

Nosotros, en general, nuestra comunidad, somos hijos de Roma, somos herederos de su cultura, de sus valores, de sus tradiciones, de su idioma y también de su derecho, y por ello es un ejercicio habitual recurrir a determinadas locuciones latinas a la hora de entender e interpretar y analizar algunos aspectos de nuestra realidad, tan deudora de la profunda huella que dejó entre nosotros este imperio.

Uno de los más recurrentes es utilizar la locución *quid prodest* o *cui bono*; *quid prodest*, más correctamente, es «a quién beneficia una medida», porque esta es la pregunta que nos tenemos que hacer. ¿A quién beneficia esta medida? ¿Beneficia al conjunto de ciudadanos de Cataluña? Obviamente no, porque en paralelo de que este Gobierno está proponiendo recortes drásticos en los servicios esenciales de nuestro estado de bienestar como la sanidad, la educación, la asistencia, está proponiendo un descenso de los ingresos en paralelo a sus necesidades corrientes para hacer frente a estos compromisos, cosa especialmente curiosa –especialmente curiosa– si no obedeciésemos a este principio del derecho romano que nos hace intentar averiguar, a través de esa pregunta o de su respuesta, a quién se beneficia. Claro, ¿a quién se beneficia? Pues a los que más tienen. Pero esto no es una... ¿cómo decirlo?, no es una voz recurrente, no es un ejercicio estilístico, no es ni siquiera una expresión demagógica, es una realidad, porque beneficia a los que más tienen, a ese 5 o 6 por ciento de ciudadanos de Catalunya que tienen unas rentas más altas y unos patrimonios más generosos, ganados con su esfuerzo, nadie lo discute. Y ahí queremos ir: al principio de oportunidad. Yo creo que, en general, a nadie le gusta pagar impuestos, pero especialmente lo que no es correcto es que se in-

tenten reducir en un momento de especial gravedad de nuestras arcas públicas.

Ciudadans –y voy a nuestro posicionamiento de voto, rápidamente– no votará favorablemente, se abstendrá, pero no porque no coincidamos en el planteamiento, sino en la forma.

Una moción preventiva les va a permitir o les permitirá a ustedes en caso de aceptarla, cosa que dudo –dudo no, estoy convencido que no, no lo harán–, eludir el debate. No, aquí queremos escucharles, desde Ciudadans queremos escuchar que ustedes argumenten, que justifiquen al conjunto de los 7 millones de catalanes cómo ustedes van a eliminar un impuesto que afecta exclusivamente al 5 por ciento de catalanes mientras congelan, en este caso, porque van a congelar –es decir, van a reducir tácitamente el poder adquisitivo de los funcionarios para este ejercicio–, mientras van a reducir las prestaciones en educación y en sanidad. Y que lo digan –y que lo digan–, como le decía ayer en la comisión, mirándole a los ojos, es decir, a los ojos de los que estamos aquí presentes, que somos sus representantes.

No quiero hurtar ese debate. Quiero que ustedes lo digan en esta cámara. Quiero que lo defiendan en esta cámara cuando ustedes propongan la eliminación de este impuesto... –buenas tardes, señor *conseller*–, quiero que lo digan, quiero tener el placer de que ustedes nos comenten y nos intenten convencer de porqué mientras estamos acortando derechos a los ciudadanos ustedes eliminan un impuesto.

En cuanto al segundo punto, quiero coincidir con Esquerra Republicana en el sentido de que de su aprobación tácitamente se abrirá una puerta para justificar incrementos tributarios. ¿Por qué? Pues porque cuando se están produciendo descensos en los ingresos por los impuestos mantener...

La presidenta

Senyor diputat, hauria d'anar acabant...

Jordi Cañas Pérez

...los ingresos –finalizo, finalizo–, mantener los ingresos puede significar poder justificar incrementos en la presión tributaria.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, té la paraula, en nom del seu Subgrup Parlamentari, Solidaritat, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputades, anunciar-li, senyora diputada, que no votarem a favor de la seva moció, que vostè ha presentat, ni de l'article primer, ni del punt primer, ni del punt segon, entre altres coses perquè la trobem absolutament

rígida. És a dir, vostè en el seu punt primer planteja clarament «no sotmetre al Parlament cap projecte de modificació de la normativa en vigor de regulació de l'impost sobre successions i donacions, per tal de mantenir d'aquesta forma les previsions de recaptació per als exercicis 2011 i següents».

En primer lloc, el fet de no portar al Parlament cap projecte de modificació no comporta que la recaptació sigui exactament la mateixa. És a dir, la recaptació per a l'any 2011 dependrà de diferents variables, no necessàriament, ni molt menys, del fet que hi hagi una modificació o no, com passa amb la recaptació de tots els impostos, que un any per l'altre pot variar substancialment sense que hi hagi hagut cap modificació normativa.

I, en aquest sentit, sí que creiem que calen alguns ajustaments a l'impost de successions i donacions per evitar algunes situacions que encara són injustes, com el fet que ens trobem que s'hagin de demanar crèdits, en alguns casos, per poder, precisament, pagar aquest impost de successions o donacions, atès que moltes vegades determinades herències en forma estrictament de patrimoni, que difícilment poden esdevenir líquides en un moment de crisi immobiliària tan important com la que patim, fan inviable el pagament de l'impost de successions. Això comporta haver de demanar crèdits i comporta serioses dificultats per poder pagar aquest impost. Per tant, sí que creiem que hi ha d'haver una sèrie de revisions, i esperarem quina és la proposta del Govern de la Generalitat –en aquest sentit, de la conselleria d'Economia–, per avaluar i analitzar quin serà el calat i quins seran els canvis que en aquests moments es proposin. I a partir d'aquí prendrem una posició com a grup.

I, de fet, en el segon punt, vostè parla de dur a terme actuacions per garantir el nivell d'ingressos provinents dels impostos sobre els quals té capacitat normativa. Bé. Aquí vostè sí que reconeix que per mantenir el nivell d'ingressos ha d'haver-hi modificacions en els impostos. Sabem que l'impost sobre la renda, l'IRPF, ha patit una davallada molt important quant als seus ingressos. Si vostè planteja modificacions per garantir el nivell d'ingressos, el que està dient implícitament és apujar l'impost sobre l'IRPF per garantir els ingressos; cosa que, evidentment, amb aquest implícit que es desprèn d'aquest redactat no hi podem estar d'acord.

Nosaltres no estem a favor que en l'actual situació de retallada d'ingressos per part de les famílies catalanes hi hagi un possible increment d'impostos, i seguim mantenint que en aquests moments la partida més important dels nostres impostos que hauríem de recuperar per garantir els serveis públics de la Generalitat es troben a Madrid en forma d'espòli fiscal.

Per tant, creiem que hi ha una mancança en aquesta moció de no abordar el dèficit fiscal que pateix el nostre país amb relació a l'Estat espanyol, i, en canvi, només parla de la disminució d'ingressos dels impostos cedits a la Generalitat de Catalunya.

Per aquests motius, votarem no.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, bé, molt breument, per posicionar-nos sobre aquesta moció, presentada pel Grup Socialista, ja que després també tindrem ocasió de fer un debat sobre fiscalitat en una altra moció que, des d'Iniciativa per Catalunya Verds, hem presentat.

Bé. Com la diputada socialista deia, aquesta és una moció simple, clara, directa, sobre un tema que ha estat àmpliament debatut en aquest Parlament, però que s'està convertint una mica en l'ull de poll o el focus de contradiccions del nou Govern de Convergència i Unió. L'anunci reiterat en seu parlamentària –això també li ho dic al diputat del Grup Mixt– diu: «Vinguin aquí a justificar en seu parlamentària.» Jo crec que àmpliament han vingut en seu parlamentària a dir –i ahir mateix el conseller ho tornava a dir–, que de forma imminent entraria la supressió de l'impost de successions. Doncs, bé, aquest anunci reiterat, però amb pocs arguments, tant econòmics com des del punt de vista de l'equitat social, crec que justifiquen la presentació d'una moció en aquest sentit.

Nosaltres sempre hem tingut una posició clara i coherent, ho deia també la diputada, sobre l'impost de successions. No és necessari només ara, sinó que és necessari mantenir-lo en el temps, tant en època de crisi com en època de vaques grasses. Perquè nosaltres entenem que és un impost just, raonable i necessari si el que defensem és una política fiscal que redueixi les desigualtats i contribueixi a redistribuir la riquesa, tal com ahir el mateix conseller ho defensava, fent un matís, deia: «En una economia tancada...» Clar, l'argument del conseller en la interpellació ens portaria a la reducció a l'absurd de suprimir tots els impostos, perquè en una economia oberta sempre es pot fer dúmping fiscal. Però, clar, es tracta que és que en l'impost de successions, precisament, no existeix dúmping fiscal. De fet, en moltes comunitats autònomes aquest impost existeix, però, clar, vostès insisteixen en, només, fixar-se en aquelles governades per la dreta o pel Partit Popular en sí, pràcticament, doncs, s'ha suprimit, però no es fixen tampoc amb França, ni amb Aragó, ni amb Alemanya, que serien també països d'aquesta economia oberta o d'aquest espai comú que nosaltres defensem; per tant, pocs arguments.

I la veritat és que aquest debat diu molt sobre quines són les prioritats dels grups parlamentaris i del mateix Govern. Però el fet és que avui el Govern defensa, i ho diu reiteradament, que, davant d'un context d'escassetat de recursos, el que toca és retallar en salut i educació, però, en canvi, augmentar les rendes per a les grans herències. I això és el que avui estem debatent.

Nosaltres donarem suport a la moció perquè va en el sentit de mantenir aquest impost que grava un 6 per

cent de les grans herències, com hem dit aquí reiteradament, i no, senyor Bertran, a aquells que tenen dificultats per pagar-lo. Això va quedar resolt, ja, en la reforma que va dur a terme aquest Parlament.

Li donarem suport al primer punt prenent-nos la llicència de fer una interpretació flexible, com n'hem parlat. És a dir, aquí parla de mantenir la legislació vigent, nosaltres entenem que aquesta és la que ha de prevaldre en el temps, però ja sap que nosaltres en la nostra moció que hem presentat valorem o plantejem la possibilitat que, davant l'escassetat de recursos i retallades, doncs, abans tinguin en consideració demorar la tercera fase de l'aplicació. Com que forma part d'una calendarització, però nosaltres el model d'impost que defensem és el que es va aprovar, doncs, hi donarem suport amb aquesta interpretació flexible.

I, en el segon punt, entenem que és una apel·lació més general a una política fiscal redistributiva i que es faci ús en època de crisi. Nosaltres compartim la reflexió que feia el diputat d'Esquerra Republicana, que..., bé, cal també predicar amb l'exemple i nosaltres al Congrés també ho hem demanat, que de la política fiscal se n'ha de fer ús, sobretot d'aquells que tenen més capacitat normativa en temes fiscals. Però aquí també tenim un marge, que en parlarem en la següent moció.

Gràcies, senyors diputats, senyores diputades.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, el Partit Popular de Catalunya apostem per l'eliminació de l'impost sobre successions i donacions, perquè no creiem en la filosofia d'aquest impost, de la mateixa forma que tampoc creiem amb la filosofia de l'impost sobre el patrimoni, que, per cert, vostès, els socialistes, van eliminar.

Quan una persona física adquireix un bé paga IVA o impost de transmissions patrimonials, i si obté rendiments del treball o del capital mobiliari paga l'impost sobre la renda de les persones físiques. Al Partit Popular de Catalunya creiem en la llibertat de fer el que es consideri oportú amb el bé adquirit, i aquesta llibertat no ha de tenir fronteres, no ha de quedar limitada perquè vostès posin un impost a la meua propietat que l'he adquirit amb el meu treball o bé que he pagat el seu preu més els impostos relacionats amb aquest bé. Per tant, en aquest cas, s'ha de destacar que el fet imposable és que una persona hagi mort o hagi decidit donar aquest bé, que en cap cas representaria un cost per a l'Administració.

L'impost sobre successions i donacions és un impost confiscador, injust en el seu fet imposable, desfasat, que descapitalitza, que va en contra de l'estalvi i que va en contra de la propietat privada. Vostès, els socialistes, que tant presumeixen d'afavorir l'equitat, la

progressivitat en els impostos, com ha dit la senyora Martínez-Sampere, els impostos directes o la justícia social, van ser vostès, el seu partit, qui va suprimir l'impost sobre el patrimoni, els que van apujar l'IVA, els que van apujar l'impost de transmissions patrimonials i els que van donar quatre-cents euros a tothom, independentment del nivell de renda o de patrimoni de les persones. Vostès, els socialistes, ara sembla que pretenguin justificar la greu i deficitària situació de les finances públiques amb el manteniment d'aquest impost sobre successions i donacions.

D'altra banda, Convergència i Unió argumenta que s'ha d'eliminar l'impost sobre successions per motius de competència fiscal amb altres comunitats autònomes. Només successions? Què justifica que per competència fiscal eliminem successions i no donacions?, o és que la competència fiscal només existeix en successions? Convergència i Unió no creu en l'eliminació d'aquest impost sobre successions i donacions. Vostès l'haurien pogut eliminar en els seus vint-i-tres anys de govern i no ho van fer, ara diuen que només eliminaran successions però no donacions.

Diputades i diputats de Convergència i Unió, saben què diu la mesura 485 del seu programa electoral? Saben què diu? Diu el següent: «Suprimirem l'impost sobre successions i donacions amb caràcter immediat.» Per vostès, «immediat» què significa? Si tinguessin intenció de complir amb el seu programa electoral ja l'haurien eliminat, l'impost sobre successions i donacions; però no solament no ho han fet, sinó que ara diuen que no suprimiran donacions. Un cop més, tornen a incomplir; diuen una cosa en campanya i fan la contrària quan governen.

Saben què va dir el senyor Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement, al Ple passat del Parlament, el dia 9 de febrer? Que a ell l'impost de successions no li semblava malament. Però el senyor Mas-Colell no en va tenir prou, sinó que també va dir: «El nou Govern ha de cuidar molt el valor de la confiança i la credibilitat.» Doncs, mirin, senyores i senyors de Convergència i Unió, si volen cuidar el valor de la confiança i la credibilitat, eliminin l'impost sobre successions i donacions, tal com diu el seu programa electoral en el punt 485.

Espero que la no-eliminació de l'impost sobre donacions, tal com va dir el senyor Mas-Colell, no sigui una factura més a pagar als diputats del Grup Socialista per la seva posició de vot en la investidura del senyor Mas. Però la realitat, em fa l'efecte, és que vostès no creuen en l'eliminació d'aquest impost; per tant, creuen en l'impost i, a més, els serveix per fer una concessió als plantejaments del PSC, *ergo*, del tripartit.

El Partit Popular de Catalunya preferim que els diners estiguin a la butxaca dels ciutadans que no pas sota el control del Govern de Convergència i Unió o de la senyora Salgado. Per tots aquests motius, el Partit Popular de Catalunya presentarem una proposició de llei per tal d'eliminar aquest impost sobre successions i donacions amb caràcter immediat, a més d'impulsar rebaixes en l'impost de transmissions patrimonials, en l'IVA i en l'impost sobre la renda de les persones físi-

ques. El Partit Popular de Catalunya apostem per una Catalunya líder, emprenedora, que sigui capaç de crear llocs de treball i oportunitats, una Catalunya on els impostos responguin a motius coherents i no confis-catoris.

Per tot això, el Partit Popular de Catalunya no donem suport a aquesta moció presentada pel Partit Socialista, que afavoreix la pressió fiscal, que no ajuda a sortir de la crisi i que no dóna solució al principal desafiament de l'economia catalana, que és la creació de llocs de treball.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustríssima senyora Montserrat Ribera.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, consellers, des del nostre grup sí que volem aprofundir en la pràctica desaparició de l'impost. I, per treure aquest impost o per reduir-lo al mínim, sí que els donaré cinc raons per les quals pensem que s'ha de tirar endavant.

La primera és perquè és un impost injust. Aquesta modificació, de fet, respon a la voluntat de la ciutadania, que considera majoritàriament que aquest és un impost injust. I ho dic perquè en un estudi del Centre d'Estudis d'Opinió del 2010, que suposo que deuen conèixer les persones que estaven al Govern abans, el 83 per cent considera aquest impost com a injust. En segon lloc, perquè suposa una doble imposició respecte a alguns impostos: IRPF i societats, també transmissions patrimonials i altres impostos locals. També perquè provoca una discriminació impositiva entre subjectes passius de diferents territoris –i aquí em refereixo a País Valencià, Madrid, etcètera. En una economia oberta és evident que existeix la competència fiscal entre territoris. I també perquè aquest impost no té en compte la situació del qui hereta. En aquest sentit, si jo sóc un hereu que rebo una herència molt grossa però, en canvi, sóc pobre, probablement hauré de malvendre, hipotecar o demanar un crèdit; i si, a sobre, per desgràcia, sóc jove i encara no tinc una feina consolidada, la cosa se'm complica. I els posaré un petit exemple, molt ràpid i que és real. Un jove de vint-i-nou anys que hereta una finca rústega i l'exploració ramadera del seu pare, valorada aproximadament en 1,3 milions d'euros, més alguns estalvis que tenia l'home. Ell no es dedica a fer de pagès, és un comercial autònom que no es guanya la vida a la pagesia i la seva herència prové de més d'una generació. Aquest jove pagarà i no n'està exempt. I per a algunes persones d'aquesta cambra el jove és un gran ric. És més probable que aquest jove s'hagi d'endeutar, hipotecar o vendre; i si és una finca forestal, probablement hagi de vendre més de vint-i-cinc hectàrees, perquè, si no, la llei no li ho permet.

Segon. La segona causa és perquè és un greuge comparatiu per a Catalunya. Si un percentatge important dels impostos pagats pels catalans no torna a Catalunya, llavors, com que aquí ens calen més diners, paguem més impostos els catalans. És lògic? No. Crec que el que hem de fer és aprofundir en un pacte fiscal just per a Catalunya. Provoca deslocalització de grans fortunes i ja corre l'anècdota que molta gent, o els rics, se'n van a morir a Madrid. Fins i tot un personatge notable de la cultura catalana –ha sortit publicat– ha creat una fundació a Madrid per no pagar. I alguns països d'Europa mantenen aquest impost, però n'hi molts d'altres que no, i els posaré un exemple, els posaré el país paradigma del benestar social: Suècia. A Suècia no existeix aquest impost; a Suïssa, Noruega, Dinamarca i Luxemburg també n'estan exempts els cònjuges i altres descendents.

Però una tercera raó és per compromís polític. Aquesta modificació és un compromís polític que va resultar majoritàriament votat en les darreres eleccions al Parlament de Catalunya i que ja portàvem en altres programes, i no una improvisació d'última hora.

La quarta raó és per la confiança i credibilitat en el Govern. Dos valors que en un moment com l'actual esdevenen primordials per al conjunt de les mesures a prendre: restabliment de les finances de la Generalitat però també la reactivació econòmica del país. Els recordo que en un percentatge molt important el bon funcionament de l'economia es basa en la confiança.

I, per últim, per bagatge cultural. Els catalans som estalviadors i tenim la figura de l'hereu o la pubilla, a qui llegar el propi patrimoni. I durant molts anys aquest país, Catalunya, s'ha beneficiat d'aquesta manera de fer.

Però, per altra banda, a la segona part de la seva moció, dir-los que per mantenir els ingressos no seria lògic establir un vincle tan estret entre la garantia de prestacions de serveis i polítiques socials amb els nivells d'ingressos d'aquest impost. Ja va ho dir el conseller en la seva interpellació, que mentre vostès van renunciar permanentment a 600 milions d'euros, l'impost a què nosaltres renunciarem serà de 140 per a l'any 2011, segons les estimacions de la conselleria, i de 100 milions d'euros per al 2012. I no em diran que el 2009 i el 2010 no hi havia crisi. Per tant, crec que no ens han de donar lliçons de com s'haurien de fer les coses, perquè si algú és responsable de la situació financera actual, aquest no és el grup que està al Govern en aquests moments.

I si la garantia de mantenir la despesa social i la reactivació econòmica depenguéssim d'aquests 140 milions d'euros per al 2011, els ben asseguro que el conseller d'Economia i el president de la Generalitat estarien molt i molt contents i molt tranquils i no caldria rebaixar el 10 per cent del pressupost.

Per tant, els ho reitero, no ens donin lliçons, perquè vostès no són veus autoritzades en aquest aspecte. (*Remor de veus.*)

Per últim, nosaltres creiem molt més en altres mesures; per una banda, l'eficiència i gestió del pressupost,

i, per altra, buscar una garantia d'ingressos per part de l'Estat espanyol, és a dir, un pacte fiscal català similar al concert econòmic basc, que ens permeti, per una banda, recaptar els nostres impostos i tenir més diners disponibles per sufragar les despeses socials i la crisi econòmica.

Per aquestes raons, nosaltres rebutjarem la moció presentada.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Per pronunciar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere, per un temps de tres minuts.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, moltes gràcies, presidenta. Jo he començat dient que hem presentat una moció que és molt senzilla i molt clara, que diu bàsicament, en el punt 1: «Eliminació de l'impost de successions, que només paga el 6 per cent, no, ni ara ni mai.» I el segon punt, que diu: «Ara, en temps de crisi, aquesta eliminació és inoportuna.» Ja veig que el proper cop que presenti una moció encara l'hauré de fer més senzilla i més clara, vista la quantitat d'interpretacions a què han donat lloc aquests dos punts.

I és en aquest sentit, amb una interpretació que no és exactament la que pretenia aquesta moció, senyor de los Ríos, que no li acceptarem la seva esmena, no perquè no hi estiguem d'acord, sinó perquè interpreta aquest segon punt en una direcció que nosaltres no preteníem.

Ja en parlarem, suposem, en el següent Ple, perquè avui han interpellat sobre aquest tema, però sàpiga que en el que és defensar Catalunya, en el que té per llei, en el que es mereix, com el fons de competitivitat, al Grup Socialista ens tindrà sempre.

Jo crec que ha quedat palès avui, de manera més i més explícita encara amb les dues intervencions que hem sentit per part del Partit Popular i de Convergència i Unió, quin tipus de societat i quin tipus de Catalunya defensen vostès i quin tipus de societat i quin tipus de Catalunya defensem nosaltres. Nosaltres, en cap moment –ho he dit a la meua primera intervenció– esperàvem que vostès votessin el primer punt per eliminar l'impost de successions i donacions, però sí que esperàvem –i els ho dic sincerament– que tinguessin la mínima sensibilitat social exigible en aquests temps que estem vivint per aprovar el segon punt, que només diu una cosa: no l'eliminem en aquests moments, perquè els 400 milions d'euros que aquest impost representa, si vostès els eliminen i els retornen a 529 persones de Catalunya, i al mateix temps exigeixen sacrificis que afecten 7 milions de persones, això ni dóna credibilitat, ni dóna sensibilitat, ni els dóna dret a fer aquests retalls que estan anunciant reiteradament.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Esperarem uns segons... *(Veus de fons.)* Vaig cridant.

(Pausa llarga.)

Començarem la votació. I, en primer lloc, votarem l'esmena d'Esquerra Republicana. *(Veus de fons.)* No?, no?, si?, no? No l'accepten. Per tant, res. A veure... *(Veus de fons.)* Votació separada. Per tant, primer votem l'esmena. *(Veus de fons.)* Ah, no? Per què? Votació separada... *(Pausa i veus de fons.)*

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Presidenta, en el meu torn de posicionament... *(Remor de veus.)*

La presidenta

D'acord. Com que jo també és la primera vegada que sóc presidenta del Parlament, també he d'aprendre a veure com es fa això de les votacions. Per tant, primer votem el punt 2 –votem el punt 2.

Comença la votació.

Senyora Anna Simó? *(Pausa.)*

Senyor...? *(Pausa.)*

Per tant, ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 82 en contra i 13 abstencions.

Passem ara a la votació del punt 1.

Comença la votació.

Senyora Anna Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 81 en contra i 3 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre el diàleg social (tram. 302-00002/09)

Passem al punt dotzè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el diàleg social. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat il·lustre senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Bé, senyora presidenta, honorable conseller, honorables consellers, senyors diputats, senyores diputades, avui presentem la proposta de moció subsegüent a la interpellació que vam fer el darrer Ple sobre diàleg social.

Nosaltres hem presentat aquesta moció i aquesta interpellació amb la voluntat d'enviar un missatge clar al conjunt de la societat, al conjunt del teixit industrial, als agents econòmics i socials, que els grups polítics ens fem càrrec de la situació de crisi econòmica i

ens fem càrrec de la necessitat peremptòria de creació d'ocupació.

Aquesta moció també respon a la crida que ha fet el Govern de ser ajudat. I crec que els grups polítics..., o com a mínim del Grup Socialista hi està disposat en allò que sigui genèric, que sigui estratègic, que sigui en el sentit de crear ocupació i sortir de la crisi..., el nostre suport.

I també té el sentit d'impulsar un procés de diàleg social i de concertació sobre el qual hem vist el Govern mandrós, l'hem vist amb certes..., amb incerteses o amb manca d'un impuls clar. I penso que justament en aquest moment l'economia, el teixit productiu, els sindicats, els empresaris necessiten confiança, necessiten certesa, necessiten idees clares i sobretot necessiten veure la seva classe política, els grups polítics del Govern, conscients i disposats a ajudar.

Aquesta moció que sotmetem a la consideració de la cambra proposava la convocatòria de la cimera anticrisi; afortunadament el president hi ha posat data i per tant donaríem per acomplerta una de les primeres propostes que fèiem a la moció.

Proposem també que aquesta cimera faci una diagnosi compartida pels agents socials i econòmics; faci o torni a posar sobre les vies l'acord estratègic que ha estat vigent fins ara, actualitzant els seus continguts en funció de la realitat econòmica del moment; s'estableixin també els mecanismes de seguiment i control parlamentari que siguin del cas, i, efectivament, no descartar, perquè penso que no s'ha de fer, prendre les mesures, plans de xoc o acords sectorials que siguin del cas per tirar endavant alguns sectors que en aquests moments es troben en situacions complicades.

Això vol dir que el Govern ha de deixar de fer la seva feina? No. Això vol dir que substituïm o volem substituir la iniciativa que ha de prendre el Govern en moltes matèries? No. El Govern no pot pensar que ni la cimera, ni el CAREC, ni aquest Parlament, ni altres comissions que es puguin crear, substituiran la iniciativa que necessàriament ha de prendre el Govern i que malauradament hem de denunciar que no veiem; no ho hem vist en les darreres compareixences i ho veiem de forma molt difuminada i molt contradictòria, per cert, als mitjans de comunicació. Encara no sabem, en matèria, per exemple, i posaré un exemple que està d'actualitat, de política industrial, quina és la política industrial que vol fer aquest Govern.

Efectivament, l'acord estratègic, la cimera anticrisi servirà per fer o per produir un punt de trobada que ajudi a definir les polítiques industrials, però el Govern ha de tenir les seves prioritats i ha de tenir un model. I, mirin, l'últim episodi, l'últim episodi sobre política industrial d'aquest Govern, em recorda molt la figura del bomber piròman, d'aquell que es dedica a resoldre problemes que ell mateix ha provocat. I estic parlant de la famosa guerra del cotxe, un problema que han generat uns grups polítics a les Corts, un dels grups que dona suport a aquest Govern, i que ràpidament hem hagut de veure com de nou el Govern havia de rectificar, fer marxa enrere i desdir-se d'una decisió que havia pres. Aquest episodi de la guerra del cotxe,

aquesta figura del bomber piròman que en matèria de política industrial s'ha produït, com s'ha produït en altres casos, com és el cas de la Yamaha, no es pot repetir, i fòrums com la cimera o com l'acord estratègic han de servir per definir-ho.

Necessitem lideratge per sortir d'aquesta crisi i necessitem que el Govern tingui les idees clares. I amb aquesta moció pensem i creiem que el conjunt de la cambra o la major part dels grups polítics fem un vot de confiança i fins i tot de compromís amb la sortida de la crisi i de la situació en què ens trobem. Però el Govern ha de definir prioritats, ha de marcar models, ha de marcar camins, si no, serà molt difícil que ho fem.

Moltes gràcies, senyors i senyores.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos per defensar l'esmena o esmenes presentades.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament hem presentat una esmena de supressió de l'apartat 2.e; en concret, és aquell apartat que es refereix a participar dels resultats assolits en l'acord econòmic i social en el conjunt de l'Estat.

Aquesta esmena de supressió la presentem en coherència amb quina ha estat la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en aquest cas en el Congrés dels Diputats. De fet, aquest acord econòmic i social al qual van arribar els principals sindicats, patronal i Govern espanyol, nosaltres el vam valorar insuficient; malgrat que valoràvem els esforços a favor del diàleg, vam trobar a faltar aspectes importants –importants– en matèries com, per exemple, la política energètica o la reforma del sistema financer, que entenem que un acord econòmic i social havia de contenir.

I, per un altre costat, també entenem que es retallen drets dels treballadors, sobretot en aquella referència a les pensions, incrementant l'edat de jubilació o incrementant el còmput d'anys.

Per tant, aquest és el motiu pel qual presentem aquesta esmena de supressió.

Tot valorant la resta –la resta– de la moció en tots els seus punts, hi votàrem favorablement.

Bàsicament només volem destacar la conveniència d'aquesta cimera, una cimera que proposen en aquesta moció, però que el Govern ja ens ha anunciat que a finals del mes de març, doncs, es durà a terme. Entenem absolutament necessària una cimera, no només dels diferents grups polítics, sinó també amb els principals agents econòmics i socials del país; així com recordar l'impuls de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, un acord estratègic que arrenca de l'any 2005, que ja ha sofert una sèrie d'actualitzaci-

ons i que entenem absolutament necessari i útil encara en aquests moments, tot i que també necessita una actualització, doncs, en aquests moments. Però en certa manera trobem absolutament oportú que l'acord estratègic estigui en aquesta moció i a més a més es consideri, es continuï considerant un bon full de ruta pel que suposa aspectes de competitivitat, de qualitat de l'ocupació i d'internacionalització, per tant, de situar l'economia catalana dins d'aquest món globalitzat.

Per tant, votarem favorablement a tota la moció, i, si no es considera la nostra esmena de supressió estrictament per al punt 2.e, sí que demanàrem que es fes votació separada d'aquest punt.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Consellers..., bé, se'ns deia –se'ns deia– que el Govern ha de marcar prioritats, i certament aquest és un govern que marca prioritats. I la prioritat la marca posant una data, i és una de les primeres coses que fa aquest Govern, una data, doncs, d'aquesta cimera, d'aquesta cimera sobre la crisi econòmica, un àmbit en el qual certament vam arribar a un acord per a la investidura del president Mas, però també que predicàvem, el Grup de Convergència i Unió, durant la campanya electoral, i era un dels nostres *leitmotiv*, vostès ho sap perfectament, en el nostre programa. Per tant, aquest és un tema que nosaltres teníem molt clar que hi calia, doncs, donar un tomb i que, més enllà del que s'havia fet amb l'acord estratègic, era necessari fer un pas endavant i per tant marcar noves prioritats.

I així en el debat d'investidura, en el que va ser el discurs d'investidura del president Mas, ell manifestava la intenció que el primer eix d'actuació d'aquest Govern era precisament aixecar el país, aconseguir sortir de la crisi. I això ell deia que només seria així si s'aconseguia crear ocupació i, per tant, reduir el nivell d'atur a la meitat. Aquest és l'objectiu principal d'aquest Govern al llarg d'aquesta legislatura.

És per això que nosaltres en l'esmena que hem presentat li demanem que retiri, doncs, aquest primer punt, de convocar una cimera sobre la crisi econòmica, perquè de fet tots sabem que ja està convocada, que és per al 25 de març i que, per tant, aquesta és una línia d'actuació prioritària del Govern de Catalunya.

Respecte a la resta de punts, no?, vostès ens demanen, doncs, establir una agenda de continguts de la cimera sobre la crisi econòmica que tingui per objecte tota una sèrie de temes. I vostè ho manifestava certament, deia: «El Govern no pot ser substituït i, per tant, ha de liderar.»

I és en aquest sentit que nosaltres li presentem aquesta esmena en què li demanem que està bé que el Parla-

ment, doncs, indiqui una sèrie de punts, però, com que el Govern ha de liderar, hi ha d'estar al capdavant, no ha de ser aquest Parlament qui acabi tancant aquesta cimera i qui acabi decidint tots i cadascun dels punts. Lògicament qui ha de liderar i qui ha de fer-ho i vol fer-ho és el Govern, i, en primer ordre, el president. I, per tant, doncs, l'agenda de continguts de la cimera sobre la crisi ha de preveure una sèrie de punts que vostè ens proposa, i que hem arribat a un acord, però també, lògicament, doncs, ha d'haver-hi la possibilitat d'incloure'n d'altres que es creguin que sigui necessari de poder dur a terme.

I, per tant, aquesta és la voluntat de l'esmena, perquè, evidentment, tal com vostè deia, el Govern vol ser ajudat, certament, però el Govern també vol liderar, posar-se al capdavant d'aquest tema, i, per tant, és un tema que vol portar amb tota la força, amb tota l'energia. Perquè, no es confongui, el Govern no està mandrós, el Govern no està de cap manera mandrós en cap tema. Però si amb un sobretot està vigorós, amb ganes d'actuar i verdaderament amb una necessitat prioritària, doncs, de posar fil a l'agulla és precisament amb aquest tema. I per això –i per això–, doncs, tenim convocada la cimera per al 25 de març, que esperem tots plegats que se'n treguin grans rendiments, no?

Nosaltres hem presentat una altra esmena. Ens sembla molt lògic i necessari, doncs, que en aquesta cimera es concreti una diagnosi compartida entre el Govern i els agents econòmics i socials i els grups polítics. Creiem que és lògic que es faci aquesta anàlisi i que s'estableixi. Però també ens sembla que, doncs, més enllà d'impulsar l'acord estratègic, que ha tingut el seu recorregut, i jo no voldria entrar a valorar-lo..., jo crec que podríem fer-ne valoracions no unànimes en aquest sentit. Crec que, sense menystenir-lo pròpiament, doncs, és bo aprofitar allò que s'ha fet, però també és bo que tinguem en compte tot allò..., que estem en un moment diferent i que, per tant, cal no només impulsar-lo sinó segurament reorientar les polítiques que s'han de fer en aquest sentit. I, per tant, d'aquí neix la voluntat de fer una cimera, i per tant de prendre una sèrie de decisions que no hi podem venir encotillats, podríem dir, per les decisions preses fins a dia d'avui.

I és en aquesta línia que nosaltres hem presentat, doncs, l'esmena, per aprofitar allò de bo que pugui tenir l'acord estratègic, però tenint en compte que vivim un moment diferent i que, a més a més, doncs, cal fer polítiques noves i impulsar noves coses, si no, certament, no tindria cap sentit que féssim una cimera per sortir de la crisi econòmica.

Res més, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorables consellers, diputats i diputades, des de Ciutadans bàsicament estem d'acord amb el contingut plantejat i a intentar posar des d'aquesta tribuna i des d'aquest Parlament, podríem dir, un pla de treball dintre d'aquesta cimera. Sembla que a aquesta cimera ja s'hi ha posat data, el 25 de març, i esperem que, a diferència de la cimera que es va tenir al seu dia, que va ser una cimera sense continuïtat, una cimera, si m'ho permeten, molt formal, però amb poc contingut, també a finals de legislatura, tot sigui dit, esperem que sigui una cimera més de treball i que puguem treure conclusions positives.

Però, hem volgut introduir una esmena a la proposta que feia el Grup Socialista, i crec que és una esmena molt curta, perquè és una paraula, però una esmena fonamental –si m'ho permeten, des de la nostra humil opinió– en aquesta proposta. És la següent, la frase diu: «Concretar una diagnosi compartida entre Govern, agents econòmics i socials i grups polítics sobre la situació econòmica actual.» Ciutadans proposa: «Concretar una diagnosi entre Govern, agents econòmics, socials i *financers*.» I aquesta paraula és important, perquè aquesta crisi..., i tinc aquí el conseller d'Empresa que em corregirà si no és una crisi financera, i, per tant, un dels principals problemes que tenim és que no hi ha crèdit, un dels principals problemes que tenim és el rescat de les entitats financeres, un dels principals problemes que tenim és que les caixes d'estalvi, especialment potents a Catalunya, tenen un problema molt greu i que, com molts ciutadans que ens estiguin veient o emprenedors, saben que, avui, demanar un crèdit és molt complicat: el 54 per cent de crèdits que es demanen per a les empreses espanyoles a bancs i caixes són denegats. És un problema fonamental: si no hi ha benzina, no hi ha trànsit, i, per tant, si no hi ha trànsit, no es venen cotxes, ni tenim, en definitiva, aquesta situació. Aquí no hi ha benzina, no hi ha crèdit.

Per tant, des de Ciutadans, proposem aquesta esmena al Grup Socialista, que esperem que aprovin, perquè, en aquesta taula s'asseguin representants –i això és quelcom que el mateix Govern pot proposar, no direm aquí qui hi ha de ser, però, evidentment, tenim entitats que representen les caixes d'estalvi, especialment a tot l'Estat, tenim les principals caixes d'estalvis a Catalunya, tenim persones àmpliament preparades, podríem dir, per estar presents en aquesta taula. Volem, de bona fe, de forma constructiva, que, al marge de qui ha tingut o no la culpa de la crisi financera, per sortir d'aquesta crisi estiguin asseguts a la taula aquells que també hi han de col·laborar i les entitats financeres seria bo que hi participessin. Per tant, l'esmena pretén això, i m'agradaria també que el Govern, no només el Grup Socialista, tingués molt en compte la proposta que en formin part les entitats financeres o representants d'aquestes entitats de la proposta.

En la resta, també hi estem d'acord, donar continuïtat a l'acord estratègic. També hi estem d'acord, s'acabi acceptant finalment o no aquesta esmena del Grup de Convergència respecte al lideratge del mateix Govern, i, per tant, el que proposem, en definitiva, és afegir una

pota en aquesta taula, perquè, si no, la taula tornarà a quedar coixa, tornarem a discutir i dir que d'això no en sabem, que això ho saben les entitats, què millor que preguntar-li-ho a aquells que poden ajudar a sortir d'aquesta crisi en aquesta taula. Res més.

Gràcies, senyora presidenta, senyors consellers, senyors diputats i diputades.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, deia el senyor Collboni en la presentació de la seva moció, fruit de la interpellació que va tenir lloc en el Ple anterior, que era, d'alguna manera, la resposta a la crida que havia fet el Govern que volien ser ajudats, i la resposta que dona el Grup Parlamentari Socialista és la de dir: «Escoltin, anem a fer una cimera...» (*Veus de fons.*) Al final m'enfadaré amb vostès, senyors diputats..., és la segona vegada... (*Rialles.*) No amb la senyora presidenta, a la qual li agraeixo que, quan aquest diputat té la paraula, no li connecti el rellotge.

La presidenta

Em passa amb vostè, senyor Santi Rodríguez. És una fixació... (*Rialles.*) No el deixaré parlar més, per això, eh?

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Deia que aquesta era la forma que el Grup Socialista té d'oferir la seva ajuda al grup del Govern. La nostra és diferent, i ho demostrarem d'aquí a un parell de mocions, quan presentem un conjunt de mesures genèriques, però sí més concretes que no pas una cimera. A nosaltres ja ens sembla bé que hi hagi una cimera d'aquestes característiques i no ens hi oposarem, ni molt menys. I, a més a més, en la moció del Grup Socialista, el que fan és establir una agenda de la cimera.

Bé. Nosaltres creiem que això no només respon a la voluntat d'ajudar al grup del Govern, sinó que, en tot cas, respon als pactes que el Grup Socialista té amb el Grup de Convergència i Unió, fruit del debat d'investidura. I, per tant, creiem que el marc adequat és aquest i no pas un altre d'ajudar. Perquè, escoltin, de cimeres, n'hi han hagut moltes i molt diverses, no?

I, en aquest sentit, home, permetin-me recordar-los algunes de molt importants com van ser, en les dues legislatures anteriors, l'Acord estratègic per a la competitivitat i la internacionalització de l'economia catalana, que varen fer els grups del Govern –i, per cert, no varen convidar cap grup de l'oposició–, que es varen fer la foto a l'any 2004, però que, a l'any 2007, quan van reiterar l'acord amb les modificacions cor-

responents, van ser els agents socials que els van dir que no volien foto, que només volien acord, que no volien foto. Perquè molt ens temem que l'autèntica voluntat del Grup Socialista és més fer-se la foto que no pas que realment s'adoptin mesures –que no pas que s'adoptin mesures– per poder intentar sortir d'aquesta situació.

I, escoltin, nosaltres, precisament, el que no esperem d'aquesta cimera és una foto, sinó que el que esperem és que s'adoptin mesures, s'adoptin propostes, i, a més a més, que es duguin a terme. Perquè, precisament, si l'acord estratègic en les seves dues versions és necessari replantejar-lo continuadament és perquè els dos governs anteriors van ser incapaços de complir amb la seva totalitat tots els compromisos que havien adquirit en aquell acord estratègic.

Senyor Collboni, permeti'm, a més a més, que li doni una dada que crec que és important, perquè he sentit, hem sentit tots els diputats com vostè ens ha vingut a donar consells, suposo que al grup del Govern, a la cambra, a la ciutadania, de com s'ha de fer la política industrial en aquest país.

Doncs, permeti'm que li recordi unes xifres molt cruentes. A l'any 2003, quan el tripartit va accedir, per primera vegada, al Govern, la indústria participava del PIB català en un 22 per cent. A l'any 2010, quan vostè han deixat el Govern, la política industrial representa menys del 16 per cent del PIB. És a dir que, mentre han durat els set anys de Govern tripartit, la política industrial ha perdut un 25 per cent del seu pes en l'economia catalana. Per tant, creiem que poques recomanacions i pocs consells pots donar el Grup Socialista en matèria de política industrial.

El nostre grup ha presentat tres esmenes en aquesta moció: una que pretén que, doncs, no succeeixi el que succeïa amb els anteriors governs, que s'adoptaven acords amb els agents socials i econòmics, i, després, no en donaven compte al Parlament de com evolucionaven aquests acords. Suposo que deuriem tenir vergonya que es pogués visualitzar que no s'anaven complint. I això és el que nosaltres volem: que es compleixin els compromisos als quals s'arriben.

I, a més a més, els hem presentat una altra esmena, perquè hi ha un punt en el qual ens demanen participar dels resultats de l'acord econòmic i social del Govern de l'Estat per afavorir polítiques socials i econòmiques.

I, miri, precisament, l'Acord econòmic i social del Govern de l'Estat és un altre dels exemples que, quan les esquerres governen, ja sigui a Catalunya o ja sigui a l'Estat, quan han de fer cimeres, no compten mai amb els partits de l'oposició. I, en aquest cas, no va voler comptar, el Partit Socialista Obrer Espanyol en el Govern –no hi va voler comptar–, amb el principal partit de l'oposició a Espanya, el Partit Popular.

Doncs, miri, nosaltres tampoc no volem participar dels resultats d'aquest acord econòmic i social. Perquè, sap què passa? Que aquest acord econòmic i social s'oposa a la materialització dels majors retalls socials que ha aplicat mai un govern, no un govern socialista, un

govern a Espanya en l'època democràtica. I, a més a més, contempla una sèrie de mesures que crec que està més que demostrat que no porten a millorar l'ocupació, sinó el contrari, a empitjorar l'ocupació.

Per tot això, demanarem la votació separada d'aquest punt, i, tot i ser crítics amb el contingut de la moció, donarem suport al conjunt dels punts.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Molt honorable presidenta. Senyores i senyors diputats, Solidaritat Catalana per la Independència dona suport a la moció presentada pel Grup Socialista, a fi que el Govern convoqui els grups parlamentaris i els subgrups parlamentaris a una cimera sobre la crisi.

El diàleg amb els agents socials, econòmics i financers sempre és benvingut. Entenem que és una exigència de la ciutadania el fet que, doncs, aquí, els representants del poble de Catalunya afrontem la realitat social que vivim, i, per tant, la considerem adequada i no entrem en valoracions de si hi haurà foto o no hi haurà foto. Això no ens interessa. En aquest sentit, creiem que és important que se celebri aquesta cimera amb els agents socials.

Amb tot, val a dir que Solidaritat Catalana per la Independència la diagnosi, doncs, que plantejarem a la cimera és que, sense un finançament que comporti que la Generalitat recapti tots els impostos que es paguen a Catalunya, doncs, no ens en sortirem. Podem fer molts acords i plans de lluita i mecanismes per assolir resultats, però, per molt diàleg que hi hagi –i repeteixo que el diàleg pensem, doncs, que és bo i que serà constructiu–, veritablement, el que calen són instruments necessaris, perquè s'adoptin les mesures efectives que millorin la situació dels catalans i les catalanes.

I aquestes mesures no són conjunturals. Aquestes mesures entenem, doncs, que, atès que les crisis econòmiques, doncs, són cícliques, ara, potser, ens sortirem de la crisi, però que pot ser que, en un futur, doncs, tornem a patir una crisi i Catalunya es trobarà en la mateixa situació que ens trobem actualment, si no disposem de la totalitat dels nostres recursos.

Per tant, siguem clars: l'optimització de les polítiques socials i econòmiques, doncs, que adoptem depèn, ara com ara, d'afrontar la realitat. I la realitat és que tenim un dèficit fiscal de més 20.000 milions d'euros, que paguem els catalans i les catalanes a l'Estat espanyol i que no tornen a Catalunya. Per tant, aquest serà el nostre plantejament, i ja l'avanço davant de la cimera.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la diputada senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, consellera, consellers, pujo al faristol amb la voluntat clara de ser pràctica, en aquest sentit. Per tant, és possible que, fins i tot, aconsegueixi, doncs, ser breu. Ja dic, d'entrada, que el nostre posicionament pretén ser a favor. Vull dir que som conscients, per això, que aquesta proposta de moció –i ho ha expressat, també, el diputat del Partit Popular– expressada pel senyor Collboni forma part, com ell ja va dir en la interpellació, del seu acord, del seu pacte, del pacte que va provocar, que va fer possible la investidura del president Mas. Per això, dintre d'aquests acords i aquest marc d'acords, n'hi havia un que era crear aquesta cimera anticrisi. Així s'entén que, des de Convergència i Unió, òbviament, hi donin suport, amb un cert matís d'alguna esmena, però suport al cap i a la fi, perquè era un compromís entre els dos grups.

En aquest context, interpretem, des del nostre grup, que vostès, senyors de Convergència i Unió, han hagut de ser arrossegats una mica per l'orella, perquè la voluntat, una mica, de paralitzar el que és l'acord estratègic es veu clara i s'ha vist clara en alguna de les compareixences, en alguna de les intervencions, la seva mateixa avui, senyora Borràs, dient que és un acord no massa vàlid, no massa útil.

Nosaltres entenem tot el contrari. En aquest sentit, entenem que hi ha un punt que compartim i que hi estem d'acord, que és la supressió del punt 1, perquè no té sentit. És cert que la cimera està convocada, per tant, ja no té sentit convocar, apel·lar a convocar la cimera. És cert que la van convocar quan va haver-hi la interpellació aquí, i vostès van haver de reaccionar. Per tant, en aquest sentit, doncs, bé.

Diré el que penso en el sentit dels punts en què ens podem trobar còmodes i en què entenem, doncs, que és positiu que hi puguem votar a favor, que és en el punt 2, fins a l'apartat d, en el qual s'expressa la importància i la potència que té l'acord anticrisi, i que l'esmena que vostè ha proposat, senyora Borràs, no el menysté, en general, però sí que el menysté en una part que vostè també l'ha verbalitzat i m'explicaré. I els altres grups també han intentat, crec jo, reforçar-ho, posant-hi una temporalitat i posant-hi, doncs, a més a més, un altre element, com és l'element de les finances.

Nosaltres diem que la cimera és aquest acord, i nosaltres entenem que una cimera no era necessària si el Govern hagués agafat l'herència positiva que tenia d'aquest acord estratègic. Perquè entenem que és un instrument molt vàlid per afrontar allò que creiem que hem de fer, que és avançar cap on volem, que és cap a aquesta ocupació però ocupació de qualitat, que és aquest poder internacionalitzar-se de les empreses ca-

talanes i que és aquest poder, en síntesi, fer un canvi de model.

I, a més, hi havien propostes, les trenta propostes anticrisi, que sí que s'han de retocar, probablement, i sí que, probablement, s'han de posar al dia, però l'instrument és un instrument útil, i sembla que vostès el vulguin tenir en el calaix per treure'l i posar-lo, perquè sempre fan reiterades exposicions que..., i és cert, el Govern ha de governar, però que, bé, no té per què ser el centre. I nosaltres creiem sincerament que ha de ser el centre, i és un gran instrument per lluitar contra la crisi i, sobretot, contra l'atur.

I com també pensem nosaltres, i penso..., ben cert que s'ha menystingut, i quan dic que s'ha menystingut aquest espai de concertació, aquest diàleg social, ho dic..., les mateixes paraules del conseller que avui és aquí amb nosaltres, quan deia que s'havia de fer foc nou, que havia d'haver-hi més compromís, que havíem d'apartar els apriorismes... No crec que tots els agents que hi participen tinguessin apriorismes; crec que hi va haver un gran treball, un gran esforç, i va servir per a una bona feina.

I nosaltres entenem, doncs, que és positiu i és raonable donar recolzament perquè es pugui fer aquesta cimera, només en un sentit: per treure'ls aquesta son de les orelles, per fer propostes també propositives... Perquè més aviat hem tingut incerteses, hem tingut moltes incerteses, aquí se n'han expressat: les hem tingut en la indústria, i vull recordar Yamaha; les hem tingut en turisme, i vull recordar Ryanair, i sobretot hem tingut anuncis de retallades i de desinversió, i tot allò que no fa revitalitzar l'economia. Perquè, senyors i senyores de Convergència i Unió, la inversió social també és superadora i reductora del dèficit.

Doncs, el que esperem és que col·laborant perquè aquesta moció pugui ser aprovada, que fem aquesta tibatada d'orelles, que els posem, doncs, les piles, com es diria col·loquialment..., i que en aquest context de manca de lideratge del Govern vostès s'asseguin i, com diu el cantautor, aprenguin «per saber-se desprendre, / vet aquí el vell secret», aprenguin dels que saben, que són les patronals i els sindicats, i col·laborin i pensin i treballin amb ells, que ells sí que saben i estan acostumats a fer concertació i diàleg. Doncs, esperem això, que aquesta cimera serveixi per anar a més, que no serveixi perquè es presenti el Govern amb aquest únic enfocament que hem sentit fins ara, que és el de les retallades, i que en aquest sentit, doncs, puguin tirar endavant les propostes de forma consensuada i oportuna.

També em referiré al darrer punt, que és el que parla de l'acord...

La presidenta

Se li ha exhaurit el temps...

Laura Massana Mas

...de l'acord de... M'ho diu a mi? M'ha passat el temps, senyora...?

La presidenta

Sí...

Laura Massana Mas

Bé, volia parlar dels mecanismes que... (*Veus de fons.*) Ja està? (*Rialles i remor de veus.*) No, no, senyor Puig, si em permet, finalitzo amb el darrer punt, que és el d'establir els mecanismes que permetin assegurar..., ai, perdó, el d'incorporar el pacte de l'acord... Sí, en aquest sentit nosaltres teníem una posició clara en el Congrés, que és on discutirem, però nosaltres entenem que no és que hi hàgim de participar: és que, de fet, l'acord ens fa partícips, perquè el SOC haurà d'aplicar certes polítiques, com gestionar el nou Prodi i altres polítiques en aquest sentit.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Senyora presidenta, honorable conseller, honorables consellers, diputats i diputades, començaré per agrair i reconèixer l'esforç que han fet els grups a l'hora d'arribar a l'acord per fer que aquest missatge que nosaltres preteníem enviar, que és el missatge que la crisi afecta a tothom i que tothom s'ha de comprometre en la lluita contra la crisi, és acceptat majoritàriament per aquesta cambra; dic «majoritàriament», però pràcticament és unànime.

Pel que fa a les esmenes concretes, a la senyora Borràs ja li hem avançat que li acceptarem la supressió de la convocatòria de la cimera, perquè justament i arran d'aquesta moció el president Mas va anunciar la convocatòria de la cimera, i acceptem també la seva esmena sobre el punt b, que és un canvi, diguem-ne, de matís pel que fa a l'acord estratègic. Tot sigui dit de pas, nosaltres vam presentar aquesta interpel·lació i vam presentar aquesta moció en coherència amb allò que defensem en el nostre programa electoral i amb allò que hem practicat des dels governs quan hem governat. Per tant, és amb coherència amb això que nosaltres hem impulsat aquesta moció.

Pel que fa al senyor Rivera, també li acceptaríem l'esmena, perquè efectivament les entitats financeres tenen un paper a fer. Pel que fa al senyor Laporta, bé, no ha fet aportacions, li agraïm el suport. I el mateix amb la senyora Massana, tot i que, efectivament, ha matisat alguna cosa pel que fa referència a l'acord econòmic i social, el darrer punt, que bàsicament val a dir que nosaltres el que fem és plantejar que allò que afecti, sobretot, diguem-ne, despesa finalista i allò que fa referència a polítiques actives que afecten directament el SOC i el Govern de Catalunya, doncs, ha de fer o s'ha de fer un seguiment també des d'aquesta cimera o dels mecanismes que s'estableixin.

Deixo per al final la intervenció del senyor Santi Rodríguez, que jo crec que ha oblidat que això és el Parlament de Catalunya i que estem al mes de febrer de 2011. Ha pensat que nosaltres continuem al Govern o ha pensat que això són les Corts..., és a dir, s'ha fet una mica d'embolic i ha fet un discurs d'oposició a l'oposició. Miri, senyor Rodríguez, aquest diputat no pretén fer lliçons a ningú, però aquest diputat i aquest grup no acceptaran lliçons del Partit Popular pel que fa a diàleg i pel que fa a concertació. Són els menys indicats –són els menys indicats– per parlar de diàleg i de concertació. I, si no, només cal veure quins són els antecedents del seu partit en el Govern d'Espanya.

I, efectivament, no acceptarem tampoc lliçons d'una política industrial, una política industrial que el seu partit quan va governar no feia, perquè vostès feien bona la dita que la millor política industrial és aquella que no és. (*Remor de veus.*) I el que van fer és inflar la bombolla immobiliària més brutal de la història moderna del nostre país, de la qual encara avui estem patint les conseqüències, senyor Rodríguez.

Tot i això, li agrairia que ens agrais que gràcies a aquesta moció vostès s'incorporen a la majoria dels grups d'aquesta cambra que donaran suport a aquesta moció.

Moltes gràcies, senyors i senyores.

(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Rodríguez, té trenta segons.

Santi Rodríguez i Serra

Me'n sobren, no?, perquè que un representant del Partit Socialista pretengui dir qui pot donar lliçons i qui no i ens parli del Govern de l'Estat o de quan el Partit Popular estava al Govern..., permeti'm que li recordi, senyor Collboni, que el Partit Popular, el Govern del Partit Popular va ser el govern del treball, i el Govern del Partit Socialista és el govern de l'atur. A partir d'aquí, massa –massa– lliçons, no crec que ens en pugui donar.

Gràcies.

(*Veus de «Molt bé!» Pausa llarga.*)

La presidenta

Iniciarem la votació. I en primer lloc farem votació separada del punt 2.e, d'acord? (*Pausa.*)

Comença la votació. (*Remor de veus.*) Parem, parem, parem. No parem, no parem. (*Pausa.*)

Senyora Borràs, per què demana la paraula?, per quin motiu? (*Pausa. Remor de veus.*) Senyor Turull, per què demana la paraula?

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, per si podíem aclarir el que estàvem votant. Perquè estem votant un apartat d'una moció pre-

sentada pel Grup Socialista, entenc. (*Veus de fons.*) Votau en contra de la vostra moció? (*Pausa.*) D'acord –d'acord. No, no, és clar... Estem votant la vostra moció... Presidenta, estem votant una moció, i, per tant, el que ens ha sorprès –i per això hem demanat la interrupció– és que el que fa la moció voti en contra de la seva moció. Només és això.

(*Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

Sí, entenem que des de la Mesa s'ha dit claríssimament que votàvem l'apartat e del punt 2, i s'ha votat que no. Entenem, per tant, que la votació està feta i realitzada.

(*Remor de veus. Pausa.*)

La presidenta

He demanat als serveis de la cambra que em diguin exactament el nombre de votacions a favor i en contra que hi han hagut. Necessito saber a continuació el vot delegat de la senyora Anna Simó i necessito saber el vot delegat del senyor Turull. (*Veus de fons.*) Doncs, no sabem... Els serveis de la cambra no em donen el resultat, perquè ha quedat suspès i no sabem... (*Forta remor de veus.*) Ah, no? No donen... (*Veus de fons. Pausa llarga.*)

Senyores diputades, senyors diputats, lamento que no tinguem els resultats, i per tant haurem de repetir la votació. Ho lamento, però no s'han pogut registrar i per tant no podem tenir en compte la votació que s'ha fet. Hem de tornar a començar la votació.

I tornarem a votar, en primer lloc..., votació separada del punt 2, apartat e –votació separada del punt 2, apartat e.

Comença la votació.

Senyora Anna Simó? (*Pausa.*) Senyor Turull? (*Pausa.*)

Per tant, ha estat aprovat per 92 vots a favor, 37 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a la votació de la resta de la moció, amb totes les esmenes acceptades pel senyor Collboni incorporades.

Per tant, comença la votació.

Com que el sentit del vot de les dues persones que estan amb permís de maternitat és afirmatiu, ha estat aprovada, la moció, per 133 vots a favor.

I passem a la següent moció, i lamento aquest problema que hem tingut.

Moció

a la interpellació al Govern
sobre la consideració del sector
agroalimentari com a sector econòmic
estratègic (tram. 302-00003/09)

Punt tretzè de l'ordre del dia: és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la consideració del sector agroalimentari com a sector econòmic estratègic. (*Remor de veus.*) Ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula l'il·lustre diputat... —un moment de silenci, si us plau— senyor Carmel Mòdol.

(*Persisteix la remor de veus. Pausa.*)

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, permetin que primer doni la benvinguda als representants del sector que assisteixen avui en aquesta sessió plenària, del sector agroalimentari del nostre país.

Bé, aquesta moció i la interpellació de la qual prové vénen motivades per la loquacitat que els diversos membres d'aquest Govern estan practicant aquests dies. Amb l'èmfasi, amb l'interès de crear un clima determinat, fa setmanes, mesos, que només es parla de retallades, quan probablement allò que convindria és anar al moll de l'os de la qüestió, mirar la despesa que aquest país hauria de fer i aconseguir els recursos pertinents per a tirar aquesta despesa necessària endavant. És a dir, no té cap sentit que a la població de Catalunya... —quan la senyora Borràs m'atengui i també li ho explicaré—, com deia, que a la població de Catalunya se la vagi sotmetent a aquest tercer grau, en el sentit que hem de fer sacrificis, sacrificis i sacrificis, quan el Govern no acaba d'enfocar realment allò que ha d'enfocar, que és que, quan se va a Madrid a plantejar segons quines qüestions, vindre a Catalunya amb resultats aconseguits. Un de molt concret, que dotaria la Generalitat de recursos suficients per a no fer les tan justificades retallades, seria el fons de competitivitat, però n'hi ha d'altres; tenim pendants encara la discussió sobre el pacte fiscal, com se'n vulgui dir, «concert econòmic» en l'argot normal i natural practicat pel poble de Catalunya.

La moció ve sustentada sobre aquests arguments. Es va parlar de retallades al sector primari i es va parlar d'hipotètiques retallades als fons cofinançats del Govern de la Generalitat, que són aquells fons que vénen suportats sobre els recursos europeus o estatals que s'incorporen al pressupost nostre a partir de la primera aportació que fa el Govern de la Generalitat. Si el Govern de la Generalitat no fa aportació, no hi ha fons cofinançats que valguin. (*Remor de veus.*) I tinent en compte que el Departament d'Agricultura en gran mesura depèn d'aquests fons... —gràcies—, com que el Departament d'Agricultura, d'una forma directa, el seu pressupost depèn d'aquests fons, és d'interès del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya assegurar aquesta part del pressupost i evitar que el sector pateixi retallades immerescudes i absolutament innecessàries, que si es produïssen serien catastròfiques per a la nostra agricultura i la nostra

agroalimentació. Amb aquest sentit vam fer la interpellació i amb aquest sentit fem la moció. (*Persisteix la remor de veus.*)

La moció té tres punts. Un, recordar el compromís d'aquest Parlament de Catalunya i del Govern de la Generalitat amb el sector agroalimentari del nostre país, que tots, per unanimitat, vam definir com a estratègic al passat debat de política agrària —espero que els que ens estan veient per la tele se n'assabentin bé, perquè des d'aquest faristol és difícil escoltar-se un mateix, a causa del xivarri que hi ha en aquest Parlament. El segon punt de la moció va ser una qüestió molt concreta: si a un sector li reconeixem el valor estratègic, reconeguem també aquesta funció estratègica als pressupostos. I el tercer punt: seria una catàstrofe que perdéssim cofinançament europeu i estatal si no fem a Catalunya la inversió pertinent; per tant, lo que intentem és que les hipotètiques retallades no arribin als fons que van destinats bàsicament a inversió en el sector agroalimentari, els fons, com diem, cofinançats.

Això és el que es pretén aconseguir, assegurar això i que la conselleria, en certa manera, faci, refaci els seus números a partir que aquesta moció tiri endavant, la qual cosa confio que sigui d'aquesta manera, amb un missatge clar al sector que aquest Parlament el continua suportant.

Abans d'acabar el meu torn vull aprofitar per dir que en el passat s'ha gastat i s'ha gastat bé: s'han fet escoles, s'han fet hospitals, s'han fet residències, s'ha invertit en ocupació. Ho dic perquè aquí s'intenta crear un clima determinat... I s'ha gastat tan bé, que fins i tot quan Madrid va retallar en fons cofinançats, el Govern de la Generalitat va augmentar la seua aportació perquè no passés el que havia passat històricament, molts anys enrere, que era que aquí no es posava ni un euro i, lògicament, ni d'Europa ni de Madrid no venia ni un euro. La moció intenta positivament evitar tot això i que sigui una renovació del compromís d'aquest Parlament amb tot el sector agroalimentari del nostre país.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, pel Grup Parlamentari Socialista, que ha presentat esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Mònica Lafuente.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellers, consellera, en nom del Grup Parlamentari Socialista manifesto el nostre suport a la moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb una esmena que tot seguit passaré a defensar.

Aquest departament, com la resta, necessita un full de ruta, però en aquest cas el full de ruta ja està escrit. Com diu la moció presentada per Esquerra, el 14 d'abril de l'any passat es va definir el guió de la política agrària catalana pels anys futurs, un guió con-

sensuat per tots els grups de la cambra, pel sector i pel Govern del moment. Aquest és el que ha de seguir aplicant el departament, sense dilacions, sense rebaixes i amb convenciment.

I és en aquest punt de la moció on el Grup Socialista presentem una esmena per instar el Govern de la Generalitat a, en comptes de dir «donar compliment», dir «seguir donant compliment», d'acord amb les seves competències, a la Resolució 671, del 14 d'abril, de Parlament de Catalunya, sobre el món agrari. Amb aquesta esmena el que volem deixar palès és que el Govern anterior ja va començar a aplicar aquestes resolucions.

Pel que fa al segon punt de la moció, sens dubte, el sector agroalimentari ha de considerar-se com un sector estratègic, perquè ho és, i les dades ho avalen, com també ho és per a l'Estat espanyol, per a la resta d'Estat de la Unió Europea i fins i tot ens podríem atrevir a dir que del món. Moltes evidències deixen palesa la necessitat de produir més aliments, i algunes dades rellevants ho posen de manifest, com les següents: el sector agroalimentari és el primer sector de l'economia catalana, amb una facturació de més de 18.000 milions d'euros l'any; Catalunya és el clúster agroalimentari més important d'Europa, segons estudis de l'Observatori de Clústers de l'Escola Econòmica d'Estocolm; som el territori europeu amb més capacitat de generar activitat econòmica i ocupació al voltant del sector agroalimentari, i aquestes dades, en els temps que corren, són prou importants per tenir-les en compte; i a més està al capdavant tant en productivitat com en competitivitat. Una altra evidència és que la població en el món continua creixent i la demanda mundial d'aliments s'incrementa un 15 per cent l'any; aquest és un fet molt positiu, que amplia la possibilitat d'internacionalització i de promoció dels productes catalans. Cal fer menció també del paper clau de l'agricultura com a garant del nostre territori, del nostre paisatge, de la biodiversitat i de les oportunitats que ens ofereixen en la mitigació de l'efecte d'hivernacle. Només per aquestes dades exposades cal mantenir per al sector agroalimentari la consideració d'estratègic a l'hora d'elaborar els pressupostos del departament, tal com demana la moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana en el seu segon punt.

Pel que fa al tercer punt de la moció, dir que el sector agroalimentari no només s'esperona a tirar endavant repetint la importància que té per al nostre país. El nostre sector necessita més, més atenció i més reconeixement per part de tota la ciutadania, i molt especialment per part de l'Administració. I, centrant-me en el Govern de la Generalitat, sens dubte que ha d'estar al costat del sector, ha d'escollar-lo, ha d'acompanyar-lo, i, escoltant el conseller Pelegrí ens consta que aquesta comesa la té molt clara. Però també té clar –i aquí discrepem– que les accions governamentals en benefici del sector no requereixen diners, i crec que la intenció al dir això no és una altra que la de minimitzar o amagar la gravetat de les retallades pressupostàries del seu departament, que no són ni més ni menys que un 15 per cent.

Cal insistir que sí que cal un pressupost suficient per a endegar i impulsar totes aquelles polítiques que fan que el sector pugui créixer, pugui ser competitiu, pugui desenvolupar els seus projectes, promocionar els seus productes i puguin incorporar-s'hi els joves, entre d'altres objectius i incentius molt necessaris perquè aquest sector sobrevisqui. Ens agradaria que el departament compartís aquest raonament, però molt ens temem que no serà així, arran de les declaracions del conseller en roda de premsa anunciant la retallada pressupostària i la que patiran també els ajuts europeus cofinançats, els famosos ajuts del PDR 2007-2013. Això suposa una mitjana de més de 145 milions d'euros l'any de rebaixa per al sector –i ho vam parlar l'altre dia a la compareixença–, el sector els perdrà si el departament no està disposat a fer un esforç. I aquest és l'esforç que demana també el punt tercer de la moció d'Esquerra Republicana, que evidentment el Grup Socialista recolza. I el mateix esforç li demanem pel que fa als fons europeus de pesca; aquest programa ha fixat les grans línies d'actuació en matèria d'ajuts per al sector pesquer, i no es poden perdre. Així com també es demana en el punt tercer de la moció cobrir suficientment les línies de suport a la modernització d'indústries agroalimentàries, i manifesto també el nostre recolzament, per part del Grup Socialista, a aquest punt.

Gràcies, presidenta, diputats, diputades...

La presidenta

Moltes gràcies, consellera..., ai, diputada. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre senyor Juan Bertomeu.

Juan Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, honorable presidenta. Senyors consellers, senyores i senyors diputats, el Partit Popular presentem, fixem lo nostre posicionament referent a la Moció subsegüent a la interpellació sobre esta consideració del sector agroalimentari com a sector estratègic de l'economia catalana, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Tal com mos manifestava el senyor Carmel en la seua interpellació, lo motiu d'aquesta no era fer una oposició al Govern per la seua tasca portada a terme durant aquests setanta dies que porten al capdavant; si més no era més aviat un canvi d'impressions per al desenvolupant de les funcions i les declaracions portades a terme per part del senyor conseller, i, per altra banda, ratificar los compromisos aprovats per aquest Parlament en l'anterior legislatura.

I per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, els voldria recordar lo nostre posicionament en la votació de la resolució del debat monogràfic sobre el món agrari, on per la nostra part donàrem recolzament a la totalitat de les propostes, però no vam tindre la mateixa resposta a les nostres vuitanta-sis esmenes que vam presentar i no van ser aprovades només que sis. I en les conclusions finals així ho vam manifestar, que teòricament se donava sortida a un debat mono-

gràfic amb certes propostes, però la realitat del sector seria una altra. I avui podríem dir que aquestes deuri- en ser, i mos donaria la raó, vista la realitat del sector agrari i ramader.

Però, bé, deixant lo passat, ratifiquem los compromi- sos de la cambra amb lo sector i esperem que l'actual Govern doni curs a l'execució de totes i cada una de les propostes aprovades.

Aquesta introducció és d'alguna manera compartir i donar per segon cop lo nostre recolzament a la Reso- lució 671/VIII, i, concretament, al punt primer de la moció.

Per altra banda, en el segon apartat de la moció se pro- posa instar el Govern de la Generalitat a mantindre i considerar estratègic lo sector agroalimentari català, i que aquesta valoració es reconegui en l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya 2011, proposta que, de la mateixa manera, compartim en la seua totalitat, tenint en compte que el sector agrari fa molts anys que està patint la crisi, molt abans que al- tres sectors. Hem de recordar que la renda agrària eu- ropea és un 40 per cent més baixa que la de la resta de sectors de l'economia i les rendes per habitant de les zones rurals són el 50 per cent de les zones urbanes. Per tant, donada la situació actual, és completament necessari que un sector estratègic com l'agroalimen- tari dispose dels recursos pressupostaris per evitar que els nostres pagesos i pescadors abandonin l'activitat.

I, per últim, el tercer punt de la moció porta el mateix propòsit que el segon, o siga, dotar uns pressupostos per a l'exercici 2011 que puguem sufragar totes les lí- nies de cofinançament, tant les estatals com les provi- nents de la Unió Europea.

I per què aquesta insistència? Per la inseguretat que ens deixa el conseller en les seues declaracions re- ferents a la situació financera complicada que els ha obligat a prendre mesures de restriccions. O siga, per una part, es reconeix que és un sector estratègic a re- colzar i per l'altra part se'ns diu que no es disposa dels suficients recursos. Per tant, teòricament es defensa el sector, però en la realitat no es porten a terme les ini- ciatives. O siga, dintre de dos mesos farà un any del Ple monogràfic que deien: «Ara sí va seriosament.» I l'únic seriós van ser les meues paraules manifestant que un cop més se feien propostes teòriques però no es dotava el sector de les mesures necessàries per donar sortida als seus problemes. I avui el sector continua esperant.

Per tant, el Grup Parlamentari Popular també donarem recolzament a aquest tercer punt, que demana recursos de cofinançament i línies de suport a la inversió per a modernització de les indústries agroalimentàries i dels Fons europeus de pesca 2007-2013.

Però, a més de donar recolzament a les tres propostes de la moció, per la nostra part presentem una esmena, en un moment que creiem que és el més oportú, amb la finalitat de poder negociar amb la resta de comuni- tats autònomes i finalment amb el Govern central, a fi de negociar la futura PAC 2013-2020. Estem par- lant de pressupostos, estem parlant de problemes fi-

nancers, i tenim uns ingressos a defensar de la PAC de 7.500 milions d'euros, que representen el 30 per cent de la renda. Per tant, no podem perdre ni un minut del nostre temps sense fixar l'objectiu al 2013-2020 i de- fensar la totalitat de les ajudes.

I per què aquesta esmena? Per una part, pel curt termi- ni de què disposem per negociar davant de la Comuni- tat Europea, i, per l'altra part, perquè la proposta que existeix en aquest moment, on es primen més aviat els temes mediambientals que els mateixos productors, fa necessari que ens posem a defensar els productors i fem un repartiment proporcional a la realitat i no un repartiment per superfície, com s'està proposant.

És més, lo motiu de demanar criteris diferenciadors de repartiment dels ajuts de la resta d'Europa és perquè al mateix temps també s'ha de diferenciar els cultius de secà i els de regadiu, i les circumstàncies de cada terri- tori. I, per tant, al no tindre en compte aquests fets po- dria desaparèixer el sector agrícola i ramader del nos- tre país.

Demanaríem a Esquerra Republicana que ens accepte aquesta esmena per a bé del sector.

Gràcies, honorable presidenta, senyores i senyors di- putats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per fi- xar la seva posició intervindrà, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gràcies. Gràcies, presidenta. Consellers, consellera, diputats i diputades... (*Pausa.*) La consellera no hi és... (*Remor de veus.*) Estaba, estaba...

A ver, buenas tardes. Adelantamos nuestro apoyo a la moción, a los tres puntos de la moción, y queremos hacer una incidencia especial en el primer punto. Este Parlamento adquirió un compromiso con el sector agrario y aprobó una resolución que debe tener cumplimiento. El Parlament de Catalunya no puede convertirse en una cámara de declaración de intenciones, debe respetarse el cumplimiento de sus resoluciones y el Gobierno debe cumplir con sus responsabilidades.

En el caso de la resolución aprobada, además, el Go- bierno tiene más fácil llevar a cabo su cumplimiento, ya que se aprobaron puntos que marcaban unas políti- cas muy concretas y detalladas. Si el nuevo Gobierno quiere ganarse la confianza que necesita para afron- tar los tiempos que vivimos, debe cumplir con sus responsabilidades y llevar a término las resoluciones aprobadas en esta cámara de representación del pue- blo de Catalunya.

En estos puntos de la resolución queremos destacar de modo especial los mismos que desde Ciutadans defen- dimos en el Pleno monográfico y constan en nuestro programa electoral.

En primer lugar, combatir oligopolios. Los sectores agrícolas nos han transmitido reiteradamente a todos los grupos parlamentarios este grave problema que supone la existencia de unos precios exageradamente abultados. Por tanto, se deben tomar todas las medidas necesarias para compactar la cadena agroalimentaria y acercar la distancia entre productores y consumidores, reforzar y consolidar las cooperativas agrarias.

Y entre los compromisos adoptados en la resolución del Parlament, la aprobación de una nueva ley de cooperativas; evolución estratégica y ambiental para aprobar un plan de regadíos; promover suelo de uso agrícola; simplificar los trámites burocráticos extendiendo el uso de las nuevas tecnologías; fomentar las producciones de proximidad y dotar de más fuerza y presencia en el mercado a este tipo de comercio; internacionalización del sector; modernización de las explotaciones agrícolas, y formación empresarial de los empresarios de este sector. Y, de modo fundamental, facilitar la renovación generacional; este nos parece el punto fundamental; cualquier medida sería inútil si no tomamos medidas decididamente encaminadas a garantizar la incorporación de jóvenes agricultores y a apoyar a los emprendedores que han puesto en marcha nuevas explotaciones agrícolas.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, l'illustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, senyors consellers presents, voldria començar amb una salutació per als pagesos, els representants dels pagesos presents entre nosaltres avui, i dir que per mi és un autèntic honor iniciar la meua intervenció en aquesta cambra amb el tema de l'agricultura a casa nostra.

Qualsevol persona que hagi fet campanya electoral en aquestes passades eleccions i que hagi pogut trepitjar territoris com és la muntanya de Girona deu saber que el sector de l'agricultura és un sector que necessita un ajut absolutament prioritari per part de tota la cambra.

Voldria avançar que el nostre suport serà complet a la moció, perquè pensem, lògicament, que cal renovar el compromís amb el sector agroalimentari, que és tan vital a casa nostra.

Pensem també que cal mantenir la consideració de sector estratègic a aquest sector perquè forma part de la tradició del país i perquè hem d'assegurar el futur d'aquest sector. És evident que cal tenir-ho ben present a l'hora dels pressupostos.

Les nostres prioritats en aquest sector són afavorir tot el que sigui la seva modernització, introduir totes les mesures possibles per evitar l'envelliment i fins i tot la desaparició de bona part de la nostra pagesia. Tinguem en compte que en poc temps, des que aquesta cambra existeix, hem passat d'un 5 per cent a un 2 per

cent del sector..., del món actiu del nostre país a la pagesia, és a dir, hem baixat tres punts. Hem de fer tots els impossibles per frenar aquesta caiguda lliure.

Som un país petit, però podem tenir un sector agroalimentari fort. Pensem que prioritats serien: centrar-nos en el tema de la política del sòl i assegurar que la pagesia tingui camps, tingui sòl en què desenvolupar la seva activitat. Pensem també que és molt important l'ajut a les associacions ramaderes, que de vegades estan força mancades d'ajut. És important també el suport a la política de denominacions d'origen i afavorir des d'aquesta cambra tot el que sigui potenciar la política de valor afegit en aquest sector.

Per tant, la posició del nostre grup serà de suport a aquesta moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Honorables consellers, diputades, diputats, a mi també..., sembla reiteratiu, però també em fa il·lusió, perquè és el primer cop que intervenc aquí, al Ple, i fer-ho amb aquesta qüestió, que sí que considerem estratègica, i per això ens felicitem d'aquesta moció. Però no només estratègica en termes econòmics, com sembla que es va repetint, sinó estratègica en termes de qualitat de vida, perquè no podem oblidar que estem parlant d'allò que mengem les persones, i per tant en termes de qualitat de vida i de seguretat alimentària, un dels temes de futur. I també estratègica perquè és una qüestió, com ja vaig dir en la compareixença del conseller, de sobirania alimentària. Sabem que el tema de la sobirania és una qüestió que al seu grup el preocupa, a nosaltres també. Per tant, una qüestió de sobirania alimentària. I també de reequilibri territorial i demogràfic, de sostenibilitat.

És per tot això que nosaltres donarem suport a tota la moció. Al primer punt, perquè, com no podia ser d'una altra manera, nosaltres vam participar activament i ens hi vam comprometre en el debat monogràfic, amb el nostre diputat, en Francesc Pané, i en el qual vàrem poder introduir diverses esmenes que avui pensem que es portaran a terme.

Però també, tanmateix, donem suport al punt 2, perquè, com diu la dita castellana, *obras son amores y no buenas razones*. I en aquest sentit caldrà veure si, en aquest compromís, a més de la voluntat política de tirar endavant aquesta resolució, hi ha el finançament suficient que faci possible implementar aquestes mesures i prioritzar-les, les que considerem. En aquest sentit, el nostre grup estarem amatents que les retallades anunciades per vostè també en la compareixença, d'entre el 10 i el 15 per cent, no s'adrecin directament als ajuts que van als sectors productius.

Pel que fa al darrer punt de la moció –és un punt on havíem, en un principi, presentat una esmena, tot i que aquesta esmena després l'hem retirada, després de parlar amb el grup proposant, amb el senyor Mòdol, d'Esquerra Republicana–, també hi donarem suport, perquè entenem que si aconseguim el compromís del Govern de garantir el cofinançament del Pla de desenvolupament rural, estarem garantint tots... –a part dels ajuts a l'eix 1, no?, per l'augment de la competitivitat, sobretot–, tots els ajuts de l'eix 2; és a dir, tot el paquet de mesures agroambientals dirigides a la millora del medi ambient i de l'entorn natural; mesures que promouen el desenvolupament sostenible de les àrees rurals: l'agricultura ecològica i la producció integrada, l'apicultura per a la millora de la biodiversitat, les ajudes relatives al benestar animal, la gestió sostenible de la fertilització, etcètera.

És a dir, garantirem uns mínims suports per anar transformant aquest model productiu agropecuari i de distribució i comercialització en un model més just per als pagesos i ramaders, per als pescadors; en un model més sostenible ambientalment de cara al futur i amb més capacitat de generar ocupació –ocupació per als joves que es volen quedar en el territori a treballar–, i, sobretot, perquè estarem en el camí del futur. Perquè, sense la incorporació de les mesures de control ambiental i sense uns plantejaments alternatius a aquesta producció extensiva, creiem que no hi ha futur.

Per tot això, el nostre grup votarà la mesura.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustríssim senyor Joan Reñé.

Joan Reñé i Huguet

Molt honorable presidenta, membres del Govern, senyores i senyors diputats, molt bona tarda... Si m'ho permeten, també, voldria començar la meua primera intervenció davant d'aquest Ple posant de manifest l'honor i l'orgull que suposa la possibilitat d'adreçar-m'hi, i més encara l'oportunitat de fer-ho com a portaveu del Grup de Convergència i Unió en la Comissió d'Agricultura, que representa un sector que m'és molt valorat, tant per al seu pes específic en un territori en el qual visc i represento, les comarques de Lleida, com també per la vinculació professional que al llarg dels anys he tingut i tinc amb la pagesia i la ramaderia.

El camp, la ramaderia, l'agricultura, la pesca, l'alimentació, el medi natural són una qüestió de país, i representen en el seu conjunt un sector imprescindible per equilibrar-lo i per fer-lo viure. Estem parlant d'un sector clau per al sosteniment de la població activa en un àmbit rural, on justament s'hi ubiquen bona part de les indústries agràries i agroalimentàries del país.

També cal dir que aquest és un sector multifuncional, doncs, a més de crear riquesa i assentar població

al territori, sosté de forma solidària l'entorn natural. I convé, també, tenir present i constatar que formem part de realitats diferents, geogràfiques i econòmiques, amb l'Estat espanyol, en la Unió Europea; i que, alhora, estem plenament inserits en un món globalitzat i competitiu amb països que també tenen realitats i interessos enormes molt diferents als nostres, amb legislacions en matèria de sanitat i seguretat alimentària, que no estan, no són harmonitzades, i que no garanteixen per als nostres productors les regles del mercat justes i equitatives.

Per tant, cal continuament posar de manifest que estem davant d'un sector que, tot i els dèficits estructurals que arrossega i que n'han dificultat el seu major desenvolupament, és un sector estratègic, i ho és perquè és un centre d'activitats, és generador d'economia, és garantia d'aliments de qualitat, i, per tant, de salut, alhora que també és un fidel conservador de l'entorn i del medi.

Per això és important reiterar la vigència... –i els meus antecessors en l'ús de la paraula també ho han fet–, és important reiterar la vigència de la resolució que el Ple del Parlament va assumir el 14 d'abril de l'any passat, amb l'aprovació de més d'un centenar de mesures, que..., tal com va exposar en la seva compareixença en la Comissió d'Agricultura el conseller Pelegrí –i suposo que alguns, tot i que després d'haver-los escoltat ho dubto, el devien escoltar, doncs–, constituïran una sòlida base en el full de ruta d'aquest departament, i, per tant, des del primer moment i de forma compromesa, el determinen a treballar en la direcció marcada per aquest document.

Jo pregaria a les senyores diputades i diputats, en tot cas als que en tenen coneixement, perquè la compareixença va ser prou intensa i llarga, més de tres hores, en tot cas, que no interpretin allò que no es va dir. El pressupost encara no està fet. El conseller no va parlar en cap cas de retallades ni de res que s'hi assembli, ni en unes partides més que en d'altres. I, per tant, estiguin atents a allò que es diu i no s'inventin ni posin en boca seva ni interpretin allò que no es diu.

És evident, doncs, que les actuacions del departament respecte al sector agroalimentari, del qual és objecte la moció presentada pel senyor Mòdol, així com també les actuacions del departament en tot allò que es refereix als sectors agrícola, ramader, forestal, de pesca, de les infraestructures agràries, del desenvolupament rural..., aquestes actuacions estan guiades... –i a això fan referència els punts de la moció–, estan guiades en la seva consideració de sector estratègic.

És obvi també que la greu i complexa situació econòmica... –el senyor Mòdol convindrà amb mi que no se la inventa ningú–, que ens ve sobrevinguda, i de la qual alguns en deuen tenir alguna responsabilitat, i, amb tot, això obliga i obligarà a ser més imaginatius, a ser extremadament eficients i rigorosos amb els recursos públics; però, alhora, també, és sensat i just entendre que els esforços financers han de prioritzar aquells programes que tenen i ens vénen cofinançats.

Per tot l'exposat, el Grup de Convergència i Unió votarà a favor de la moció presentada, perquè segueix el

mateix dictat i esperit del consens, perquè és imprescindible per a la viabilitat del sector i perquè també es va posar de manifest en la resolució que aquest Parlament va aprovar fa gairebé un any.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se sobre les esmenes i pronunciar-se sobre aquestes, té la paraula el diputat senyor Carmel Mòdol.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, és evident que cal ser imaginatiu i cal ser rigorós –i més amb els diners de tots, que són els diners públics–, però també és cert que s'ha volgut llançar determinat ambient, determinada atmosfera s'ha volgut crear, dient que les coses s'havien fet malament i que s'havia malbaratat. I això no és cert. I en el sector agroalimentari, precisament, va ser un dels quals el Govern hi va posar un èmfasi major: va dotar la fitxa financera del PDR, que els recordo que per al període 2007-2013 és de més de 1.000 milions d'euros –una bona mesura–, posats per la Generalitat de Catalunya i una altra part posats pel Govern de l'Estat i pel Govern de la Unió Europea, pels fons europeus. I aquesta és la qüestió, i això és el que hem volgut salvar amb la moció d'avui.

I agraïm el to constructiu que hi ha hagut per part de totes les intervencions i que aquesta moció tiri endavant. Però també volem des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya que se sàpiga exactament allò que votem: estem votant que no hi haurà retallades pressupostàries anunciades al Departament d'Agricultura. Estem votant això. És el primer departament –per això és la importància d'aquesta votació– on les manifestacions que s'han fet no es podran complir fins a aquest nivell. Es van anunciar... –i em permetrà el senyor Reñé, que suposo que ell, igual que jo, ha llegit els diaris de Lleida i ha vist les manifestacions–, es van anunciar retallades d'entre 50 i 60 milions d'euros durant l'any 2011. Amb el que avui votem, aquesta retallada no es podrà fer. Per tant, senyores i senyors diputats, siguin conscients: és la primera vegada que es farà una correcció a la política econòmica del Govern. I estem molt contents que això sigui, i que, a més, que sigui per unanimitat, perquè vol dir que de tots plegats podem trobar el camí correcte.

Em pronunciaré ara sobre les esmenes. L'esmena del Grup Socialista l'acceptem, lògicament. Es va començar a fer després del debat de política agrària, i, per tant, el canvi verbal és absolutament indicat.

L'esmena del Grup Popular no la podem acceptar perquè la moció d'avui parla bàsicament de pressupostos, tot i que ja entenem la preocupació que el senyor Bertomeu ha manifestat, l'entendem i la respectem, i diem que s'ha de parlar, perquè, és veritat, a nivell estatal són 7.500 milions d'euros, dels quals a Catalunya només n'arriben 330 o 340. Ens ho hem de començar a

plantejar, això, també. Tenim disset subsectors a l'agricultura catalana, i, en canvi, una aportació de fons europeus absolutament desproporcionada respecte al que es rep a altres parts de l'Estat. No diem que els altres rebin menys, diem que aquí n'han d'arribar més. I, per tant, el Govern de la Generalitat també ha d'actuar en aquesta línia, però creiem que és més propi d'un debat monogràfic sobre la qüestió, senyor Bertomeu, i per això no li podem acceptar aquesta qüestió.

Per tant, presidenta, acceptaríem l'esmena del PSC i deixaríem la moció tal com és.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat.

(Pausa llarga.)

Anem a votar la moció, amb l'esmena incorporada del Grup Socialista.

Comença la votació.

Senyora Anna Simó i senyor Jordi Turull, vot afirmatiu? *(Pausa.)*

Per tant, ha estat aprovada per 132 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a sortir de la crisi econòmica i la creació d'ocupació (tram. 302-00004/09)

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per sortir de la crisi econòmica i la creació d'ocupació, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula, per exposar-la, l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

(Pausa.)

Senyor Rodríguez, ja pot començar.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable consellera, honorables consellers, en el darrer Ple fèiem una interpellació a l'honorable conseller d'Empresa i Ocupació amb relació al problema que creiem que és principal dels ciutadans de Catalunya en aquest moment, que és el seu finançament, que és la seva situació econòmica, la situació de crisi que estant patint les empreses, els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya, que ho contraposàvem davant del que, des que el nou Govern va prendre possessió, ha anat sent un discurs que ha ocupat i preocupat molt la classe política, però que segurament no respon a allò que realment preocupa la ciutadania, que és l'estat de les finances públiques.

El conseller, en la seva intervenció, en la seva segona intervenció, acabava amb l'expressió d'una frase feta que representa uns valors que nosaltres compartim

perfectament, que és el valor, sobretot el valor de l'esforç, i ens deia: «Protagonitzarem el futur, com hem fet sempre els catalans: llevant-se d'hora pel matí i treballant dur durant la resta del dia.» I és una expressió que compartim, com li deia, perfectament; compartim el valor de l'esforç que això porta al darrere i compartim, a més a més, que és una característica dels catalans al llarg de la història.

Hi ha, però, un problema, hi han 700.000 catalans i catalanes que per més d'hora que es llevin al matí no tenen en aquests moments on anar a treballar. I, per tant, en aquesta moció el que fem és..., ara sí amb la voluntat d'ajudar i acompanyar el Govern en aquelles mesures que nosaltres creiem que poden ajudar Catalunya i els catalans a sortir de la situació de crisi en què ens trobem. És en aquest marc que presentem tot un conjunt de mesures genèriques, crec que fàcilment assumibles per la majoria, per no dir tots, dels grups parlamentaris, perquè també entenem que estem molt a l'inici de la legislatura, molt a l'inici d'aquest nou Govern, i per tant segurament no és qüestió d'entrar en mesures concretes, sinó que sí, almenys sí, de marcar quines han de ser i quines creiem nosaltres que han de ser les grans línies d'actuació del Govern.

I, per tant, hem presentat aquest conjunt de mesures per reactivar l'economia productiva amb elements que considerem necessaris per tal que el Govern, si ho considera oportú, pugui crear un pla de xoc amb aquestes mesures i totes aquelles addicionals que consideri convenient, i inclús també aquelles que puguin sorgir de la cimera que ja està convocada amb els agents socials, econòmics i financers; em sembla que al final s'ha incorporat a la moció.

I entre aquestes mesures instem el Govern a negociar amb les empreses per evitar deslocalitzacions, no a fer-ho quan les deslocalitzacions ja s'han anunciat, sinó intentar-ho detectar amb temps per tal d'adoptar les mesures necessàries abans que s'anunciïn i es produeixin aquestes deslocalitzacions.

Demanem també l'adopció de mesures fiscals, i ho fem, lògicament, i això ho entenem, i segurament no serà compartit per tots els grups parlamentaris, des del punt de vista del nostre convenciment que un marc fiscal menys pressionador a les empreses i als ciutadans el que possibilita és que els ciutadans tinguin més recursos, tinguin la capacitat de moure més recursos i per tant de generar més riquesa. Per tant, en la moció nosaltres ho enfoquem des d'aquest punt de vista.

Mesures també que millorin el finançament de les empreses a Catalunya donades les dificultats actuals que hi ha d'accés al crèdit. Mesures específiques també per a les petites i mitjanes empreses.

Un element que ens preocupava, donada la configuració del Govern: mesures de coordinació entre les polítiques de recerca i innovació. Dèiem que una de les característiques d'aquest Govern, i que ens preocupava, era la separació en departaments diferents de les polítiques de recerca i de les polítiques d'innovació, i per això demanem mesures que ajudin a coordinar aquestes polítiques. I, per descomptat, donar un impuls a la innovació, a la innovació de les indústries, a

la innovació de les empreses, perquè millorin la seva productivitat i millorin la seva competitivitat.

Millorar les polítiques d'internacionalització, reduir la burocràcia, treure pedres del carro, com hem dit reiteradament i li hem sentit dir al conseller.

Mesures d'equilibri territorial; hi han comarques especialment afectades per la situació de crisi i la crisi en determinats sectors.

La reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, creiem que és un element prioritari, ho defensàvem ja en la legislatura anterior, ho continuem defensant en aquesta legislatura, i creiem que el Govern pot estar d'acord amb aquesta línia de treball.

I, finalment, també demanem allò que és imprescindible perquè les empreses funcionin: infraestructures. De comunicacions, de telecomunicacions i, per descomptat, també infraestructures de recerca.

Per tant, com deia la nostra presidenta aquest matí en la sessió de control, el Partit Popular el que vol és acompanyar el Govern en aquestes mesures, donar suport al Govern en l'adopció de mesures que permetin sortir a Catalunya de la crisi.

I és amb aquesta moció que presentem aquest conjunt de mesures. I esperem que la cambra pugui donar suport a aquesta moció.

Gràcies, senyores i senyors diputats, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Montserrat Capdevila per defensar les esmenes presentades.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller, diputats i diputades, il·lustre senyor Rodríguez, des del Grup Parlamentari Socialista ho hem dit: ens trobaran en aquelles iniciatives que sumin i que vagin per promoure la reactivació econòmica i la generació d'ocupació, i, sobretot, també el manteniment del teixit industrial del nostre país. Ens trobaran per impulsar tot allò que serveixi per evitar deslocalitzacions, millorar el finançament, aplicar la recerca i la innovació a les empreses i allà on faci falta; la internacionalització, la simplificació administrativa i l'agilitat de tràmits, que, per altra banda, els recordo, honorable conseller, que més enllà d'una voluntat política que puguem tenir tots, també és una obligació que ens determina la Directiva de serveis, la directiva Bolkestein, que hem de complir; les infraestructures de suport a l'activitat econòmica o la millora de l'ocupabilitat de les persones. Aquesta és la nostra principal preocupació. És a dir, en definitiva, mesures totes elles incloses en aquest Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat, que avui hem aprovat una moció justament perquè es convoqui la cimera, es revisi i s'actualitzi a les necessitats actuals.

I som i serem molt insistents, persistents, instant el Govern que sigui molt més proactiu en els casos que estan planant en aquests moments sobre la indústria de Catalunya, que poden significar la pèrdua de teixit industrial, com són Yamaha –i ens va decebre i preocupar que en un primer moment l'actitud del conseller Mena donés Yamaha per tancada. O bé d'altres casos com tenim en aquests moments: Derbi, Valeo, Càrnies Vilaró, Estampacions Sabadell, etcètera.

I aprofito també per dir que ens alarmen les sapastries de Convergència i Unió i del PP al Congrés dels Diputats amb aquesta desafortunada esmena que posa en risc en aquests moments, i ja, aquests mil llocs de treball que havia de contractar SEAT a través del Servei d'Ocupació de Catalunya, que el conseller en va fer esment en la seva interpellació aquí mateix el passat Ple i que ara hauran de córrer a desfer el nyap que ha impulsat el senyor Duran a Madrid. I també, en tot cas, celebrem, senyor Santi Rodríguez, que estant a l'oposició el PP es converteixi en industrialista. De fet, quan governava a Madrid el que era el promotor, el principal promotor de l'economia especulativa que ens va portar a tenir aquesta economia basada en peus de fang.

De fet, permeti'm que faci un apunt també, veient les esmenes que ens ha presentat Convergència i Unió. I ens sorprèn també –no sé si les acceptaran– veure com en aquests moments descafeïnen la proposta que fa en aquest cas l'oposició. Ens havíem sentit dir tantes vegades quan presentàvem esmenes que eren descafeïnades que, per tant, ara celebrem que, doncs, ratifiquin la que era la nostra manera de procedir.

Presentem esmenes a la seva moció, senyor Rodríguez, del PP, perquè, bé, fa propostes generalistes, que segurament tot hi coincidirem, però també perquè hi ha un parell de punts en els quals, doncs, nosaltres no coincidirem segur en el fons, en el plantejament del fons. I per què? Doncs, presentem esmenes en la línia de voler buscar el punt de trobada, perquè en aquests moments, i com sempre hem volgut fer, hem de traslladar a la ciutadania, als ciutadans, que treballem tots en la mateixa direcció i que volem generar confiança, una confiança que avui el senyor Mas també ens ha tornat a reiterar, i que, de fet, creiem que, amb el desgavell o amb aquests guirigalls a què a vegades ens comença a acostumar el Govern, no ho aconseguiran, amb el mateix PP, amb l'oposició que fa a Madrid.

Per tant, no compartim la proposta en fiscalitat, aquest fons, no ho compartim, per això li presentem esmena de supressió.

No coincidim en el fons respecte al Servei d'Ocupació, perquè, com ja sap, i en reiterades ocasions hem anat presentant, volem que el Servei d'Ocupació continuï millorant per ser més eficient i més eficaç, com, de fet, ja va començar a ser en el seu moment, i per millorar que les persones puguin reincorporar-se al més aviat possible al mercat de treball.

I, senyor conseller, aprofitant que el tinc aquí al davant, el SOC no és ni assistencial, ni gestiona polítiques passives, això és una competència exclusiva de l'Estat, i amb l'aprovació del real decret del passat

divendres, justament, de modificació de les polítiques actives, el SOC tindrà un paper molt rellevant justament en aquesta línia, en la línia que el Govern presidit pel president Montilla ja va iniciar, aconseguint que el SOC sigui efectivament una eina per a la millora de l'ocupabilitat de les persones, la intermediació amb les empreses, i per tant aconseguint que sigui el que li correspon. Per tant, aquestes línies que ja vostè va apuntar li recordo que eren les línies que el Govern tenia en la seva perspectiva.

Reitero i desitjo que puguem donar un missatge als ciutadans que volem treballar plegats, que volem reactivar l'economia i volem generar confiança.

En tot cas, en el cas que no acceptessin les nostres esmenes, els demanaríem de fer una votació separada dels punts número 2 i número 9.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustríssim senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Senyora presidenta, senyores diputades, senyors diputats, bé, òbviament, estem en un moment de crisi greu i per tant totes aquelles resolucions que pugui adoptar aquest Parlament amb el màxim d'unitat possible, amb el màxim d'acord entre totes les forces polítiques, tots els grups parlamentaris, doncs, s'han d'adoptar.

El mateix ponent d'aquesta moció, el senyor Santi Rodríguez, ja admetia que és una moció amb mesures genèriques i per tant amb indicació de la direcció cap on hem de caminar. I nosaltres, per tant, en fem una lectura generosa, en el sentit que també quan un text és molt genèric donaria lloc a diverses interpretacions. En podríem fer una interpretació maliciosa; depèn de quines coses dites pel Partit Popular, doncs, diguéssim que ens fan ser prudents, però estem a l'inici de la legislatura, estem en un moment de crisi greu, deixem-nos d'interpretacions, de judicis d'intencions, i anem a fer una lectura generosa d'aquestes propostes. Per tant, la nostra intenció ha estat llegir-nos aquesta moció amb voluntat d'acord, amb voluntat d'arribar a un acord el màxim d'ample en aquesta cambra. I, per tant, només hem presentat esmenes en aquells punts on sí que certament calia delimitar les coses, no?

Començaré per les coses que estem d'acord, no? Parla el primer punt d'evitar que es produeixin noves deslocalitzacions. Bé, ja hem demanat en aquest Parlament al conseller d'Empresa i Ocupació una actitud ferma davant de les deslocalitzacions. Hem de dir que, malgrat una reacció inicial que ens va semblar tèbia respecte al cas Yamaha, en aquest Parlament, a resposta d'aquest diputat, doncs, es va obtenir un compromís ferm del conseller de fer una negociació dura de l'expedient de regulació d'ocupació, i per tant estarem atents que això sigui així. I en tots els casos en què hi

ha un risc de deslocalitzacions hem d'estar amatents a evitar que les empreses multinacionals, doncs, prenguin aquests tipus de decisions.

Respecte al punt segon li hem de dir, senyor Rodríguez, que no podem donar-hi suport. És cert que la lectura literal podria ser interpretable de moltes maneres, no?, però el que no ens sembla rigorós, el que no ens sembla defensable és presentar tota una pila de mesures que suposen un increment de cost, que suposen un esforç pressupostari, que impliquen més recursos per part de la Generalitat en diferents línies, en innovació, en finançament, en mesures de coordinació i acompanyament en el procés d'internacionalització, etcètera, i després, per altra banda, dir retallada d'ingressos per la Generalitat, sense explicar ni com ni quan, i menys quan Catalunya pateix un dèficit fiscal de 20.000 milions d'euros anuals i per tant té un tema primer a resoldre, que és el concert econòmic.

Avui, en aquesta cambra, s'ha produït un compromís, per part del conseller d'Economia i Coneixement, de treballar plegats el concert econòmic. I aquest compromís és el que volem que es concreti i on creiem que hem de ficar les prioritats. Si ara nosaltres des d'aquest Parlament impulsem a dir: «No, no, doncs, tocarem els nostres impostos» –quan ja paguem molt més del que ens toca– «per reequilibrar la nostra situació financera», senyor Santi Rodríguez, això és el que se'n diu un autogol. I, per tant, aquest Parlament creiem que s'equivocaria molt aprovant el punt 2 de la seva moció.

Respecte al punt 3, línies de finançament: primera necessitat del país en aquest moment. Hauríem desitjat una actitud molt més ferma del Govern de la Generalitat en la defensa del sistema de finançament català, actitud que no ha existit i que no hi ha estat. I just ara, que ens estem a punt de quedar sense molts centres de decisió financers al nostre país, i, per tant, amb un sistema financer menys capaç de donar liquiditat i de donar crèdit als emprenedors d'aquest país, hem vist com el Govern de la Generalitat xiulava i mirava cap a una altra banda. Doncs, per tant, ens sembla aquest punt i aquest tema molt prioritari.

Efectivament, és necessari no trencar la cadena entre innovació, recerca i desenvolupament, com suggereix l'organització de l'actual Govern de la Generalitat. Això no té perquè passar, però, per una qüestió d'organització. Òbviament, estem a favor de la innovació. Ens sembla central, tot i que ara ha quedat una mica despenjada i desmenjada en l'organigrama de l'actual Govern, on no ocupa ni una trista subdirecció general, mentre que abans hi havia tot un departament, tota una part sencera d'un departament dedicada a aquest àmbit, per tant, ens sembla oportú subratllar-ho.

Defensar aferrissadament el caràcter industrial del nostre país. No hem de perdre aquest caràcter, l'hem de defensar amb ungles i dents. Catalunya és un país industrial. Saber fer coses és un patrimoni que no es pot perdre. Aquells territoris que saben fer coses, quan hi posem recursos i inversió, saben crear riquesa; a aquells territoris que no saben fer coses, que no tenen una cultura industrial de produir productes concrets,

costa molt que això s'implanti. Per tant, no podem fer ni una passa enrere aquí. Ple suport.

Miri, respecte al que ha dit abans la Montserrat Capdevila, del Partit Socialista, sobre el Servei d'Ocupació, hi podríem estar en bona part d'acord. També ens preocupen algunes línies que s'han esmentat, de reforma del Servei d'Ocupació, però farem un vot de confiança perquè la literalitat del text ben bé no diu això que vostè deia.

I el que sí que li hem demanat és que acceptin una esmena al punt 10 per clarificar quines infraestructures. Sempre, totes, en qualsevol circumstància, qualsevol mena d'infraestructures no vol dir més desenvolupament econòmic. Aquest país va fer un gran acord amb agents socials, amb agents econòmics, el Pacte nacional d'infraestructures, i, per tant, quan parlem d'impulsar les infraestructures, volem que se ceneixi a les prioritats que aquest país va acordar en el marc del pacte nacional.

Per tant, demanem votació separada dels apartats 2 i 10; demanem que s'accepti l'esmena a l'apartat 2, que és de supressió, i a l'apartat 10, que és circumscriure les infraestructures a aquelles definides pel Pacte nacional d'infraestructures.

Moltes gràcies, senyora Gispert.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Gordi.

Dolors Gordi i Julià

Bé, gràcies, presidenta del Parlament. Consellers, senyores i senyors diputats, és per a mi un honor i em sento molt feliç de dirigir-me per primera vegada a aquest Parlament, que representa la voluntat democràtica del meu país. No sé si, com en els governs, els nous diputats també tenim uns quants dies de gràcia, i és per això que també els demano la seva consideració. Ben segur que aniré aprenent aviat per fer un bon servei a aquest país, amb el suport de tots vostès i, sobretot, lògicament, del meu grup parlamentari.

La moció presentada pel Grup Popular, per l'il·lustre diputat, el senyor Santi Rodríguez, està totalment en la línia d'actuació i programa presentat pel molt honorable president de la Generalitat en el seu discurs d'investidura, que responia, com no podia ser d'altra manera, al programa electoral de Convergència i Unió, i també al contingut i esperit de la presentació del programa d'acció de l'honorable conseller d'Empresa i Ocupació, el senyor Mena.

L'objectiu prioritari de Convergència i Unió és la creació d'ocupació per tal de sortir com més aviat millor de la situació de crisi econòmica en què estem immersos. És per això que ja en el nostre programa de govern es contemplen mesures de tot tipus en aquesta línia: legislatives, fiscals, aprimament de l'Administració, suport real a les empreses, suport a la innovació, simplificació dels tràmits administratius, etcètera.

Com podem veure, a grans trets, estem totalment amb la moció presentada pel Partit Popular, però sí que hi volem fer un parell d'esmenes i matisacions que per a això presentem, esmenes que ja hem treballat i acordat prèviament amb el Partit Popular, i és per això que nosaltres donem suport, en principi, a aquesta moció.

Les dues primeres esmenes que presentem fan referència als apartats 2 i 3 del punt *a*, en què es parla d'adaptar la fiscalitat i millorar el finançament de les empreses. Estem d'acord en el fons i en el contingut del redactat, però, tal com estem en aquests moments, les finances de la Generalitat, i pendents d'aprovació dels pressupostos, considerem oportú tenir un punt de prudència. Per tant, l'esmena d'addició que proposem suposaria afegir a l'inici d'aquests dos apartats..., simplement posar «estudiar la possibilitat», per tal de veure la viabilitat i el *tempus* d'aplicació d'aquests temes.

La tercera esmena que proposem és una esmena de substitució a l'apartat *b*, on s'insta el Govern a donar compte, en un termini de dos mesos, de l'aplicació d'aquestes mesures.

Val a dir que el nostre grup va insistir en l'anterior mandat que es portessin a informació les mesures que es duguessin a terme i el seu efecte en l'economia, i no ens en vàrem sortir. Per tant, cal posar en relleu que per primera vegada el Govern es compromet a informar periòdicament del grau de compliment de les mesures acordades.

La nostra esmena de substitució proposa eliminar el termini dels dos mesos i la periodicitat trimestral, substituir-ho per «informar periòdicament». Aquest canvi es justifica pel fet que considerem que el que cal és posar en marxa les mesures en funció de les possibilitats i concretar el temps d'informació periòdica en funció de la tasca que es desenvolupi des del Govern; d'aquesta manera, el text quedaria, amb l'esmena de substitució, dient: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a donar compte al Parlament d'aquesta mesura, així com a informar periòdicament de l'aplicació d'aquesta.»

Amb la introducció d'aquestes esmenes nosaltres donaríem suport a la moció del Partit Popular.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Consellers, diputades i diputats..., bé, l'esperit unitari del senyor Rodríguez també ha fet empremta en nosaltres, en el sentit, doncs, que la preocupació en aquests moments..., avui hem conegut xifres dels ERO que s'han aplicat a Catalunya aquests darrers mesos; també hem tingut els exemples, doncs, d'empreses que estan patint... –Yamaha, Valeo, aquí s'ha dit, Estampacions Sabadell–,

estan patint deslocalitzacions; també ha dit unes xifres avui el senyor Rodríguez, ho ha dit en l'altra moció, sobre la desindustrialització a Catalunya, que ve donada justament per aquestes grans multinacionals que es deslocalitzen. I, en aquest sentit, la proposta, que és molt ambigua, però no per ambigua..., creiem que, en general, ben intencionada, creiem que podem compartir-la.

Òbviament, en el punt 1 és això que ja li vam reclamar al conseller diverses vegades, que és anar tan enllà com es pugui, aplicar la llei, fent participar l'autoritat laboral i fent aquesta mediació, que és tan important. No és possible que empreses que tenen beneficis i són productives marxin tranquil·lament –en aquest sentit, no és acceptable–, i moltes, havent rebut recursos, doncs, dels diferents governs.

Hi ha un punt, que és el segon... –i això ja m'ho entendre el senyor Rodríguez, i, a més, ja li he comentat–, que és impossible que li donem suport, i més avui, després del que hem sentit de les propostes fiscals en anteriors mocions, on hem debatut sobre el tema fiscal, que és el punt 2. És a dir, en aquest sentit, nosaltres no podem ni caure en la temptació de votar un punt 2, per molt ambigu que sigui, perquè sabem quina és la seva proposta, i, a més, l'ha dita, doncs, que és, precisament, la de no-impostos, precisament el model, permeti'm que li ho digui, irlandès, que és el que ha fet que aquell país, entre altres, se'n vagi a *pi-que*. Nosaltres creiem en els impostos per poder, justament també, reactivar l'economia.

Tot i així, hi ha un aspecte, que és el de les taxes, que podríem votar la... –i no sé si ho han fet, doncs–, l'aspecte que avui ha proposat la diputada Ortiz, d'eliminació de taxes als universitaris, i jo crec que ho han acceptat; però, bé, crec que és en el poc que podríem coincidir. Per tant, aquí demanarem votació separada.

Òbviament, el punt 3, que és adoptar mesures, i són mesures que van encaminades, com proposa... –i aquí ens hauria d'explicar bé el senyor Rodríguez, i a mi m'ho ha comentat abans–, que en el punt 3 no és només el finançament públic el que es pretén a través de l'ICF, sinó que també... –i suposem que ha de ser així, i per això hi haurà una cimera on això es tractarà–, que també les empreses financeres facin el que s'ha de fer, quan després, doncs, d'haver rebut els diners que han rebut, de tots i totes, doncs, tornin aquests diners a la circulació, a la societat i a les empreses.

Totalment d'acord a impulsar els mecanismes per trobar aquestes sinergies que ens proposen per a les polítiques de recerca, les polítiques de responsabilitat, que són el punt 4, i també la mesura 5, que és impulsar l'adopció d'innovació a les empreses catalanes.

Creiem que l'anterior Govern i alguns, amb pactes on havíem participat tots..., hi han instruments, hi ha el Pacte per a la recerca, també hi ha el Pacte per a les infraestructures, en el sentit que, quan es proposen mesures tecnològiques... –crec que era en el punt 10–, tots aquests pactes s'han d'aprofitar; molts els hem pactat tots junts, són pactes per aprofundir, són pactes per avançar conjuntament.

També tenia uns dubtes, però com que és tan ambigua, és tan generosa, diríem..., és el d'adoptar noves mesures d'impuls i canviar la normativa. No diu quina normativa. Creiem que qualsevol cosa que tendeixi a simplificar, a fer una finestra única, a facilitar les coses als emprenedors, als empresaris, però a la ciutadania en general, és positiu. Com que no es concreta, doncs, seguirem per aquest camí.

En el que sí que creiem que també és important posar el focus és en el punt 6, on vostè esmenta les mesures necessàries per evitar aquesta desindustrialització. L'anterior Govern havia fet aposta decidida per l'equilibri del territori, ho havia fet des de les infraestructures als ajuts en concret, com en comarques depriudes –em ve al cap una que és propera a mi, que és l'Anoia–, donant directament unes subvencions per tal de reactivar l'economia. Creiem sincerament que això s'hauria d'estudiar, això s'hauria de recuperar. També va ser possible, en aquest sentit, fer-ho a Terres de l'Ebre. Creiem que per continuar amb l'equilibri territorial hem de seguir per aquesta línia.

I on sí que també, senyora presidenta, demanarem votació separada és en el punt 9, que és el punt on parla del Servei d'Ocupació. D'alguna manera, com que ja li vam veure les orelles al llop la legislatura passada, en el sentit que vam tenir moltes interpellacions i moltes propostes del senyor Millo per a la privatització del Servei d'Ocupació, per a la intermediació privada, que ara, reconeguem-ho, amb la reforma laboral és més fàcil, nosaltres posem un pedaç; és a dir, fem una esmena –no creiem que ens l'accepti el senyor Rodríguez, però– que va encaminada a defensar el servei públic d'ocupació com al garant, doncs, de les polítiques públiques d'ocupació, com el que ha de ser l'intermediari perfecte per poder afrontar i per poder acompanyar les persones sense feina en el seu procés de trobar-ne. I per això diem que el Servei d'Ocupació ha de seguir modernitzant-se, però que també ha de seguir rebent recursos, ha de seguir rebent suports tècnics i ha de seguir, en definitiva, tenint tot allò que necessita per poder fer aquesta funció que té encomanada.

Nosaltres sabem, en som plenament conscients, que sense un servei públic d'ocupació per a Catalunya trenquem l'equitat i la igualtat entre els catalans i les catalanes a l'hora d'una cosa tan important com és trobar feina. Res més.

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. Señores *consellers*..., diputados, diputadas, creo que todos los grupos presentes en la cámara coincidimos en la necesidad o adecuación de las medidas propuestas, como no podía ser de otra

manera; todos llevábamos medidas muy parecidas en nuestros programas electorales, y creo que hay un deseo común de tirar adelante en este sentido y en el sentido en que se propone la moción.

El problema es el cómo, el cuándo y con cuánto se adoptan estas medidas. Por ello, y porque es imprescindible conocer los detalles del plan de viabilidad que este nuevo Gobierno no acaba de presentar al Parlamento, esperamos que, a la recíproca y por responsabilidad, apoyen ustedes la moción que a continuación Ciudadanos presenta sobre la situación financiera de la Generalitat y en la que se pide la convocatoria de un pleno en el que se exponga a este Parlamento y se explique detalladamente en qué consiste este plan de viabilidad del que se ha hablado, que ha sido presentado por el presidente Mas y el *conseller* Mas-Colell, pero del que todavía este Parlamento y sus diputados nada saben.

Por ello, les avanzamos, nuestro voto será a favor de esta moción, pero ponemos esto encima de la mesa para que reflexionen para la próxima moción.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, la moció presentada sobre mesures per a sortir de la crisi és evident que conté ingredients i algunes de les fórmules que sens dubte espera la nostra indústria. Són criteris, molts d'ells, molt generals i de sentit comú. En principi, no hi tenim res en contra, malgrat el problema de la falta de concreció que hi veiem. Esperem que a la cimera anunciada tindrem temps d'entrar en els fons de moltes d'aquestes qüestions i definir que no se'n vagin cap a postures defensades tradicionalment per la dreta.

Facultar la nostra Administració per evitar les deslocalitzacions, la internacionalització; adoptar mesures fiscals per promoure les activitats industrials; millorar el finançament de les empreses, i potenciar la recerca, l'educació i la innovació com motors de l'economia és el camí sens dubte. En els temps que corren, i donada la situació econòmica que patim, són les fórmules que requereix la indústria catalana i és el que ens fan arribar els industrials amb els quals hem consultat.

Sobretot, també, un altre aspecte importantíssim que se'n pot derivar –però jo dic que és claríssimament i necessària la concreció– és que aquestes mesures puguin servir d'una manera concreta i positiva per a la creació d'ocupació, que és la prioritat d'aquesta cambrà o, si no, hauria de ser-ho. Tot això, per tant, és de manual.

L'únic que ens sorprèn, potser, és que aquestes propostes hagin sortit d'un grup, el Partit Popular, que du-

rant les legislatures que va tenir al seu càrrec el Govern de Madrid més aviat va prioritzar altres maneres d'entendre el món de la indústria i de l'economia, amb polítiques basades, molts cops, en l'especulació, com aquí s'ha dit ja, i en la construcció. Per tant, en certa mesura, donem la benvinguda a la reorientació de la política del Partit Popular en aquest camp.

Penso que a Catalunya en els darrers anys hem tendit a anar enrere. Hi ha un fort contagi de la nostra mentalitat d'empresaris tradicional. El sòlid model de la petita i mitjana empresa no ha pogut gaudir de l'ajut financer que, en canvi, sí ha estat possible en d'altres latituds. Sens dubte, l'espoli fiscal i l'infrafinançament de les nostres institucions, començant per la Generalitat, no es poden veure com a factors aliens en tota aquesta deriva. Pensem que no es pot corregir la gravíssima situació de la nostra indústria i la nostra economia sense tenir en compte no sols les mesures que recull la moció en part, sinó el rerefons de dèficit fiscal que pateix el Govern català.

Ens ha d'explicar com és possible tot el que proposa, mantenint un dèficit que el recurs del seu partit als acords presos d'aquesta cambra en gran part van ajudar a consolidar, sobretot amb la seva oposició a l'Estatut.

Crec que la principal via per a una sortida de la crisi a Catalunya suposa potenciar els valors que sempre han imperat a casa nostra, sempre que no han estat objecte d'una manca d'ambició; més ens hauria valgut no allunyar-nos tant del model industrial alemany. El model espanyol dels darrers temps ha estat la millor recepta per a la crisi que avui entre tots hem de superar.

Malgrat tot, votarem a favor de la moció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorables consellers, en primer lloc, permetin-me agrair als quatre grups parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta moció, precisament això: l'interès que han mostrat i les esmenes que han presentat, encara que unes corran més sort que no pas altres, però tot seguit espero poder-ho explicar i espero també que ho puguin entendre. I agrair també el suport de..., m'ha fet la impressió que tots els grups..., de tots els grups de la cambra amb alguna excepció puntual, no?

Mirin, en primer lloc, no se sorprengui tant ningú, eh? Si el Grup Popular hem presentat aquesta moció amb aquests punts, ho hem fet perquè estan en el nostre programa electoral. Vull dir, jo entenc que el senyor Strubell, doncs, no es lleixi el programa electoral del Partit Popular. Però, miri, és així, no? A vegades vostès tenen més la imatge del que és el Partit Popular pel que li diu algú que té al costat i no pel que vostè pot apre-

ciar de veritat, no? I per això els agrairia, a vegades, que prestessin més atenció al que diem de veritat i no pas al que diuen que diem, no?, perquè s'enduria sorpreses. Però, miri, tant de bo si Convergència i Unió comparteix aquests punts, és un element positiu que, doncs, aprofitarem per arribar a entesa segurament amb molts elements.

Mirin, les esmenes que ens presenta el Grup de Convergència i Unió, evidentíssimament descafeïnen molt la moció en tres punts concrets, però ho acceptem. Ho descafeïnen, però ho acceptem. I ho acceptem perquè és un govern de fa seixanta dies. I aquesta és la mateixa explicació per la qual les mesures que proposem són mesures genèriques i no són ja mesures molt més concretes, perquè és un govern de fa seixanta dies. I perquè la prioritat en el debat del Govern fins ara ha estat el finançament de la Generalitat de Catalunya i no ha estat pas parlar dels problemes que tenen les empreses. Per tant, entenem necessari establir aquest primer marc, i així ho hem volgut fer en aquesta moció.

Respecte a les esmenes que ens han presentat diversos grups –Socialistes, Esquerra Republicana i no sé si també Iniciativa– respecte al tema fiscal, entenem perfectament que vostès no puguin compartir un marc fiscal favorable a les empreses. Nosaltres creiem que això és bo. És més, per sorpresa segurament del senyor Strubell, quan el Partit Popular governava, va abaixar els impostos i vam ser capaços de demostrar com baixant impostos es pot incrementar la recaptació i es poden generar llocs de treball. Per tant, creiem fermament en aquest tipus de polítiques.

Dir-li, també, a la senyora Massana, que el cas d'Irlanda, després de ser intervinguts –ho dic pel tema fiscal que ens ha exposat–, no és exactament com vostè el pinta. Fixi's que Irlanda ha acceptat, per part de la Unió Europea, tot un conjunt de mesures que intervenen en la seva economia menys una: no es toca l'impost de successions a Irlanda, tipus mig, 12 per cent. I això ho han mantingut sagrat. Per què? Perquè saben que l'única possibilitat que tenen de retornar la injecció de diners que han rebut de la Unió Europea és promovent que l'economia productiva continuï funcionant i generant riquesa per poder tornar aquest crèdits. Perquè, si no, no ho podrien haver fet. I això no s'ho han deixat tocar.

Respecte..., de societats, no sé si... (*veus de fons*), volia dir «impost de societats», no sé què he dit. (*Més veus de fons.*) Disculpin –disculpin–: impost de societats.

Respecte de la negociació i les deslocalitzacions, nosaltres el que venim a dir, que també, és quan es presenta una deslocalització òbviament s'ha de fer amb les màximes garanties per als treballadors i intentar-ho evitar. El que estem dient és: «Intentin anticipar-se a les voluntats de deslocalitzacions que hi puguin haver, abans que siguin públiques.» Intentem detectar-les, intentem actuar abans que siguin públiques i abans que no hi hagi remei. Segurament una cosa que l'anterior Govern no havia fet, però que considerem que és important que en aquests moments es faci.

Respecte del Servei d'Ocupació, entenem també que hi han diferències importants entre el concepte que tenen els grups que donaven suport al Govern l'anterior legislatura i el Grup de Convergència i Unió i el Grup del Partit Popular. Creiem que és necessari fer una reforma.

I, permetin-me, per acabar, tot dient que acceptem les tres esmenes de Convergència i Unió; acceptarem l'esmena número 2 del Grup Socialista; no acceptarem la resta d'esmenes, i permetin-me, per acabar, amb dues xifres. Mirin, si volen comparar què és més efectiu si les polítiques del Partit Popular o les polítiques del Partit Socialista, els diré que quan el Partit Popular va deixar el Govern d'Espanya hi havien 2.200.000 aturats; en aquests moments, amb un Partit Socialista, hi han 4.696.600 aturats a Espanya. Vostès mateixos comparin.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem la votació.

I, en primer lloc, votarem separatament el punt 2, demanat pel Grup Socialista, per Esquerra Republicana i per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; per tant, primer votem el punt 2.

Comença la votació.

La votació..., el vot delegat de la senyora Simó...? *(Pausa.)* El vot delegat del...? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat, aquest punt, per 83 vots a favor, 47 en contra i 3 abstencions.

Passem, ara, a votar separatament el punt 9, a petició del Grup Socialista i d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; per tant, punt 9.

Comença la votació.

El vot delegat de la senyora Anna Simó...? *(Pausa.)* El vot delegat del senyor Turull...? *(Pausa.)*

Per tant, 93 vots a favor, 37 en contra, 3 abstencions; ha estat aprovat el punt 9.

Passem, ara, a votar el punt 10. A proposta d'Esquerra Republicana, votació separada. Punt 10.

Comença la votació.

Vot delegat, senyora Simó...? *(Pausa.)* Vot delegat, senyor Turull...? *(Pausa.)*

Per tant, ha estat aprovat per 120 vots a favor, 10 en contra i 3 abstencions.

Passem, ara, a votar la resta de la moció amb les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Entenc que els dos vots delegats se sumen...? *(Pausa.)*

I, per tant, ha estat aprovada la moció per 133 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre política fiscal (tram. 302-00005/09)

Passem al punt quinzè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre política fiscal. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la diputada senyora Laia Ortiz, que s'esperarà uns segons que la sala quedi apunt, perquè vostè pugui parlar tranquil·lament.

(Pausa.)

Laia Ortiz Castellví

Bé, gràcies, presidenta.

La presidenta

Molt bé.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, veig que el debat fiscal no aixeca passions entre tots els diputats i diputades, potser, per reiteració. Bé, honorable conseller, l'objectiu de la interpellació, ja li vam dir, era reequilibrar una mica el debat fiscal, perquè es parla molt i aquest govern està parlant molt de consolidació fiscal, però només per una banda. Es parla d'equilibri fiscal només per retallar, disminuir despeses i crec que és hora que també, doncs, prenguem part en aquest Parlament i ens mullem més enllà de la retòrica i optin també per fer alguna cosa més, més enllà de dir el que no faran o deixaran de fer.

I tenen l'oportunitat d'esmenar la plana per part del Govern de Convergència i Unió o el grup parlamentari que dona suport al Govern o, si no, la resta de grups parlamentaris també per esmenar la plana, és a dir, aquest Parlament no només corregeix el Govern, quan ja s'han presentat, sinó que també, preventivament –o no–, jo no crec que sigui preventivament, sinó que ho pot orientar el Govern cap on ha d'anar també en política fiscal. I aquest és l'objectiu també de la moció que presentem.

Bé, els presentem una moció molt clara que consta de cinc punts que sorgeixen de la sensibilitat del nostre grup amb les finances de la Generalitat, sense compartir el catastrofisme, però sí les dificultats del moment.

El primer punt, vinculat al debat que hem mantingut abans: mantenir l'impost de successions i donacions. I entenem que, aquí, no compartim la doctrina econòmica o quasi l'obsessió, segurament, d'aquí el lapsus del diputat Santi Rodríguez que volia dir «societats» i li ha sortit «successions», perquè jo crec que no és raonable, però sí és una obsessió aquest manteniment a costa de tot.

Nosaltres creiem que abans de retallar la llum o la calefacció als instituts, potser, hauríem de valorar mantenir aquest impost. Però no reproduiré el debat que hem tingut abans.

Però sí, aquí, volíem fer una esmena tècnica –ho he parlat amb algun grup parlamentari, també amb el lletrat–, perquè, aquí, parlàvem de la Llei de mesures fiscals, perquè és on es va introduir el gruix de les reduccions i també la calendarització de l'aplicació d'aquestes reduccions i, per això, hi fèiem referència aquí, no diguéssim per deixar a fora alguna introducció que s'havia fet amb el text refós.

Per tant, si cap dels grups parlamentaris té cap objecció, incorporàrem..., en comptes de la llei, fariem referència al text refós del Projecte de llei 19/2010, del 7 de juny, en comptes de la Llei de mesures fiscals del 2009.

Bé, i un segon punt, perquè creiem que, en un context on s'està amenaçant amb retallades i a tort i a dret, és raonable no només dir que no s'anirà més enllà en la supressió de l'impost de successions, sinó també replantejar mesures adoptades. No diem en clau definitiva, perquè estem d'acord en l'abast de la reforma que es va fer, però sí que creiem que, potser, enguany, abans de retallar despesa social, seria raonable que la tercera fase que hauria d'entrar en vigor l'1 de juliol, doncs, es posposés; simplement, que ho tinguin en consideració per part del Govern, creiem que és raonable per a aquest any..., si la situació és tan difícil com vostès diuen, crec que és raonable que aquest 15 per cent que quedaria encara per pagar de l'impost de successions s'esperés, diguéssim, un temps més que passi aquesta situació de dificultats de la situació financera.

Un tercer punt, no augmentar les taxes universitàries. Nosaltres entenem que, si l'educació és estratègica i l'accés a la universitat ha de ser equitatiu, doncs, hem de tenir present que, ara, també són temps de dificultats per als joves. I saben que Bolonya també fa recaure el pes de la professionalització en els màsters i postgraus, que hi ha una formació de graus més generalista i, per tant, tothom, pràcticament tothom s'ha de veure obligat a fer una especialització professional que ha repercutit també en les necessitats de fer màsters i postgraus. Per tant, cal una oferta a preus públics, però també tenir en compte les dificultats de molts joves que avui volen reincorporar-se a la universitat venint del món laboral i tenir-ho present en els preus que posem.

Un quart punt és la presentació d'un pla de mesures per combatre el frau i l'evasió fiscal. Ahir el conseller ens deia: «Nosaltres ens ho prenem seriosament. Farem les mateixes inspeccions que l'any passat.» Els demanem una mica més, li prenem la paraula, si s'ho prenen seriosament presenti un pla que comporti no només fer això, sinó alguna tasca d'investigació on es pot anar més enllà i de millorar la coordinació amb la hisenda de l'Estat, per tant, per als mecanismes d'informació i millorar la inspecció, però també la investigació en aquest sentit, perquè el frau fiscal al nostre país, malgrat que és una mica inferior al que hi ha a l'Estat, doncs, no estem en unes xifres, diguéssim, que puguin ser bones i continuem liderant les males xifres a nivell d'Estat.

I un últim punt, que és la fiscalitat ambiental, aollint-nos a les paraules que el mateix president va dir

en el debat d'investidura i que sembla que avui es neguen a concretar. Els el posem prou general, prou generalista, aquest punt sobre fiscalitat ambiental, esperant que es decideixin, però que optin per alguna mesura en aquest sentit. No és una mesura recaptatòria, però sí per reorientar l'economia de cara a adaptar-se a la crisi energètica que properament tindrem.

Gràcies, diputats, diputades, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Buenas noches. Presidenta, *consellers*, diputados, no volveré a incidir en aquello que comentamos en la anterior moción, relativa a lo que nosotros entendemos que es una propuesta preventiva, más allá de volver a mostrar nuestro apoyo al espíritu que la anima, pero mostramos nuestra voluntad de abstenernos en la misma, dado, pues, su carácter y esperando que, más allá de que, evidentemente, conocemos los extremos de la medida y conocemos cuáles son los argumentos, porque han sido desgranados repetidamente por el *consejero* señor Mas-Colell, así como otros portavoces del Gobierno, esperamos que, en el momento que se plante dicha propuesta en esta cámara, pues, manifestar nuestro voto negativo.

Del resto de medidas de la moción, queremos mostrar nuestro apoyo a la mayoría de ellas, al concepto de la no subida de las tasas universitarias en este contexto de crisis económica, más allá de que, probablemente, en algún momento, habrá que reflexionar sobre la necesidad de equiparar y de valorar cuál es el esfuerzo que tienen que realizar los alumnos que están cursando estudios superiores a la hora de contribuir al coste real de dichos estudios, pero entendemos que, ahora, no es el momento.

Y queremos defender, en este caso, una modificación del último punto, relativo a las medidas, digamos fiscales, de fiscalidad verde, conceptualmente, que ustedes han propuesto, intentando cambiar el objetivo de las mismas; es decir, no nos gustaría incrementar con nuevos tributos a aquellas empresas que podrían estar sometidas a este tipo de fiscalidad, sino que entendemos que la medida correcta o aquellas medidas correctas, como mínimo, conceptuales, como mínimo, de interés en primera instancia, sería incorporar beneficios fiscales a aquellas empresas que intenten reorientar su actividad o los procesos de sus actividades para intentar ajustarse a lo que tienen que ser unos criterios o unos principios industriales, que son aquellos de intentar contaminar lo mínimo para, entre todos, pues, conseguir no sólo un medioambiente, sino una industria más eficaz, la eficacia también viene de que los procesos industriales se ajusten a criterios y a parámetros modernos y no contaminantes.

Esa sería, en principio, la posición de nuestro grupo. Nuevamente y recordándole a la señora diputada Laia

que, más allá de nuestro voto de abstención al principal punto de su propuesta, entendemos su espíritu y que, si algún día nos tenemos que encontrar en una votación contraria a la propuesta de reducción de impuestos, pues, que estaremos a su lado.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, per defensar les esmenes presentades, l'il·lustríssim senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament, hem presentat un parell d'esmenes, un parell d'esmenes relatives a aquesta moció que presenta el Grup Parlamentari d'Iniciativa-Esquerra Unida i Alternativa. Evidentment, compartim l'esperit de mantenir l'impost de successions i donacions amb el que va ser la reforma feta l'any passat, l'any 2010, per tant, estem parlant d'un impost ja reformat, ja disminuït, que, a més a més, ha tingut uns terminis d'aplicació; fins a juliol de 2010, va ser el 25 per cent, ara estem al 62 per cent i, a partir de juliol del 2011, en un 100 per cent.

En una moció anterior, ja hem fet un repàs de quins van ser els principals objectius d'aquesta reforma, però, en certa manera, també ens agradaria recordar aquesta reducció en tributació d'herència a favor de cònjuges, supressió dels coeficients de patrimoni preexistent i, sobretot, ampliar els supòsits d'aplicació de la reducció del 95 per cent en el cas de l'empresa familiar. Per tant, estem d'acord en aquella reforma d'aquell moment, que no en la seva eliminació total.

En el segon punt, que és aquesta moratòria en l'aplicació de la tercera fase –recordem que, ara, estem a la segona fase d'aquesta reducció i falta la tercera fase per aplicar al 100 per cent quina va ser la seva reducció–, en aquest punt no hi estem, no estem d'acord amb la proposta que ens planteja el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. Entenem que va ser una reforma, una reforma ja pactada a l'any 2010, aplicable en tres fases, estem a la segona, cal la tercera i, precisament, entenem, des del nostre grup parlamentari, que aquesta reforma s'ha d'aplicar al 100 per cent, de fet, així ho vam acordar ara fa un any i entenem que s'ha de continuar aplicant en aquesta línia. Per tant, coherència total amb la reforma, sí, l'eliminació d'aquest impost, no.

Per tant, la nostra esmena va destinada a suprimir aquest punt número 2.

I, finalment, pel que fa al punt cinquè, hem presentat una esmena de modificació, si bé compartim l'esperit i, en definitiva, l'essència d'aquest punt número 5, sí que l'hem volgut concretar, potser, un pèl més amb la nostra redacció i, així, doncs, parlem d'introduir, precisament, amb la Llei de mesures fiscals i financeres del 2011, criteris de fiscalitat i economia ambi-

ental que permetin internalitzar els costos ambientals dels processos productius. Entenem, en aquest sentit, doncs, que entràriem d'una manera molt clara al canvi de model productiu de l'economia catalana i, de fet, l'únic que estem fent posant aquest punt –ja el posen en la seva moció, però nosaltres el volem redactar d'una manera molt més clara– és donar compliment a directives europees en matèria mediambiental, per tant, no estem fent res que no estiguin fent el conjunt de països de la Unió Europea.

Per tant, posem a consideració de la ponent d'aquesta moció aquestes dues modificacions: supressió de l'aturada dels terminis d'aplicació de la reforma de l'impost de successions i, per un altre costat, doncs, entenem, un redactat molt més ajustat d'aquest punt número 5.

Per la resta de la moció, el nostre vot serà favorable.

Evidentment, si no s'atenen aquestes dues esmenes, sí que demanem a la presidenta, doncs, que es faci votació separada del punt número 2 i el punt número 5.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per fixar la seva posició, intervé, en primer lloc, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, amb relació als diferents punts que planteja la moció, ens posicionarem en diferents sentits en funció del punt.

Respecte al primer, on es parla de mantenir l'impost de successions i donacions, amb les excepcions i reduccions introduïdes en la legislatura passada, la nostra votació anirà en el mateix sentit que en l'anterior moció, presentava el PSC, i votarem no, en el sentit que volem esperar quina és la proposta que fa el Govern de la Generalitat respecte a aquest impost de successions i donacions.

Quant al punt 2, l'establiment d'una moratòria, també anirà en el mateix sentit: la votació serà no. Entenem que és precisament..., si en la legislatura passada es va acordar una reducció d'aquest impost de successions, s'ha de mantenir amb el calendari previst. Els recursos que necessita la Generalitat de Catalunya per poder mantenir la política fiscal no són només els que vinguin derivats dels ingressos d'aquest impost de successions i donacions, sinó sobretot i fonamentalment, no ho deixarem de repetir durant tota la legislatura, perquè no creiem que es solucioni aquesta problemàtica en aquesta legislatura, de l'espoli fiscal que patim els catalans i les catalanes.

I ja sé que cada vegada han de sentir la mateixa qüestió, però, senyor Boada, vostè, que gesticula, em dirà com, amb 400 milions d'euros, que és la recaptació de l'impost de successions, podem garantir, per exemple,

la despesa sanitària i que es pugui equiparar amb la mitjana europea, quan només per fer això necessitaríem més de 1.500 milions d'euros, o la despesa en educació, quan, per equiparar-la a la despesa mitjana europea, necessitem més de 1.000 milions d'euros de recaptació. Per tant, si vostès volen crear la ficció que amb la recaptació de l'impost de successions i donacions, amb això, podem fer front a la despesa social que necessita el país, doncs, molt bé, serà una ficció, però no va a entrar en el que realment és el punt cardinal de la manca de despesa social que té en aquests moments Catalunya.

Respecte al no-increment de les taxes universitàries i manteniment d'una oferta de postgraus i màsters a preus públics, votarem que sí, en aquest punt; no creiem que s'hagin d'incrementar les taxes universitàries en un moment, evidentment, de crisi econòmica. I encara que no fos un moment de crisi econòmica tampoc ho creiem; el que hem de fer és afavorir l'accés a l'educació pública.

En el punt 4, també votarem que sí. Evidentment donarem suport a totes les mesures que serveixin i que vagin en la línia de combatre el frau i l'evasió fiscal.

I en el punt 5, respecte a la incorporació a la Llei de mesures fiscals i financeres de noves figures impositives, votarem que no, perquè no creiem que sigui el moment d'introduir noves figures impositives que dificultin el funcionament de l'economia, tot i l'objectiu lloable que tenen les figures impositives que vostès poden introduir. En qualsevol cas, creiem que s'ha d'afrontar la lluita per un medi ambient a través d'altres mesures que no siguin increment d'impostos.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta, senyores diputades, senyors diputats..., senyora Ortiz, en la seva moció parla d'introduir noves figures impositives, nous impostos, més impostos. Vostès creuen que, davant de la pujada de l'IVA en dos punts, de l'IRPF en el tram autonòmic, de la congelació de les pensions, de la baixada dels sous dels funcionaris i de la retallada dels drets socials, els catalans i catalanes paguen pocs impostos? Vostès creuen que les petites i mitjanes empreses i les empreses en general estan preparades per pagar més impostos? Vostès creuen que les famílies encara han de pagar més impostos? Vostè, senyora Ortiz, quan està fent campanya, quan va a comprar, a la persona que l'està atenent, que potser té la seva parella a l'atur, que potser té els seus fills a l'atur, vostè li pot dir mirant als ulls que encara li vol apujar més els impostos?

Vostès, Iniciativa Verds, són el *non stop* dels impostos, i no es cansen mai: més impostos quan estan al Go-

vern, més impostos quan estan a l'oposició, més impostos quan fan campanya, sempre més impostos.

En la seva moció, la diputada Ortiz parla de no augmentar les taxes universitàries i de mantenir una oferta de postgraus i màsters a preus públics per tal de garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació superior. Doncs, bé, des del Partit Popular estem d'acord amb aquest plantejament, però amb una matisació: sap què succeeix, senyora Ortiz, que no és suficient l'accés universal a preus públics als estudis i màsters universitaris, sinó que també cal apostar perquè, a més de pública, universal i a un preu assequible, la universitat sigui de qualitat. I avui, desgraciadament, després de set anys de govern d'Iniciativa Verds i de tripartit, cap universitat catalana està entre les dues-centes primeres del món.

Vostè també parla de combatre el frau fiscal, per descomptat, necessari, imprescindible, condició necessària però no suficient per disposar d'un sistema fiscal que garanteixi la suficiència dels serveis públics. Però sap què succeeix, senyora Ortiz? Que vostès han governat Catalunya durant set anys, que el seu partit, el seu cap de files, el senyor Herrera va invertir el senyor Zapatero com a president del Govern l'any 2004, donant el seu vot favorable al Congrés dels Diputats. Llavors, jo li pregunto: què han fet durant tots aquests anys per lluitar contra el frau fiscal i l'economia submergida? Perquè alguna responsabilitat, imagino, senyora Ortiz, que deuen tenir en les escandaloses dades que han sortit sobre frau fiscal i economia submergida a Catalunya i al conjunt d'Espanya.

Vostès, Iniciativa, han governat Catalunya i la situació d'atur ha estat la pitjor de la nostra història. Vostès han governat i Catalunya s'ha endeutat més que mai. Vostès han governat i els catalans i catalanes han hagut de pagar més impostos que mai. Vostès, Iniciativa, s'emplen la boca de parlar de sensibilitat social. Doncs, bé, quina sensibilitat tenen vostès cap a les persones que paguen impostos, cap a les persones que dediquen cinc de les dotze nòmines només al pagament d'impostos? IVA, IBI, impostos de transmissions patrimonials, IRPF, impost de vehicles, impost sobre successions i donacions, impostos sobre els hidrocarburs, impost sobre l'electricitat, taxes municipals... Els sembla poc? Encara en volen més? Li sembla que tots aquests impostos ens porten a un model africà, com vostè va dir en la seva interpellació en el Ple passat? Per cert, si no li importa, ens podria explicar a mi i al conjunt de la cambra quin és el model fiscal africà?, perquè potser aquell dia, el dia que s'explicava el model fiscal africà, no hi vaig assistir, a la universitat.

Miri, senyora Ortiz, no falti a la veritat, perquè aquesta fórmula que vostè s'ha inventat de generar ocupació mitjançant l'augment d'impostos no funciona. I, si no, li demano que pugi aquí i digui'm un lloc on aquesta fórmula s'hagi implantat i hagi funcionat. El que és evident és que a Catalunya no ha funcionat. Vostès van deixar els impostos més alts que mai i ens hem trobat en la pitjor situació que mai ens hem trobat.

El que proposa el Partit Popular és treballar per crear les condicions necessàries per recuperar el creixement

econòmic, l'ocupació i les oportunitats per al més del 40 per cent de joves que volen i no poden treballar. Si augmenta l'ocupació, s'incrementarà la base contributiva i s'hauran de pagar menys subsidis d'atur; per tant, més ingressos i menys despeses.

Pel Partit Popular de Catalunya la millor política social és la creació de llocs de treball. Per vostès, en canvi, pel que sembla, és pujar impostos.

El Partit Popular de Catalunya votarem en contra de tots els punts excepte el punt 3, el de les taxes universitàries, de no augmentar-les, on farem una abstenció.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyor Ernest Maragall. (*Remor de veus.*) Una mica de silenci...

Ernest Maragall i Mira

Sí, senyora presidenta; per fixar la posició del Grup Socialista amb relació a la moció...

La presidenta

Un moment, honorable diputat. (*Pausa.*) Ja pot parlar.

Ernest Maragall i Mira

Per fixar la posició, deia, amb relació a la moció presentada per Iniciativa per Catalunya Verds. Després de la defensa aferrissada que acaben de fer de la seva posició, espero, o crec..., senyor conseller, no sé si se sent còmode amb aquesta mena de defenses que acaben de fer-li, no? Em sembla que..., espero que no, eh?

Nosaltres la que tenim és, òbviament, prou diferent i crec que també prou matisada. Recolzem el fons de la proposta que fa el Grup d'Iniciativa per Catalunya, i per tant votarem a favor del conjunt de la moció, però tenim discrepàncies i diferències amb dos punts concretament, i per tant demanarem votació separada en el punt 2 i en el punt 3, on rau en algunes d'aquestes diferències.

Reflexió general. Ens sembla pertinent que una moció d'aquestes característiques, com la que hem vist fa poques hores en aquesta mateixa sala de plens, posi en evidència, ajudi a posar en evidència que cal parlar també de polítiques d'ingrés en qualsevol procés d'ajustament i d'equilibri pressupostari, de reducció del dèficit; que no n'hi ha prou amb fer un debat, per necessari que sigui, que ho és, sobre l'ajust en la banda de les despeses del nostre Govern.

Però com que sembla que, d'alguna manera, se'ns vulgui fer creure que només cal parlar, sobretot, de despeses i que no tenim marge per parlar de polítiques d'ingrés..., tenim el que tenim, que no és el que voldríem, però és, i per tant aquí hi ha, i n'hi ha molta,

matèria possible de decisió i de proposta des del Govern de la Generalitat de Catalunya. Quan presentin el pla d'ajust, quan presentin el pressupost hauran d'explicar bé –espero que ho facin– cada euro que retallin de despesa, que proposin de retallada de despesa. Però com més euros proposin de retallada de despesa i més esforços facin per explicar-ho, més esforços hauran de fer per explicar per què renunciïn a cada euro de recaptació sensata, solvent, que podrien també plantejar-se, com és el cas de la..., en fi, tot el que fa referència a la figura de l'impost de successions, que està al darrere d'aquestes mocions que avui hem tingut l'oportunitat de debatre repetidament.

Perquè podem fer-ho en termes de pregunta. Quins rendiments ens explicarà que espera obtenir, senyor conseller, a partir de la renúncia als ingressos que provenen de l'impost sobre grans fortunes? Quins retorns, quina compensació arribarà al nostre pressupost, als nostres ingressos, gràcies a la decisió o a la proposta que vostès estan formulant, ara per ara, en aquesta matèria? És que aquests ciutadans que, gràcies a la supressió anunciada, no votaran amb els peus, segons ens diu? Seran racionals en el seu comportament amb una economia oberta, se'ns diu? –magnífics patriotes, per cert, si és que fos certa aquesta hipòtesi. És que crearan llocs de treball gràcies a la supressió, aquests ciutadans? És que...? En fi, em sembla que és obvi que aquí hi han preguntes a fer-nos que tindrem ocasió de debatre, evidentment, quan en tinguem l'oportunitat al voltant del Pla d'ajust i del pressupost de la Generalitat.

En qualsevol cas, ens sembla, doncs, que té sentit mantenir el punt primer com a referència de fons de la moció, i per tant el manteniment de la legislació vigent en aquests moments, d'acord amb la llei aprovada el juny passat.

Acceptem també els punts 4 i 5, perquè apunten a la bona direcció, perquè ens afegeixen qüestions de fons, de criteri, amb relació a aquesta política d'ingressos, tant en l'àmbit de la lluita contra el frau, i per tant de tot el que té a veure amb l'economia submergida també, i en l'àmbit de la fiscalitat ambiental, entesa com jo crec que es planteja, més com a instrument diuguem-ne educador i creador de cultura que no pas estrictament recaptador, que em sembla que és el que ens fa falta exactament en aquesta matèria.

I, en canvi, no podem recolzar els punts segon i tercer per raons, crec jo, també prou òbvies. El segon, perquè és en certa mesura contradictori amb el primer, és a dir, si mantenim la legislació vigent i demanem el seu respecte i la no-modificació, no tindria sentit que acceptéssim qualsevol modificació en el calendari d'aplicació que conté, i per tant no podem recolzar la proposta de moratòria.

I quant al punt 3, ens sembla que és d'un excessiu simplisme plantejar el tema de la sostenibilitat i la racionalitat en el finançament de l'educació superior a partir de la negació absoluta a la consideració de les taxes universitàries. És un dels exemples del que hauríem de debatre a fons, també: coresponsabilitat, sostenibilitat, qui paga per què, amb quins objectius de

qualitat, amb quins objectius de sostenibilitat. I aquí segur que al seu dia podrem fer-ho sensatament.

Gràcies.

Queda clar, doncs, presidenta, que demanem votació separada dels punts 2 i 3, a efectes de posicionament.

La presidenta

Sí, ja estava previst. Té la paraula, a continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Maria Mercè Jou.

M. Mercè Jou i Torras

Gràcies, presidenta. Consellers, senyores i senyors diputats, avui és un dia especial per mi ja que igual que altres companys que m'han precedit també és la primera vegada que intervenc. No cal que els digui que per mi és un honor i un privilegi.

Entrant ja en matèria, els avanço que el meu grup parlamentari no està d'acord amb la moció presentada per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa sobre la política fiscal, tampoc amb les esmenes presentades, tot i que no tenim cap problema, evidentment, amb l'esmena tècnica.

Pel que fa als dos primers punts de la moció, relacionats amb l'impost de successions, cal dir que el Govern ja ha expressat la seva voluntat, recolzada per aquest grup parlamentari, de suprimir l'impost de successions. Aquest posicionament respon a un compromís, que és polític, i que s'ha votat majoritàriament a les darreres eleccions al Parlament de Catalunya el 28 de novembre passat. Nosaltres considerem que l'incompliment d'aquest compromís respecte de l'impost de successions comportaria efectes negatius en termes de confiança i credibilitat en l'acció de Govern. A més, cal tenir present que hi ha una opinió, que és majoritària en la nostra ciutadania, que no pot ser menystinguda i que considera que és injust, aquest impost. Això, sense anar més lluny, sortia reflectit en un estudi fet pel Centre d'Estudis d'Opinió l'any 2010 anomenat: Valors i actituds sobre justícia distributiva, prestacions socials i fiscalitat, que, sense anar més lluny deia que el 83 per cent de la població considerava aquest tipus d'impost com a injust.

Com també va comentar aquí fa uns dies el conseller d'Economia i Coneixement: «I, pel que respecta a la reducció d'impostos, aquesta només afectarà de moment l'impost de successions.» I deixi'm fer un matís per la sorpresa que hem viscut aquí fa un moment, perquè ens ha fet una certa gràcia que el mateix Grup d'Iniciativa volgués esmenar una cosa que ells mateixos havien aprovat i que fins i tot el Grup d'Esquerra Republicana els ha hagut de..., d'alguna manera, dir-li que una cosa que acabaven d'aprovar tampoc no fa tant, que ara dir que s'ajornés això fa..., com a mínim sorprèn. (*Veus de fons.*) Molt bé.

Pel que fa al tercer punt, només recordar que quan parlem de taxes universitàries, en realitat al que ens estem referint és a preus públics. Aquests són fixats per la Generalitat, és veritat, dins dels límits que es-

tableix també la Conferència General de Política Universitària. Ara, això sí, com va dir, per exemple, sense anar més lluny, el conseller Mas-Colell, encara..., ho ha dit avui mateix, encara no està absolutament res decidit en aquesta matèria, i, per tant, haurem d'esperar una miqueta en totes aquestes decisions que s'estan prenent, a veure què passa també amb aquest aspecte.

Amb relació al quart punt, cal tenir present, com ja ho va esmentar, també, el mateix conseller Mas-Colell el dia de la interpellació, que el fet que algú es pugui canviar de domicili i així evitar, per exemple, el pagament d'un determinat impost a Catalunya no és un problema d'evasió fiscal, ja que, ens agradi o no, aquest fet és perfectament legal. El problema, per tant... (*veus de fons*), d'acord, sí, sí... El problema, per tant, no és de frau fiscal, sinó d'una manca d'harmonització fiscal, i això sí que passa a nivell europeu i amb tota mena d'impostos.

En aquest sentit, sembla que el que anirem veient en un futur no massa llunyà és una tendència concertada i consensuada a nivell europeu per anar uniformitzant i harmonitzant tota una sèrie de figures fiscals.

Ahir mateix, per això també els ho recordo, a la compareixença que va tenir a la comissió el conseller, va deixar ben clar que el Govern pensa continuar amb la lluita contra el frau fiscal. Sense anar més lluny, va afirmar que mantindrà i, fins i tot, augmentarà les inspeccions que es van fer al llarg del 2010, que els recordo que són inspeccions que d'alguna manera vostès també deuen tenir en compte perquè formaven part del Govern. Si llavors es trobava bé, aquest nivell d'inspeccions, entenem que en aquests moments, doncs, també s'han de trobar bé.

Amb relació al darrer punt de la moció, i a curt termini, l'objectiu a assolir és el reequilibri de les finances de la Generalitat. Per aconseguir-ho, el Grup de CiU creu que cal una contracció fiscal que permeti fer front a les coses que s'han fet finançades amb dèficit. Aquesta retallada, com ja s'ha comentat en aquesta cambra, suposa reduir el pressupost de la Generalitat en un 10 per cent en la despesa no financera i no finalista, i que afectarà a tots els departaments i a totes les activitats, però no d'una manera proporcional.

És evident que això suposarà prendre decisions difícils, decisions que en ocasions poden significar passar de la universalitat a la necessitat, assegurant que ningú quedi desprotegit o pugui caure en la marginalitat. La voluntat és limitar despeses allà on faci menys mal o allà on una contracció aquest any no trenqui continuïtats importants.

Pel que fa als ingressos, en aquest moment no es contemplen ni augments ni nous impostos. I el que sí que volem fer, ja anant més a un tema de més llarg termini..., a mitjà termini...

La presidenta

Hauria d'anar acabant.

M. Mercè Jou i Torras

...millor dit –sí, vaig acabant–, bàsicament, recordar el tema del pacte fiscal, que d'alguna manera el que volem és poder recaptar els impostos des d'aquí, i també que hi hagi un restabliment de l'equilibri entre la cohesió i l'eficiència, que en aquests moments aquest equilibri no existeix.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Bé. En tres minuts és difícil respondre tot el que s'ha dit aquí. Començo pel Grup Mixt que parlava de fiscalitat ambiental, que han presentat una esmena, per part de Ciutadans. I aquí, dir-los que acceptarem l'esmena d'Esquerra Republicana, i em serveix l'esmena o el redactat d'Esquerra per explicar-li perquè no podem acceptar la seva.

Contaminar té costos. Llavors, o els paga qui els produeix o els paga la resta de la ciutadania. La fiscalitat ambiental el que vol dir és redistribuir aquests costos, i, per tant, que no recaigui sobre tothom allò, diguéssim, que és culpa d'algú. Jo crec que hi ha marge. Moltes empreses..., un exemple són les nuclears, perquè contribueixin en aquests costos i els internalitzin en la seva activitat productiva. Jo crec que és un exemple molt pràctic, que és fàcilment aplicable i reduiria els costos sobre tots els ciutadans i ciutadanes.

Sobre Esquerra Republicana. Nosaltres no esmenem la reforma que vam fer, és un sentit pràctic davant l'alarmisme imperant en la societat que diu que no podem fer front a cap de les polítiques socials que s'havien fet. Simplement és sentit pràctic. Escolti, doncs, posem, si estem en un estat d'excepcionalitat, posem l'entrada en vigor que entrarà l'1 de juliol, un any?, dos anys, simplement a recuperar, abans de retallar el pressupost dels instituts. Un exemple, nosaltres estem d'acord amb la reforma que vam fer, i per això creiem que és la que ha de ser vigent; però, davant d'aquest estat d'excepció, doncs, potser calen mesures excepcionals com una nova calendarització de l'entrada en vigor de la reforma.

Sobre Solidaritat, bé, dir-los que vostès són de tot o res. Vostès, 400 milions, com..., no..., no els serveixen per res? És la meitat de la retallada aplicada a Salut. Clar, si són del tot o res, el país no avança, no avança ni una mica. I en una situació de crisi jo crec que hi ha massa persones patint com per, amb aquest menyspreu, diguéssim, dir: «O aconseguim els 1.500, o els 2.000, o els 10.000, o no volem res.» Jo crec que política fiscal justa, progressiva, i que avanci també, en aquest sentit, doncs, és recomanable, i més en una situació, doncs, de necessitat on els petits avenços tenen efectes sobre la vida de la gent.

Sobre el diputat del Partit Popular. Bé. Per uns moments pensava que no estava al Parlament, i no m'hi estendré perquè només tinc trenta segons. Però, jo crec que vostè ha elevat el to per un altre motiu. I, de fet, me'n parlava abans. M'agradaria votar-li alguna cosa més, però hi ha coses que estan per damunt. Està clar que vostès no poden deixar en minoria Convergència i Unió, perquè hi ha un pacte. (*Remor de veus.*) Vostès són el soci preferent, perquè jo, sincerament, no entenc –no ho entenc– que per parlar de frau fiscal a Catalunya vostè em parli de l'IVA a l'Estat on el paper del nostre grup parlamentari al Congrés ha estat claríssim, sempre en política fiscal, i els únics que han contribuït a reduir els impostos han estat vostès, on més de 40.000 milions d'euros en els últims deu anys s'han retallat. Per tant, prou demagògia, prou populisme, perquè d'aquí en depenen les polítiques socials.

I sobre Convergència i Unió, doncs, no em sorprèn, però el frau fiscal no és un tema d'harmonització, perquè Espanya i Catalunya són líders a nivell de frau fiscal i no és un tema d'harmonització europea, és un tema que hem de fer millor els deures en aquest sentit.

Gràcies, senyors diputats, senyores diputades.

(*José Antonio Coto Roquet demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor diputat...? Té trenta segons.

José Antonio Coto Roquet

Senyora Ortiz, rectifico: no només saben apujar impostos, sinó que també saben dir paraules malsonants com «demagog» o «populista». Simplement, m'he limitat a descriure les seves polítiques en matèria fiscal, en matèria d'atur, en matèria de frau fiscal i en matèria de qualitat de l'ensenyament.

Moltes gràcies.

(*Pausa llarga. Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Millo...?

José Enric Millo i Rocher

Presidenta, gràcies. Seria per demanar votació separada del punt número 3 de la moció.

La presidenta

D'acord. Tinc també petició de votació separada del Grup Socialista, dels punts 2 i 3; votació separada del Grup d'Esquerra Republicana, del punt 2, ja que el 5 s'incorpora a la moció, no? –he entès això–, i, de Solidaritat, necessito que m'aclareixi si fem votació separada d'algun punt...

Uriel Bertran Arrué

De tots els punts, senyora presidenta.

La presidenta

Doncs, iniciarem la votació i farem votació punt per punt –punt per punt. S'entén incorporada l'esmena i l'esmena tècnica. D'acord? *(Pausa.)*

Comencem pel punt número 1.

Comença la votació.

La senyora Anna Simó...? *(Pausa.)* El senyor Turull...? *(Pausa.)*

Per tant, ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 82 en contra i 3 abstencions.

Passem a la votació del punt 2.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 120 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 89 en contra i 18 abstencions.

Passem ara a votar el punt 4.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 53 vots a favor i 80 en contra.

Passem a votar el punt cinquè i darrer.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor i 86 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació financera de la Generalitat (tram. 302-00006/09)

Passem al següent punt de l'ordre del dia i darrer, que és el setzè punt: Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació financera de la Generalitat, presentada pel Subgrup Parlamentari Ciutadans. I té la paraula per exposar-la l'il·lustre senyor Jordi Cañas. *(Pausa.)*

Ja pot començar, senyor diputat.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, membres de la Mesa, *consellers*, diputats i diputades..., en principi quería comentarles que el nostre grup retira el punt número 1 de la moció, donat que se ha arribat al compromís de presentar-la o de preparar esta cumbre para el día 25 de marzo, donat que se ha aprovat una moció presentada per el Par-

tido Socialista de Catalunya, que ha recibido el apoyo de nuestro partido –la número 2, quiero decir.

Y entrando a la que ocupa el resto de la moción, vamos a hablar de aquello de lo que todos hablan, pero muy pocos han visto, que es el Plan de viabilidad, un objeto cuasi sagrado que ha sido objeto de visión por un grupo de elegidos, y es justamente para evitar eso que estamos..., o que nuestro partido, Ciutadans, presentó esta moción.

Hace quince días Ciutadans planteó en esta cámara una interpelación al *conseller*, señor Mas-Colell para que nos explicara los extremos del Pla de reequilibrio económico-financiero presentado al Gobierno de España, un plan que parecía ser un requisito ineludible para la autorización por parte del Gobierno de España de la emisión de un importe aproximado de 11.000 millones de euros en endeudamiento para hacer frente al déficit de la Generalitat de Cataluña.

Este era un plan que solo conocíamos..., del que solo conocíamos –perdón– y que, de hecho, solo conocemos que marque un objetivo, que es la reducción del 10 por ciento del próximo presupuesto de la Generalitat de Cataluña para cumplir –para cumplir– con el objetivo de déficit que la Generalitat de Cataluña ha hecho y el conjunto de comunidades autónomas ha hecho con el Gobierno de España.

Hace quince días, el honorable *conseller* Mas-Colell en esta cámara nos informó que este plan se reducía, en principio, a una declaración de intenciones sin ninguna concreción sobre su aplicación en los diferentes departamentos del Govern. Es decir, el Govern sabía qué tenía que hacer, pero no cómo. Sin embargo, ha habido una catarata de intervenciones de *consellers* en los medios de comunicación, en algunas comisiones, en los intermedios de alguna comisión que contradecían las palabras del honorable *conseller*, puesto que sí que parecía que había un rumbo –utilizando este símil náutico tan usado en esta legislatura–, sí que había un rumbo o sí que habían, como mínimo, una dirección en las medidas que se tenían que aplicar en los diferentes departamentos. Es decir, había un alma que animaba a los recortes.

Ayer en la Comisión de Economía pensábamos que por fin escucharíamos explicaciones más concretas, más extensas sobre el Plan de viabilidad, pero una vez más volvimos a escuchar vaguedades ya conocidas, vaguedades interesantes, pero, bueno, que no concretaban o que no respondían a las necesidades ni de nuestro grupo ni, creemos, en general, del conjunto de grupos parlamentarios de esta cámara.

Esta situación nos llevó en su momento a presentar el punto de esta moción, con un objetivo: en primer lugar, dar la oportunidad al Govern de explicar en esta cámara el Plan de reequilibrio financiero, el llamado Plan de viabilidad. Algunos dirán que probablemente el partido que soporta al Gobierno y su socio de hecho ayer consiguieron aquello que querían, que era que en la Comisión de Economía se nos dijese que el señor Mas-Colell nos explicaría el conjunto del plan en próximas fechas. Además, nos dijo, y se lo agradezco

personalmente, que durante esta semana tendríamos ese plan a nuestra disposición.

Pero desde Ciudadanos pensamos que con esto no es suficiente. No es suficiente porque pensamos que el señor Mas-Colell hace aquello que debe de hacer, que es decirle al presidente de la Generalitat qué es lo que tiene que hacer, pero estamos convencidos que no le dice cómo. El cómo lo determina el *president* Mas, y es lógico, porque hemos oído repetidamente que este es un gobierno que trabaja coordinadamente y lo hemos oído casi para marcar diferencias con anteriores etapas de gobierno. Y como estamos convencidos de que quien coordina, quien determina y quien marca, en definitiva, y quien va a marcar los principios que van a animar los recortes en las diferentes consejerías para hacer frente a ese 10 por ciento de objetivo, como estamos convencidos de que eso lo va a coordinar y lo está coordinando, de hecho, el presidente Artur Mas, queremos que sea el presidente Artur Mas en esta cámara quien en un punto de un pleno, ¿eh? —para no pedir un pleno extraordinario, porque seguramente sus señorías prefieren que se haga en un pleno de los ya fijados—, queremos que sea el presidente en ese pleno quien nos explique el Plan de viabilidad, no un *conseller* y no los *consellers* en las comisiones, que también, porque entendemos que es en las comisiones donde se puede establecer un diálogo técnico más ajustado para cada departamento. Pero queremos que el presidente explique el conjunto de principios que animan a ese recorte.

¿Y por qué? ¿Por qué decimos esto? Pues porque el presidente del *consell executiu* tiene que ser aquel que desgrane las líneas maestras de este Plan de viabilidad, que explique públicamente en esta cámara, que es el espacio donde están representados el conjunto de ciudadanos, cuál es el espíritu que anima a este recorte, cuáles son los objetivos.

Porque estamos convencidos de que detrás de esos recortes hay unas prioridades políticas, hay unas directrices y también unos principios políticos que determinan estos recortes. Porque en esta cámara debemos debatir de principios, no solo de criterios contables o financieros, que usted seguramente nos explicará correctamente, sino de propuestas políticas. Y esas propuestas políticas tienen que ser explicadas por aquel que las determina, que es el *president* Mas.

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

Por lo tanto, Convergència i Unió —finalizo—, tiene la oportunidad de explicarnos al conjunto de los partidos que estamos en esta cámara por qué, cómo se van a tomar las medidas para, en este caso, cumplir el objetivo marcado por su *conselleria*, la *conselleria* de Economía, de reducir el 10 por ciento del presupuesto de la Generalitat para el próximo año.

Gracias.

La presidenta

Té la paraula, a continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'illustre senyor Josep Maria Sabaté, per defensar l'esmena presentada.

Josep M. Sabaté Guasch

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors diputats, consellers, consellera, hem fet una esmena que penssem que ha permès l'acord de tota la cambra respecte a la necessitat del Parlament que tingui accés al Pla de reequilibri econòmic i financer de la Generalitat, que el pugui sobretot debatre.

I tot i que ara el PP probablement considera que amb la votació d'ahir en comissió ja és suficient, nosaltres entenem que una moció instant el Govern encara dona més força a aquesta demanda legítima del Parlament.

És una esmena que no imposa un format parlamentari concret de debat, que dona llibertat al Govern perquè ho faci en l'òrgan que consideri oportú i amb el representant del Govern que cregui necessari. Però insistim en la seva necessitat. Que es tingui un debat sobre aquest pla econòmic, que aquest debat es tingui amb un membre del Govern, i nosaltres pensem que el raonable és que sigui amb el conseller responsable, el conseller d'Economia i Coneixement, que prèviament a aquest debat els grups parlamentaris tinguin coneixement del pla, tal com ja en tenen coneixement el Ministeri d'Economia, fins i tot la Casa Reial i els mitjans de comunicació.

Respecte als mitjans de comunicació, cal dir que no acceptem que els mitjans de comunicació siguin els intermediaris de la comunicació formal del Govern amb el Parlament. I vostès estaran d'acord en això.

Per aquest motiu, aplaudim la bona predisposició que a partir d'ahir va mostrar el conseller Mas-Colell i el seu grup parlamentari per enviar el pla al Parlament i per discutir-lo després en aquesta cambra. Però hauríem agraït que la cambra legislativa hagués tingut accés al pla tan bon punt va ser aprovat pel Govern, perquè tot i que el conseller insisteix que es tracta d'un document de treball o un esborrany, no deixa de ser un document discutit i aprovat en un consell executiu extraordinari, convocat exclusivament per parlar d'aquest pla i explicat en roda de premsa pel mateix president de la Generalitat. Per tant, tot i donar-li més importància que el mateix Govern, els documents que ell mateix aprova i discuteix, ens sembla important que el pla que ha de conduir la situació financera de la Generalitat durant el proper any i sobre el qual Convergència i Unió i el seu Govern han generat una guerra de xifres, sense donar oficialment cap tipus de dada, el puguem conèixer i debatre per desfer, amb les dades sobre la taula, qualsevol intent d'alarmisme.

Evidentment que aquest grup, com imaginem que tots els grups parlamentaris, està totalment d'acord amb el segon punt de la moció, que em sembla que l'han retirat, eh?, però hi estem, atès que no deixa de posar l'accent en allò que el Grup Socialista pensa que és la prioritat actualment: la lluita contra la crisi econòmica

i la concertació per sortir-ne amb diàleg amb els representants socials, econòmics i polítics del país.

Gràcies al nostre impuls, la cimera per parlar de la crisi serà una realitat el proper mes de març.

Si acceptem l'esmena, votariem que sí a tot el conjunt, si no és que el segon punt l'hagin retirat, senyora presidenta.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, per fixar la seva posició, intervé, en primer lloc, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Molt honorable presidenta del Parlament, honorables consellers, senyores i senyors diputats, Solidaritat Catalana per la Independència tenim la voluntat de participar activament en totes les mesures que s'adoptin conjuntament per superar la crisi econòmica que patim. I, per tant, doncs, ja li avanço que votarem a favor de la moció.

En qualsevol cas, també és cert que, doncs, el Pla d'equilibri financer i econòmic de la Generalitat per a l'any 2011 no el coneixem en profunditat, i, home, per tant, pensem que el debat aquí en seu parlamentària serà prou interessant.

De fet, per les intervencions de l'honorable conseller d'Economia aquí al Parlament i per les intervencions del molt honorable president de la Generalitat aquí al Parlament, hem deduït que el que es pretén és demanar un esforç encara més gran als catalans i les catalanes, i pensem que aquesta, doncs, no és la solució; la solució no passa per escanyar contínuament, de manera sistemàtica i en augment els catalans i les catalanes. Pensem que el que cal és exigir al Govern de l'Estat que, en fi, aconseguim un finançament just, que com a mínim –com a mínim– hauria de ser aquest concert econòmic a què vostès, els membres del Govern, es van comprometre en campanya electoral. És a dir, que tots els impostos que es paguen a Catalunya quedin a Catalunya.

Per tant, doncs, el que sí que demanem és afrontar la realitat i afrontar, i no ens en cansarem des del Grup de Solidaritat per la Independència, aquesta situació que patim i que té una via, que és la de acabar amb el dèficit fiscal, honorable senyor conseller. I aquí Solidaritat Catalana per a la Independència ja ho hem dit molts cops: aquest dèficit fiscal que patim és el que hem de combatre, i, per tant, confiem que redrecin les seves posicions i vagin per aquesta línia.

Moltíssimes gràcies, molt honorable presidenta i senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Gràcies, presidenta; de l'escó estant. Un cop retirat el segon punt, ja que aquesta cimera no només ja s'ha convocat per al 25 de març, sinó que a més a més amb una moció anterior, doncs, ja ha quedat formalitzada, sí que entenem que el nostre grup parlamentari, en el seu moment, doncs, ja va expressar la necessitat de conèixer aquest pla de reequilibri, fins i tot abans d'ara, fa quinze dies, quan es va aprovar el primer projecte de llei d'aquesta legislatura, amb aquell crèdit extraordinari, precisament, per finançar projectes d'inversió del pressupost 2010.

En aquell moment, com deia, ja vam expressar la necessitat de conèixer –de conèixer– aquest pla de reequilibri, que, si bé el Govern espanyol en té coneixement, aquest Parlament encara no; i entenem, doncs, que això és un contrasentit.

És, per tant, doncs, que hi donariem suport en cas que sigui acceptada aquesta esmena presentada pel Grup Socialista, perquè entenem, doncs, que..., previ al lliurament del pla de reequilibri econòmic, que com bé ens va anunciar el conseller durant aquesta setmana entrarà en aquest Parlament, i, per tant, els diferents grups parlamentaris en tindrem coneixement, es pugui –es pugui– fer aquest debat amb la compareixença del mateix Govern.

Per tant, donariem suport a aquesta esmena en cas de ser acceptada pel grup proponent.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Boada.

Joan Boada i Masoliver

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, senyora consellera, senyores diputades, senyors diputats, bé, nosaltres votarem a favor de l'únic que ja queda, com ha dit el representant, el senyor Cañas.

El que sí que és veritat és que, senyor conseller, senyor Mas-Colell, vostè ens va dir a l'anterior Ple que el dia de la compareixença, el 21 de febrer, ens donaria més dades. No ens va donar més dades, va dir exactament el mateix que havia donat; i, en tot cas, sí que ens va prometre en la compareixença, al senyor Cañas li ho va dir, que ens faria arribar aquesta setmana, ja, aquesta documentació.

Bé. En tot cas, la seva opacitat l'únic que fa és desconcertar encara més la ciutadania. Perquè, li ho dic de veritat, estem delerosos per veure la proposta de pressupostos per al 2011 que faran, perquè almenys podrem veure ja tots aquells criteris, totes aquestes re-

tallades que vostès proposen. Així podrem confrontar dos models, no?, un model conservador i de dretes i un model progressista, d'esquerres, per tal de sortir de la crisi. (*Remor de veus.*)

Perquè, és clar, fins ara ens hem trobat, per un cantó, amb un silenci claustral a nivell parlamentari; però, en canvi, quan surten a fora tenen una incontinença retalladora brutal. I ens queda una situació de desconcert bastant important, no?

Jo crec que amb els pressupostos podrem veure aquestes retallades, podran veure, vostès, com utilitzen la crisi per tal d'amagar el que veritablement pensen per a la societat catalana, i com pensen per treure de la crisi a la societat, bàsicament retallant drets i privatitzant serveis públics. I, d'aquesta manera, la gent s'anirà fent una idea de com, ho deia el senyor Herrera l'altre dia, el somriure que tenien en la campanya es converteix en unes tisores que retalla drets i privatitza serveis públics.

Miri, perquè vostè deia, senyor Mas-Colell, en política fiscal: «Ara, en situació de crisi no es poden apujar els impostos.» Però, és clar..., i en època de bonança? En època de bonança vostès varen participar amb el PSOE a vegades, amb el PP sovint, eh?, rebaixant impostos que afectaven, precisament, les rendes més altes. Estic parlant a Madrid, eh? –estic parlant a Madrid–: la reducció del 5 per cent de l'impost de societats, la reducció del tipus marginal més alt de l'IRPF, també varen pactar amb ells la universalització del xec... Bé. I això en període d'expansió econòmica, no? I encara en període de crisi tampoc diuen que poden apujar els impostos. No, no els apugen, sinó que els continuen eliminant, com l'impost de successió i donacions, que ja n'hem parlat avui, i que jo crec que és obscè. És veritat, és obscè, políticament obscè, socialment obscè, treure un impost que només paguen les rendes altes i al mateix temps retallar en educació, salut o dependència. Bé. Excepte aquell noi de dinou anys, pagès, que té aquelles rendes tan altíssimes i que el pobre, doncs, tindrà dificultats per pagar-la, com deia la diputada de Convergència i Unió, no?

Enaixò coincideixen amb el Partit Popular, sen'adonen?, amb la política fiscal, no? Al senyor Coto li ha vingut un frenesí, li ha vingut una excitació quan ha parlat dels impostos..., brutal, no? I, fins i tot, ha parlat que la nostra proposta era obscena. O sigui, la proposta d'una política fiscal que signifiqui una redistribució de la riquesa i que molts d'aquests diners puguin anar, evidentment, per fer una societat molt més justa, molt més equilibrada, fomentant la cohesió social, per al senyor Coto i el Partit Popular..., això és «obscè».

Miri, ja li diré jo el que és obscè: el que és obscè és que hi hagi polítics del Partit Popular, no a Catalunya, a la resta d'Espanya, imputats per malversació de fons públics i per corrupció... (*veus de fons*), al País Valencià, a Madrid, a Múrcia, a les Illes Balears! Si vol parlar d'obscenitat parli d'aquestes obscenitats! Que això sí que és molt greu, perquè evidentment el que fa és mal a la política... (*veus de fons*), que ha d'estar al servei dels ciutadans i no a servir-se dels ciutadans i servir-se del poder, com fan alguns membres del Partit Popular... (*veus de fons*), no pas de Catalunya, més

que res perquè, evidentment, per ara encara no han governat a la Generalitat.

Ho dic perquè aquest és un element..., ho dic perquè, senyor Coto, vagi prenent nota de les seves declaracions i de la seva participació en aquest hemicicle, que hi ha d'haver un equilibri entre el que vostè pensa i el que veritablement, doncs, diu, o el que fan els seus companys de partit i que potser és el seu model, hi insisteixo, a la resta de l'Estat espanyol, de les seves *obscenitats* a l'hora de governar aquest país.

Bé. Jo crec que a partir d'aquest moment, doncs, amb la presentació dels pressupostos podrem veure exactament quina és aquella proposta que feien vostès i la podrem discutir d'una manera clara.

De totes maneres..., miri, vostè ens parlava, senyor Mas-Colell, que caldria, doncs, retallar l'Administració i no tenir tantes despeses.

Miri, ahir llegia –vaig llegir, eh?–, que vostès destinaran 1,2 milions d'euros per acreditar o per auditar els comptes de l'anterior Govern. Home, se'ls poden estalviar. (*Veus de fons.*) No..., més que res ho dic perquè el senyor Mas deia aquest matí que la Intervenció General, doncs, ja ha fet un informe i l'entregarà properament, que ens el farà arribar aquí.

Home, si ja tenen la Intervenció General que fa aquesta feina, tindran la Sindicatura de Comptes que també fa aquesta feina..., home!, ajudin també amb aquesta austeritat que tant prediquen i no la utilitzin per a altres qüestions. Aquests 1,2 milions d'euros els poden utilitzar per fer alguna escola, per fer algun centre sanitari, que sí que són polítiques socials que necessita aquest país.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

(*José Antonio Coto Roquet demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Coto, per quin motiu em demana la paraula? (*Veus de fons.*) Té trenta segons.

José Antonio Coto Roquet

Sí, gràcies. Li demano, senyor Boada, que, si us plau, quan surti de la cambra, vagi al diari de sessions i miri si jo he dit la paraula «obscè». En cap cas l'he dita. (*Veus de fons.*) Simplement, vostè ha dit que jo he dit, i jo li demano si us plau que vagi al diari de sessions i vegi si jo ho he dit.

Simplement, jo li he dit i li he descrit el que han estat els seus set anys de Govern en matèria d'impostos, en matèria d'atur i en matèria de qualitat de la universitat pública.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Honorables consellers, senyores i senyors diputats..., home, jo he de reconèixer que sentir el senyor Boada pujar al faristol i parlar de l'«obsenitat» del Partit Popular, i després acusar el Govern d'opacitat... (*rialles*), doncs, em crea perplexitat, no?, gràcia, no, eh?, em fa una mica de llàstima, fins i tot.

Perquè, miri, si avui parlem del Pla de reequilibri econòmic i financer, és perquè, com a mínim –no ho coneixem, eh?, però, com a mínim–, sabem que existeix. No com quan vostè estava en el Departament d'Interior, on els informes que a vostès no els agradaven, agafaven i els tancaven en un calaix perquè no els coneguessin ni els socis de govern! (*Alguns aplaudiments.*) Perquè no els coneguessin ni els seus socis de Govern, senyor Boada! (*Persisteixen els aplaudiments.*) Això, això sí que és obscè.

Però parlàvem d'una moció del Subgrup de Ciutadans que demana una cosa, demana que el Govern ens faci a mans el Pla de reequilibri econòmic i financer, que ens exposi les línies d'aquest pla econòmic i financer; però resulta que ahir hi va haver una comissió d'economia, i a la Comissió d'Economia es va substanciar una proposta del Grup Parlamentari Popular, en la qual demanàvem, precisament, que el Govern comparegués, que el conseller comparegués a la comissió per donar compte d'aquest Pla de reequilibri econòmic i financer. I aquesta proposta, presentada pel Partit Popular –i això deu ser el que els deu doldre a alguns, doncs–, va ser aprovada per unanimitat de la comissió.

Per tant, el que avui demanem, tal com demana la moció, un ple per tractar aquest tema, creiem que no és oportú. La moció demana un ple, quan vostès es posicionin per demanar, per assumir l'esmena del Grup Socialista, el que vindran a dir és exactament el mateix que ja va dir la comissió ahir. I, per tant, amb una cosa que ha estat aprovada, fa tot just vint-i-quatre hores, creiem que no és oportú donar-hi suport. En tot cas, si portéssim una setmana, si portéssim dues setmanes i el Govern hagués incomplet, tindrien, sense cap mena de dubte, el nostre suport. Però, a dia d'avui, l'endemà que això mateix fos aprovat en comissió, que el conseller reconegués que entregaria aquesta documentació, i que, a més a més, compareixerà per donar-ne compte, no creiem oportú sotmetre-la, votar-la favorablement, i, per tant, ens abstindrem, hi insisteixo, perquè és un element que ja ha estat votat.

La moció també tenia un segon paràgraf, que sembla que ha estat retirat, i que feia relació a una cimera..., disculpin, eh?, però, una cimera..., nosaltres no hauríem votat a favor tampoc en aquest segon punt, perquè feia referència... –ja sé que l'han retirat, eh?–, però feia referència a una cimera que té lloc, aproximadament, cada quinze dies i en aquesta mateixa cambra, perquè feien referència només a partits polítics, no fèiem referència ni a agents socials ni econòmics ni financers, només a partits polítics, i, per tant, també hi hauríem votat en contra.

Per tant, i com a conclusió, si el Subgrup de Ciutadans accepta l'esmena presentada pel Grup Parlamentari

Socialista, nosaltres ens abstindrem, i, si no l'acceptés, el nostre grup hi votaria en contra.

Gràcies, senyores i senyors, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Gràcies, senyora presidenta. Vostès probablement, senyores i senyors diputats, esperaran d'una intervenció d'aquest portaveu que em refereixi a les tan fonamentades paraules del diputat Boada. Els decebré, no hi faré ni la més mínima referència. (*Veus de fons.*) I no ho faré –no ho faré–, no perquè no tinguem coses a dir, d'aquestes qüestions que s'han plantejat al diputat Boada, sinó perquè estem en un tràmit parlamentari que no li donarem el gust, al diputat Boada, d'ajustar-se al conjunt de disquisicions que ha fet en aquesta cambra.

Per tant, d'això no en parlarem, i crec que el diputat Boada mai ho interpretarà com una descortesia parlamentària (*veus de fons*), n'estic segur. (*Rialles.*) Només faltaria que el diputat Boada interpretés això com una descortesia parlamentària!

Dit això, anem al gra, perquè ha estat interessant, senyors i senyora diputada del grup parlamentari, del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, la seva iniciativa, per una senzilla raó: malgrat el debat ha posat en el centre d'aquest Parlament el principal missatge d'aquest Parlament a la ciutadania. Parlem de ple, parlem de plens, parlem de formes. Aquest Parlament, senyor Cañas, té un propòsit essencial, que comparteix amb el Govern d'aquest país: dir a la ciutadania que la prioritat de les prioritats és combatre la crisi, doblegar-la, i que tots els instruments adequats per combatre la crisi i enviar un missatge de confiança a la ciutadania valen. I a nosaltres, des del Govern, senyors diputats, del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, la seva iniciativa ens val, per repetir una vegada més que la prioritat de totes les prioritats és derrotar la crisi, revitalitzar l'economia, ajudar les nostres empreses, ajudar els nostres treballadors i crear ocupació. Només per això, agrairíem, senyores i senyors diputats, la seva iniciativa.

Dit això, què queda de la seva iniciativa? Han retirat el segon punt. Jo no m'hi puc referir. L'han retirat vostès. Tenia coses a dir-li, però l'han retirat, no m'hi referiré. Queda la primera part de la iniciativa. I ens demanen discutir aquest Pla de viabilitat que varem tenir l'oportunitat de pactar, ahir, amb una iniciativa del Partit Popular –hi ha fet referència el diputat Santi Rodríguez–, ahir a la comissió, que en parlarem en comissió.

Deia el diputat Cañas, amb una especial temença: «Oh, jo no sé si quan discutim d'aquest tipus de coses parlarem de principis, de prioritats i de jerarquia de necessitats.» Benvolgut diputat, de quina altra cosa hauríem de parlar? Vostè, com creu possible que tin-

guem un pla per a la viabilitat de les finances de la Generalitat per sortir de la crisi sense principis, sense programa, sense directrius, només, com deia vostè, amb un artifici comptable. No, per Déu, diputat! No hi han artificis comptables per a un pla d'aquestes característiques que ha d'ajudar la Generalitat a sortir de la situació crítica de les finances.

Vull fer dues referències sobre aquesta qüestió. Ens podríem estalviar, senyores i senyors diputats, dos debats a partir d'ara. Primer, tenim la promesa del Govern, per les paraules del conseller Mas-Colell ahir, que tindran vostès el document aquesta setmana. Conseller, és cert? *(Pausa.)* El conseller diu que és cert. Tindrem el debat que calgui amb el document que vostès rebran, no la setmana que ve, aquesta setmana. I, segona, hem suggerit, i jo crec que haurien d'acceptar aquest suggeriment de bona fe i de bona voluntat, que cal que ens estalviem seguir amb la batalla de les xifres. No li sembla, senyor portaveu? *(Pausa.)* Eh que ho deixarem córrer? *(Pausa.)* Eh que a vostès els interessa que deixem córrer el maleït debat de les xifres i no ens passem tota una legislatura com, per cert, alguns de vostès van passar referint-se a vint-i-tres anys de Govern? Eh que ens estalviarem passar una legislatura referint-nos a set anys de tripartit? No cal fer això... *(Remor de veus.)* A mi em sembla una proposta si més no amistosa, elegant i útil –i útil.

Dit això, només ens queda una cosa, senyor Cañas, per proposar-li: retiri el primer punt. Hem retirat el segon, al primer punt li vam donar satisfacció ahir, sembla que hi ha un consens de com hem d'organitzar el debat, i amb la voluntat –de veritat, que li diem–, des d'aquest grup parlamentari «gràcies, per la seva iniciativa», elegància per elegància, retiri el punt i ens quedem tots tan feliços i satisfets.

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyors i senyores diputades.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació té la paraula per pronunciar-se sobre l'esmena presentada l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Presidenta, a mí me habían dicho que este Parlamento era aburrido, y no, la verdad es que es muy divertido, y además que va a más porque estamos muy tarde ya de la noche y estamos superenergéticos. Algunos de ustedes han demostrado que la energía en este Parlamento no falta. Bueno, yo en elegancia no le voy a ganar, estoy convencido, porque usted es una persona elegante y aquellos que le conocen saben que en usted hay auténtico charme.

Nosotros retiraremos este punto si usted se compromete y acepta aquí públicamente que el señor Artur Mas va a venir aquí en un pleno... –hombre, no sé si es en un punto o en dos puntos o en medio punto– *(riallles)* pero que venga aquí a este pleno a explicar a los ciudadanos lo que los ciudadanos quieren escuchar. No sólo los ciudadanos, la mayoría de los miembros

y los diputados de este Parlamento, a excepción de su Gobierno, cosa que no entiendo, y créame que también se lo digo con absoluta cordialidad, no lo entiendo porque tanto que quieren ustedes explicar no a los medios, hombre, aquí, dónde corresponde, en el Parlamento –sí, donde corresponde, aquí, aquí, aquí–, pero todo, no sólo aquellas medidas generales. Porque yo creo recordar, hace quince días, no hace tanto, a mí me dijeron que eran una página, ¿eh?, el plan de viabilidad, y lo dijeron aquí –está en la transcripción–, que, ¡hombre!, que no había dado tiempo de desarrollarlo, que se iría desarrollando paulatinamente. Ahora resulta que sí, que ustedes son un Gobierno serio y que, evidentemente, tienen un plan. Lo podían haber dado antes.

Bueno, en resumen, yo si usted se compromete a que el señor Artur Mas venga aquí a explicarnos a los ciudadanos, no sólo cuál es el importe del recorte sino aquellos principios que van a animar o que van a concretarse en las diferentes consejerías, si lo explica en esta cámara, nosotros retiramos el punto 1.

Yo no quiero entrar en –yo no quiero entrar en... Ya, brevemente, evidentemente hemos comentado que retiramos el segundo punto porque creemos, y creemos que ya está aprobado tácitamente con la cumbre del día 25, con el acuerdo que, en la moción presentada por el Partit dels Socialistes de Catalunya, que hemos votado a favor, aceptamos la enmienda presentada por el Partido dels Socialistes de Catalunya sobre el punto número 1, y la aceptamos porque entendíamos que hoy era un día, de verdad, casi de germanor, ¿eh? *(Rialles.)*

Ha habido en este Parlamento una unanimidad en algunas cosas que son de un general, de un vago que yo... Estábamos antes hablando aquí con mis compañeros diciendo «y solo falta pedir la paz en el mundo», señores del Partido Popular, claro, y la paz en el mundo, las medidas para salir de la crisis y la paz en el mundo, porque con esas generalizaciones o generalidades podemos suscribirlas todos. ¡Ah!, ¿ustedes no suscriben otras? Ustedes ayer, de rondón, colaron en la Comisión de Economía y aprobaron con la buena fe del resto de fuerzas hablar en la comisión sobre los principios generales del plan de viabilidad en la comisión de Economía, y ahora ustedes se niegan aquí a que el conjunto de ciudadanos de Catalunya conozcan, porque ustedes van a ser aquellos que van a permitir que el Govern de la Generalitat y el señor Artur Mas, no venga a este Parlamento y nos explique a todos los diputados, pero, es más, al conjunto de ciudadanos cuáles son las medidas de recorte que van aplicar. Ustedes van a ser los responsables en esta especie de socio, no «pepevergencia» tácita, esta especie de pareja de hecho que se están ustedes... *(Pausa.)* Elena... Ustedes están proponiendo, ¿eh? –proponiéndose–, cortejando sistemáticamente a Convergència i Unió, están haciendo ustedes de escuderos, están haciendo ustedes de parapeto, de fusible, que va a evitar que el conjunto de ciudadanos de Catalunya conozca de primera mano por parte de su presidente aquello que anhelan conocer, que es qué les depara el futuro. *(Remor de veus.)*

Gracias, presidenta.

La presidenta

Senyor Rodríguez, per què demana la paraula?

Santi Rodríguez i Serra

Presidenta...

La presidenta

Trenta segons.

Santi Rodríguez i Serra

Moltes gràcies. He volgut demanar la paraula perquè, certament, he quedat sorprès. Ahir, sembla que en aquesta cambra, en la Comissió d'Economia, es va votar una sol·licitud de compareixença que va proposar el Partit Popular, i la resta de grups la van votar a favor, de bona fe.

¿Señor Cañas, esa es una excepción? ¿Eso quiere decir que habitualmente los grupos cuando votan en esta cámara no lo hacen de buena fe? (*Remor de veus.*)

Pues, sepan ustedes que el Partido Popular cada vez que vota en este cámara y en las comisiones siempre lo hace de buena fe. (*Veus de: «Molt bé!» Alguns aplaudiments.*)

Gràcies, senyora presidenta.

(*Pausa.*)

La presidenta

Iniciarem la votació de la moció tenint en compte que queda el primer punt, amb l'esmena incorporada del Grup Socialista, i el segon punt ha estat retirat.

Per tant, comença la votació.

Senyora Anna Simó? (*Pausa.*) Senyor Turull? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjada per 53 vots a favor, 62 en contra i 18 abstencions.

Amb aquest punt s'acaba l'ordre del dia.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de deu del vespre i set minuts.